

॥ अथ ब्रह्मसूत्रभाष्यं प्रारभ्यते ॥ २ ॥

श्रीवेद्यासायनमः ॥ ॥ श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यगुरुभ्योनमः ॥ हरीः ॐ३म् नाराय
 णंगुणैः सर्वैरुदीर्णदोषवर्जितम् ॥ ज्ञेयं गम्यं गुह्यं आपिनत्वा सूत्रार्थ उच्यते ॥ १ ॥ ॥ द्वापरे सर्व
 ब्रह्मान आकुलीभूतेन निर्णयाय ब्रह्मरुद्रेन्द्रादिभिरर्थिनो भगवान् नारायणो व्यासत्वेनाऽवततार ॥ अ
 थेष्टानिष्टप्राप्तिपरिहारेच्छूनांतद्योगमविजानतांतज्ज्ञापनार्थं वेदमुत्सन्नं व्यंजयंश्चतुर्थो व्यभजत् ॥
 चतुर्विंशतिधैकशतथासहस्रधा द्वादशधा च ॥ तदर्थं निर्णयाय ब्रह्मसूत्राणि चकार ॥ ॥ तच्चोक्तं
 स्कांदे ॥ ॥ नारायणाद्विनिष्पन्नं ज्ञानं कृतयुगे स्थितम् ॥ किंचित्तदन्यथा जातं त्रेतायां द्वापरेऽ
 खिलम् ॥ गौतमस्य ऋषेः शापाज्ज्ञाने त्वज्ञानतांगते ॥ संकीर्णबुद्धयो देवा ब्रह्मरुद्रपुरःसराः ॥ शर
 ण्यं शरणं जग्मुर्नारायणमनामयम् ॥ तैर्विज्ञापितकार्यस्तु भगवान् पुरुषोत्तमः ॥ २ ॥ अवतीर्णो म
 हायोगी सत्यवत्यां पराशरात् ॥ उत्सन्नान् भगवान् वेदानुज्जहार हरिः स्वयम् ॥ ३ ॥ चतुर्थो व्यभज
 तांश्चतुर्विंशतिधा पुनः ॥ शतधा चैकधा चैव तथैव च सहस्रधा ॥ ४ ॥ कृष्णो द्वादशधा चैव पुन
 स्तस्यार्थवित्तये ॥ चकार ब्रह्मसूत्राण्येषां सूत्रत्रयमंजसा ॥ ५ ॥ अल्पाक्षरमसंदिग्धं सारवद्विश्व
 तो मुखम् ॥ अस्तो भगवन् वदं च सूत्रं सूत्रविदो विदुः ॥ ६ ॥ निर्विशेषितसूत्रत्वं ब्रह्मसूत्रस्य चाप्यतः ॥
 यथा व्यास त्वमेकस्य कृष्णस्यान्ये विशेषणात् ॥ ७ ॥ सविशेषणसूत्राणि ह्यपराणि विदो वि
 दुः ॥ मुख्यस्य निर्विशेषणशब्दोऽन्येषां विशेषतः ॥ ८ ॥ इति वेदविदः प्राहुः शब्दतत्त्वार्थवेदिनः ॥
 सूत्रेषु ये पूर्वपि निर्णयाः समुदीरिताः ॥ ९ ॥ शब्दजातस्य सर्वस्य यत्प्रमाणश्च निर्णयः ॥ एवं विधानि
 सूत्राणि कृत्वा व्यासो महायशाः ॥ १० ॥ ब्रह्मरुद्रादिदेवेषु मन्युष्यपितृपक्षिषु ॥ ज्ञानं संस्थाप्य भगवा

न्क्रीडतेपुरुषोत्तमइत्यदि ॥ ११ ॥ ॥ ॐअथातोब्रह्मजिज्ञासा ॐ ॥ १ ॥ ॥ अथशब्दो
 मंगलार्थोऽधिकारानन्तर्यार्थश्च ॥ अतःशब्दोहेत्वर्थः ॥ उक्तंचगरुहे ॥ अथातःशब्दपूर्वाणिसूत्रा
 णिनिखिलान्यपि ॥ प्रारभन्तेनिघट्यैवतत्किमत्रनियामकम् ॥ कश्चार्थश्चतयोर्विद्वन्कथमुत्तम
 तातयोः ॥ एतदाख्याहिमेब्रह्मन्यथाज्ञास्यामितस्वतः ॥ एवमुक्तोनारदेनब्रह्माप्रोवाचसत्तमः ॥
 आनन्तर्यधिकारस्यमंगलार्थैतथैवच ॥ अथशब्दस्वतःशब्दोहेत्वर्थेसमुदीरितः ॥ परस्यब्रह्मणो
 विष्णोःप्रसादादितिवाभवेत् ॥ सहिसर्वमनोवृत्तिप्रेरकःसमुदाहृतः ॥ सिसृक्षोःपरमाद्विष्णोःप्रथ
 मंद्वौविनिःसृतौ ॥ ॐकारश्चाथशब्दश्चतस्मात्प्राथमिकौक्रमात् ॥ तद्धेतुत्वंवदंश्चापितृतीयोऽ
 तउदाहृतः ॥ अकारःसर्ववागात्मापरब्रह्माभिधायकः ॥ तथौप्राणात्मकौप्रोक्तौव्याप्तिस्थिति
 विधायकौ ॥ अतश्चपूर्वमुच्चार्याःसर्वएतेसतांमताः ॥ अथातःशब्दयोरेवंवीर्यमाज्ञायतस्वतः ॥
 सूत्रेषुतुमहाप्राज्ञास्तावेवादौप्रयुज्यतइति ॥ ॥ अधिकारश्चोक्तोभागवततन्त्रे ॥ मंदमध्योत्तमत्वेनत्रि
 विधाह्यधिकारिणः ॥ तत्रमंदामनुष्येषुयउत्तमगणमताः ॥ मध्यमाऋषिगंधर्वादेवास्तत्रोत्तमो
 मताः ॥ इतिजातिरुक्तोभेदस्तथान्योगुणपूर्वकः ॥ भक्तिमान्परमेविष्णोयस्त्वध्ययनवान्तरः ॥
 अधमःशमादिसंप्रयुक्तोमध्यमःसउदाहृतः ॥ आब्रह्मस्तंबर्पथतमसारंचाप्यनित्यकम् ॥ वि
 ज्ञायजातवैराग्योविष्णुपादैकसंश्रयः ॥ सउत्तमोधिकारीस्यात्संन्यस्ताखिलकर्मवानिति ॥
 अध्ययनमात्रवतोनविशेषादितिचोपरि ॥ शांतोदांतउपरतस्तिक्षुःसमाहितोभूत्वाऽऽत्मन्ये
 वास्मानंपश्येत् ॥ परीक्ष्यलोकान्कर्मचिंतान्बाह्यणोर्निर्वेदमायान्नास्यकृतःकृतेन तद्विज्ञा

वधमाशाचपुरुषाद्यस्मात्सहारेकराडातस्कांद ॥ यतोवाइमानेभूतानिजायंते ॥ यंन

नार्थसगुरुमेवाभिगच्छेत्समित्याणिःश्रोत्रियंब्रह्मनिष्ठम् ॥ यमेवैषष्टणुतेतेनलभ्यस्तस्यैष आ-
 त्माविष्टणुतेतनूंस्वाम् ॥ यस्यदेवैषराभक्तिर्यथादेवतथागुरौ ॥ तस्यैतेकथिताद्यर्थाःप्रकाशंतेम-
 हात्मनइत्यादिश्रुतिभ्यश्च ॥ व्योमसंहितायांच ॥ अंत्यजाअपियेभक्तानामज्ञानाधिकाश्रिणः॥
 स्त्रीशूद्रब्रह्मबंधूनांतंत्रज्ञानेधिकाश्रिता ॥ एकदेशेपरोक्तेतुनतुग्रंथपुरःसरे ॥ त्रैवर्णिकानांवेदोक्ते-
 सम्यग्भक्तिमतांहारौ ॥ आहुरप्युत्तमस्त्रीणामधिकारंतुवैदिके ॥ यथोर्वशीयमीचैवशच्याद्याश्च
 तथापराइति ॥ यतोनारायणप्रसादमृतेनमोक्षः ॥ नचज्ञानंविनात्यर्थप्रसादः ॥ अतोब्रह्मजि-
 ज्ञासाकर्तव्या ॥ यत्रानवसरोऽन्यत्रपदंतत्रप्रतिष्ठितम् ॥ वाक्यंवेतिसतांनीतिःसावकाशेनतद्भवे-
 दितिबृहत्संहितायाम् ॥ तमेवंविद्वानमृतइहभवतिनान्यःपंथाअयनायविद्यते ॥ प्रियोहिज्ञा-
 निनोऽत्यर्थमहंसचममप्रियः ॥ यमेवैषष्टणुतेतेनलभ्यः ॥ आत्मावाऽरेद्रष्टव्यःश्रोतव्योमंतव्योनि-
 दिध्यासितव्यइत्यादिश्रुतिस्मृतिभ्यः ॥ कर्मणात्वधमःप्रोक्तःप्रसादश्रवणादिभिः ॥ मध्य-
 मोज्ञानसंपत्त्याप्रसादस्तूत्तमोमतः ॥ प्रसादात्त्वधमाद्विष्णोःस्वर्गलोकःप्रकीर्तितः ॥ मध्य-
 माज्जनलोकादिरुत्तमस्त्वेवमुक्तिदः ॥ श्रवणंमननंचैवध्यानंभक्तिस्तथैवच ॥ साधनंज्ञानसं-
 पत्तौप्रधानंनान्यदिष्यते ॥ नचैतानि विनाकश्चिज्ज्ञानमापकुतश्चनेतिनारदीये ॥ ब्रह्मश-
 ब्दश्चविष्णवावेव ॥ यमंतःसमुद्रेकवयोवर्यंतियदक्षरेपरमेप्रजाः ॥ यतःप्रसूताजगतःप्रसूतीतोये
 नजीवानुव्यससर्जभूम्यामित्युक्तवा तदेवर्ततदुसत्यमाहुस्तदेवब्रह्मपरमंकवीनामितिहिश्रुतिः ॥
 तन्नोविष्णुरितिचचनोद्विष्णुरेवहितत्रोच्यते ॥ नचेतरशब्दात्तत्प्राप्तिः ॥ नामानिविश्वा-

निनसंति लोके यदा विरासीद नृतस्य सर्वम् ॥ नामानि सर्वाणि यमाविशंति तैव विष्णुं परममुदाह
 रंतीति भाह्वेयश्रुतिः ॥ यो देवानां नामा एक एव तं संप्रभुवनार्यं त्यन्ये त्येव शब्दान् आन्येषां स
 र्वनामता ॥ अजस्य नाभावध्येकमपि तं यास्मिन् विभुवनानि तस्थुरिति विष्णोर्हि लिंगम् ॥
 न च प्रसिद्धार्थविनाऽन्योऽर्थो युज्यते ॥ अजस्य नाभावित्यस्य नाभेरभूतश्रुतेः पुष्करं लोको कसार
 म् ॥ तस्मै न मो व्यस्तसमस्तविश्वविभूतये विष्णवे लोको कर्त्रे इति स्कादि ॥ परो दिवा पर एनापृथिव्ये तिस
 माख्याश्रुतौ ॥ यं कामयेत तं मुग्रं ऋणो मि तं ब्रह्माणं तमृषिं तं सुमेधा मित्युक्तं वा मयो निरर्त्स्वतः समुद्र
 इत्याह ॥ उग्रोरुद्रः ॥ समुद्रे तं नारायणः ॥ प्रसिद्धत्वात् सूत्रितत्वाच्चास्यार्थस्य न चाविरोधे प्रसिद्धः
 परित्यज्यते ॥ उक्तन्यायेन च श्रुतय एतमेव वदंति ॥ वेदे रामायणे चैव पुराणे भारते तथा ॥ आदावने
 च मध्ये च विष्णुः सर्वत्र गीयत इति हरिर्विशेषु ॥ न चेतर्ग्रंथविरोधः ॥ एष मोहं समृजाम्याशु यो
 जनान् मोहयिष्यति ॥ त्वं च रुद्र महाबाहो मोहशास्त्राणि कारय ॥ अतश्चानिवितथ्यानि दर्शय स्वम
 हाभुज ॥ प्रकाशं कुरु चात्मानमप्रकाशं च मां कुर्विति वाराहवचनात् ॥ शैवे च स्कादि ॥ श्वपचादपि क
 ष्टत्वं ब्रह्मेशानादयः सुराः ॥ तदैवाच्युतयां त्येव यदैव त्वं पराङ्मुख इति ॥ ब्राह्मे च ब्रह्मवैवर्ते ॥ नाहं
 न च शिवो न्ये च तच्छतये कांशभागिनः ॥ बालः क्रीडनैर्यद्वत् क्रीडतेऽस्माभिरच्युत इति ॥ न च वैष्णवे
 पुतथा ॥ तच्चैष मोहमित्युक्तम् ॥ १ ॥ अ० १ ॥ ब्रह्मणो लक्षणमाह ॥ ॥ ॐ जन्माद्यस्य यतः ॐ ॥ २ ॥
 मृष्टिस्थिति संहारा नियमनज्ञानाज्ञानबंधमोक्षायतः ॥ उत्पत्तिस्थिति संहारा नियतिज्ञानमावृतिः ॥
 बंधमोक्षौ च पुरुषाद्यस्मात्सहरिरेकराडिति स्कादि ॥ यतो वा इमानि भूतानि जायंते ॥ येन

जातानिजीवंति॥ यत्प्रयत्यभिसंविशंति तद्विज्ञासस्वतद्वक्ष्येति ॥ यउत्रिधातुपृथिवीमुनद्यामे
कोदाधारभुवनानिविश्वा ॥ चतुर्भिः साकं नर्वनिच नामभिश्चक्रं नवृत्तं व्यती ॥ रवी विपत् ॥ परोमात्र
यातन्वावृधाननते महित्वमन्वभ्रुवंति ॥ नते विष्णो जायमानो न जातो देव महिम्नः परमं तमाप ॥ योनः
पिता जननी तयो विधाता धामा निवेद भुवनानि विधेव्यादि च ॥ २ ॥ अ० २ ॥ अनुमानतोऽन्ये न कल्पनी
याः ॥ ॐ शास्त्रयो नित्वात् ॐ ॥ ३ ॥ नावेद विन्मनु ते तं बृहंतं सर्वानुभूमात्मानं सांपराये ॥ औ
पनिषदः पुरुष इत्यादि श्रुतिभ्यः ॥ न चानुमानस्य नियत प्रामाण्यम् ॥ श्रुति साहाय्यरहितमनुमानं
न कुत्रचित् ॥ निश्चयात्साधयेदर्थप्रमाणांतरमेव च ॥ श्रुति स्मृतिसहायं यत्प्रमाणांतरमुत्तमम् ॥
प्रमाणपदवीगच्छेन्नात्र कार्यो विचारणा ॥ पूर्वोत्तराविरोधेन कोत्रार्थोऽभिमतो भवेत् ॥ इत्याद्य
मूहं नंतर्कः शुष्कतर्कं तु वर्जयेदित्यादिकौर्म ॥ शक्यत्वाच्चानुमानानां सर्वत्र ॥ सर्वत्र शक्यते कर्तुं
मागं महि विनानुमा ॥ तस्मान्न साशक्तिमती विनागममुदीक्षितुमिति वाराहे ॥ रेतो धातुर्वटकणि
का घृतधूमाधिवासनम् ॥ जाति स्मृतिरयस्कान्तःसूर्यकान्तौ बुभक्षणम् ॥ प्रेत्य भूताप्ययश्चैव देव
ताभ्युपयाचनम् ॥ मृते कर्मानि वृत्तिश्च प्रमाणमिति निश्चय इति मोक्षधर्मवचनात् नान्नास्ति वयवादो
युज्यते ॥ दर्शनाच्च तप आदि फलस्य ॥ ऋग्यजुः सामाथर्वाश्च भारतं पंचरात्रकम् ॥ मूलरामायणं
चैव शास्त्रमित्यभिधीयते ॥ यच्चानुकूलमेतस्य तच्च शास्त्रं प्रकीर्तितम् ॥ अतो न्योग्रंथविस्तारो नैव
शास्त्रं कुवत्सर्तदिति स्कांदि ॥ सांख्ययोगः पाशुपतं वेदाण्यकमेव चेत्पारभ्य वेदपंचरात्रयोरैक्या
भिप्रायेण पंचरात्रस्यैव प्रामाण्यमुक्तम् ॥ इतरेषां भिन्नमतत्वं प्रदर्शय मोक्षधर्मेष्वपि ॥ शास्त्रं योनिः प्र

माणमस्येतिशास्त्रयोनि॥३॥अ०३॥ अज्ञानांप्रतीयमानमपिनेतेर्षांशास्त्रयोनित्वम्॥कुतः॥॥
 अतंतुसमन्वयात्ॐ॥४॥ ॥अन्वयउपपत्त्यादिलिंगम्॥उक्तंचबृहत्संहितायाम्॥उपक्रमोपसं
 हारावभ्यासोपूर्वताफलम्॥ अर्थवादोपपत्तीचालिंगतात्पर्यनिर्णयइति ॥ उपक्रमादितात्पर्यल्लिंगैः
 सम्यग्निरूप्यमाणेतदेवशास्त्रगम्यम्॥ मांविधत्तेऽभिधत्तेमांविकल्प्योपोह्यइत्यहम् ॥ इत्यस्या
 हृदयंसाक्षाच्चान्योमद्वेदकश्चेतिहिभागवते ॥४॥अ०४॥ ननुयतोवाचोनिवर्ततेअप्राप्यमनसा
 सह ॥ अशब्दमस्पर्शमरूपमव्ययं तथाऽसंनित्यमगंधवच्चयत् ॥ अवचनेनैवप्रोवाच ॥ यद्वाचा
 नभ्युदितम् ॥ येनवागभ्युद्यते ॥ यच्छ्रोत्रेणनशृणोति॥येनश्रोत्रमिदंश्रुतमित्याद्विभिर्नतच्छ
 ब्दगोचरम् ॥ नेत्याह ॥ ॥ ॐईक्षतेर्नाशब्दम्ॐ ॥५॥ स एतस्माज्जीवधनात्परात्परंपुरिशयंपुरुष
 मीक्षते ॥ आत्मन्येवात्मानंपश्येत् ॥ विज्ञायप्रज्ञांकुर्वीतित्यादिवचनैरीक्षणीयत्वाद्वाच्यमेव ॥
 औपनिषदत्वाच्चावचनेनेक्षणम् ॥ सर्ववेदायत्पदमामनंतितपांसिसर्वाणिचयद्वदंति ॥ वेदैश्चस
 र्वैरहमेववेद्योवेदांतद्वेदविदेवचाहमित्यादिश्रुतिस्मृतिभ्यश्च ॥ अवान्यत्वादिकंत्वप्रसिद्धत्वात् ॥
 नतदीदृगितिज्ञेयंनवाच्यंनचतर्क्यते ॥ पश्यंतोऽपिनपश्यंतिमेरूपांविपश्चितइतिवत् ॥ अप्रसि
 द्धैरवाच्यंतद्वाच्यंसर्वाणिमोक्तितः ॥ अतर्क्यतर्क्यमज्ञेयमेवंपरंस्मृतमितिगारुडे ॥नचाऽशब्द
 त्वमितरसिद्धम् ॥५॥ ॥ ॐगौणश्चेन्नात्मशब्दात्ॐ ॥६॥ ॥ नचगौणआत्मादृश्योवाच्यश्चननि
 गुणइसियुक्तम् ॥ आत्मशब्दान् ॥ योगैःसर्वतोहीनोयश्चदोषविवर्जितः ॥ हेयोपादेयरहितःस
 आत्मेस्यभिधीयते ॥ एतदन्यस्वभावोयःसोनात्मेतिसतांमतम् ॥अनात्मन्यात्मशब्दस्तुसोपचारः

प्रयुज्यतइतिवामने ॥ द्वेवावब्रह्मणोरूपेआत्माचैऽवानात्माच ॥ तत्रयःसआत्मासनित्यः
 शुद्धःकेवलोनिर्गुणश्च ॥ अथहयोऽनीदृशःसोनात्मेतितलवकारब्राह्मणम् ॥ नचमुख्येसत्यमुख्यंयु
 ज्यते ॥ ६ ॥ ॐ तन्निष्ठस्यमोक्षोपदेशात् ॥ ७ ॥ ॥ नहिगौणात्मनिष्ठस्यमोक्षः ॥ यस्यानुवि
 त्तःप्रतिबुद्धआत्माअस्मिन्संदोहेगहनेप्रविष्टः ॥ सविश्वकृत्सहिर्षस्यकर्तानित्यलोकःसउल्लो
 कएवेत्यात्मनिष्ठस्यमोक्षउपदिश्यते ॥ अयमात्माब्रह्म ॥ ब्रह्मेतिपरमात्मेतिभगवानितिशब्दयते ॥
 दत्तंदूर्वासंसंमोममात्मेब्रह्मसंभवान् ॥ चेतनस्तुद्विधाप्रोक्तोजीवआत्मेतिचप्रभो ॥ जीवाब्र
 ह्मादयःप्रोक्ताआत्मैकस्तुजनार्दनः ॥ इतरेष्व्वात्मशब्दस्तुसोपचारःप्रयुज्यते ॥ तस्यात्मनोनि
 र्गुणस्यज्ञानान्मोक्षउदाहृतः ॥ सगुणास्त्वपरंप्रोक्ताःतज्ज्ञानान्मैवमुच्यते ॥ परोहिपुरुषोविष्णुस्त
 स्मान्मोक्षस्वतःस्मृतइतिपादो ॥ ७ ॥ ॐ ह्येत्वावचनाच्च ॥ ८ ॥ ॥ तमेकंजानथआत्मानम
 न्यावाचोविमुंचथअमृतस्यैषसेतुरित्यन्येषांहियत्ववचनादस्योहयत्ववचनान्नगौणआत्मा ॥ ८ ॥
 ॐ स्वाप्ययात् ॥ ९ ॥ ॥ पूर्णमदःपूर्णमिदं पूर्णात्पूर्णमुदच्यते ॥ पूर्णस्यपूर्णमादायपूर्णमिवावशिष्य
 ते ॥ सआत्मनआत्मानमुद्धृत्याऽऽत्मन्येवविलापयत्यथात्मैवमवति ॥ सदेवोबहुधाभूत्वानि
 र्गुणःपुरुषोत्तमः ॥ एकीभूयपुनःशेतेनिर्दोषोहरिरादिकादिनिस्त्वस्यैवस्वस्मिन्नप्ययवचनात् ॥
 नहिगौणात्मनिर्दोषस्यलयः ॥ १० ॥ ॐ गतिसामान्यात् ॥ १० ॥ ॥ नचकामुचिच्छाखास्वन्य
 थोच्यते ॥ सर्वेवेदायुक्तयःसुप्रमाणाब्राह्मज्ञानंपरमंत्वेकमेव ॥ प्रकाशयंतेनविरोधःकुतश्चिद्दे
 देषुसर्वेषुतथेतिहासइतिपैंगिश्रुतेर्गतेर्ज्ञानस्यसाम्यमेव ॥ ॥ ॐ श्रुतत्वाच्चा ॥ ११ ॥ ॥ एकोदेवः

सर्वभूतेषु गूढः सर्वव्यापी सर्वभूतांतरात्मा ॥ कर्माध्यक्षः सर्वभूताधिवासः साक्षी चेनाकेवलो निर्गुणश्चे-
 ति ॥ नह्यशब्दः श्रूयते ॥ नचाप्रसिद्धं कल्प्यम् ॥ सर्वशब्दावाच्यस्य लक्षणाऽयुक्तैः ॥ ११ ॥ अ० ५ ॥
 नमेव समन्वयं प्रकटयत्यानंदमयोभ्यासादित्यादिना समस्तेनाध्यायेन प्रायेण ॥ प्रायेणान्यत्र प्रसि-
 द्धानां शब्दानां परमात्मनि समन्वयः प्रदर्शयतेऽस्मिन्पादे ॥ नान्यथा तददृष्टेः ॥ ब्रह्मजिज्ञासाकर्त-
 व्येत्युक्तम् ॥ तच्च ब्रह्म ॥ ब्रह्मपुच्छं प्रतिष्ठेत्यानंदमयावयवरूपं प्रतीयते ॥ नह्यवयविनं विनाऽवयव-
 मात्रस्य ज्ञेयतेत्यत आह ॥ ॐ शानंदमयोभ्यासात् ॐ ॥ १२ ॥ ॥ आनंदमयो ब्रह्मादिप्रकृतिर्विष्णु-
 र्वा ॥ ब्रह्मशब्दाद्विरण्यगर्भस्य प्राप्तिः ॥ शतानंदनाम्ना च ॥ अष्टमूर्तितात्सूर्यप्रोक्तत्वाच्च रुद्रस्य ॥
 एवमन्येषामपि ॥ ममयो निर्महद्ब्रह्मेति ब्रह्मशब्दाद्बहुभावाच्च प्रकृतेः ॥ बृहज्जातिजीवकमलासनश-
 ब्दराशिष्विति ब्रह्मशब्दादेव सर्वजीवानाम् ॥ अन्नमयत्वादेश्च ॥ तथापि नत आनंदमयशब्देनोच्यं-
 ते ॥ किंतु विष्णुरेव ॥ तदेव ब्रह्म परमं कवीनाम् ॥ एतमेव ब्रह्मेत्याचक्षते ॥ ब्रह्मशब्दः परे विष्णोना-
 न्यत्र क्वचिदिष्यते ॥ असंपूर्णाः परे यस्मादुपचारेण वा भवेत् ॥ ब्रह्मेति परमात्मेति भगवानिति शब्द-
 ते ॥ वासुदेवात्मकं ब्रह्म मूलमंत्रेण वायतिरित्यादिषु तस्मिन्नेव प्रसिद्धं ब्रह्मशब्दाभ्यासात् ॥ १३ ॥
 ॐ विकारशब्दो नैति चेन्न प्राचुर्यात् ॐ ॥ १३ ॥ ॥ विकारात्मकत्वात् तदभिमानित्वाच्च युज्यते प्रकृत्या-
 दीनां मयदृच्छन्तो न तु परमात्मन इति मा भूत् ॥ प्रचुरानंदत्वाद्यानंदमयः ॥ ननु तद्विकारित्वात् ॥
 अन्नादीनां च प्राचुर्यमेव ॥ अद्यतेति चेति व्याख्यानात् तस्माच्चुर्यच युज्यते ॥ उपजीव्यत्वमेवाऽ-
 द्यत्वम् ॥ सवा एष इत्यन्यप्रारंभात् ॥ येऽन्नं ब्रह्मोपासत इत्यादि ब्रह्मशब्दाद्बहुरुपत्वाच्च न विकारि-

त्वमविरोधश्च ॥ नचपृथक्कल्पनायुक्ता ॥ स्वरूपेचयुज्यतेप्रचुरप्रकाशोरविरिति वत् ॥ १३ ॥ ॐ
 ज्ञेतुव्यपदेशाच्च ॐ ॥ १४ ॥ ॥ को ह्येवान्यात्कः प्राणयातय देष आकाश आनंदो न स्यादिति ॥ १४ ॥
 ॐ मां त्रवर्णिकमेव च गीयते ॐ ॥ १५ ॥ ॥ ब्रह्मविदामोतिपरमिति सूचयित्वा सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्मेति मं
 त्रवर्णलक्षितं परमेव ब्रह्मशब्दानुसंधानाद्विधते ॥ नचावयवत्वविरोधः ॥ सशिरःसदक्षिणःपक्षःसउ
 त्तरःपक्षःसआत्मासपुच्छमिति तस्यैवावयवत्वोक्तेश्चतुर्वेदशिखायाम् ॥ शिरोनारायणःपक्षोदक्षिणः
 सव्यएवच ॥ प्रद्युम्नश्चानिरुद्धश्चसंदोहोवासुदेवकः ॥ नारायणोऽथसंदोहोवासुदेवःशिरोऽपिवा ॥
 पुच्छं संकर्षणःप्रोक्तएकएवतुपंचधा ॥ अंगांगित्वेन भगवान्कीदृतेपुरुषोत्तमः ॥ ऐश्वर्यान्निविरोध
 श्चचित्यस्तस्मिञ्जनार्दने ॥ अतर्कैर्हि कुतस्तर्कस्त्वप्रमेयेकुतःप्रमेतिब्रह्मसंहितायाम् ॥ रसशब्दे
 नविशेषणान्तत्तत्सारभूतं चिन्मात्रमेवोच्यते ॥ इदमिति च दृश्यमानमन्निहितत्वात् ॥ अनन्योऽ
 प्यन्यशब्देन तथैको बहुरूपवान् ॥ प्रोच्यते भगवान् विष्णुरैश्वर्यात्पुरुषोत्तम इति ब्रह्मांडे ॥ १५ ॥
 ॐ नेतरोनुपपत्तेः ॐ ॥ १६ ॥ ॥ नचोक्तप्राप्त्या विरिंचादिरत्रोच्यते ॥ न ह्यन्यज्ञानान्मोक्षउपप
 द्यते ॥ तमेवं विद्वानमृतइह भवति नान्यः पंथा अयनाय विद्यत इति द्युक्तम् ॥ १६ ॥ ॐ भेदव्यप
 देशाच्च ॐ ॥ १७ ॥ ॥ ते येशंतं प्रजापतेरा नंदाः ॥ स एको ब्रह्मण आनंद इति ॥ अदृश्येऽनात्म्ये
 निरुक्तेऽनिलयनेऽभयं प्रतिष्ठां विंदते ॥ अथ सोभयं गतो भवति ॥ स यश्चायं पुरुष इत्यादिभेदव्यप
 देशात् ॥ नचतत्त्वमस्य हं ब्रह्मास्मि इत्यादिभ्युतिविरोधः ॥ नामानि सर्वाणि यमाविशंतीति तत्तच्छ
 ब्दवाच्यत्वोक्तेः ॥ इदं हि विश्वं भगवानिवेतरो यतो जगत्स्थाननिरोधसंभवः ॥ असर्वः सर्व इत्यपि ॥

विद्यात्मनिभिदाबोधः ॥ भेददृष्ट्याभिमानेननिःसंगेनापिकर्मणा ॥ जुष्टंयदापश्यत्यन्यमीशम
स्यमहिमानमितिवीतशोकः ॥ असर्वः सर्वइवआत्मैवसन्ननात्मेवप्रत्यङ्परार्द्धिवैकईयते ॥ बहुधे
यतेसपुरुषःसईश्वरःसब्रह्म ॥ सर्वातर्यामिकोविष्णुःसर्वनाम्नाऽभिधीयते ॥ एषोहंत्वमसौचेति
ननुसर्वस्वरूपतः ॥ नैतदिच्छंतिपुरुषमेकंकुरुकुलोद्भवेत्यादेश्च ॥ उक्ताचप्राप्तिः ॥ ब्रह्मैवसज्जि
त्यपिजीवएवब्रह्मशब्दः ॥ उपपद्यतेचविरोधे ॥ प्रमादात्मकत्वाद्बुद्धस्यविमुक्तत्वंचयुज्यते ॥ मु
क्तिर्हिवाऽन्यथारूपंस्वरूपेणव्यवस्थितिरितिभागवते ॥ १७ ॥ ॐकामाच्चनानुमानापेक्षाॐ
॥ १८ ॥ ॥ नचतत्तदनुमानविरोधः ॥ यथाकामंक्षानुमानुंशक्यते ॥ अतो नतत्त्वेपृथगनुमानम
पेक्षते ॥ उक्तंचस्कांदि ॥ यथाकामानुमायस्मात्तस्मात्साऽनपगाश्रुतेः ॥ पूर्वोत्तराविरोधायचेष्ट्य
तेनान्यथाक्वचिदिति ॥ नैषातर्कैर्णमतारपनेयेतिच ॥ १८ ॥ ॐअस्मिन्नस्यचतद्योगंशा
स्तिॐ ॥ १९ ॥ ॥ अस्यजीवस्ययुक्तिसमुच्चयेचशब्दः ॥ सोऽश्रुतेसर्वानकामानसहब्रह्मणा
विपश्चिता ॥ अनिलयेनेभयंप्रतिष्ठांविंदते ॥ एतमानंदमयमात्मानमुपसंक्रामतीत्यादि ॥ १९ ॥
अ०६ ॥ अदृश्येनात्मइत्युक्तम् ॥ तच्चादृश्यत्वम् ॥ अंतःप्रविष्टंकर्तारमेतम् ॥ अंतश्चंद्रमसिम
नसाचरंतम् ॥ सहैवसंतंनविजानंतिदेवाइत्यंतस्थस्यकस्यचिदुच्यते ॥ सचंद्रोराजासमयुंजंती
त्यादिभिरन्यःप्रतीयते ॥ तस्मात्सएवानंदमयइतिनमंतव्यम् ॥ ॐअंतस्तद्धर्मोपदेशात्ॐ
॥ २० ॥ अंतःश्रूयमाणोविष्णुरेव ॥ अंतःसमुद्रेमनसाचरंतम् ॥ ब्रह्माऽन्वविंददशहोतारमर्णे ॥
समुद्रेअंतःकवयोविचक्षते ॥ मरीचीनांपदमिच्छंतिविधसः ॥ यस्यांडकोशश्शुष्ममाहु रित्यादि

तद्धर्मोपदेशात् ॥ सहिंक्षीरसमुद्रशायी ॥ तस्यचवीर्यमंडकोशः ॥ सोऽभिध्यायशरीरास्त्वात्
 सिस्त्रुर्विविधाः प्रजाः ॥ अपएवससर्जोदौतासुवीर्यमवासृजत् ॥ तदंढमभवद्धर्मसहस्रांशुसम
 प्रभम् ॥ यस्मिञ्ज्ञेस्वयंब्रह्मासर्वलोकापितामहः ॥ आपोनाराइतिप्रोक्ताआपोवैनरसूनवः ॥ अ
 यंनंतस्यताः पूर्वतेननारायणः स्मृतइतिव्यासस्मृतैः ॥ अहंततेजोरश्मीन्मारायणंपुरुषंजातमग्रतः ॥
 पुरुषात्प्रकृतिर्जगदंडकोशमितिचतुर्वेदशिखायाम् ॥ २० ॥ ॐ भेदव्यपदेशाच्चान्यः ॐ ॥ २१ ॥
 इंद्रस्यात्मानिहितः पंचहोता ॥ वायोरात्मानंकवयोनिचिक्वुः ॥ अंतरादित्येभनसाचरंतम् ॥ दे
 वानां हृदयंब्रह्मान्वाविंदइत्यादिभेदव्यपदेशात् ॥ २१ ॥ अ० ७ ॥ कोह्येवान्यात्कः प्राणयातयेदे
 षआकाशआनंदोनस्यादित्यकाशस्यानंदमयत्वेहेतुरुक्तोनतुविष्णोरिति नमंतव्यम् ॥ ॐ आ
 काशस्तहिंगात् ॐ ॥ २२ ॥ ॥ घतः ॥ अस्यलोकस्यकागतिरित्याकाशइतिहोवाचेत्यत्रभूताका
 शस्यप्राप्तिः ॥ नचासौयुज्यतेकिंतुविष्णुरेव ॥ स एषपरोवरीयानुद्गीथः स एषोनंतइत्यादितहिंगात् ॥
 विष्णोर्नुकंवीर्याणिप्रवोचंयः पार्थिवानिविममेरजांसि ॥ परोमात्रयातन्वाहृधानेत्यादिनातस्यैव
 हितहिंंगम् ॥ अनंतोभगवान्ब्रह्मआनंदेत्यादिभिः पदैः ॥ प्रोच्यतेविष्णुरैवैकः परेषामुपचारतइति
 ब्राह्मो ॥ नामानिसर्वाणियमाविशंतीतिचोक्तम् २२ अ. ८ ॥ ॐ अतएवप्राणः ॐ ॥ २३ ॥ ॥ तद्वैत्वंप्रा
 णोअभवः ॥ महान्भोगः प्रजापतेः भुजः करिष्यमाणः ॥ यद्देवान्प्राणयोनेवेतिमहाभोगशब्देनप
 रमानंदत्वंप्राणस्योक्तम् ॥ सचप्राणः प्रसिद्धेर्वीयुरित्यापतति ॥ नचैवम् ॥ यतोविष्णुरेवप्राणः ॥ अत
 एवश्रीश्वेतेलक्ष्मीश्वपत्न्यौ ॥ अहोरात्रेपार्श्वेइत्यादितहिंगादेव ॥ २३ ॥ अ० ९ ॥ योवेदनिहितंगुहा

यामित्युक्तम् ॥ तच्चगुहानिहितम् ॥ विमेकर्णापतयतोविचक्षुर्वीशंज्योतिर्हृदयआहितंयत् ॥ विमे
 मनश्चरतिदूरआधीः किंस्निहृक्ष्यामि किमनूमनिष्येइतिज्योतिरुक्तम् ॥ तच्चज्योतिरग्रिसूक्तत्वात्प्र
 सिद्धेश्चाग्निरिवेतिप्राप्तम् ॥ अतआह ॥ ॐज्योतिश्चरणाभिधानात् ॐ ॥ २४ ॥ ॥ विष्णुरेवज्यो
 तिः ॥ कर्णादीनांविचरणाभिधानात् ॥ सहिपरोमात्रयातन्वाह्वधानेत्यादिनाकर्णादिविदूरः ॥ २४ ॥
 अ० १० ॥ ॐछंदोभिधानान्नेतिचेन्नतथाचेतोर्पणनिगदात्तथाहिदर्शनम् ॐ ॥ २५ ॥ ॥ अथ
 यदतः परोदिवोज्योतिर्दीप्यतइत्युक्तस्यज्योतिषोगायत्रीवाइदंस्वर्गमितिगायत्र्यासमारंभः कृतः ॥
 तस्मान्नविष्णुरितिचेन्न ॥ तथाचेतोर्पणार्थं हिनिगद्यते ॥ अग्निगायत्र्यादिशब्दार्थरूपोसाविति
 चेतोर्पणार्थं हिनिगद्यते ॥ तथाहिदर्शनम् ॥ गायतित्रायतिचेत्यादि ॥ सर्वच्छंदोभिधोक्षेपसर्वदे
 वाभिधोह्यसौ ॥ सर्वलोकाभिधाक्षेपतेषांतदुपचारतइतिवामने ॥ २५ ॥ ॐभूतादिपादव्यपदे
 शोपपत्तेश्चैवम् ॐ ॥ २६ ॥ ॥ तावानस्यमहिमाततोज्यायांश्वरूपः ॥ पादोस्यसर्वाभूतानि त्रिपा
 दस्यामृतं दिवीति ॥ सुवर्णकोशश्चजसापरिष्ठितम् ॥ देवानां वसुधानीं विराजम् ॥ अमृतस्य
 पूर्णीतामुकलांविचक्षते ॥ पादश्चण्डोतुर्नकिलाविवित्सइतिश्रुतेः ॥ पादइत्येकदेशपरिमितंच
 तुभार्गवलइतिवद्भिन्नंच ॥ सहिपुरुषसूक्ताभिधेयः ॥ यज्ञेनयज्ञमयजंतेतियज्ञशब्दात् ॥ यज्ञो
 विष्णुर्देवतेतिहिश्रुतिः ॥ तस्मिन्कालेमहाराजोरामएवाभिधीयते ॥ यथाहिपौरुषेसूक्तेविष्णुरेवा
 भिधीयतइतिस्कंदे ॥ २६ ॥ ॐउपदेशमेदान्नेतिचेन्नोभयस्मिन्नप्यविरोधात् ॐ ॥ २७ ॥
 त्रिपादस्यामृतं दिवीतिपूर्वोपदेशः ॥ परोदिवइतिपंचम्यतः पश्चिमः ॥ तस्मान्नैकंवस्त्वत्रोच्यतइ

तिचेन्न ॥ त्रिसत्यलोकापेक्षयोभयस्मिन्नप्यविरोधात् ॥ २७ ॥ अ० ११ ॥ प्राणोविष्णुस्त्युक्त
 म् ॥ तत्रनावाएताः शीर्षं छिद्रयः श्रिताश्चक्षुः श्रोत्रं मनो वाक् प्राण इत्यत्र प्राणस्य विष्णुत्वं न विद्यते ॥
 इंद्रियैः सहाभिधानादिति अत आह ॥ ॐ प्राणस्तथा नुगमात् ॐ ॥ २८ ॥ ॥ तं देवाः प्राणयंत
 स एषो मुः स एष प्राणः प्राणकृच्च इत्येव विद्यात् ॥ तदयं प्राणो धितिष्ठतीत्याद्यनुगमादत्रापि प्राणो
 विष्णुरेव ॥ विष्णुमेवानयन् देवा विष्णुं भूतिमुपासते ॥ स एव सर्ववेदोक्तस्तद्रथो देह उच्यते इति
 स्कांदे ॥ ब्रह्मशब्दानुगमाच्च ॥ २८ ॥ ॥ ॐ नवक्तुरात्मोपदेशादिति चेदध्यात्मसंबंधभूमाह्यस्मि
 न् ॐ ॥ २९ ॥ ॥ प्राणोवाह अहमस्म्यृष इति वक्तुरात्मोपदेशादिद्रष्टव्येति चेन्न ॥ प्राणस्त्वंप्राणः सर्वा
 णि भूतानीति ब्रह्मध्यात्मसंबंधोऽत्र विद्यते ॥ २९ ॥ ॥ ॐ शास्त्रदृष्ट्या तूपदेशो वामदेववत् ॐ ॥ ३० ॥
 शास्त्रमंतर्हामी ॥ संविच्छास्त्रं परंपदमिति हि भागवते ॥ तत्तच्चास्मोच्यते विष्णुः सर्वशास्त्रवहेतु
 तः ॥ न कापि किंचिन्नामास्ति तस्मृते पुरुषोत्तममिति पादौ ॥ अहं मनुरभवं सूर्यं श्वेत्यादिवत् ॥
 ॥ ३० ॥ ॥ ॐ जीवमुख्यप्राणलिंगान्नेति चेन्नोपासत्रैविध्यादाश्रितत्वादिह तद्योगात् ॐ ॥
 ॥ ३१ ॥ ॥ तावन्ति शतसंत्सरस्याह्नां सहस्राणि भवंतीति जीवलिंगम् ॥ प्राणसंवादादिमुख्यप्रा
 णलिंगं तस्मान्नेति चेन्न ॥ अंतर्बहिःसर्वगतत्वेनेत्युपासत्रैविध्यादिहाश्रितत्वाच्च ॥ स एतमेव
 सीमानं विदार्थेन याद्वारा प्रापद्यत ॥ स एतमेव पुरुषं ब्रह्मततमपश्यत् ॥ एतद्धस्मै तद्विद्वाना
 ह महिदास एतरेय इत्यादिना ॥ महिदासाभिधोज्ञे इतरायास्तपो बलात् ॥ साक्षात्स भगवान् वि
 ण्णुर्यस्तं त्रं वैष्णवं व्यधादिति च ब्रह्माण्डे ॥ तत्तदुपासनायोग्यतया च पुरुषाणाम् ॥ केषांचित्सर्व

गत्वेनकेषांचिद्दूदयेहरिः ॥ केषांचिद्दहिरेवासावुपास्यः पुरुषोत्तमइतिब्राह्मे ॥ अग्नौक्रियावतां
 विष्णुर्योगिनां हृदयेहरिः ॥ प्रतिमास्त्रप्रबुद्धानां सर्वत्रविदितात्मनामिति च ॥ ३१ ॥ अ० १२ ॥
 इति श्रीमत्कृष्णद्वैपायनकृतब्रह्मसूत्रभाष्ये श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते प्रथमाध्यायस्य
 प्रथमः पादः ॥ १ ॥ ॥ १ ॥ ॥ १ ॥ ॥ १ ॥ ॥ १ ॥
 श्रीगुरुभ्यो नमः ॥ ॐ लिगात्मकानां शब्दानां विष्णौ प्रवृत्तिर्दशयस्य स्मिन्पादे प्राधान्येन ॥ ब्रह्मतत
 ममिति सर्वगतत्वमुक्तं विष्णोः ॥ तच्च तस्यैतस्यासावादित्योरस इत्यादिना ऽदित्यस्य प्रतीयते ॥
 अतो ऽब्रवीत् ॥ ॐ सर्वत्र प्रसिद्धोऽपदेशात् ॐ ॥ १॥ ॥ स यश्चायमशरीरः प्रज्ञात्मेत्यादिना सर्वत्रो
 च्यमानो नारायण एव ॥ तदेव ब्रह्म परमं कवीनाम् ॥ परमं यो महद्ब्रह्म ॥ वासुदेवात्परः को नु ब्रह्मशब्दो
 दितो भवेत् ॥ सहिसर्वगुणैः पूर्णस्तदन्येतूपचारत इति तस्मिन्नेव प्रसिद्धब्रह्मशब्दोऽपदेशात् ॥ १ ॥ ॐ
 विवक्षितगुणोपपत्तेश्च ॥ २ ॥ ॥ स यो तो श्रुत इत्यादि ॥ सहिते विष्णो जायमान इत्यादिना ऽश्रु
 तत्वादिगुणकः ॥ समाविता स वायुः स इंद्रः सो ऽश्रुतः सो ऽदृष्टो यो हरिः परमो यो विष्णुर्यो नंत इत्यादि
 चतुर्वेदशिखायाम् ॥ २ ॥ ॥ न चाऽदित्यशब्दाच्चक्षुर्मयत्वादेश्च जीव इति वाच्यम् ॥ ॐ अनुपपत्ते
 स्तु न शरीरः ॐ ॥ ३ ॥ ॥ एकस्य सर्वशरीरस्थत्वानुपपत्तेरेव ॥ ३ ॥ ॥ ॐ कर्म कर्तव्यपदेशाच्च
 ॐ ॥ ४ ॥ ॥ आत्मानं परस्मै शंसतीत्यादि ॥ ४ ॥ ॥ ॐ शब्द विशेषात् ॐ ॥ ५ ॥ ॥ एतमेव ब्र
 ह्मेत्याचक्षत इति न हि जीवमेव ब्रह्मेत्याचक्षते ॥ एष उ एव ब्रह्मे ष उ एवात्मै ष उ एव सवितै ष उ एवैन्द्र एष उ
 एव हरिर्हरिः परानंद इति चेद्द्रुमशाखायाम् ॥ ५ ॥ ॥ ॐ स्मृतेश्च ॐ ॥ ६ ॥ ॥ अहमात्मा गुडांके

शसर्वभूताशयस्थितः ॥ गामादिश्यचभूतानिधारयाम्यहमोजसेत्यादि ॥ नचाप्रामाणिकंकल्प्य
 म् ॥ ६ ॥ ॐ अर्भकौकस्तातद्व्यपदेशाच्चनेतिचेन्ननिचाय्यत्वादव्योमवच्च ॐ ॥ ७ ॥ सर्व
 भूभूतेष्वित्यल्पौकस्ताच्चक्षुर्मयत्वादिनाजीवव्यपदेशाच्चनेतिचेन्न ॥ अर्भकौकस्त्वेनचक्षुर्मयत्वा
 दिरूपेणचतस्यैवविष्णोर्निचाय्यत्वात् ॥ सर्वगतत्वेप्यल्पौकस्त्वंचयुज्यतेव्योमवत् ॥ सर्वद्रियम
 योविष्णुःसर्वप्राणिषुसंस्थितः ॥ सर्वनामाभिधेयश्चसर्ववेदोदितश्चसइतिस्कांदे ॥ ७ ॥ ॐ संभो
 गप्राप्तिरितिचेन्नवैशेष्यात् ॥ ८ ॥ जीवपरयोरेकशरीरस्थत्वेसमानभोगप्राप्तिरितिचेन्न ॥ साम
 ध्यवैशेष्यात् ॥ उक्तंचगारुडे ॥ सर्वज्ञाल्पज्ञताभेदात्सर्वशक्त्यल्पशक्तिनः ॥ स्वातंत्र्यपारतंत्र्याभ्यां
 संभोगोनेशजीवयोरितिच ॥ ८ ॥ अ० १ ॥ जन्माद्यस्ययतइत्युक्तम् ॥ तत्राऽतृत्वंसयद्यदेवासृज
 ततत्तदत्तुमधिगतसर्ववाअतीतिवददितेरदितित्वमित्यदितेःप्रतीयते ॥ सयद्यदेवाऽसृजनेतिपुंलि
 गंचकूटस्थोऽक्षरउच्यतइत्यादिवत् ॥ अत्रोच्यते ॥ ॐ अत्ताचराचरग्रहणात् ॐ ॥ ९ ॥ नहि
 चराचरस्यसर्वस्यात्तृत्वमदितेः ॥ स्रष्टापातातथैवात्तानिखिलस्यैकएवतु ॥ वासुदेवःपरःपुंसामित
 रेऽल्पस्यवानेवेतिस्कांदे ॥ एकःपुरस्ताद्यद्वंद्वभूवयतोबभूवभुवनस्यगोपाः ॥ यमप्येतिभुवनंसां
 परायेसनोहरिर्धृतमिहायुषेऽनुदेवइतिश्रुतिः ॥ ९ ॥ ॐ प्रकरणाच्च ॐ ॥ १० ॥ अप्संस्तरसृ
 ष्ट्यादिनातत्प्रकरणाच्च ॥ नेहासीत्किंचनाप्यादौमृत्युरासीद्धरिस्तदा ॥ सोऽन्मनोमनसाऽस्त्राक्षीद
 पएवजनार्दनः ॥ शयानस्तासुभगवान्निर्ममेऽडमहत्तरम् ॥ तत्रसंवत्सरंनभब्रह्माणमसृजत्प्रभुः ॥
 तमनुं व्याददास्यंतदासौविरुरावह ॥ अथतंरुपयाविष्णुःसृष्टिकर्मण्ययोजयत् ॥ सोऽसृजद्भुवनं

विश्वमद्यार्थहरयेविभुरितिब्रह्मवैवर्ते ॥ १० ॥ अ० २ ॥ सर्वात्मकः पर उक्तः कर्तृपिबंतौ सुकृतस्य लोके
 गुह्यं प्रविष्टौ परमेपरार्थे ॥ छायातपौ ब्रह्मविदो वदंति पंचाप्रयोये च त्रिनाचिकेता इति पिबंतौ प्रतीये
 ते तौ काविति ॥ उच्यते ॥ ॥ ॐ गुह्यं प्रविष्टावात्मानौ हितदर्शनात् ॐ ॥ ११ ॥ ॥ गुह्यं प्रविष्टौ पि
 बंतौ विष्णुरूपे एव ॥ धर्मासंमतां चिद्वतं व्यापतुस्तयोर्जुष्टिमातरि श्वाजगामेत्यादिना तद्दर्शना
 त् ॥ आत्मांतरात्मेति हरिरेक एव द्विधा स्थितः ॥ निविष्टो हृदये नित्यं संपिबति कर्मजमिति बह
 त्संहितायाम् ॥ शुभं पिबत्यसौ नित्यं नाशुभं सहरिः पिबेत् ॥ पूर्णानंदमयस्यास्य चेष्टानज्ञानते कचि
 दिति पादौ ॥ यो वेद निहितं गुहायामित्यादिना प्रसिद्धिं हि शब्देन दर्शयति ॥ ११ ॥ ॥ ॐ विशेषणा
 च्छ ॐ ॥ १२ ॥ ॥ यः सेतुरीजानानामक्षरं ब्रह्म तत्परमिति ॥ पृथक् कुंगुणास्तस्य नशक्यं तेऽभिनत्व
 तः ॥ यतोऽतो ब्रह्म शब्देन सर्वेषां ग्रहणं भवेत् ॥ एतस्माद्ब्रह्म शब्दोयं विष्णोरेव विशेषणम् ॥ अमि
 ताहिगुणायस्मान्नान्येषां तमृते प्रभुमिति ब्राह्मे ॥ न च जीवे स मन्वयोऽभिधीयते ॥ सत्य आत्मा स
 त्यो जीवः सत्यं भिदा सत्यं भिदा सत्यं भिदा मैवारुवण्यो मैवारुवण्य इति पिंगिश्रुतिः ॥ आ
 त्माहिपरमः स्वतंत्रोऽधिगुणो जीवोऽल्पशक्तिरस्वतंत्रोऽवर इति च भाह्वेयश्रुतिः ॥ यथेश्वरस्य जी
 वस्य भेदः सत्यो विनिश्चयात् ॥ एवमेवाहिमेवाचं सत्यां कर्तुं मिहार्हमि ॥ यथेश्वरश्च जीवश्च सत्यभेदो
 परस्परम् ॥ तेन सत्येन मादेवास्त्रायंतु सहेकेशवा इत्यादेनां सत्यो भेदः ॥ १२ ॥ अ० ३ ॥ आदित्यो
 विष्णुरित्युक्तम् ॥ य एष आदित्ये पुरुषः सोऽहमस्मि स एवाहमस्मीत्यादावग्नीनामेवाऽदित्यादिस्य
 त्वमुच्यते अनोऽक्ष्यादित्ययोरेक्याद्या एषोऽंतरिक्षिणिरुषोऽदृश्यत इत्यत्राप्यग्निरेवोच्यते ॥ अतस्त

द्यथापुष्करपलाशआपोनश्नुष्यन्तएवमेवंविदिपापकर्मनश्नुष्यतइत्यग्निज्ञानादेवसर्वपापाश्ले-
 षान्मोक्षोपपत्तिरित्यतोब्रवीति ॥ ॥ ॐअंतरउपपत्तेःॐ॥ १३ ॥ चक्षुरंतस्थोविष्णुरेव ॥ त्रिपा-
 दस्याऽमृतंदिवीत्यादिनातस्यैवाऽमृतत्वाद्युपपत्तेः ॥ ब्रह्मशब्दाद्युपपत्तेश्च ॥ सोहमस्मीत्यादित्वं
 तर्काम्यपेक्षया ॥ अंतर्यामीणमीशेशमपेक्ष्याहंत्वमित्यपि ॥ सर्वशब्दाःप्रयुज्यन्तेसतिभेदेपिवस्तु
 ष्वितिमहाकौर्म ॥ १३ ॥ ॥ ॐस्थानादिव्यपदेशाच्चॐ॥ १४ ॥ तद्यदस्मिन्सर्पिर्वोदकंवा
 सिंचतिवर्त्मनीएवगच्छतीत्यादिस्थानशक्तिः ॥ वामनिर्भामनिरित्याद्यात्मशक्तिश्चोच्यते ॥ तस्य
 ह्येतल्लिंगम् ॥ सर्वशःसोऽसपत्नःसहृदिःसपरःसपरोवरीयानयदिदंचक्षुषिसर्पिर्वोदकंवासिंचतिवर्त्म
 नीएवगच्छतिसवामनःसभामनःसआनंदःसोच्युतइतिचतुर्वेदशिखायाम् ॥ यत्स्थानत्वादिदंचक्षु
 रसंगंसर्ववस्तुभिः ॥ सवामनःपरोऽस्माकंगतिरित्येवचिंतयेदितिचवामने ॥ १४ ॥ ॐसुखवि
 शिष्टाभिधानोदेवचॐ ॥ १५ ॥ ॥ प्राणोब्रह्मकंब्रह्मखंब्रह्मोति ॥ विज्ञानमानंदंब्रह्म आनंदो
 ब्रह्मेतिव्यजानादित्यादेस्तस्यैवहितल्लक्षणम् ॥ लक्षणंपरमानंदोविष्णोरिवनसंशयः ॥ अव्यक्तादि
 तृणांतास्तुविमुडानंदभागिनइतिब्रह्मवैवर्ते ॥ नचमुख्येसत्यमुख्यंयुज्यते ॥ १५ ॥ ॐश्रु
 तोपनिषत्कृत्यभिधानाच्चॐ ॥ १६ ॥ ॥ सएनान्ब्रह्मगमयतीति ॥ नह्यन्यविद्ययान्यगतियु
 क्ता ॥ १६ ॥ ॐअनवस्थितेरसंभवाच्चनेतरःॐ ॥ १७ ॥ ॥ जीवस्यजीवांतरनियामकत्वेनाऽव
 स्थितेः॥साम्यादसंभवाच्चनजीवः ॥ नियमप्रमाणाभावात् ॥ अनीश्वरोपेक्षत्वाच्च ॥ १७ ॥ अ०
 ॥ ४ ॥ यःपृथिव्यांतिष्ठन्पृथिव्याअंतरोपंपृथिवीनवेदयस्यपृथिवीशरीरंयःपृथिवीमंतरोयमयत्ये

पतआत्मांतर्याम्यमृतइत्यादिनांतर्याम्युच्यते ॥ तत्रचैतदमृतमित्युक्तममृतत्वमुच्यते ॥ सचरी
 रत्वस्यपृथिवीशरीरमित्यादिनासर्वात्मकत्वात्प्रकृतिस्तत्तज्जीवोवायुक्तः ॥ नहिविष्णोःपृथिव्या
 दिशमंगीक्रियतइत्यतआह ॥ ॐअंतर्याम्यधिदेवादिषुतद्धर्मव्यपदेशात् ॐ ॥ १८ ॥ ॥ यंपृथि
 वीनवेदयःपृथिव्याअंतरइत्यादिनाअधिदेवादिषुतद्धर्मव्यपदेशाद्विष्णुरेवांतर्यामी ॥ सहिनतेवि
 ष्णोजायमानोनजातःसयौऽतोऽश्रुतोगतोमनोनोदृष्टोविज्ञातोनादिष्टःसर्वेषांभूतानामंतरपुरुषइ
 त्यादिनाविदिनोतरश्च ॥ १८ ॥ ॐनचस्मार्तमतद्धर्माभिलापात् ॐ ॥ १९ ॥ ॥ त्रिगुणत्वादिप्र
 धानधर्मानुक्तेर्नस्मृत्युक्तंप्रधानमंतर्यामी ॥ १९ ॥ ॐशरीरश्रोत्रभ्येऽपिहिभेदेनमधीयते ॐ ॥
 ॥ २० ॥ ॥ यआत्मनि तिष्ठन्नात्मनोतरोयमात्मानवेदयस्यात्माशरीरंयआत्मानमंतरोयमयत्येषत
 आत्मांतर्याम्यमृतः ॥ योविज्ञानेतिष्ठन्विज्ञानादंतरोयंविज्ञानंनवेदयस्यविज्ञानंशरीरमित्युभयेऽ
 पिहिशाखिनोभेदेनैवमधीयते ॥ शीर्यतेनित्यमेवास्माद्विष्णोस्तुजगदीदृशम् ॥ रमतेचपराह्य
 स्मिन्शरीरंतस्यतज्जगदिति वचनाच्चशरीरस्त्वविरोधः ॥ २० ॥ अ० ५ ॥ अदृश्यत्वादिगुणाविष्णो
 रुक्ताः ॥ तत्रयत्तददृश्यमग्राह्यमगोत्रमवर्णमचक्षुःश्रोत्रंतदपाणिपादंनित्यंविभुंसर्वगतंसुसुक्ष्मत
 दव्ययंयद्भूतयोनिपरिपश्यंतिधीरादृत्युक्ता ॥ यथोर्णनाभिःसृजतेगृह्णतेचयथापृथिव्यामोषधयः
 संभवंतियथासतःपुरुषात्केशलोमानितथाऽक्षरात्संभवतीहविश्वमित्युक्त्वातस्माच्चाक्षरात्परतः
 परइतिपरःप्रतीयते ॥ अतोब्रवीति ॥ ॐअदृश्यत्वादिगुणकोधर्मीक्तेः ॐ ॥ २१ ॥ ॥ पृथि
 व्यादिदृष्टान्तमुक्त्वाऽक्षरात्संभवतीहविश्वमित्यतःपरंतत्परतःपराभिधानात्कूटस्थोऽक्षरउच्यतइ

तिस्मृतेऽथप्रकृतेः प्राप्तिः ॥ ब्रह्मशब्दात्तत्परतः पराभिधानादेवचहिरण्यगर्भस्य ॥ तमेवंविद्वानमृत
 इहभवति ॥ तत्कर्महरितोषंयत्साविद्यातन्मतिर्यया ॥ अथहेवाविद्येवेदितव्येपराचैवाऽपराच ॥
 तत्रयेवेदायान्यंगानियान्युपांगानियानिप्रत्यंगानिसाअपरा ॥ अथपरा ॥ ययासहर्षिर्वेदितव्यो
 योऽसावदृश्योनिर्गुणः परः परमात्मेत्यादिनातद्धर्मत्वेनाऽवगतपरविद्याविषयत्वोक्तर्विष्णुरेवादृश्य
 त्वादिगुणकः ॥ २१ ॥ ॐविशेषणभेदव्यपदेशाभ्यांचनेतरौ ॐ ॥ २२ ॥ यः सर्वज्ञः सर्ववि
 द्यस्यज्ञानमयंतपइतिविशेषणान्नप्रकृतिः ॥ तस्मादेतद्ब्रह्मनामरूपमन्नंचजायतेइतिभेदव्यपदे
 शान्नविर्चः ॥ अपरंत्वक्षरंयासाप्रकृतिर्जडरूपिका ॥ श्रीः पराप्रकृतिः प्रोक्ताचेतनाविष्णुसंश्र
 या ॥ तामक्षरंपरंप्राहुः परतः परमक्षरम् ॥ हरिमेवाखिलगुणमक्षरत्रयमीरितिमतिस्कांदे ॥ इय
 क्षराभिधानादक्षरात्परतः परइत्यपिविशेषणमेव ॥ जुष्टंयदापश्यत्यन्यमीशमस्यमहिमानमिति
 वीतशोकः ॥ इतिभेदव्यपदेशादीशपदप्राप्तोपिनरुद्रः ॥ २२ ॥ ॐरूपोपन्यासाच्च ॐ ॥ २३ ॥
 ॥ यदापश्यः पश्यतेरुग्मवर्णकर्तारमीशंपुरुषंब्रह्मयोनिमिति ॥ एकोनारायणआसीन्नब्रह्मानचशं
 करः ॥ समुनिर्भूत्वासमाचिंतयत् ॥ ततएतेव्यजायंतविश्वोहिरण्यगर्भौभ्रियमोर्वरुणरुद्रेंद्राइ
 ति ॥ तस्यैहेतस्यपरमस्यनारायणस्यचत्वारिरूपाणि ॥ शुक्लरंक्तैरौगंमंक्लृणमिति ॥ सएतान्येते
 भ्योऽभ्यचीकृपत् ॥ विमिश्राणिव्यमिश्रयत् ॥ अतएतादृगेतद्रूपमितितस्यैवहिरूपाण्यभिधी
 यंते ॥ २३ ॥ अ० ६ ॥ अदृश्यत्वादिगुणेषुसर्वगतत्वम् ॥ यस्त्वेतमेवंप्रादेशमात्रमभिविमानमा
 त्मानं वैश्वानरमुपास्तइतिवैश्वानरस्योक्तमित्यतआह ॥ ॐवैश्वानरः साधारणशब्दविशेषात् ॐ

॥ २४ ॥ ॥ अत्राविष्णोः साधारणस्यैश्वानरशब्दस्य विष्णावेव प्रसिद्धात्मशब्देन विशेषणाद्देश्वा
 नरो विष्णुरेव ॥ २४ ॥ ॥ ॐ स्मर्यमाणमनुमानं स्यादिति ॐ ॥ ॥ अहं वैश्वानरो भूत्वा प्राणिनां देह
 माश्रित इति स्मर्यमाणमत्रापि स एवोच्यत इत्यस्यानुमापकम् ॥ समाख्यानात् ॥ इति शब्दः समा
 ख्याप्रदर्शकः ॥ २५ ॥ ॥ ॐ शब्दादिभ्योऽतः प्रतिष्ठानाच्चेति चेन्न तथा दृष्ट्युपदेशादसंभवात् पुरुषविध
 मपि चैनमधीयते ॐ ॥ २६ ॥ ॥ अयमग्निर्वैश्वानरः ॥ वैश्वानरमृतआजातमग्निमित्यादिशब्दः ॥
 वैश्वानरे तद्धृतं भवति ॥ हृदयंगार्हपत्यो मनो न्वाहार्यपचन आस्यमाहवनीय इत्याद्याग्निर्लिङ्गमादि
 शब्देनोक्तम् ॥ येनेदमन्नं पच्यते तद्यद्भक्तं प्रथमभागच्छेत्तद्गोमीयमित्यादिना पाचकत्वेनातः प्रति
 स्ठानं च प्रतीयते ॥ तस्मान्नाविष्णुरिति चेन्न ॥ अथैहैवमात्मानमणोरणीयां संपरतः परं विश्वं हरिमुपा
 सीतेति सर्वनामा सर्वकर्मा सर्वलिङ्गः सर्वगुणः सर्वकामः सर्वधर्मः सर्वरूप इति स य एतमेव मात्मानं विश्वं
 हरिमा रादरमुपास्तेतस्य सर्वेषु लोकेषु सर्वेषु भूतेषु सर्वेषु देवेषु सर्वेषु वेदेषु कामचारो भवतीति तत्तन्नाम
 लिङ्गादिना तस्यैव दृष्ट्युपदेशान्महोपनिषदि ॥ अनात्तत्त्वादनात्मान ऊनत्वाद्गुणराशितः ॥ अब्रह्मा
 णः परे सर्वे ब्रह्मात्मा विष्णुरेव हीत्यादिना कोन आत्मा किं ब्रह्मेत्यां रभाच्चान्येषामसंभवाद्द्विष्णुरेवैश्व
 नरः ॥ चंद्रमामनसो जानश्चक्षोः सूर्यो अजायतेत्यादिनायः पुरुषाख्यो विष्णुरभिहिस्नद्विधमेवात्र मू
 र्ध्वमुने जाश्चक्षुर्विश्वरूपः प्राणः पृथग्वर्मेत्यादिनैवैश्वानरमधीयते ॥ चशब्देन सकलवेदतंत्रपुरा
 णादिषु विष्णुपरत्वं पुरुषसूक्तस्य दर्शयति ॥ तथा च ब्राह्मे ॥ यथैव पौरुषं सूक्तं नित्यं विष्णुपरायणम् ॥
 तथैव मे मनो नित्यं भूयाद्विष्णुपरायणमिति ॥ चतुर्वेदशिखायां च ॥ सहस्रशीर्षा पुरुषः सहस्राक्षः सह

स्रपादिति ॥ एषद्योवाचित्यः परः परमो हरिरादिरनादिरनंतो नंतशीर्षो नंतो नंतवाङ्मुरनंतगुणो नंत
 रूप इति ॥ बहत्संहितायां च ॥ ग्रथाहि पौरुषं सूक्तं विष्णोरेवाभिधायकम् ॥ न तथा सर्ववेदाश्च वेदांगानि
 च नारद्रेत्यादि ॥ यस्माद्यज्जायते चांगाद्यो के वेदादिकं हरेः ॥ तन्नामवाच्यमंगंतद्यथा ब्रह्मादिकं मुख
 मितिनारदीयवचनान्नाभेदोक्तिविरोधः ॥ २६ ॥ अतएव नेद्वता भूतं च ॥ २७ ॥ अभिवैश्वान
 रादिशब्दस्ते जसि भूते ऽग्निदेवतायां च प्रसिद्धोऽप्यतः पूर्वोक्ते हेतुतएवात्र न सातच्चाभिधीयते ॥ २७ ॥
 ॥ ॐ साक्षादप्यविरोधैर्मिनिः ॐ ॥ २८ ॥ ॥ नाग्यादयः शब्दा अग्न्यादिवाचकास्तथापि साक्षादे
 वानन्ययोगे ब्रह्मवाचकैः शब्दैर्व्यवहारार्थमनभिज्ञानाच्चान्यत्र व्यवहरंतीत्यभ्युपगमे ऽविरोधं जैमिनि
 र्वक्ति ॥ व्यासचित्तस्थिताकाशादवच्छिन्नानि कानि चित् ॥ अन्ये व्यवहरंत्येतान्युरीकृत्य गूहादिव
 दिति स्कांदवचनान्नामनानां परस्परं विरोधः ॥ २८ ॥ ॥ ॐ अभिव्यक्तेरित्याश्मरथ्यः ॐ ॥ २९ ॥
 तत्र तत्र प्रसिद्धावप्यश्यादिषु ब्रह्मणो भिव्यक्तेरश्यादिसूक्तनियम इत्याश्मरथ्यः ॥ २९ ॥ ॥ ॐ अ
 नुस्मृतेर्वादिः ॐ ॥ ३० ॥ ॥ तत्र तत्रोक्तस्य विष्णोरश्यादिष्वनुस्मर्यमाणत्वात्तन्नियम इति वाद
 रिः ॥ ३० ॥ ॥ ॐ संपत्तेरिति जैमिनिस्तथा हि दर्शयति ॐ ॥ ३१ ॥ ॥ साक्षादप्यविरोधं वदन् जै
 मिनिः सूक्तादिनियममश्यादिसंप्राप्त्या मन्यते ॥ तं तथा यथोपासने तदेव भवतीति दर्शयति ॥ ३१ ॥
 न ह्यन्योपासकोन्यं प्राप्नुत इति युज्यत इत्यत आह ॥ ॥ ॐ आमनंतै चैनमस्मिन् ॐ ॥ ३२ ॥ ॥
 एनं विष्णुमस्मिन् अश्यादावामनं तियो ऽग्नौ तिष्ठन् य एष एतस्मिन् अग्नौ तेजो मयो ऽमृतमयः पुरुष इत्या
 दिना ॥ ३२ ॥ अ० ३७ ॥ ॥ इति श्री स्कण्डे पायन कृत ब्रह्मसूत्र भाष्ये श्रीमदानंदतीर्थभगव
 त्पदाचार्यविरचिते प्रथमाध्यायस्य द्वितीयपादः ॥ २ ॥ श्री कृष्णापणमस्तु ॥ ११ ॥

श्रीहयग्रीवाय नमः ॥ ॥ ॐ तत्र चान्यत्र प्रसिद्धानां शब्दानां विष्णोः समन्वयं प्रायेणास्मिन्पादे दर्शयति ॥ विष्णोः परविद्याविषयत्वमुक्तम् ॥ तत्र यस्मिन् द्यौः पृथिवी चातस्मिन् मोतं मनः सह प्राणैश्च सर्वैः ॥ तमेवैकं जानन् ॥ ॐ त्मानमित्यत्र प्राणानां ग्रंथिरसि रुद्रो माविशांतकः ॥ प्राणे श्वरः कृत्तिवासाः पिनाकीत्यादिना रुद्रस्य प्राणाधारत्वप्रतीतिः ॥ स एषो नित्यं शरते बहुधा जायमान इति जीवलिंगाच्च तयोः प्राप्तिरिति ॥ अत उच्यते ॥ ॥ ॐ श्रुत्वा द्याय तनं स्वशब्दात् ॐ ॥ १ ॥ तमेवैकं जानन् ॥ ॐ त्मानमित्यत्र शब्दाद्युभवाद्याश्रयो विष्णुरेव ॥ आत्मब्रह्मादयः शब्दास्तस्मृते विष्णुमव्ययम् ॥ न संभवति यस्मात्तैर्नैवासा गुणपूर्णैति ब्रह्मवैवर्ते ॥ १ ॥ ॐ मुक्तोपसृप्य व्यपदेशात् ॐ ॥ २ ॥ अमृतस्यैष सेनुरिति ॥ ब्रह्मविदामोति परम् ॥ नारायणं महाज्ञेयं विश्वात्मानं परायणम् ॥ मुक्तानां परमागतिः ॥ एतमानंदमयमात्मानमुपसंक्रामतीत्यादिना तस्यैव मुक्तप्राप्यत्वव्यपदेशात् ॥ बहुना त्रिकमुक्तेन यावच्छेत्तं न गच्छति ॥ योगीतावन्नमुक्तः स्यादेष शास्त्रस्य निर्णय इत्यादित्यपुराणे ॥ २ ॥ ॐ नानुमानमतच्छब्दात् ॐ ॥ ३ ॥ नानुमानात्मकागमपरिकल्पित रुद्रोऽत्र वाच्यः ॥ भस्मधरो गत्वादितच्छब्दाभावात्सौतकः सरुद्रः स प्राणभूत्स प्राणनायकः स ईशो यो हिरिर्न तो यो विष्णुर्न तो यो परो वरीया नित्यादिना प्राणग्रंथिरुद्रत्वादेर्विष्णोरेवोक्तत्वात् ॥ ब्रह्माडि च ॥ रुद्रावयते यस्माद्रुद्रस्तस्माज्जनार्दनः ॥ ईशनादेव चेशानो महादेवो महत्त्वतः ॥ पिबंति ये न रानाकं मुक्ताः संसारसागरात् ॥ तदा धारो यतो विष्णुः पिनाकी तितनस्मृतः ॥ शिवः सुखात्मकत्वेन शर्वः शरीधनाद्भरिः ॥ कृत्यात्मकमिदं देहं यतो वस्ते प्रवर्तयन् ॥ कृत्तिवासास्तनो देवो विरिचश्च विरेचनात् ॥ बृंहणात् ब्रह्मनामाऽ

सवैश्वर्यादिद्रुच्यते ॥ एवं नानाविधैः शब्दैरेक एव त्रिविक्रमः ॥ वेदेषु सपुराणेषु गीयते पुरुषोत्तम इ
 ति ॥ वामने च ॥ ननु नारायणादीनां नाम्नामन्यत्र संभवः ॥ अन्यनाम्नां गतिर्विष्णुरेक एव प्रकी
 र्तिव इति ॥ स्कादि च ॥ ऋते नारायणादीनि नामानि पुरुषोत्तमः ॥ प्रादादन्यत्र भगवान् राजे
 वर्तस्व कं पुरमिति ॥ चतुर्मुखः शतानंदो ब्रह्मणः पद्मभूरिति ॥ उग्रो भस्मधरो नमः कपालीति शिवस्य
 च ॥ विशेषनामानि ददौ स्वकीयान्यपि केशव इति च ब्राह्मे ॥ ३ ॥ ॐ प्राणभृच्च ॐ ॥ ४ ॥ ॥ ए
 तैरेव हेतुभिर्न जीवो वायुश्च ॥ अजायमानो बहुधा विजायत इति तस्यैव बहुधा जन्मोक्तेः ॥ ४ ॥ ॐ
 भेदव्यपदेशात् ॐ ॥ ५ ॥ ॥ न चैक्यं वाच्यम् ॥ जुष्टं यदा पश्यत्यन्यमीशमस्य महिमानमिति भेद
 व्यपदेशात् ॥ ५ ॥ ॐ प्रकरणात् ॐ ॥ ६ ॥ ॥ द्वे विद्ये वेदिनव्ये इति तस्य द्वे तत्प्रकरणम् ॥ ६ ॥
 ॥ ॐ स्थित्यदनाभ्यां च ॐ ॥ ७ ॥ ॥ द्वा सुपर्णासि युजासखा या समानं दृक्षं परिषस्वजाते ॥ तयोरन्यः
 पिप्पलं स्वाह्वान्यनश्नन्नयो अभिचाकशीतीतीशजीवयोः स्थित्यदनोक्तेः ॥ ७ ॥ अ० ॥ १ ॥ प्राणो
 वा आशायाभूयानित्युक्त्वा यैवैभूमा तत्सुखमित्युक्तेस्तस्यैव भूत्वमवप्राप्तिः ॥ उत्क्रांत प्राणानित्यादि
 तां हि गात् ॥ प्राणशब्दश्च वायुवाचीति ॥ अतो वक्ति ॥ ॥ ॐ भूमासंप्रसादाद्ध्युपदेशात् ॐ ॥ ८ ॥
 ॥ संप्रसादात् पूर्णसुखरूपत्वात् ॥ अध्युपदेशात् सर्वेषामुपर्युपदेशाच्च विष्णुरेव भूमा ॥ सहस्रशीर्षदे
 वं विश्वाक्षं विश्वशं भुवम् ॥ विश्वं नारायणं देवमक्षरं परमंपदम् ॥ विश्वतः परमाच्चित्यमिति हि श्रु
 तिः ॥ तमुत्क्रामंतं प्राणो नूत्क्रामतीत्यादिना नोत्क्रमणादिलिंगविरोधोऽपि ॥ ८ ॥ ॐ धर्मोपपत्तेश्च ॐ
 ॥ ९ ॥ ॥ सर्वगतत्वादि धर्मोपपत्तेश्च ॥ ९ ॥ अ० ॥ २ ॥ अदृश्यत्वादि गुणाविष्णोरुक्ताः ॥ अदृष्टं

द्रष्टृश्रुतं श्रोत्रित्यादिना ॥ अहं सोममाहनसं विभर्मीत्यादेस्तस्यापि संभवान्मध्यमाक्षरस्योक्ता इ
 ति ॥ ॥ अतो ब्रूते ॥ ॐ अक्षरं मंत्रं तद्धृतेः ॐ ॥ १० ॥ ॥ एतस्मिन् खल्वक्षरे गार्गाकाशओ
 तश्च प्रोतश्चेत्यंबरांतस्य सर्वस्य धृतेर्ब्रह्मेवाक्षरम् ॥ यउत्रिधा तु पृथिवी मुनद्यामेको दाधार भुवनानि
 विश्वा ॥ भर्ता सन् अयमाणो विभर्ति ॥ एको देवो बहुधा निविष्टः ॥ यदा भारंतं द्रयते स
 भर्तुम् ॥ परास्य भारं पुनरस्तमेति ॥ यस्मिन् निदः सं च विचैधि सर्वयस्मिन् देवा अधिविश्वे निषे
 दुरित्यादि श्रुतेः ॥ पृथिव्यादि प्रकृत्यंतं भूतं भव्यं भवच्च यत् ॥ विष्णुरेको विभर्ती दैनान्यस्तस्मा
 तक्षमो धृताविति चस्कांदि ॥ १० ॥ ॥ ॐ सा च प्रशासनात् ॐ ॥ ११ ॥ ॥ सा च धृतिप्रशासनादु
 च्यते ॥ एतस्य वाक्षरस्य प्रशासने गार्गिसूर्याचंद्रमसौ विधृतौ तिष्ठत इत्यादिना ॥ तच्च प्रशासनं वि
 ष्णोरेव ॥ समार्धगर्भा भुवनस्य रेतो विष्णोस्तिष्ठंति प्रदिशा विधर्मणि ॥ चतुर्भिः साकं नवतिं च नाम
 भिश्च क्रं नष्टं व्यती र्वी विपदित्यादि श्रुतेः ॥ एकः शास्तान द्वितीयोऽस्ति शास्ता यो हृच्छ्रयस्तमह
 मिह ब्रवीमि ॥ न केवलं मे भवतश्च राजन् सर्वै बलं बल्लिनां चापरेषामित्यादेश्च ॥ ११ ॥ ॥ ॐ अन्यभावा
 व्यावृत्तेश्च ॐ ॥ १२ ॥ ॥ अस्थूलमनणिवत्यादिना स्थूलाणवादीनामन्यवस्तु स्वभावानां व्यावृत्तेश्च ॥
 अस्थूलोऽनणुरमध्यमो मध्यमो व्यापकोऽव्यापको योऽसौ हरिरादिरनादिरा विश्वो विश्वः सगुणो निगु
 ण इत्यादौ विष्णोरेवैते धर्माः ॥ अस्थूलो नणुरूपो साव विश्वो विश्व एव च ॥ विरुद्धधर्मरूपोऽसावैश्वर्या
 त्पुरुषोत्तम इति च ब्राह्मे ॥ १२ ॥ अ० ३ ॥ संदेव सोम्येदमप्र आसीदित्यादिना सतः स्रष्टृत्वमुच्यते ॥ तच्च
 सद्ब्रह्म स्यां प्रजायेयेति परिणामप्रतीतेर्न विष्णुः ॥ सद्यः विकारः सदा शुद्धो नित्य आत्मा सदा हरिरित्या

दिनाऽविकारः प्रसिद्ध इति ॥ अतो ब्रवीति ॥ ॐ ईक्षतिकर्मव्यपदेशात्सः ॐ ॥ १३ ॥ तदैक्षतेतीक्ष्णति
 कर्मव्यपदेशात्स एव विष्णुरत्रोच्यते ॥ नान्यो तोस्ति द्रष्टानान्यदतोस्ति द्वाष्ट्रित्यादिना तस्यैव हितं ह्य
 क्षणम् ॥ बहुत्वं चाविकारेणोक्तम् ॥ अजायमानो बहुधा विजायत इति ॥ १३ ॥ अ० ४ ॥ चंद्रादित्याद्या
 धारत्वं विष्णो रुरुक्तम् ॥ तच्च अथ यदिदमस्मिन् ब्रह्मपुरे दहरं पुंडरीकं वेश्मदहरोस्मिन् चंतराकाशः ॥ किं
 तदत्र विद्यते ॥ उमे अस्मिन् द्यावापृथिवी अंतरे वसमाहिते ॥ उभावग्निश्च वायुश्च सूर्या चंद्रमसा उभौ
 विद्युन्मक्षत्राणीत्यादिनाऽऽकाशस्य प्रतीयते ॥ स चाकाशो न विष्णुः ॥ तस्यां ते सुषिरं सूक्ष्मं तस्मि
 न्सर्वं प्रतिष्ठितमिति श्रुतेरिति ॥ अत आह ॥ ॐ दहर उत्तरेभ्यः ॐ ॥ १४ ॥ य आत्मा पहत
 पाप्मा विजरो विमृत्युर्विशोको विजिघत्सोऽपि पासः सत्यकामः सत्यसंकल्पः सो न वेष्टव्यः स विजिज्ञासि
 तव्य इत्यादिभ्य उत्तरेभ्यो गुणेभ्यो दहरे विष्णुरेव ॥ यो शनायापि पासे शोकं मोहं जरां मृत्युमत्येति ॥ स
 एष सर्वेभ्यः पाप्मभ्य उदित इत्यादिना विष्णोरेव हिते गुणाः ॥ नित्यतीर्णा शनायादिरेक एव हरिः स्वतः ॥
 अशनायादिकानन्ये तत्प्रसादात्तरं तिहीति च पादो ॥ सापेक्ष निरपेक्षयोश्च निरपेक्षस्वीकर्तव्यम् ॥ सत्य
 कामः परो नास्ति तमृते विष्णुमव्ययम् ॥ सत्यकामत्वमन्येषां भवेत्तत्काम्यकामितेति स्कांदि ॥ १४ ॥
 ॐ गतिशब्दाभ्यां तथा हि दृष्टं लिंगं च ॐ ॥ १५ ॥ अहरहर्गच्छं त्य एतं ब्रह्मलोकं न विदंतीति सुसस्य
 तद्गतिब्रह्मशब्दश्चोच्यते ॥ सतासोम्यतदासंपन्नो भवतीति श्रुते स्तं हि सुसोगच्छति ॥ अरश्च ह वै
 ण्यश्चाणवौ ब्रह्मलोके इति लिंगं च तथा दृष्टम् ॥ अरश्च वै ण्यश्च सुधासमुद्रौ तत्रैव सर्वा भिमतप्रदौ द्वावि
 त्यादिना तस्यैव हितं ह्यक्षणत्वेनोच्यते ॥ १५ ॥ ॐ धृते श्रमहिं शोऽस्यास्मिन्नुपलब्धेः ॐ ॥ १६ ॥ ॥ ए

षमेतुर्बिधूतिरिति धृतैः ॥ एष भूताधिपतिरेष भूतपाल इत्याद्यास्यमहिम्नोऽस्मिन्नुपलब्धैः ॥ एत
 स्मिन्मुखलक्षरेणार्थाकाशोत्तमोत्तमश्च ॥ एतस्य वाक्षस्य प्रशसने गार्भि ॥ सहिसर्वाधिपतिः ॥
 सहिसर्वपालः स ईशः स विष्णुः पतिर्विश्वस्यात्मेश्वरमित्यादि श्रुतिभ्यः ॥ तस्य ह्येष महिमा ॥ सर्वेशो
 विष्णुरैवैकोनान्योऽस्ति जगतः पतिरिति च स्कांदे ॥ १६ ॥ ॥ ॐ प्रसिद्धे ॥ १७ ॥ ॥ तत्रापि दहरं
 गगनं विशोकस्तस्मिन् दंतस्तदुपासितव्यमिति प्रसिद्धे ॥ तदंतस्थत्वापेक्षत्वाच्च सुषिरश्रुतिविरो
 धः ॥ १७ ॥ ॥ ॐ इतरपरमार्शस्तदिति चेन्नासंभवात् ॥ १८ ॥ ॥ परं ज्योतिरुपसं पद्यस्वेन रूपेणाभि
 निष्पद्यत एष आत्मेति होवाचेति जीवपरमार्शस्तदिति चेन्न ॥ तस्य स्वतोऽपहृतपाप्मत्वाद्यसंभवात्
 ॥ १८ ॥ ॥ ॐ उत्तराच्चैदा विभूतस्वरूपस्तु ॥ १९ ॥ ॥ सतत्र पर्येति जलन कीडनरममाण इत्याद्यु
 त्तरवचनाज्जीव एवेति चेन्न ॥ तत्र हि परमेश्वरप्रसादादाविभूतस्वरूपो मुक्त उच्यते ॥ यत्प्रसादात्स
 मुक्तो भवति स भगवान्पूर्वोक्तः ॥ १९ ॥ ॥ ॐ अन्यार्थश्च परामर्शः ॥ २० ॥ ॥ यं प्राप्य स्वेन रूपेण जीवोऽ
 सि निष्पद्यते स एष आत्मेति परमात्मार्थश्च परामर्शः ॥ २० ॥ ॥ ॐ अल्पश्रुतेरिति चेत्तदुक्तम् ॥ २१ ॥
 दहर इत्यल्पश्रुतेर्नैति चेन्न ॥ निचाय्यत्वादेवं धोमवच्चेत्युक्तत्वात् ॥ एष मआत्माऽतर्ह्येज्या
 यानिति श्रुत्युक्तत्वाच्च ॥ २१ ॥ अ ० ५ ॥ अदृश्यत्वादयः परमेश्वरगुणा उक्तास्तेषां मुखं शाश्वतं नेतरे
 षाम् ॥ तदेतदिति मन्यंते ॥ निर्देशं परमं मुखमित्यादिना ज्ञानिमुखस्याप्यनिर्देश्यत्वमज्ञेयत्वं चोच्यत
 इति ॥ अतो वक्ति ॥ ॥ ॐ अनुकृतेस्तस्य च ॥ २२ ॥ ॥ तमेव भांतमनुभाति सर्वमित्यनुकृतेस्तस्य
 भासा सर्वमिदं विभातीति वचनाच्च परमात्मैवा निर्देश्यमुखरूपः ॥ न हि ज्ञानिमुखमनुभाति सर्वं न च त

द्धासा ॥ अहंतत्तेजोरश्मीदितिनारायणभासाहिसर्वभाति ॥२२॥ ॐअपिस्मर्यतेॐ ॥२३॥
 यदादित्यगतंतेजोजगद्भासयतेखिलम् ॥ यच्चंद्रमसियच्चाग्नौतत्तेजोविद्विमामकमिति ॥ नत
 द्धासयतेसूर्योनशांकोनपावकः॥ यद्गत्वाननिवर्त्ततेतद्भामपरममेतिच ॥२३॥ अ० ६॥ विष्णुरे
 वजिज्ञास्यइत्युक्तम् ॥ तत्र ऊर्ध्वप्राणमुन्नयत्यपानंप्रत्यगस्यति ॥ मध्येवामनमासीनंविश्वेदेवा
 उपासतइतिसर्वदेवोपास्यःकश्चित्प्रतीयते ॥ सचएवमैवैषप्राणइतराद्प्राणानूपृथक्पृथगेवसंनि
 धत्ते ॥ योयमध्यमःप्राणःकुविदंगेत्यादिनाप्राणव्यवस्थापकत्वान्मध्यमत्वात्सर्वदेवोपास्यत्वाच्चावा
 युरेवेतिप्रतीयते ॥ अतोऽब्रवीत् ॥ ॐशब्दोदेवप्रमितःॐ ॥ २४ ॥ ॥ वामनशब्दोदेववि
 ष्णुरितिप्रमितः ॥ नहिश्रुतेर्लिङ्गबलवत् ॥ श्रुतिर्लिङ्गसमाख्याचवाक्यंप्रकरणंतथा ॥ पूर्वपूर्व
 वलीयःस्यादेवमागमनिर्णयइतिस्कांदि ॥ तच्चालिङ्गंविष्णोरेव ॥ तस्यैवप्राणोक्तेस्तद्वैवंप्राणोअभ
 वइति ॥२४॥ ॐहृद्यपेक्षयातुमनुष्याधिकारत्वात्ॐ ॥ २५ ॥ ॥ सर्वगतस्यापितस्यांगुष्ठमात्र
 त्वंहृदयकाशपेक्षयायुज्यते ॥ इतरप्राणिनामंगुष्ठाभावेपिमनुष्याधिकारत्वाच्चविरोधः ॥ २५ ॥
 अ० ७॥ मनुष्याणामेवदेवविद्यायामधिकारइत्युक्तम् ॥ तिर्यगाद्यपेक्षयैवमनुष्यत्वविशेषणमुक्त
 म् ॥ ननुदेवाद्यपेक्षयेत्याह ॥ ॐतदुपर्यपिवादरायणःसंभवात्ॐ ॥२६॥ ॥ तदुपरिमनुष्याणां
 सताम् ॥ देवादित्वप्राप्त्युपरि ॥ संभवतिहितेषांविशिष्टबुद्ध्यादिभावात् ॥ तिर्यगादीनांतदभावा
 दभावः ॥ तेषामपियत्रविशिष्टबुद्ध्यादिभावस्तत्राविरोधः ॥ निषेधाभावात् ॥ दृश्यंतेहिजरिनार्यो
 दयः ॥ ॐविरोधःकर्मणीतिचेन्नानेकप्रतिपत्तेर्दर्शनात्ॐ ॥ २७ ॥ ॥ मनुष्याएवदेवादयो

भवंती नितदुपरीत्युक्तम् ॥ तत्रयदिमनुष्याः संतो देवादयो भवंति तत्पूर्वं देवताभावाद्देवतोद्दिष्टकर्म
 णिविरोध इति चेन्न ॥ अनेकेषां देवतापदप्राप्तेर्दर्शनात् ॥ तेहनाकं महिमानः संचंत्य पूर्वासाध्याः
 संति देवा इति ॥ २७ ॥ ॐ शब्द इति चेन्नातः प्रभवात्प्रत्यक्षा नुमानाभ्याम् ॥ २८ ॥ ॥ वाचा
 विरूपमित्ययेत्याहि श्रुतेराप्त्यनिश्चयान्नित्यत्वापेक्षत्वाच्च मूलप्रमाणस्य स्वतः प्रामाण्यप्रसिद्धेऽथ
 नित्यत्वाद्देदस्य तदुदितानां देवानामनित्यत्वात् पुनरन्यभावनियमाभावाच्च शब्दे विरोध इति चेन्न ॥
 सूर्याचंद्रमसौ धातायथा पूर्वमकल्पयत् ॥ यथैव नियमः काले सुरादि नियमस्तथा ॥ तस्मान्जानीदृ
 शं क्वापि विश्वमेतद्भविष्यतीत्यादेरतएव शब्दात्तेषां प्रभव नियमात् ॥ महतां प्रत्यक्षात् ॥ यथेदानीं
 तथोपर्यपि देवा भविष्यंतीतीतरेषामनुमानाच्चा ॥ २९ ॥ ॐ अतएव च नित्यत्वम् ॥ २९ ॥ ॥ अत
 एव शब्दस्य नित्यत्वादेव प्रवाह नित्यत्वं युक्तम् ॥ २९ ॥ ॥ ॐ समानानामरूपत्वाच्चावृत्ताव
 प्यविरोधो दर्शनात्स्मृतेऽर्थः ॥ ३० ॥ ॥ अतीतानागतानां देवानां समानानामरूपत्वात् प्रासपदानां
 मुक्त्याऽऽवृत्तावप्यविरोधः ॥ यथा पूर्वमिति दर्शनात् ॥ अनादिनिधनानित्यावागुत्सृष्टास्वयं भुवा ॥
 ऋषीणां नामधेयानियाश्च वेदेषु दृष्टयः ॥ वेदशब्देभ्य एवादौ निर्ममे समहे श्वर इति स्मृतेऽर्थः ॥ ३० ॥
 ॐ मध्वादिष्वसंभवादनधिकारं जैमिनिः ॥ ३१ ॥ ॥ वसूनामैवैको भूत्वेत्यादिना प्राप्य फलत्वात्
 प्रासपदानां देवानां मध्वादि विद्यास्वनधिकारं जैमिनिर्मन्यते ॥ ३१ ॥ ॥ ॐ ज्योतिषिभावाच्च ॥
 ॥ ३२ ॥ ॥ ज्योतिषि सर्वज्ञत्वेभावाच्च ॥ आदित्यप्रकाशेनैव भाववत् ॥ तज्ज्ञाने सर्ववस्तूनामंतर्भावा
 त् ॥ नित्यसिद्धत्वाच्च विद्यानाम् ॥ ३२ ॥ ॥ ॐ भावंतु बादरायणोऽस्ति हि ॥ ३३ ॥ ॥ फले विशेषभा

वात् ॥ प्रासपदानामपि देवानां मध्वादिष्वप्यधिकारं बादरायणो मन्यते ॥ अस्ति हि प्रकाशविशेषः ॥
 यावत्सेवापरेतत्वेतावत्सुखविशेषता ॥ संभावाच्चाप्रकाशस्य परमेकमृते हरिम् ॥ तेषां सामर्थ्ययोगाच्च
 देवानामप्युपासनम् ॥ सर्वविधीयते नित्यं सर्वयज्ञादिकर्मचेति स्कदि ॥ उक्तफलानधिकारमात्रं
 जैमिनिमतमतोनमतविरोधः ॥ सर्वज्ञस्यैव कृष्णस्य त्वेकदेशविचिंतितम् ॥ स्वीकृत्य मुनयो ब्रू-
 युस्तन्मतं न विरुध्यत इति ब्राम्हणे ॥ ३३ ॥ अ० ८ ॥ ॥ मनुष्याधिकारत्वादित्युक्तेऽविशेषाच्छूद्र-
 स्याप्यहरेत्वाशूद्रेति पौत्रायणोक्तेरधिकार इत्यत आह ॥ ॐ शुगस्य तदनादरश्रवणात्तदाद्र-
 वणात्सूच्यते हि ॐ ॥ ३४ ॥ ॥ नासौ पौत्रायणः शूद्रः शुचाद्रवणमेव हि शूद्रत्वम् ॥ कम्बर एनमेत-
 त्संतमित्यनादरश्रवणात् ॥ सहसं जिहान एव क्षत्तामुवाचेति सूच्यते हि ॥ ३४ ॥ ॥ ॐ क्षत्रिय-
 त्वावगतेश्चोत्तरत्रचैत्ररथेन लिगात् ॐ ॥ ३५ ॥ ॥ अयमश्वतरीरथ इति चित्ररथ संबंधित्वेन लिंगे-
 न पौत्रायणस्य क्षत्रियत्वावगतेश्च ॥ रथस्त्वश्वतरीरथोक्तश्चिद्रथ इत्यभिधीयते इति ब्राह्मे ॥ यत्र वेदो-
 रथस्तत्र न वेदो यत्र नो रथ इति ब्रह्मवैवर्ते ॥ ३५ ॥ ॥ ॐ संस्कारपरामर्शात्तद्भावाभिलाषाच्च
 ॐ ॥ ३६ ॥ ॥ अष्टवर्षब्राह्मणमुपनयीत तमध्यापयीतेत्यध्ययनार्थसंस्कारपरामर्शात् ॥ नाम्नि-
 र्नयज्ञो न क्रियानसंस्कारो न व्रतानि शूद्रस्येति पैंगिश्रुतौ संस्काराभावाभिलाषाच्च ॥ उत्तमस्त्रीणां
 तु न शूद्रवत् ॥ सपत्नीभिर्पराधमेत्यादिष्वधिकारदर्शनात् ॥ संस्काराभावेनाभावस्तु सामान्येन ॥
 अस्ति च तासां संस्कारः ॥ स्त्रीणां प्रदानकर्मैव यथोपनयनं तथेति स्मृतेः ॥ ३६ ॥ ॥ ॐ तद्भाव-
 निर्धारणे च प्रवृत्तेः ॐ ॥ ३७ ॥ ॥ नाहमेतद्देवो यद्वात्रोऽहमस्मीति सत्यवचनेन सत्यकामस्य शूद्र-

त्वाभावनिर्धारणेहारिद्रुमतस्यनैतदब्राह्मणोविवक्तुमर्हतीतितत्संस्कारेप्रवृत्तेः ॥ ३७ ॥ ॐ
 श्रवणाध्ययनार्थप्रतिषेधात्मतेः ॐ ॥ ३८ ॥ ॥ श्रवणेऽपुजतुभ्यांश्रोत्रपरिपूरणम् ॥ अध्य-
 यनेऽजिह्वाच्छेदः ॥ अर्थावधारणेऽहदयविदारणमितिप्रतिषेधात् ॥ नाग्निर्नयज्ञःशुद्धस्यतथैवाध्य-
 यनंकृतः ॥ केवलैवतुशुश्रूषात्रिवर्णानांविधीयतइतिस्मृतेः ॥ विदुरादीनांतूयञ्ज्ञानत्वात्कश्चि-
 द्विशेषः ॥ ३९ ॥ ॥ अ० १॥ ॥ यदिदंकिंचजगत्सर्वप्राणएजतिनिःसृतम् ॥ महद्भयंवज्रमुद्यंतंयएत-
 द्विदुरमृतास्तेभवंतीत्युद्यतवञ्ज्ञानान्मोक्षःश्रूयतइति ॥ अतोऽब्रवीत् ॥ ॐ कं पनातू ॐ ॥
 ॥ ३९ ॥ ॥ एजतीतिकंपनवचनात् ॥ उद्यतवज्रोभगवानेव ॥ कोक्षेवान्यात्कःप्राण्याद्यदेषआ-
 काशआनंदोनस्यादितिहि श्रुतिः ॥ प्राणस्यप्राणमुतचक्षुषश्चरितचि ॥ नभस्वतोपिसर्वाःस्युश्चे-
 द्याभगवतोहरेः ॥ किमुतान्यस्यजगतोयस्यचेष्टानभस्वतइतिचस्कादि ॥ चकंचंकमणादेषवर्ज-
 नाहञ्मुच्यते ॥ खंडनात्खड्गैषैषहेतिनामास्त्रयंहरिरितिब्रह्मवैवर्ते ॥ ३९ ॥ अ० १० ॥ ॥ ह-
 दयआहितंज्योतिःपरमात्मैत्युक्तम् ॥ तत्रयोयंविज्ञानमयःप्राणेषुहृद्यंतज्योतिःपुरुषइत्यत्रो-
 भौलोकवतु ॥ संचरंतीतिवचनान्जीवइतिप्रतीयतइति ॥ अतउच्यते ॥ ॐ ज्योतिर्दर्शनात्
 ॐ ॥ ४० ॥ ॥ विष्णुरेवज्योतिर्विष्णुरेवब्रह्मविष्णुरेवबलंविष्णुरेवयशोविष्णुरेवआनंदइतिद-
 र्शनात्चतुर्वैदशिखायाम् ॥ ज्योतिर्विष्णुरेवमाज्ञेनात्मनान्वाखंडउत्सर्जद्यातीतिवचनान्तस्यापिलो-
 कसंचरणमस्येव ॥ ४० ॥ अ० ११ ॥ ॥ सर्वाधारत्वंविष्णोरुक्तम् ॥ तच्चाकाशोवैनामनामरूपयो-
 र्निर्वहितेत्यत्राकाशस्यप्रतीयते ॥ वैनामेतिप्रसिद्धोपदेशात् ॥ प्रसिद्धाकाशांगीकर्तव्यइति ॥

अत उच्यते ॥ ॥ ॐ आकाशोऽर्थांतरत्वादिव्यपदेशात् ॐ ॥ ४१ ॥ ॥ तेयदंतरातद्ब्रह्मेत्यर्थान्तर
 त्वादिव्यपदेशादाकाशोहरिव ॥ अवर्णम् ॥ यतोवाचोनिवर्तनइत्यादि श्रुतेस्तस्यैवहितलक्षणम् ॥
 अनामासोऽप्रसिद्धत्वादरूपोभूतवर्जनादिति ब्राह्मे ॥ ४१ ॥ अ० १२ ॥ असंगत्वं परमात्मन उक्त
 म् ॥ तच्च सयत्तत्र किंचित्पश्यत्यनन्वागतस्तेन भवत्यसंगो ह्ययं पुरुष इति स्वमादिद्रुः प्रतीयते ॥ सच
 जीवः प्रसिद्धे रिति ॥ अतो बक्तिः ॥ ॐ सुषुप्त्युत्क्रांत्यो भेदेन ॐ ॥ ४२ ॥ ॥ प्राज्ञेनात्मना संपरिष्वक्तो
 न बाह्यं किंच न वेद नांतरम् ॥ प्राज्ञेनात्मनान्वा रूढ उत्सर्जयातीति भेदेन्यपदेशाच्च जीवः पर एवा संगः ॥
 स्वमादिद्रुष्टृत्वं च सर्वज्ञत्वात्तस्यैव युज्यते ॥ ४२ ॥ अ० १३ ॥ एष नित्यो महिमा ब्राह्मणस्येति ब्राह्मण
 स्यापि नित्यमहिमा प्रतीयते ॥ सच ब्राह्मणः सवा एष महानज आत्मेत्यजशब्दाद्विरिच इति प्राप्तम् ॥
 देवानां च विद्याकर्मणोः पदप्राप्तिः सूचिता ॥ तदुपर्यपीति ॥ अतोऽब्रवीत् ॥ ॥ ॐ पत्यादिशब्दे
 भ्यः ॐ ॥ ४३ ॥ ॥ सर्वस्याधिपतिः सर्वस्येशानः सवा एष नेति नेतीत्यादिशब्देभ्यो नित्यमहिमा विष्णु
 रेव ॥ उतामृतत्वस्येशानो यदन्नेनातिरोहति ॥ ससार्धगर्भाभुवनस्य रेतो विष्णोस्तिष्ठति प्रदिशा विधम
 णि ॥ सयोतोऽश्रुत इत्यादि श्रुतिभ्यस्तस्यैव हितेशब्दाः ॥ ४३ ॥ अ० १४ ॥ इति श्रीमत्कृष्णद्वैपाय
 नकृत ब्रह्मसूत्रभाष्ये श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते प्रथमाध्यायस्य तृतीयः पादः ॥ ३ ॥
 श्रीवेदव्यासाय नमः ॥ ॥ ॐ श्रुति लिंगादिभिरन्यत्रैव प्रसिद्धानामपिशब्दानां सामस्येन विशेषहेतु
 भिर्विष्णवावेव प्रवृत्तिर्दर्शयत्यस्मिन्पादे ॥ ॥ ॐ आनुमानिकमप्येकेषामिति चेन्न शरीररूपकविन्य
 स्तगृहीतिर्दर्शयति च ॐ ॥ १ ॥ ॥ तत्तु समन्वयादिति सर्वशब्दानां परमेश्वरे समन्वय उक्तः ॥ तन्न युज्य

यतोऽव्यक्तात्पुरुषः पर इति सांख्यानुमानपरिकल्पितं प्रधानमप्येकैषां शाखिनामुच्यत इति चेन्न ॥
 तस्यैव पारतंत्र्याच्छरीररूपकेऽव्यक्ते विन्यस्तस्य परमात्मन एवाव्यक्तशब्देन गृहीतेः ॥ कप्रत्ययः
 कुत्सने ॥ परमात्मन एवाव्यक्तशब्दस्तत्तत्र त्वेन तच्छरीररूपत्वादितरस्याप्यव्यक्तशब्दः ॥
 तुच्छेनाभ्यपि हितं यदासीदिति दर्शयति ॥ अव्यक्तमचलं शांतिं निष्कलं निष्क्रियं परम् ॥ यो वेद
 हरिमात्मानं स भयादनुमुच्यत इति पिप्पलादशाखायाम् ॥ अक्षरं ब्रह्म परममित्युक्त्वा व्यक्तोऽक्षर उ
 च्यत इति वचनाच्च ॥ १॥ ॥ ॐ सूक्ष्मं तु तदहं त्वात् ॥ २॥ ॥ सूक्ष्ममेवाव्यक्तशब्देनोच्यते ॥ तद्वि
 अव्यक्तनामर्हति ॥ सूक्ष्मत्वं च मुख्यं तस्यैव ॥ यत्तत्सूक्ष्मं परमं वेदितव्यं नित्यं पदं वैष्णवं ह्यामनंति ॥
 यत्तल्लोकानि विदुर्लोकसारं विदुः तेन तत्कवयो योगनिष्ठा इति च पिप्पलादशाखायाम् ॥ मुख्ये च विद्यमा
 नेनामुख्यं युक्तम् ॥ २॥ ॥ ॐ तदधीनत्वादर्थवत् ॥ ३॥ ॥ तदधीनत्वाच्चाव्यक्तत्वादीनां तस्यैवाव्य
 क्तत्वं परावृत्तादिकमर्थवत् ॥ यदधीनो गुणो यस्य तद्गुणी सोऽभिधीयते ॥ यथा जीवः परात्मेति यथा रा
 जा जयीत्यपीति च स्कांदे ॥ ३॥ ॥ ॐ ज्ञेयत्वावचनाच्च ॥ ४॥ ॥ अन्यस्य न वाच्यत्वं युज्यते
 ॥ ४॥ ॥ ॐ वेदतीति चेन्न प्राज्ञो हि ॥ ५॥ ॥ महतः परं भ्रुवं निचाध्य तं मृत्युमुखात् प्रमुच्यत इति ज्ञेय
 त्वं वेदतीति चेन्न ॥ प्राज्ञः परमात्मा हितत्रोच्यते ॥ अणोरणीयान् महतो महीयानि तितस्यैव हि महतो
 महत्त्वम् ॥ सर्वस्मात् परस्य महतोऽपि परत्वं युज्यते ॥ ५॥ ॥ ॐ प्रकरणात् ॥ ६॥ ॥ सोऽध्वनः पारमामो
 तितद्विष्णोः परमं पदमिति तस्य ह्येतत्प्रकरणम् ॥ ६॥ ॥ ॐ त्रयाणामेवैवैवमुपन्यासः प्रश्नश्च ॥ ७॥
 त्रयाणामेव पितृसौमनस्य स्वर्ग्यग्निपरमात्मनां प्रश्न उपन्यासश्च ॥ अविज्ञातप्रार्थनं च प्रश्न इत्यभिधी

यतइतिवचनाच्चविरोधः ॥७॥ ॥ॐमहच्चॐ॥ ८॥ ॥यथामहच्छब्दोमहत्तत्त्वप्रसिद्धोपिपरम
महत्त्वात्परमात्मनएवमुख्यः ॥ एवमितरेपि ॥ ८ ॥ ॥ॐचमसवदविशेषात्ॐ॥ ९॥ ॥ यथा
चमसशब्दोऽन्यत्रप्रसिद्धोपिइदंतच्छिरएषह्यर्वाग्विलश्रमसऊर्ध्वबुद्धइतिश्रुतेःशिरोवाचकः ए
वमव्यक्तादिशब्दाःसर्वेऽन्यत्रप्रसिद्धाअपिनामानिसर्वाणि यमाविशंतित्वैविष्णुं परममुदाहरंतीति
श्रुतेःपरमात्माभिधायकाएवाविशेषाच्छ्रुतेः ॥ १ ॥ अ० १ ॥ वसंतं वसंतं ज्योतिषायजेते
त्यादिकर्माभिधायककर्मक्रमादिविरोधाच्चयुज्यतइति ॥ अतआह ॥ ॥ ॐज्योतिरुपक्रमा
नुतथाह्यधीयतएकेॐ॥ १०॥ ॥ ज्योतिरादिकर्मवाचकत्वेनप्रसिद्धाभिधेयोपिसएव ॥ एषइमं
लोकमभ्यार्चदित्युपक्रम्यनावाएतःसर्वाक्चःसर्ववेदाःसर्ववेषाः॥एकैवव्याहृतिःप्राणएवप्राणक
चइत्येवविद्यादितिह्यधीयतएके॥ १०॥ ॥ॐकल्पनोपदेशाच्चमध्यादिवदविरोधःॐ॥ ११॥ मधु
विद्यादिवत्सर्वशब्दार्थत्वेनपरस्यकल्पनोपदेशाच्चनकर्मक्रमादिविरोधः॥ ११॥ अ० २॥ ॥ ॐनसं
ख्योपसंग्रहादपिनानाभावादतिरैकाच्चॐ॥ १२॥ ॥यस्मिन्पंचपञ्जनाआकाशश्चप्रतिष्ठितइत्या
दिषुबहुसंख्योपसंग्रहेपिनविरोधः॥तस्यैवाऽकाशादिषुनानाभावात्तदतिरिक्तस्वरूपत्वाच्च ॥ १२
पंचजनानाह ॥ ॥ ॐप्राणादयोवाक्यशेषात्ॐ॥ १३॥ ॥ प्राणस्यप्राणमुतचक्षुषश्चक्षुःश्रोत्र
स्यश्रोत्रमन्त्रस्याञ्जनसोमनइतिवाक्यशेषात् ॥ १३॥ ॥ ॐज्योतिषैकपामसत्यन्नेॐ॥ १४॥
॥ तदेवाज्योतिषांज्योतिरित्यनेनकाणवानांपंचकम्॥ १४॥ अ० ३॥ अवांतरकारणत्वेनापिसएवो
च्यतइतिवक्ति॥ ॥ ॐकारणत्वेनचाकाशादियथाव्यपदिशेक्तेःॐ॥ १५॥ ॥आकाशादिष्ववां

तरकारणत्वेनसएवस्थितः ॥ यथाव्यपदिष्टस्यैवपरस्ययआकाशेतिष्ठन्नित्यादिनाऽकाशा
 दिषूक्तेः॥१५॥अ०४॥सर्वशब्दानांपरमात्मवाचकत्वेकथमन्यत्रव्यवहारइत्यतोऽब्रवीत्॥॥ॐस
 माकर्षात्ॐ॥१६॥ ॥ परमात्मवाचिनःशब्दाअन्यत्रसमाकृष्यव्यवहियंते ॥ परस्यवाचकाः
 शब्दाःसमाकृष्येतेरेष्वपि॥व्यवहियंतेसतंतलोकवेदानुसारतइतिपादो॥१६॥ तर्हि कथंतेषांशब्दा
 नांजगतिप्रसिद्धिः ॥ ॐजगद्वाचित्वात्ॐ॥१७॥ ॥ जगतिव्यवहारोलोकस्यननुपरमा
 त्मनितथा ॥ अतो जगतिप्रसिद्धिःशब्दानाम् ॥१७॥ ॥ ॐजीवमुख्यप्राणलिंगादितिचेत्तद्व्या
 ख्यातम्ॐ॥१८॥ ॥ तदधीनत्वात्तच्छब्दवाच्यत्वमित्युक्तम् ॥ तज्जीवमुख्यप्राणयोर्लिंगम् ॥
 अस्ययदैकांशाखांजीवोजहात्यथसाशुष्यति ॥ वायुनाहिसर्वलोकानेनीयंतइत्यादिश्रुतिभ्यइति
 चेन्न ॥ उपासान्नैविध्यादितिव्याख्यातत्वात् ॥१८॥ ॥ ॐअन्यार्थतुजैमिनिःप्रश्रव्याख्याना
 भ्यामपिचैवमेकंॐ॥१९॥ ॥ परमात्मज्ञानार्थकमादिकमपिवदतीतिजैमिनिः ॥ कस्मिन्नुभ
 गवोविज्ञातेसर्वमिदंविज्ञातंभवतीतितस्मैसहोवाच ॥ द्वेविद्येवेदितव्ये ॥ कथंनुभगवःसआ
 देशोभवतीति ॥ यथासौम्यैकेनमृत्पिण्डेनेत्यादिनाप्रश्रव्याख्यानाभ्याम् ॥ एवमपिचैकेपठंति ॥
 यस्तंनवेदकिमृचाकरिष्यतीति ॥१९॥ ॥ ॐवाक्यान्वयात्ॐ॥२०॥ ॥ वाक्यस्याप्येवम
 न्वयोर्युज्यते पृथक्पृथक्स्थितस्यापिपरमात्मना ॥२०॥ ॥ ॐप्रतिज्ञासिद्धौलिंगमाश्रमर्थःॐ
 ॥२१॥ ॥ नान्यःपंथाअयनायविद्यतइतिप्रतिज्ञासिद्धौलिंगत्वेनकर्मादिकमुच्यतइत्याश्रम
 र्थः ॥ यस्मादेवमनित्यफलमन्यत्तस्मान्नान्यःपंथाइति ॥२१॥ ॥ ॐउत्क्रमिष्यतएवंभा

वादित्यौडुलोमिःॐ ॥ २२ ॥ ॥ उत्कमिष्यतोमुमुक्षोःकर्मादिनाभाव्यसाधनसाधनत्वेनाऽतस्त
 द्वक्तौत्यौडुलोमिर्मन्यते ॥ २२ ॥ ॥ ॐअवस्थितेरितिकाशकृत्स्नःॐ ॥ २३ ॥ ॥ सर्वपरमात्म
 न्यवस्थितमिति वक्तुं तद्वचनमिति काशकृत्स्नः ॥ कृष्णद्वैपायनमतादेकदेशविदः परे ॥ वदन्ति ते यथा
 प्रज्ञं न विरोधः कथंचनेति पाद्ये ॥ २३ ॥ अ० ५ ॥ स्त्रीशब्दा अपितस्मिन्नेवेत्याह ॥ ॥ ॐ प्रकृति
 श्रप्रतिज्ञादृष्टां तानुपरोधात् ॐ ॥ २४ ॥ ॥ हतैतमेव पुरुषं सर्वाणि नामान्यभिवदन्ति ॥ यथान
 द्यः स्यंदमानाः समुद्रायणाः समुद्रमभिविशंत्येव मैवानि नामानि सर्वाणि पुरुषमभिविशंतीति प्रति-
 ज्ञादृष्टां तानुपरोधात् प्रकृतिशब्दवाच्योपि स एव ॥ २४ ॥ ॥ ॐ अभिधोपदेशाच्च ॐ ॥ २५ ॥
 मायां तु प्रकृतिं विद्यान्मायिनं तु महेश्वरम् ॥ महामायेत्यविद्येति नियतिर्मौहिनीति च ॥ प्रकृतिर्वा
 सनेत्येवं तवेच्छानंतकथ्यतेति वचनात्तदभिधैव च प्रकृतिशब्देनोच्यते ॥ सोमिध्यासजृतिः सप्रज्ञा
 स आनंद इति श्रुतेरभिध्याचस्वरूपमेव ॥ ध्यायति ध्यानरूपोसौ सुखी सुखमतीव च ॥ परमैश्वर्य
 योगेन विरुद्धार्थतयेष्यत इति ब्रह्मांडे ॥ २५ ॥ ॥ ॐ साक्षाच्चोभयाम्नात् ॐ ॥ २६ ॥ ॥ एष इत्ये
 ष पुरुष एष प्रकृतिरेष आत्मैष ब्रह्मैष लोक एष आलोक्योसौ हरिरादिरनादिरनंतो नंतः परमः पराद्वि-
 श्वरूप इति पैङ्गिश्रुतौ साक्षादेव प्रकृतिपुरुषत्वाम्नात् ॥ २६ ॥ ॥ ॐ आत्मकृतेः परिणामात् ॐ
 ॥ २७ ॥ ॥ प्रकर्षेण करोतीति प्रकृतिरिति हियोगाच्च ॥ प्रकृतावनुप्रविश्यतां परिणाम्यतत्यपरिणामनि
 यामकत्वेन तत्र स्थित्वात्मनो बहुधाकरणात् ॥ अथ हैष आत्मा प्रकृतिमनुप्रविश्याऽऽत्मानं बहुधा च
 कारतस्मात्प्रकृतिस्तस्मात्प्रकृतिरित्याचक्षत इति भाह्वैयश्रुतिः ॥ अविकारोऽपि परमः प्रकृतिर्ननु वि

कारिणीम् ॥ अनुप्रविश्यगोर्विदःप्रकृतिश्चाभिधीयतइतिनारदीये ॥ नचान्यत्कल्प्यम् ॥ अप्रामा
 णिकत्वात् ॥ २७ ॥ ॐयोनिश्चाहिगीयते ॐ ॥ २८ ॥ ॥ अव्यवधानेनोत्पत्तिद्वारत्वंप्रकृतिस्त्वंतच्चा
 स्यैवहिगीयते ॥ यद्भूतयोनिपरिपश्यंतिधीराइति ॥ व्यवधानेनसूतिस्तुपुंस्त्वंविद्वद्भिरुच्यते ॥ सू
 तिरव्यवधानेनप्रकृतित्वमितिस्थितिः ॥ उभयात्मकसूतिवाद्वासुदेवःपरःपुमान् ॥ प्रकृतिःपुरुषश्चेति
 शब्दैरेकोऽभिधीयतइतिब्रह्मांडे ॥ २८ ॥ अ० ६ ॥ ॐएतेनसर्वेव्याख्याताव्याख्याताः ॐ ॥ २९ ॥
 ॥ एतेनसर्वैशून्यादिशब्दाअपिव्याख्याताः ॥ एषह्येषभून्यएषह्येषवतुच्छएषह्येषाऽभावएषह्येषाऽ
 व्यक्तोऽदृशोऽचिंत्योनिर्गुणश्चेतिमहोपनिषदि ॥ शमनं कुरुतेविष्णुरदृश्यःसन्परःस्वयम् ॥ तस्मा
 च्छून्यइतिप्रोक्तस्तोदनातुच्छउच्यते ॥ नैषभावयितुंयोग्यःकेनचित्पुरुषोत्तमः ॥ अतोभावंवदं
 त्येनंनाशयत्वान्नाशयइत्यपि ॥ सर्वस्यतदधीनत्वात्तत्तच्छब्दाभिधेयता ॥ अन्येषांव्यवहारार्थमि
 ष्यतेव्यवहर्तृभिरितिमहाकौर्म ॥ एतेनतदधीनत्वादुक्तयुक्तिसमुदायेन ॥ अवधारणार्थसर्वस्याप्यु
 क्तस्याध्यायमूलतः ॥ द्विरुक्तिकुर्वतेप्राज्ञाअध्यायातेविनिर्णयइतिवाराहसंहितायाम् ॥ २९ ॥
 अ० ७ ॥ इतिश्रीमत्कृष्णहैपायनकृतब्रह्मसूत्रभाष्येश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते
 प्रथमाध्यायस्यचतुर्थःपादः ॥ ४ ॥ इतिप्रथमाध्यायः ॥ ४ ॥

श्रीवेद्यासायनमः ॥ ॥ ॐ उक्तेर्थेऽविरोधं दर्शयत्यनेनाध्यायेन प्रथमपादेयुक्त्यविरोधम् ॥ प्रथम
 तः स्मृत्यविरोधं दर्शयति ॥ ॥ ॐ स्मृत्यनवकाशोऽप्रसंग इति चिन्वान्यस्मृत्यनवकाशोऽप्रसंगा
 त् ॐ ॥ १ ॥ ॥ सर्वज्ञाहिरुद्रादयः ॥ अतस्तेषां वचनविरोधेऽप्रामाण्यमेव स्यादिति चेन्न ॥
 अन्यस्मृतीनां विष्णवादिभिर्नितरां सर्वज्ञैरेव कृतत्वाच्छ्रुतेराधिक्यं च सिध्यति ॥ १ ॥ ॥ ॐ इ
 तरेषां चानुपलब्धेः ॐ ॥ २ ॥ ॥ इतरेषां तासु स्मृतिषूक्तानां फलादीनां प्रत्यक्षतोऽनुपलब्धेः प्रा
 माण्यं तासां युक्तम् ॥ चशब्देन भागोपलब्धिर्गङ्गीकृता ॥ २ ॥ ॥ ॐ एतेन योगः प्रत्युक्तः ॐ ॥ ३ ॥
 ॥ योगफलं प्रत्यक्षत उपलभ्यत इति नमंतव्यम् ॥ उक्ताभ्यासे तत्काल एव फलादृष्टेः ॥ ३ ॥ अ० १ ॥
 ॐ न विलक्षणत्वाद्स्यतथात्वं च शब्दात् ॐ ॥ ४ ॥ ॥ नैवं श्रुतेस्तदनुसारिस्मृतेऽथ तदुक्तानुपलब्धेः प्रा
 माण्यं वाच्यम् ॥ विलक्षणत्वाच्चित्यत्वात्तदनुसारित्वाच्च ॥ न हि नित्ये दोषाः कल्प्याः ॥ स्वतश्च प्राप्ता
 ण्यम् ॥ अन्यथाऽनवस्थितेः ॥ न च क्षुर्न श्रोत्रं न तर्कौ न स्मृतिर्वेदाद्यैर्वै न वेदयंतीति भाह्वेयश्रुतेश्च ॥
 नित्यत्वं च शब्दादेव प्रतीयते ॥ वाचा विरूपनित्ययेत्यादेः ॥ अनादिनिधनानित्येति च स्मृतिः ॥ ४ ॥
 ॐ दृश्यते तु ॐ ॥ ५ ॥ ॥ अधिकारिणां फलम् ॥ भविष्यत्पुराणे च ॥ ऋग्यजुः सामाथर्वाख्यामूल
 रा मायणं तथा ॥ भारतं पंचरात्रं च वेदा इत्येव शब्दिताः ॥ पुराणानि च यानीह वैष्णवानि विदो विदुः ॥
 स्वतः प्रामाण्यमेतेषां नात्र किंचिद्विचार्यते ॥ यद्येषूक्तं न दृश्येत पूर्वकर्मात्रकारणम् ॥ नाप्रामाण्यं भ
 वेदेषां दृश्यते ह्यधिकारतः ॥ इतः प्रामाण्यमन्येषां न स्वतस्तु कथंचन ॥ अदृश्योक्तौ ततस्तेषाम
 प्रामाण्यं न संशय इति ॥ ५ ॥ अ० २ ॥ मृदब्रवीदापोऽब्रुवन् नित्यादिवचनाद्युक्तिविरुद्धो वेद इत्य

तोऽब्रवीत् ॥ ॐ अभिमानिव्यपदेशस्तुविशेषानुगतिभ्याम् ॐ ॥ ६ ॥ ॥ मृदाद्यभिमानिदेव
 तातत्रव्यपदिश्यते ॥ तासांचेतरभ्योविशिष्टसामर्थ्यमनुगतिश्चसर्वत्र ॥ अतस्तासांसर्वमुक्तंयु
 ज्यते ॥ ६ ॥ ॐ दृश्यतेच ॐ ॥ ७ ॥ ॥ तासांसामर्थ्यमहद्भिः ॥ भविष्यत्पुराणेच ॥ पृथि
 व्याद्यभिमानिन्योदेवताःप्रथितौजसः ॥ अर्चित्याः शक्तयस्तासां दृश्यते मुनिभिश्चताः ॥ ताश्चसर्व
 गतानित्यंवासुदेवैकसंश्रयादिति ॥ ७ ॥ अ० ३ ॥ असदेवेदमग्रआसीत् असतःसदजायतेत्यादि-
 नाऽसतःकारणत्वोक्त्युक्तिविरोधइत्यतोवक्ति ॥ ॐ असदितिचेन्नप्रतिषेधमात्रत्वात् ॐ ॥
 ८ ॥ ॥ प्रतिषेधमात्रत्वाच्चासतःकारणत्वंयुक्तम् ॥ असतःकारणत्वाद्युक्तिविरुद्धेदेवाक्यमि
 त्येतदत्रनिषिध्यते ॥ सर्वशब्दानांब्रह्मणिसमन्वयेपितदधीनत्वादर्थवादित्यादिनाऽमुख्यत्वेनान्य
 स्यापिवाच्यत्वेनांगीकारादसतःप्राप्तिः ॥ तथाश्रुतिप्राप्तमेवाऽसन्मतमत्रनिषिध्यते ॥ समयस्यो
 परिनिषेधात् ॥ अर्थाद्युक्तिविरोधो निराक्रियते ॥ ८ ॥ ॐ अपीतौतद्वत्प्रसंगादसंजसम् ॐ ॥ ९ ॥
 ॥ असतउत्पत्तौप्रलयेसर्वासत्त्वमेवस्यात् ॥ ९ ॥ ॐ नतुदृष्टांतभावात् ॐ ॥ १० ॥ ॥ प्रलये
 सर्वासत्त्वंभावेदृष्टांतभावादेवनयुज्यते ॥ सतउत्पत्तिःसशेषविनाशश्चहिल्लोकेदृष्टः ॥ १० ॥ ॐ
 स्वपक्षदोषाच्च ॐ ॥ ११ ॥ ॥ दृष्टांताभावादेव ॥ ११ ॥ ॥ ॐ तर्काप्रतिष्ठानादन्यथानुमेयमितिचेद
 यमप्यनिर्मोक्षप्रसंगः ॐ ॥ १२ ॥ ॥ एतावानेवतर्कइतिप्रतिष्ठापकप्रमाणाभावादुक्तादन्यथाप्य
 नुमेयमितिचेन्न ॥ एवंसतिप्रमाणसिद्धेपिमोक्षेऽन्यथानुमेयत्वादनिर्मोक्षप्रसंगः ॥ अतोयावत्प्र
 माणसिद्धतावेवांगीकर्तव्यम् ॥ नातो न्यच्छंक्यम् ॥ यावेदेवप्रमाणेनसिद्धंतावदहापयन् ॥ स्वीकुर्या

नैव चान्यत्र शङ्क्यमानमृते कचिदिति वामने ॥ १२ ॥ ॐ एतेन शिष्टापरिग्रहाभेपि व्याख्याताः ॐ
 ॥ १३ ॥ ॥ एतेन दृष्टांतभावेनाभावेन चाऽवशिष्टा अप्यपरिग्रहाविरुद्धसिद्धांता अकर्तृकत्वाचेतन
 कर्तृकत्वजीवकर्तृकत्वादयोऽप्यकस्माद्धीदमाविरासीदकस्मात्तिष्ठत्यकस्माद्धयमभ्युपैति ॥ प्र
 धानादिदमुत्पन्नं प्रधानमाधितिष्ठति ॥ प्रधाने लयमभ्येतिन ह्यन्यत्कारणमतम् ॥ जीवाद्भवंति
 भूतानि जीवितिष्ठंत्यचंचलाः ॥ जीवे तु लयमुच्छंति न जीवात्कारणं परमित्यादि श्रुतिप्राप्तानिरा
 कृताः ॥ यथा दुःखादिषु जीवस्याऽस्वातंत्र्यमेव मन्येष्वपीति दृष्टांतः ॥ श्रुतिगतिस्तु ब्रह्मवाचक
 त्वेन दर्शिता ॥ यत्रान्यवाचकत्वेऽप्यविरोधस्तत्रान्यदप्यमुख्यतरोच्यते ॥ यत्र विरोधस्तत्र ब्रह्मैवो
 च्यत इति नियमः ॥ १३ ॥ अ० ४ ॥ ॐ भोक्तापत्तेरविभागश्चेत्स्याहो कवत् ॐ ॥ १४ ॥ ॥ कर्माणि
 विज्ञानमयश्च आत्मापरेऽव्यये सर्व एकी भवतीति मुक्तजीवस्य परापत्तिरुच्यते ॥ अतस्तयोरविभा
 गः ॥ अतः पूर्वमपि स एवा न ह्यन्यस्यानन्यत्वं युज्यत इति चेत् ॥ न स्याहो कवत् ॥ यथा लोके उदके उद
 कांतरस्यैकी भावव्यवहारेऽप्यंतर्भेदोऽस्त्येव ॥ एवं स्यादत्रापि ॥ तथा च श्रुतिः ॥ यथोदकं शुद्धं शुद्धमा
 सिक्तं तादृगेव भवतीति ॥ स्कांदे च ॥ उदकं तूदके सिक्तं मिश्रमेव यथा भवेत् ॥ न चैतदेव भवति यतो
 वृद्धिः प्रदृश्यते ॥ एवमेव हि जीवोऽपि तादात्म्यं परमात्मना ॥ प्राप्नोति न सौ भवति स्वातंत्र्यादिविशे
 षणादिति ॥ ब्रह्मेशानादिभिर्देवैर्यत्प्राप्तुं नैव शक्यते ॥ न च तत्स्वभावः कैवल्यसंभवानुकेवलो
 हर इति च ॥ न ते महित्वमन्वभ्रुवंति ॥ न ते विष्णो जायमानो न जान इत्यादि च फल ॥ त्वेपि युक्ति
 विरोधेन भावादत्रोक्तम् ॥ १४ ॥ अ० ५ ॥ ॐ तदनन्यत्वमारंभणशब्दादिभ्यः ॐ ॥ १५ ॥ ॥ स्वतं

त्रबहुसाधनासृष्टिलोकेदृष्टा ॥ नैवंब्रह्मणः ॥ किंतुस्वरूपसामर्थ्यादेवतस्यसृष्टिः ॥ किंस्त्रिदासी
 दधिष्ठानमारंभणंकतमस्त्विदतिहाक्षेपः ॥ अधिष्ठानाद्यनुक्तेः ॥ आदिशब्दाद्युक्ति
 मिश्च ॥ परंतत्रोह्यपेक्षेनस्वतंत्रः किमपेक्षते ॥ साधनानांसाधनत्वंयतः किंतस्यसाधनैरित्यादि
 मिः ॥ १५ ॥ ॥ ॐभावेचोपलब्धेः ॐ ॥ १६ ॥ ॥ स्वतंत्रसाधनभावप्रमाणैरुपलभ्येत ॥ अ
 नुक्तंपंचभिर्वैर्नवस्त्वस्ति कुतश्चन ॥ अतोवेदत्वमेतेषांयतस्तेसर्वेवदकाइतिस्कांदे ॥ १६ ॥ अद्भ्यः
 संभूतः पृथिव्यैरसाच्चेत्यादिनासाधनानंतरप्रतीतेः कथमनुपलब्धिरित्यत आह ॥ ॥ ॐसत्त्वाच्चाव
 रस्य ॐ ॥ १७ ॥ ॥ अवरस्यतदधीनस्यसाधनस्यसत्त्वात् ॥ कालआसीत्पुरुषआसीत्प
 रमआसीत्तद्यदासीत्तदावृतमासीत्तदधीनमासीदथेकएवपरमआसीद्यस्यैतदासीन्नस्येतदासी
 दिहितिकाषायणश्रुतिः ॥ १७ ॥ ॥ ॐअसद्व्यपदेशान्नेतिचेन्नधर्मांतरेणवाक्यशेषात् ॐ ॥ १८ ॥
 ॥ नासदासीन्नोसदासीदितिसर्वस्याऽसत्त्वव्यपदेशान्नेतिचेन्न ॥ अव्यक्तत्वपारतंत्र्यादिधर्मांतरेण
 तदुच्यते ॥ तमआसीदितिवाक्यशेषात् ॥ नचान्यत्रप्रमाणमस्ति ॥ अजोह्येकोजुषमाणोऽनुशे
 तेजहात्येनांभुक्तभोगमजोन्यः ॥ अनाद्यनंतंजगदेतदीदृक्प्रवर्ततेनात्रविचार्यमस्ति ॥ नचान्य
 थाकापिचकस्यचेदमभूत्पुराणापितथाभविष्यत् ॥ असत्यमप्रतिष्ठेजगदाहुरनीश्वरम् ॥ अस
 त्यमाहुर्जगदेतदज्ञाः शक्तिहर्येनविदुः परां हि ॥ यः सत्यरूपंजगदेतदीदृक्सृष्ट्वाभूत्सत्यकर्मा
 महात्मा ॥ अथैनमाहुः सत्यकर्मेतिसत्यं ह्येवेदं विश्वमसौसृजते ॥ अथैनमाहुर्नित्यकर्म
 तिनित्यं ह्येवाऽसौकुरुते ॥ यच्चैकेतसत्यमितन्नमोघमित्यादिश्रुतिस्मृतिभ्यः ॥ परस्परवि

रोधेतुवाक्यानांयत्रयुक्ता ॥ तथैवार्थःपरिज्ञेयोनावाक्यायुक्तिरिष्यतइतिबृहत्संहितायाम् ॥
 विरुद्धवत्प्रतीयतेआगमायत्रैवमिथः ॥ तत्रट्टद्यानुसारेणतेषामर्थोन्ववेक्ष्यतइतिच ॥ ईशोऽनी
 शोजगन्मिथ्यानपूज्योगुरुहिरित्यपि ॥ एकआत्मापरंब्रह्मभावोमुक्तिरितिह्यपि ॥ एवमादिविरु
 द्धानिप्रमाणान्यथयुक्तयः ॥ प्रमाणैर्वहुभिर्ज्ञेयाआभासाइतिवैदिकैः ॥ वेदवेदानुसारेषुविरोधेऽ
 न्यार्थकल्पना ॥ अन्येषांतुविरुद्धानांविप्रलंभोऽथवाभ्रमइतिभागवततंत्रे ॥ शास्त्रार्थयुक्तोऽनु
 भवःप्रमाणंतूत्तमंमतम् ॥ मध्यमंत्वागमोज्ञेयःप्रत्यक्षंत्वधमंस्मृतम् ॥ प्रत्यक्षयोरगमयोर्विरो
 धेनिश्चयायतु ॥ अनुमाद्यानस्वतंत्राःप्रमाणपदवीर्ययुतिरिपुरुषोत्तमतंत्रे ॥ १८ ॥ ॐयु
 क्तेशब्दात्तराञ्चॐ ॥ १९ ॥ ॥ साधनानांसाधनत्वंयदात्माधीनमिष्यते ॥ तदासाधनसंपत्तिरैश्व
 र्यद्योतिकाभवेदित्यादेःसाधनान्तरेणसृष्टिर्युक्ता ॥ अद्भ्यःसंभूतोहिरण्यगर्भइत्यष्टावित्यादिशब्दां
 तराच्च ॥ १९ ॥ ॐपटवच्चॐ ॥ २० ॥ ॥ साधनान्तरेणपटादिसृष्टिदृष्टा ॥ २० ॥ ॥
 ॐयथाप्राणादिःॐ ॥ २१ ॥ ॥ तच्चसाधनजाततेनानुप्रविष्टमेवशरीरेन्द्रियादिः ॥ प्रकृतिपु
 रुषंचैवप्रविश्यपुरुषोत्तमः ॥ क्षोभयामासभगवान्मृष्टयर्थजगतोविभुरितिकौर्म ॥ २१॥अ०६॥
 जीवकर्तृत्वपक्षःश्रुतिप्राप्तोविस्तराच्चिराक्क्रियते ॥ ॥ ॐइतरव्यपपदेशाद्धिताकरणादिदोषप्रस
 क्तिःॐ॥२२॥ ॥जीवकर्तृत्वपक्षेहिताकरणमहितकरणंचनस्यात्॥२२॥ ॐअधिकंतुभेदनिर्दे
 शात् ॐ॥२३॥ ॥नचब्रह्मणःश्रमचिंतादिदोषप्रसक्तिः॥अधिकशक्तित्वात् ॥ श्रोतामंताद्रष्टादे
 द्वावोष्टाविज्ञाताप्रज्ञातासर्वभांतूनामंतरपुरुषः ॥ समआत्मेतिविद्यात् ॥ एषतआत्मासर्वान

रोयोऽशनायापिपासेशोकमोहंजरांमृत्युमत्येतिइत्यादिविशेषनिर्देशान् ॥ २३ ॥ ॐअश्मादि-
 वच्चतदनुपपत्तिःॐ ॥ २४ ॥ ॥चेतनत्वेऽयश्मादिवदस्वतंत्रत्वात् ॥स्वनःकर्तृत्वानुपपत्तिर्जीवस्य ॥
 यथादारुमयीयोषांनरस्थिरसमाहितः ॥इंगयत्यंगमंगानितथाराजन्निमाःप्रजाइतिचभारते ॥ २४ ॥
 ॐउपसंहारदर्शनान्नेतिचेन्नक्षीरवद्धिॐ ॥ २५ ॥ ॥ जीवेनकार्योपसंहारदर्शनात्तस्यकर्तृत्वमि-
 तिचेन्न ॥ यथागोषुक्षीरंदृश्यमानमपिप्राणादेवजायते ॥ अन्नंरसादिरूपेणप्राणःपरिणयत्य-
 सावितिवचनात् ॥ एवंजीवेदृश्यमानोपिकार्योपसंहारोऽस्वातंत्र्यात्परकृतएव ॥ यआत्मानमंत-
 रोयमयति ॥ नाहंकर्तानकर्तात्वंकर्तायस्तुसदाप्रभुरित्यादेः ॥ २५ ॥ ॥ ॐदेवादिदद-
 पिलोकेॐ ॥ २६ ॥ ॥ नचकर्तुरीश्वरस्यादृष्टिविरोधः ॥ देवादिदददृश्यत्वशक्तियोगात् ॥ लो-
 केपिशाचादीनांतादृशीशक्तिर्दृष्टाकिम्बीश्वरस्य ॥ नयुक्तियोगाद्वाक्यानिनिराकार्योण्यपिक्वचि-
 त् ॥ विरोधएववाक्यानांयुक्तयोऽनुयुक्तयइतिबृहत्संहितायाम् ॥ २६ ॥ ॥ ॐकृत्स्नप्रसक्ति-
 निरवयवत्वशब्दकोपोवाॐ ॥ २७ ॥ ॥ अयंचदोषोजीवकर्तृत्वपक्षे ॥ एकेनांगुलिमात्रेणप्रवर्त-
 मानोपिपूर्णप्रवृत्तिःस्यात् ॥ नचतद्युज्यते ॥ सामर्थ्यैकदेशदर्शनात् ॥ नचैकदेशेननिरवयव-
 त्वात् ॥ अथयःसजीवःसन्तियोनिरवयवोज्ञानाऽज्ञानासुखीदुःखीशरीरेन्द्रियस्थइतिभाह्वेयश्रु-
 तिः ॥ नचोपाधिकृतोशःसएवांशउपहितइतिद्वित्वापेक्षत्वात् ॥ नचान्यत्कल्प्यम् ॥ य-
 द्द्वियुक्तयाविरुध्येततदीशकृतमेवहीतिगत्यंतरोक्तेः ॥ २७ ॥ अ० ७ ॥ ॥ ॐश्रुतेस्तुशब्दमूल-
 त्वात् ॥ २८ ॥ ॥ नचेश्वरपक्षेऽयंविरोधः ॥ योसौविरुद्धोऽविरुद्धोमनुरमनुरवाग्वा

गिन्द्रोनिन्द्रः प्रवृत्तिरप्रवृत्तिः सपरः परमात्मेति पैग्यादिश्रुतेरेव शब्दमूलत्वाच्च न युक्तिविरोधः ॥ यद्वा
 वयोक्तं न तद्युक्तिर्विशिष्टं शुक्लं यत्कचित् ॥ विरोधे वाक्ययोः क्वापि किंचित्साहाय्यकारणमिति पुरु
 षोत्तम तन्त्रे ॥ २८ ॥ ॐ आत्मनैवैवं विचित्राश्च हि ॐ ॥ २९ ॥ ॥ परमात्मनो विचित्राश्च श
 क्तयः संति नान्येषाम् ॥ विचित्रशक्तिः पुरुषः पुराणो न चान्येषां शक्तयस्तादृशाः स्युः ॥ एको
 वशी सर्वभूतां तारात्मा सर्वा न देवानेक एवानुविष्ट इति श्वेताश्वतरे स्मृतिः ॥ २९ ॥ ॐ स्वपक्षदोषा
 च्छ ॐ ॥ ३० ॥ ॥ यदोषा इतरत्रापि ते गुणाः परमेमताः ॥ न दोषाः परमेयस्मादुणा एव निरंतरा
 इति वचनाज्जीवपक्ष एव दोषो न परपक्षे ॥ अथ यः सदोषः सांजनः सजनिः सजीवोऽथ यः स निर्दोषो नि
 ष्कलः स गुणः परः परमात्मैतिकाषायणश्रुतिः ॥ ३० ॥ ॐ सर्वोपेता च तद्दर्शनात् ॐ ॥ ३१ ॥ ॥
 सर्वैर्युक्तशक्तिभिर्देवतासामपरे नित्यां प्राहुरजस्रशक्तिम् ॥ नित्यानंदानित्यरूपा जराचयाशाश्वता
 त्मेति च यावदंतीति चतुर्वेदशिखायाम् ॥ अतो न केवलं विचित्रशक्तिः किंतु सर्वशक्तिरेव ॥ ३१ ॥
 ॥ ॐ विकरणत्वाच्चेति चेत्तदुक्तम् ॥ ३२ ॥ ॥ न च करणाभावाद् नुपपत्तिरित्युक्तम् ॥ अपाणिपा
 दो जवनो गृहीता पश्यत्यचक्षुः स शृणोत्यकर्णः ॥ स वेत्ति वेद्यं न च तस्यास्ति वेत्ता तमाहुरग्यं पुरुषं
 महान्तम् ॥ न तस्य कार्यकरणं च विद्येते न तत्समश्चाभ्यधिकश्च दृश्यते ॥ परास्य शक्तिर्विधैव श्रु
 यते स्वाभाविकी ज्ञानबलकिया चेत्यादिश्रुतिभ्यः ॥ सर्वोपेता चेति सामान्यपरिहारेऽपि विशेषयुक्त्यर्थ
 पुनराशंका ॥ ३२ ॥ अ० ८ ॥ यत्प्रयोजनार्थं सृष्ट्यादिस्तदूनत्वादपूर्णं तेत्यत आह ॥ ॐ न प्रयोजनव
 त्त्वात् ॐ ॥ ३३ ॥ ॥ अथैष एव परम आनंद इत्यादिना कृतकृत्यत्वाच्च प्रयोजनानामसृष्टिः ॥ ३३ ॥

किंनु ॥ ॐ लोकोक्तुलीलैकैवल्यम् ॐ ॥ ३४ ॥ ॥ यथालोकैकमत्तस्यसुखोद्रेकोदेवनृत्तगाना
 दिलीलाननुप्रयोजनापेक्षया ॥ एवमेवेश्वरस्य ॥ नारायणसंहितायां च ॥ मृष्ट्यादिकंहर्षिनैवप्र
 योजनमपेक्ष्यतु ॥ कुरुतेकेवलानंदं दद्यात्तस्यनर्तनम् ॥ पूर्णानंदस्यतस्येहप्रयोजनमतिःकुतः ॥
 मुक्ताअप्याप्तकामाः स्युः किमुतस्याखिलात्मन इति ॥ देवस्यैषस्वभावोयमाप्तकामस्यकास्पृहे
 तिचश्रुतिः ॥ ३४॥अ० १ ॥ सर्वकर्तृत्वैवैषम्यनैर्धृण्येतस्येत्यतोवक्ति ॥ ॐ वैषम्यनैर्धृण्येनसापे
 क्षत्वात्तथाहिदर्शयति ॐ ॥ ३५ ॥ ॥ कर्मापेक्षयाफलदातृत्वान्नतस्यैषम्यनैर्धृण्ये ॥ पुण्येनपुण्यं
 लोकंनयतिपापेनपापमितिहिश्रुतिः ॥ ३५ ॥ ॥ ॐ नकर्माविभागादितिचेन्नानादित्वात् ॐ ॥ ३६ ॥
 यदपेक्षयासौफलं ददातिनतत्कर्म ॥ एषह्येवसाधुकर्मकारयतितंतयमेभ्योलोकेभ्येउन्निनीषते
 एषउलुवासाधुकर्मकारयतितंतयमधोनिनीषतइतिश्रुतेः ॥ कर्मणोपितन्निमित्तत्वादितिचेन्न ॥ त
 स्यापिपूर्वकर्मकारणमित्यनादित्वात्कर्मणः ॥ भविष्यत्पुराणे च ॥ पुण्यपापादिकंविष्णुः
 कारयेत्पूर्वकर्मणा ॥ अनादित्वात्कर्मणश्चनविरोधः कथंचनेति ॥ ३६ ॥ ॥ ॐ उपपद्यतेचाऽ
 प्युपलभ्यतेच ॐ ॥ ३७ ॥ ॥ नचकर्मापेक्षत्वेनेश्वरस्यास्वातंत्र्यम् ॥ द्रव्यकर्मचकालश्चस्वभा
 वोजीवएवच ॥ यदनुग्रहतः संतिनसंति यदुपेक्षयेत्यादिनाकर्मादीनांसत्वस्थापितदधीनत्वात् ॥
 नचपुनर्वैषम्याद्यापातेनदोषः ॥ तादृशवैषम्यादेरुपलभ्यमानत्वात् ॥ सकारयेत्पुण्यमथापिपापं
 नतावतादोषवानीशितापि ॥ ईशोयतो गुणदोषादिसत्त्वेस्वयंपरोऽनादिरादिः प्रजानामितिचतुर्वेद
 शिखायाम् ॥ ३७॥अ० १० ॥ अवशिष्टैरुपमंहरति ॥ ॐ सर्वधर्मोपपत्तेश्च ॐ ॥ ३८ ॥ ॥ गुणाः श्रुताः

सुविरुद्धाश्चदेवेसंत्य श्रुता अपि ॥ नैवात्रशंका ॥ चिंत्या अचिंत्याश्चतथैवदोषाः श्रुताश्चनार्हीहितथा
 प्रतीता इति सर्वगुणोपपत्तिश्रुतेश्च ॥ ३८ ॥ अ० ११ ॥ इति श्रीमत्कृष्णहैपायनकृतब्रह्मसूत्रभा
 ष्ये श्रीमदानंदतीर्थसगवत्पादाचार्यविरचिते द्वितीयाध्यायस्य प्रथमः पादः ॥ १ ॥ ७३ ॥
 श्रीलक्ष्मीनरसिंहायनमः ॥ ॥ हरिः ॐ इतरेषां चानुपलब्धेरिति सामान्यतो निराकरणं सर्वसम
 यानां कृतम् ॥ विशेषतो निराकरोत्यस्मिन्पादे ॥ अचेतनप्रवृत्तिमतं प्रथमतो निराकरोति ॥
 ॥ ॐ रचनानुपपत्तेश्च नानुमानम् ॐ ॥ २ ॥ ॥ अचेतनस्य स्वतः प्रवृत्त्यनुपपत्तेर्नानुमानपरिकल्प
 तं प्रधानं जगत्कर्तृ ॥ चशब्देन प्रमाणाभावं दर्शयति ॥ ॐ प्रवृत्तेश्च ॐ ॥ २ ॥ ॥ चेतनस्य स्व
 तः प्रवृत्तिदर्शनाच्च ॥ २ ॥ ॥ ॐ पर्यो बुवच्चेत्त्रापि ॐ ॥ ३ ॥ ॥ पर्यो बुवदचेतनस्यापि प्रवृत्तिर्गु
 ज्यत इति न युक्तम् ॥ एतस्य बाक्षस्य प्रशासनैर्गार्गि प्राच्योन्या नद्यः स्यंदंते याश्चेतेभ्यः पर्वतेभ्यः प्र
 तीच्योन्यायां यांचादिशमनुते न ह वावपयो मंडं भवतीत्यादितत्रापीश्वरनिमित्तप्रवृत्तिश्रुतेः ॥ ३ ॥
 ॥ ॐ व्यतिरेकानवस्थितेश्चानेपेक्षत्वात् ॐ ॥ ४ ॥ ॥ न कृते त्वत्क्रियते किंच नार इति तद्व्यतिरे
 केण कस्यापि कर्मणोऽनवस्थितेन पेक्षितमेवाचेतनवादिमतम् ॥ ४ ॥ अ० १ ॥ सेश्वरसांख्यमतं नि
 राकरोति ॥ यथापृथिव्या एव पर्जन्यानुगृहीतं तृणादिकमुत्पद्यते एवं प्रधानादीश्वरानुगृहीतं जगदि
 ति ॥ अतो ब्रवीति ॥ ॥ ॐ अन्यत्राभावाच्च न तृणादिवत् ॐ ॥ ५ ॥ ॥ यच्च किंचिज्जगत्सर्वं दृश्यते
 श्रूयते पिवा ॥ अंतर्बहिश्च तत्सर्वं व्याप्य नारायणः स्थितः ॥ ब्रह्मण्येवेदमाविरासीद्ब्रह्मणि स्थितं ब्रह्म
 णिलयमभ्युपैति ॥ ब्रह्मैवाधस्ताद्ब्रह्मैवोपरि द्वाद्ब्रह्म मध्यतो ब्रह्म सर्वतो ब्रह्मैवंदं सर्वमित्यादि श्रुतिभ्यो

५ न्यत्रजगतोभावात्तूणादीनपिर्जन्यवन्नानुग्राहकत्वमात्रमीश्वरस्य ॥ सएवभूयोनिजवीर्यचोदि
 तांस्वजीवमाधांप्रकृतिं सिसृक्षतीम् ॥ अनामरूपात्मनिरूपनामनीविधित्समानोऽनुसमार्शोस्तिष्ठ
 दितिचभागवते ॥ द्रव्यं कर्मचकालश्चेत्यादिवा ॥ चशब्देनप्रकृतिसत्तादिप्रदत्तं चांगीकृतम् ॥ ५ ॥
 अ० २ ॥ लोकायनिकपक्षं निराकरोति ॥ ॐ अभ्युपगमेऽप्यर्थाभावात् ॐ ॥ ६ ॥ ॥ यस्य धर्माधर्मौ
 नस्तस्वत्सिद्धौ तैर्किंप्रयोजनम् ॥ अतः स्वव्याहृतेरेवोपेक्ष्यः ॥ ६ ॥ अ० ३ ॥ पुरुषोपसर्जनप्रकृतिक
 र्तृत्ववादमपाकरोति ॥ ॐ पुरुषाश्मवदिति चेत्तथापि ॐ ॥ ७ ॥ ॥ यथाचेतनसंबंधादचेतनमेवशरी
 रमश्मादिकमादायगच्छति ॥ एवमचेतनापिप्रकृतिः पुरुषसंबंधात्प्रवर्ततइतिचेन्न ॥ नक्तृतेत्व
 त्क्रियतइतितत्रापितथात्वेदृष्टांताभावात् ॥ ७ ॥ ॥ ॐ अंगित्वानुपपत्तेः ॐ ॥ ८ ॥ ॥ शरी
 रप्रवृत्तौ पुरुषस्यांगित्वात् ॥ अंगमंगीसमादाययथाकार्यकरोत्यसावित्यंगित्वव्यवहारो नुपपन्नः
 ॥ ८ ॥ अ० ४ ॥ प्रकृत्युपसर्जनपुरुषकर्तृत्ववादमपाकरोति ॥ ॐ अन्यथानुमितौ चक्षुःशक्तिवियोगात् ॐ ॥ ९ ॥ ॥ शरीरसंबंधात्पुरुषः प्रवर्ततइत्यंगीकरोतिस्वतस्तस्यासामर्थ्याच्छरीरसंबंधएवायु
 क्तः ॥ ९ ॥ ॥ ॐ विप्रतिषेधाच्चासंजसम् ॐ ॥ १० ॥ ॥ सकलश्रुतिस्मृतियुक्तिविरुद्धत्वाच्चा नी
 श्वरमतमसंजसम् ॥ श्रुतयः स्मृतयश्चैव युक्तयश्चेश्वरंपरम् ॥ वदंतितद्विरुद्धं यो वेदे तस्मान्नचाधम
 इति पात्रे ॥ १० ॥ अ० ५ ॥ परमाण्वारंभवादमपाकरोति ॥ ॐ महद्दीर्घवद्वाह्मस्वपरिमंडलाभ्या
 म् ॐ ॥ ११ ॥ ॥ महत्त्वादीर्घत्वाच्चयथाकार्यमुत्पद्यते ॥ एवं ह्यस्वत्वात्परिमंडल्याच्चोत्पद्येत ॥
 वाशब्दादन्यथैतयोरपिन स्यात् ॥ विशेषकारणाभावात् ॥ ११ ॥ ॥ ॐ उभयथापिन कर्मतिस्तदभा

वःॐ ॥ १२॥ ॥ ईश्वरेच्छाया नित्यत्वेन द्वावेपि परमाणुकर्मभावाच्चेदानीमपितत्स्यात् ॥ अनित्य
 त्वेत्तत्कारणाभावात् ॥ अतः परमाणुचेष्टाभावात्तत्कार्यभावावः ॥ वैदिकेश्वरस्य तु वेदेनैव सर्वश
 क्तिवोक्तेः सर्वमुपपद्यते ॥ स्वतएव काले विशेषांगीकृतेऽथ ॥ १२॥ ॥ ॐ समवायाभ्युपगमाच्च सा
 म्यादनवस्थितेः ॐ ॥ १३॥ ॥ कार्यकारणादीनां समवायसंबंधांगीकारात्तस्य च भिन्नत्वसाम्या
 त्समवायांतरापेक्षायामनवस्थितिः ॥ न च तत्प्रमाणम् ॥ प्रथमसंबंधासिद्धौ वचनदसिद्धिः ॥ स्व
 निर्वोहकत्वे समवायएव न स्यात् ॥ १३॥ ॥ ॐ नित्यमेव च भावात् ॐ ॥ १४॥ ॥ नित्यत्वाच्च प
 रमाणूनां समवायस्य च तस्यैव जनित्वांगीकाराच्च नित्यमेव कार्यस्यात् ॥ अन्यथा न कदाचित् ॥ १४॥
 ॥ ॐ रूपादिमत्वाच्च विपर्ययोदर्शनात् ॐ ॥ १५॥ ॥ रूपादिमत्वाच्च परमाणूनामनित्यत्वम् ॥
 तथा दृष्टत्वाहोके ॥ १५॥ ॥ ॐ उभयथा च दोषात् ॐ ॥ १६॥ ॥ नित्यत्वे परमाणूनांतद्वत्स
 र्वनित्यत्वं स्यात् ॥ विशेषप्रमाणाभावात् ॥ अनित्यत्वे कारणभावात्तदुत्पत्त्यभावः ॥ १६॥
 ॐ अपरिग्राह्याच्चान्यंतमनपेक्षा ॐ ॥ १७॥ ॥ श्रुतिस्मृत्यपरिगृहीतत्वाच्चातिशयेनानपेक्ष्यता ॥
 आन्वीक्षिकीर्तकविद्यामनुक्तो निरर्थकमिति च मोक्षधर्म ॥ १७॥ ॥ अ० ६॥ ॥ परमाणुपुंज
 वादिमतं निराकरोति ॥ ॥ ॐ समुदाय उभयहेतुके पितदप्राप्तिः ॐ ॥ १८॥ ॥ समुदा
 यस्यैकहेतुकत्वं न युज्यते ॥ उभयहेतुकेऽप्यन्योन्याश्रयात्तदप्राप्तिः ॥ अन्यथा सर्वदा समुदायस
 त्वं स्यात् ॥ १८॥ ॥ ॐ इतरेतरप्रत्ययत्वादिति चेन्नोत्पत्तिमात्रनिमित्तत्वात् ॐ ॥ १९॥ ॥ सर्वदा वि
 द्यमानोपि समुदायः परस्परपेक्षया व्यववर्द्धियत इति चेन्न ॥ एककार्यमुत्पाद्यतस्य विनष्टत्वात् पर

स्परप्रत्ययस्तदपेक्षयाव्यवहारइतिनयुज्यते ॥ कारणेसतिकार्यंभवत्येवेतिहितस्यनियमः॥१९॥
 ॥ ॐउत्तरोत्पादेचपूर्वनिरोधोऽत्र ॥ २० ॥ ॥ कार्योत्पत्तावेवकारणस्यविनाशाच्चनविशेषक ।
 र्योत्पत्तिः ॥ २० ॥ ॥ ॐअसतिप्रतिज्ञोपरोधोयौगपद्यमन्यथा ॥ २१ ॥ ॥ कारणेविनष्टेकार्य
 मुत्पद्यतेचेत्तत्कार्यमितिप्रतिज्ञाहानिः ॥ तत्कालेकारणमस्तिचेत्विनाशकारणाभावाद्यौगपद्यं
 सर्वकार्याणाम् ॥ २१ ॥ ॥ ॐप्रतिसंख्याप्रतिसंख्यानिरोधाप्रतिरिच्छेदात् ॥ २२ ॥ ॥ का
 रणेसतिकार्यंभवत्येवेतिनियमाजिःसंतानःसंसतानश्चविनाशोनयुज्यते ॥ २२ ॥ ॥ ॐउभयथा
 चदोषात् ॥ २३ ॥ ॥ कारणेसतिकार्यंभवत्येवेतिनियमेसर्वदकार्यभावाच्चकार्यकारणविशे
 षः ॥ अनियमेकार्यानुत्पत्तिः ॥ २३ ॥ ॥ ॐआकाशेशेचाविशेषात् ॥ २४ ॥ ॥ दीपादिषुवि
 शेषदर्शनात्क्षणिकत्वेनान्यत्रापिक्षणिकत्वमनुमीयतेचेदाकाशादिष्वविशेषदर्शनादन्यत्रापितदनु
 मीयेत ॥ २४ ॥ ॥ ॐअनुस्मृतेऽत्र ॥ २५ ॥ ॥ तदेवेदमितिप्रत्यभिज्ञानाच्च ॥ प्रत्यभिज्ञाया
 भ्रांतिविविशेषदर्शनस्यापिभ्रांतिवत् ॥ २५ ॥ ॥ ॐअ० ७ ॥ शून्यवादमपाकरोति ॥ ॥ ॐनासतो
 दृष्टत्वात् ॥ २६ ॥ ॥ अदृष्टत्वान्नासतःकारणत्वंयुज्यते ॥ २६ ॥ ॥ ॐउदासीनानामपिचे
 वंसिद्धिः ॥ २७ ॥ ॥ असतःकारणत्वेउदासीनानांहेयोपादेयबुद्धिर्वर्जितानांखपुष्पादीना
 मपिसकाशात्कार्यसिद्धिः ॥ चशब्दान्नचेदन्यत्रापिनस्यात् ॥ अविशेषात् ॥ २७ ॥ ॥ ॐना
 भावउपप्लब्धेः ॥ २८ ॥ ॥ नचजगदेवशून्यमितिवाच्यंदृष्टत्वात् ॥ २८ ॥ ॥ ॐवैधर्म्याच्च
 नस्वमादिवत् ॥ २९ ॥ ॥ नचदृष्टस्यापिस्वमादिवदभावः ॥ तस्योत्तरकालेस्वभोयंन

यंसर्पइत्याद्यनुभवात् ॥ नचात्रतादृशंप्रमाणमस्ति ॥ २१ ॥ अ० ८ ॥ विज्ञानवादमपाकरोति ॥ ॥ ॐ
 नमार्षोऽनुपलब्धेः ॐ ॥ ३० ॥ ॥ नविज्ञानमात्रंजगत्तथा अनुभवाभावात् ॥ ३० ॥ ॥ ॐक्षणिकत्वाच्च
 ॐ ॥ ३१ ॥ ॥ ज्ञानंक्षणिकमर्थानांचस्थायित्वमुक्तम् ॥ अतश्चनैक्यम् ॥ ३१ ॥ ॥ ॐसर्व
 थानुपपत्तेश्च ॐ ॥ ३२ ॥ ॥ प्रमाणाभावात्सर्वश्रुतिस्मृतियुक्तिविरुद्धत्वाच्चनैतेपक्षाग्राह्याः ॥
 ॥ ३२ ॥ अ० ९ ॥ स्याद्वादिमंतदूषयति ॥ ॥ ॐनैकस्मिन्नसंभवात् ॐ ॥ ३३ ॥ ॥ सत्स्यादस
 त्त्यात्सदसत्स्यात्ततोऽन्यच्चस्यादित्येतन्नैकस्मिन्पुज्यते ॥ अदृष्टत्वेनासंभवात् ॥ ३३ ॥ ॥ ॐ
 एवंचात्माकात्स्न्यम् ॐ ॥ ३४ ॥ ॥ जीवस्यशरीरपरिमितत्वांगीकारेऽण्वादिशरीरस्थस्यहस्त्यादि
 शरीरेऽकात्स्न्यस्यात् ॥ ३४ ॥ ॥ ॐनचपर्यायादप्यविरोधोविकारादिभ्यः ॐ ॥ ३५ ॥ ॥ त
 तच्छरीरस्थस्यतत्परिमाणत्वमिति नमंतव्यम् ॥ विकारित्वादित्यत्वप्रसक्तेः ॥ ३५ ॥ ॥ ॐअं
 त्यावस्थितेश्रोभयनित्यत्वादविशेषात् ॐ ॥ ३६ ॥ ॥ परिमाणाभावेस्वरूपाभावप्राप्त्यांत्यपरि
 माणस्थितेस्तदर्थत्वेनशरीरस्थितेरुभयनित्यत्वादविशेषेणसर्वशरीरनित्यत्वंस्यात् ॥ ३६ ॥ अ० १०
 पाशुपतपक्षमपाकरोति ॥ ॐपत्युरसामंजस्यात् ॐ ॥ ३७ ॥ ॥ यंकामयेतंतमुग्रंरुणोमितंब्रह्माणंत
 मृषेनंसुमेधाम् ॥ अहंरुद्रायधनुरातनोमिब्रह्माद्विषेशरेवेहंतवाऽ ॥ अस्यदेवस्यमीह्रुषोवयाविष्णो
 रेषस्यमभूथेहविर्भिः ॥ विदेहिरुद्रोरुद्रिधंमहित्वंयासिष्ठंविर्तिरश्विनाविरावत् ॥ एकोनारायणआसी
 नब्रह्मानेशानोनाग्रीषोमावित्यादिश्रुतेः पारतंत्र्येणसमंजसत्वान्नपशुपतिरीश्वरोजगत्कर्ता ॥ ३७
 ॥ ॐसंबंधानुपपत्तेश्च ॐ ॥ ३८ ॥ ॥ अशरीरत्वान्नस्यजगतासंबंधोनपुज्यतेकर्तृत्वेनमृतपुरुषव

तु ॥ ३८ ॥ ॐ अधिष्ठानानुपपत्तेश्च ॐ ॥ ३९ ॥ ॥ पृथिव्याद्यधिष्ठाने स्थितो हि कुलालादिः कार्यं करोति न चास्य तदस्ति ॥ १ ॥ ॐ करणवच्चैन्न भोगादिभ्यः ॐ ॥ ४० ॥ ॥ इदमेव जगत्तस्य कारणवदधिष्ठानादिरूपं नित्यस्यापिकस्य चिद्धावाद्युज्जयत इति चेन्न ॥ भोगादिप्रप्तेः ॥ उत्पत्तिविनाशौ सुखदुःखभोगाश्चाप्यन्ते तद्गताः ॥ ४० ॥ ॥ ॐ अंतवत्त्वम सर्वज्ञता वा ॐ ॥ ४१ ॥ ॥ देहवत्त्वं तु तव त्वमन्यथा ज्ञानाभावाः ॥ शरीरिण एव हि ज्ञानो त्यत्तिर्दृष्टा विष्णोस्तु श्रुत्यैव सर्वविरोधापरिहृताः ॥ यदात्मको भगवांस्तदात्मिका न व्यक्तिः ॥ किमात्मको भगवान् ॥ ज्ञानात्मक एव श्वर्यात्मकः शक्तयात्मक इति ॥ बुद्धिमर्नो गप्रत्यंगवत्तां भगवतो न तु लक्षयामहे ॥ बुद्धिमान् मनोवानंगवान् प्रत्यंगवानिति ॥ सदेहः सुखगंधश्च ज्ञानभाः सत्पराक्रमो ज्ञानज्ञानः सुखसुखः स विष्णुः परमो ऽक्षर इत्यादिकथा ॥ ४१ ॥ अ० ११ ॥ शक्तिपक्षं दूषयति ॥ ॐ उत्पत्त्य संभवात् ॐ ॥ ४२ ॥ ॥ न हि पुरुषाननुगृहीतस्त्रीभ्य उत्पत्तिर्दृश्यते ॥ ४२ ॥ ॐ न च कर्तुः करणम् ॐ ॥ ४३ ॥ ॥ यदि पुरुषो गीक्रियते तस्यापि कारणभावादनुपपत्तिः ॥ ४३ ॥ ॐ विज्ञानादिभावो वा तदप्रतिषेधः ॐ ॥ ४४ ॥ ॥ यदि विज्ञानादिकरणं तस्यां गीक्रियते तदा तत्त एव सूच्याद्युपपत्तेरीशावादांतर्भावः ॥ ४४ ॥ ॥ ॐ विप्रतिषेधाच्च ॐ ॥ ४५ ॥ ॥ सकलश्रुत्यादिविरुद्धत्वाच्चा समंजसम् ॥ ४५ ॥ अ० १२ ॥ इति श्रीमत्कृष्णद्वैपायनकृत ब्रह्मसूत्रभाष्ये श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते द्वितीयाध्यायस्य द्वितीयः पादः ॥ २ ॥

श्रीहयग्रीवायनमः ॥ हरिःॐजीवपरमात्माधिभूताधिदैवेषुश्रुतीनांपरस्परविरोधमपाकरो
 त्यनेनपादेन ॥ ॐनवियदश्रुतेःॐ ॥ १ ॥ ॥ नवियदनुत्पत्तिमत् ॥ तथाश्रुतेः ॥ १ ॥
 ॥ ॐअस्तिनुत् ॥ २ ॥ ॥ अस्त्येवचोत्पत्तिश्रुतिः ॥ आत्मनआकाशःसंभूतइत्यादि ॥ २ ॥
 ॥ ॐगौण्यसंभवात् ॥ ३ ॥ ॥ अनादिर्वीर्यमाकाशःशून्योलौकिकइत्यादिश्रुतिर्गौणी ॥
 अन्यथोत्पत्तिश्रुतिबाहुल्यासंभवात् ॥ ३ ॥ ॥ ॐशब्दाच्च ॐ ॥ ४ ॥ ॥ अथहवावनित्यानि
 पुरुषःप्रकृतिरात्माकालइति ॥ अथयान्यनित्यानिप्राणःश्रद्धाभूतानिभौतिकानीति ॥ यानिह
 वावउत्पत्तिमंतिनान्यनित्यानि ॥ यानिहवाअनुत्पत्तिमंतिनानित्यानिनह्येतानिकदाचनोत्पद्यं
 तेनविलीयंतेपुरुषःप्रकृतिरात्माकालइति ॥ अथैतान्युत्पत्तिमंतिचानुत्पत्तिमंतिचप्राणःश्रद्धा
 काशइतिभागशोद्युत्पद्यंतइतिभाह्वेयश्रुतेश्च ॥ ४ ॥ ॥ ॐस्याच्चैकस्यब्रह्मशब्दवत् ॐ ॥ ५ ॥
 स्यादैकस्योत्पत्तिमत्त्वमनुत्पत्तिमत्त्वंचगौणमुख्यापेक्षया ॥ यथाब्रह्मशब्दः ॥ अथकस्मादु
 च्यतेपरंब्रह्मेतिबृहतिबृहदयिचेतिश्रुतेः ॥ परंब्रह्मणिमुख्योपिगौणत्वेनविर्वादिष्वपिबर्तते ॥
 अतएवाब्रह्मत्वंचतेषाम् ॥ एवमन्यत्राप्यनुत्पत्तिमच्छब्दः ॥ ५ ॥ ॥ ॐप्रतिज्ञाहानिरव्यतिरेका
 च्छब्देभ्यः ॐ ॥ ६ ॥ ॥ ब्रह्मणोऽन्यस्यनित्यत्वेसदंसर्वमसृजतेत्यादिप्रतिज्ञाहानिः ॥ आका
 शस्यापिसर्वस्मादव्यतिरेकात् ॥ आत्मावाइदमेकएवाग्रआसीत् ॥ सदेवसौम्येदमग्रआसीत् ॥ एक
 मेवाद्वितीयंब्रह्म ॥ इदंवाअग्रेनैवाकिंचनासीदित्यादिश्रुतिभ्यः ॥ ६ ॥ ॥ ॐयावद्विकारंतु
 विभागोलोकवत् ॐ ॥ ७ ॥ ॥ विभक्तत्वाच्चविकारित्वंयुक्तम् ॥ विकारिणएवहिविभक्तलोके

दृश्यते ॥ एकोऽविभक्तः परमः पुरुषो विष्णुरुच्यते ॥ प्रकृतिः पुरुषः कालस्त्रय एते विभागिनः ॥
 चतुर्थस्तु महान्प्रोक्तः पञ्चमाहं कृतिर्मता ॥ तद्विभागेन जायते आकाशाद्याः पृथक् पृथक् ॥ यो विभा-
 गो विकारी स सोऽविकारः परो हरिः ॥ अविभागात्परानंदो नित्यो नित्यगुणात्मकः ॥ विभागो ह्यल्पश-
 क्तिः स्यान्न तदस्ति जनार्दन इति बृहत्संहितायाम् ॥ ७॥ अ० १॥ अथ ह नित्याश्चानित्याश्च ॥ ते जो ब्रह्मा-
 न्याकाशा इति तान्यनित्यानि वायुर्वावनित्यो वायुर्नाहिसर्वाणि भूतानि नेनीयते ॥ अथ ह चेत्तनाश्चाचे-
 तनाश्चेत्तजो ब्रह्मान्याकाशा इति तान्यचेतनानि वायुर्वावचेत्तनो वायुर्नाहिसर्वाणि भूतानि विज्ञायते ॥
 कुविदं गनमसायेष्टासः पुरा देवा अनवद्यास आसन् ॥ ते वायवे मनवे बाधिता या वासा यन्नुपसंसूर्येण ॥
 सा वा एषा देवतानादिर्यो यं पवत इति ॥ यस्य नादिर्न मध्यं नातो नोदयो न निम्लोच इत्यादि श्रुतिभ्यो
 वा यो रनुत्पत्तिरित्यतो ब्रवीति ॥ ॥ ॐ एतेन मातरीश्वरव्याख्यातः ॐ ॥ ८ ॥ ॥ एतेन मुख्या मुख्या
 नुत्पत्तिवचनेन विभक्तत्वाच्च वाच्यं नुत्पत्तिश्रुतिरपि व्याख्याता ॥ नित्यः परमनित्यश्च तथानित्यः पर-
 स्तथा ॥ चतुर्थैतज्जगत्सर्वपरानित्यं तु पार्थिवम् ॥ अनित्यानि तु भूतानि नित्यो वायुर्ब्रह्म तः ॥ प-
 रस्तु नित्यः पुरुषः प्रकृतिः काल एव च ॥ एतच्चतुष्टयं विष्णुः स्वयं नित्यः परात्परः ॥ प्रतिव्यूह्य व्यूह्य
 चासावतीत्यच जनार्दनः ॥ धारयत्यनिशं देवो नित्यानंदैकलक्षण इति कौर्म्ये ॥ ८ ॥ अ० २ ॥
 ॥ ॐ अंसं भवस्तु सतो नुपपत्तेः ॥ ९ ॥ ॥ असद्वा इदमग्र आसीत्ततो वै स दजायत ॥ असतः स द-
 जायतेत्यादि श्रुतिभ्यः सतोऽप्युत्पत्तिरिति चेन्न ॥ अनुत्पत्तिरेव सतः ॥ तु शब्देनोक्तव्यवस्थामपा-
 करोति ॥ न ह्यसतः स दुत्पद्यते ॥ अदृष्टत्वादनुपपत्तेः ॥ तद्वा एतद्ब्रह्माहुः बृहति बृंहयति चेति ॥

तद्वाएतदसदाहुर्नद्यासादयनिकश्चनेति ॥ तद्वाएतत्परमाहुः परतोहितदुदीक्षतइति श्रुतेरसच्छब्दो ब्रह्मवाची ॥ देवानां पूर्वयुगे सतः सदजायतेति ॥ ब्रह्मवा असत्सद्वावप्राणः ॥ प्राणो वावमहान् सहओजो बलमित्याचक्षतइति पिंगिश्रुतिः ॥ त्वंदेव शक्त्या गुणकर्मयो नैरेतस्त्वजायां कविरादधेऽजः ॥ ततो वयं सप्तमुखाय दथैव भूविमात्मन् करवाम किं तइति भागवते ॥ अजायमानो बहुधा विजायतइति च ॥ प्रत्यक्षत्वं हरेर्जन्मनः विकारः कथंचन ॥ पुरुषः प्रकृतिः कालो महानित्यादिषु क्रमात् ॥ विकार एव जननं पुरुषेतद्विशेषणम् ॥ परतंत्रविशेषो हि विकारइति कीर्तितइति पाद्रे ॥ अविकारोऽपि भगवान् सर्वशक्तिवहेतुतः ॥ विकारहेतुकं सर्वकुरुते निर्विकारवान् ॥ शक्तिशक्तिमतोश्चापि न विभेदः कथंचन ॥ अविमिश्रापि सेच्छादिभेदैरपि विभाष्यतइति भागवतंत्रे ॥ १ ॥ अ० १३ ॥ ॐ तेजो तस्तथा ह्यहं ॥ १० ॥ वायो रग्निरित्यादेर्नान्यत उत्पत्तिर्ग्राह्या ॥ अत एव परात्तदपि जायते ॥ तत्तेजोऽसृजतेति ह्याह ॥ कारणत्वेनेत्युक्तेऽप्यमुख्यतयाऽन्येषामपिशब्दोक्तत्वात्पुनरुक्तिरुभयकारणत्वनिवृत्त्यर्थम् ॥ १० ॥ अ० ४ ॥ ॐ आपः ॥ ११ ॥ ब्रह्मैवेदमग्र आसीत्तदपोऽसृजत तदिदं सर्वमसृजतेति श्रुतेरग्रेऽप इत्युक्तेऽपि ब्रह्मण एवावादिमृष्टिः ॥ एतस्माज्जायते प्राणो मनः सर्वेन्द्रियाणि च ॥ खं वायुर्ज्योतिरापः पृथिवी विश्वस्य धारिणीत्यादि च ॥ कर्ता सर्वस्य वै विष्णुरेक एव न संशयः ॥ इतरेषां तु सत्ताद्यायत एव न दाज्ञयेति भविष्यत्पुराणे ॥ वामने च ॥ तत्र तत्र स्थितो विष्णुस्त्वतत्तच्छक्तीः प्रबोधयन् ॥ एक एव महाशक्तिः कुरुते सर्वमंजसेति ॥ धर्मात्स्वेदादिदृष्टेः पुनः प्रतिषेधः ॥ ११ ॥ अ० ५ ॥ ता आप एक्षंत बह्वयः स्याम प्रजायेमहीति ॥ ता अन्नमसृजंतेत्यज्यो

अमृष्टिः श्रूयते ॥ अद्वाः पृथिवीतिकुत्रचित्पृथिवीसृष्टिः ॥ अतो विरुद्धत्वादप्रामाण्यमित्यतो वक्ति ॥
 ॥ ॐ पृथिव्यधिकाररूपशब्दांतरादिभ्यः ॐ ॥ १२ ॥ ॥ पृथिवीतत्रान्नशब्देनोच्यते ॥
 भूताधिकारत्वात् ॥ काण्यप्रचुराचपृथिवी ॥ नान्नस्य तथा विशेषः ॥ आपश्चपृथिवीचा
 न्नं पृथिवीवाअन्नंता आपोऽन्नमसृजंत ॥ पृथिवीवाअन्नमित्यादिशब्दांतराच्च ॥ आदिशब्दा
 द्युक्तिः ॥ अपौरुषेयत्वेनादोषस्य वाक्यस्य नाप्रामाण्यमित्यादि ॥ कौर्मेच ॥ विरोधो वाक्ययो
 र्यत्र नाप्रामाण्यं तदेष्यते ॥ यथा विरुद्धतानस्यात्तत्तार्थः कल्प्य एतयोरिति ॥ रक्तो गिरुदकं शुक्लं
 कृष्णवपृथिवीस्वनः ॥ नास्मिपद्माभिसंबंधात्पीतासेत्यभिधीयते ॥ क्षत्ररक्ताभिसंबंधाद्रक्तोद
 कबहुत्वतः ॥ शुक्लत्वमेत्येवमेव वर्णान्तरगतिर्भवेत् ॥ विष्णुवीर्याभियोगाच्च पीतत्वं भुवइष्यते ॥
 स्वर्णवीर्यो हि भगवाननादिः परमेश्वर इति व्योमसंहितायाम् ॥ १२ ॥ अ० ६ ॥ प्राणानां ग्रंथि
 र्सिरुद्रो माविशांतकस्तेनात्मेनाप्यायस्वेत्यादिनाऽन्यः संहर्ता प्रतीयत इत्यतो ब्रूते ॥ ॐ तदभिध्या
 नादेव तु तर्हि गात्सः ॐ ॥ १३ ॥ ॥ तस्याभिध्यानाद्योजनात्तत्त्वभावाद्भूयश्चांते विश्वमायानिहतिरि
 ति बंधल्यस्य तदभिध्याननिमित्तत्वाल्लिगात्तत्कनूत्वं प्रतीयते किमु सादेर्जगतः ॥ इत्येतस्मादेव संह
 रकर्ता विष्णुरेवेति प्रतीयते ॥ किमयमप्येति भुवनं सांपराये स नो हरिर्धृतमिहायुषेतु देवः ॥ यइदं
 सर्वं विलापयति स हरिः परः परमात्मेत्यादि श्रुतिभ्य इत्येव शब्दः ॥ स्रष्टा पाताच संहर्ता स एको हरिरी
 श्वरः ॥ स्रष्टृत्वादिकमन्येषां दारुयोषावदुच्यते ॥ एकदेशक्रियाचात्र ननु सर्वात्मने रितम् ॥ सृ
 ष्ट्यादिकं समस्तं नु विष्णोरेव पराद्भवेदिति च स्कांदे ॥ निमित्तमात्रमीशस्य विश्वसर्गनिरोधयोः ॥

हिरण्यगर्भः शर्वश्च कालाख्यारूपिणस्तवेति च भागवते ॥ स ब्रह्मणा सृजति सरुद्रेण विलापयति
 सोऽनुत्पत्तिरलय एक एव हरिः परः परानन्द इति च महोपनिषदि ॥ १३ ॥ अ० ७ ॥ अतएव हीदं पराक्रमादु
 त्पद्यते क्रमाद्विलीयते नासाबुदेति नास्तमेतीति भाह्वेयश्रुतौ क्रमाह्वयः प्रतीयते ॥ अक्षरात्परमा
 देवसर्वमुत्पद्यते क्रमात् ॥ व्युत्क्रममाद्विलयश्चैव तस्मिन्नेव परात्मनीति चतुर्वेदशिखायाम् ॥ व्युत्क्र
 माह्वयः प्रतीयतेऽत आह ॥ ॐ विपर्ययेण तु क्रमोऽत उपपद्यते च ॐ ॥ १४ ॥ ॥ क्रमवच
 नमपि विपरीत क्रमापेक्षया ॥ कर्ता प्राणादिकस्यास्य हंता भूम्यादिकस्य च ॥ यः क्रमाद्बु
 त्क्रमाच्चैव स हरिः पर उच्यत इत्यतएव भाह्वेयश्रुतिवचनात् ॥ अनुरूपः क्रमः सृष्टौ प्रतिरूपोलये
 क्रमः ॥ इति क्रमेण भगवान् सृष्टिसंहारकृद्भिभुरिति च पाद्रे ॥ पूर्वेषां पूर्वेषां सामर्थ्याधिक्यादुपपद्य
 ते च ॥ वामने च ॥ पूर्वपूर्वेयतो विष्णोः संनिधानं क्रमाधिकम् ॥ सामर्थ्याधिक्यमेतेषां पञ्चादेव लय
 स्तथा ॥ व्याप्तिश्चाभ्यधिकतेषामतएव न संशय इति च ॥ १४ ॥ अ० ८ ॥ ॐ अंतरा विज्ञानमनसी
 क्रमेण तल्लिङ्गादिति चेन्नाविशेषात् ॐ ॥ १५ ॥ ॥ प्राणान्मनोमनसश्च विज्ञानम् ॥ यच्छेद्वाङ्मनसी
 प्राज्ञस्तद्यच्छेज्ज्ञानआत्मनीति लिङ्गाद्विज्ञानमनसी अंतरा विपरीत क्रम इति चेन्न ॥ विशेषप्रमाणा
 भावात् ॥ १५ ॥ ॐ चराचरव्यपाश्रयस्तु स्यात्तद्यप्येदेशो भाक्तस्तद्भावभावित्वात् ॐ ॥ १६ ॥
 मनसश्च विज्ञानमिति व्यपदेशश्चराचरेष्वालोचनाद्विज्ञानं भवतीति भागापेक्षया स्यात् ॥ न विज्ञान
 तत्त्वापेक्षया ॥ स्कादेव ॥ परादव्यक्तमुत्पन्नमव्यक्तात्तुमहांस्तथा ॥ विज्ञानतत्त्वं महतः समुत्पन्नं
 चतुर्मुखात् ॥ विज्ञानतत्त्वात्तुमनोमनस्तत्त्वाच्चत्वादिकम् ॥ एवं बाह्यापरासृष्टिरंतस्तद्व्यक्त्यपेक्ष

या ॥ विपरीतक्रमोद्धेयोयस्मादंतेहरेर्दृशिगति ॥ १६ ॥ अ० १ ॥ ॐ नानाश्रुतेर्नित्यत्वा
 च्छताभ्यः ॐ ॥ १७ ॥ ॥ सद्दं सर्वविलाप्यान्तस्तमसि निलीनस्ताद्विलाप्यव्युत्तिष्ठते ॥ सद्दं सर्व
 विमृजति विलापयति विस्थापयति प्रस्थापयति आच्छादयति प्रकाशयति विमोचयत्येकएवेति श्रु
 तेः ॥ परमात्मापिनलीयते ॥ अश्रुतत्वाद्ब्रह्मलयस्य ॥ निलीनशब्देनापि हितस्वमुच्यते ॥ तुच्छये
 नाभवपि हितं यदासीदिति श्रुतेः ॥ स एतस्मिंस्तमसि निलीनः प्रकृतिं पुरुषं कालं चानुपश्यति नैनं प
 श्यति कश्चनेति पैंगिश्रुतिः ॥ नित्यो नित्यानां चेतनश्चेतनानाम् ॥ स नित्यो निर्गुणो विभुः परः पर
 मात्मा ॥ नित्यो विभुः कारणलोकसाक्षी परगुणैः सर्वदृक्शश्वतश्चेत्यादिश्रुतिभ्यो नित्यत्वाच्च ॥
 ॥ १७ ॥ अ० १ ॥ ॥ नित्यो नित्यानामिति जीवस्यापि नित्यत्वमुक्तम् ॥ सर्वएते चिदात्मानो व्युच्चरं
 तीत्युत्पत्तिरुच्यते ॥ अतो विरोध इत्यत आह ॥ ॐ क्षोऽत एव ॐ ॥ १८ ॥ ॥ जीवोप्यत
 एव परमेश्वरादुत्पद्यते ॥ शब्दादेव ॥ तेवा एते चिदात्मानोऽविनष्टाः परं ज्योतिर्निविशंत्य विनष्टा
 एवोत्पद्यन्ते न विनश्यंतिकदाचनेति काषायणश्रुतिः ॥ १८ ॥ ॐ युक्तेः ॐ ॥ १९ ॥ ॥ नि
 त्यस्यापि जीवस्योपाध्यपेक्षयोत्पत्तिर्युज्यते ॥ उत्पद्यन्ते चिदात्मानो नित्या नित्याः परात्मनः ॥ उ
 पाध्यपेक्षया तेषामुत्पत्तिरपि गीयत इति व्योमसंहितायाम् ॥ १९ ॥ अ० ११ ॥ व्यासाह्यात्मानश्चेत
 नानिर्गुणाश्च सर्वात्मानः सर्वरूपा अनंता इति काषायणश्रुतौ व्यासत्वं प्रतीयते ॥ अणुर्येष आत्मा यं वा
 एते सिनीतः पुण्यं चापुण्यं चेति गौपवनश्रुतावणुत्वमित्यतो विरोध इत्यतो ब्रवीति ॥ ॐ उक्तां
 तिगत्या गतीनाम् ॐ ॥ २० ॥ ॥ हेतूनां सकाशादणुरेव ॥ सोऽस्माच्छरीरादुत्कम्यामुं लोकमभिग

च्छत्यमुष्मादिमंलोकमागच्छतिसगर्भीभवति सप्रसूयतेसकर्मकुरुतइतिपौष्यायणश्रुतेः॥ २०॥
 तत्रस्वातंत्र्यप्रतीतेः॥एकःप्रसूयतेजंतुरेकएवप्रलीयते॥ एकोनुऽभुंक्तेसुकृतमेकएवचदुष्कृतमित्या
 देश्चस्वयमेवेत्यतोवक्ति ॥ ॥ ॐस्वात्मनाचोत्तरयोः॥२१॥ ॥ सएतैवस्वात्मनापरेणमंगमनुप्र
 विशतिपरेणजायतेपरेणकर्मकुरुतेपरेणनीयतेपरेणोन्नीयते॥ तंवाएतमभिवदंतिस्वात्मेति॥एषह्या
 नंदमादत्तेएषह्येनंजीवमभिजीवयतिएषउद्गमयत्येषआगमयतीत्युत्तरयोर्वाक्ययोःपरमात्मनैवो
 त्कांत्यादयः ॥ २१ ॥ ॥ ॐनाणुरतच्छ्रुतेरितिचेन्नैतराधिकात्ॐ॥२२॥ ॥ व्यासाह्यात्मान
 श्चेतनानिर्गुणाश्चेतिव्यासिश्रुतेर्नाणुर्जीवइतिचेन्न ॥ सआत्मेदंसृजतिसद्विधेदंविभर्ति ॥ अंतर्बहि
 श्चसबहुधेदमनुप्रविश्यात्मनोऽभिनयति ॥ सआत्मासआत्मानःसईशःसविष्णुःसपरःपरोवरीया
 नितिपरमात्माधिकात् ॥ एकशब्दैर्द्विशब्दैश्चबहुशब्दैश्चकेशवः ॥ एकएवोच्यतेवैदेस्ताव
 तानास्यभिन्नतेतिमविष्यत्पुराणे ॥ तदयंप्राणोधिनिष्ठतितदुक्तमृषिणाआतेनयातमित्यादिच ॥
 ॥२२॥ ॥ ॐस्वशब्दोन्मानाभ्यांचॐ॥२३॥ ॥ एषोह्यात्माऽध्युद्गतोमानशक्तेस्तथाऽप्यसौप्रमि
 र्तिंयातिवैदः ॥ पूर्णोऽचित्यःसर्ववैदेकयोनिःसर्वाधीशःसर्ववित्सर्वकर्तेतिवाक्यशेषेआत्मशब्दोन्मा
 नाभ्यांच ॥ आत्माभेयःपरब्रह्मपरानंदंआदिकाभिदाः ॥ वदंतिविष्णुमैवैकंनान्यत्राऽसांगतिः
 क्वचिदितिकौर्म्यं ॥ २३ ॥ ॥ ॐअविरोधश्चंदनवत्ॐ॥ २४ ॥ ॥ अणोरपिजीवस्यसर्वश
 रीरव्यासिर्युज्यते ॥ यथाहरिचंदनविप्रुषएकदेशपतितायाःसर्वशरीरव्यासिः ॥ अणुमात्रो
 प्ययंजीवःस्वदेहंव्याप्यतिष्ठति॥यथाव्याप्यशरीराणिहरिचंदनविप्रुषइतिचब्रह्मांडपुराणे॥२४॥

॥ ॐ अवस्थितिवैशेष्यादिति चेन्नाभ्युपगमाद्ब्रूहि ॐ ॥ २५ ॥ ॥ सम्यगसम्यगवस्थान
 विशेषाद्युज्यते चंदनस्येति चेन्न ॥ हृदि ह्येव आत्मेति जीवस्यापि तथाभ्युपगमात् ॥ २५ ॥ ॥ ॐ गु
 णाद्बालो कवत् ॐ ॥ २६ ॥ ॥ यथा लोकास्य प्रकाशगुणेन व्याप्तिर्ज्योतीरूपेणाव्याप्तिरेवं चि
 द्गुणेन व्याप्तिर्जीवरूपेणाव्याप्तिरिति वा ॥ स्कांदे च ॥ असम्यक् सम्यगिति च व्यवस्थाभेदतः सु
 राः ॥ व्यास्य व्याप्तिर्युतास्त्वन्ये चिद्गुणैर्नैव नान्यथा ॥ चिद्गुणस्य स्वरूपत्वात्तद्व्याप्तिश्चेति युज्य
 ते ॥ शक्तियोगात्सुराणां तु विविधा व्यवस्थिति रिति ॥ २६ ॥ अ० १२ ॥ स नित्यो निरवयवः पुण्य
 युक्पापयुक् च स इमं लोकममुं चावर्तते स विमुच्यते स एकाधान स सप्ताधान शतधा न शतधेति गौपवनश्रु
 तावेकस्या बहुत्वं प्रतीयते ॥ स पंचधा स सप्ताधा स दशधा स भवति स शतधा स सहस्रधा स गच्छति स मुच्य
 त इति पाराशर्यायणश्रुतौ बहु रूपत्वं प्रतीयते ॥ अतो विरोधं परिहरति ॥ ॥ ॐ व्यतिरेको गंधव
 त्ताचा च दर्शयति ॐ ॥ २७ ॥ ॥ यथा पुष्पाद्रंधः पृथगगच्छति एवमंशिनो जीवा दंशाः पृथगगच्छन्ति ॥
 अथैक एव स न गंधवद्व्यतिरिच्यते ॥ अथैकी भवति ॥ अथ बह्वी भवति तं यथा यथेश्वरः प्रकुरुते तथा त
 था भवति सोऽचित्योऽपरमो गरीयानिति शांडिल्यश्रुतिः ॥ अचित्य ये शशत्तैव ह्येको वयववर्जितः ॥
 आत्मानं बहुधा कृत्वा कीदृते योगसंपदेति च पादौ ॥ २७ ॥ अ० १३ ॥ तत्त्वमस्य हं ब्रह्मास्मीत्यादिषु
 जीवस्य परेणाभेदः प्रतीयते ॥ नित्यो नित्यानां चेतनश्चेतनानाम् ॥ द्वा सु पूर्णेत्यादिषु भेदः ॥ अत उ
 च्यते ॥ ॥ ॐ पृथगुपदेशात् ॐ ॥ २८ ॥ ॥ भिन्नोचित्यः परमो जीव संधात्पूर्णः परो जीव संधो
 ह्यपूर्णः ॥ यतस्त्वसौ नित्यमुक्तो ह्ययं च बंधान्मोक्षं तत एवाभिवांच्छेदिति सोऽपपत्तिकौशिकश्रु

तेभिन्नएवजीवः ॥ २८ ॥ ॥ अतद्गुणसारत्वाच्चद्व्यपदेशःप्राज्ञवत् ॐ ॥ २९ ॥ ॥ ज्ञानानंदा
 दिब्रह्मगुणाएवाऽस्ययतःसारःस्वरूपमतोऽभेदव्यपदेशः ॥ यथासर्वगुणात्मकत्वात्सर्वात्मकत्वंब्रह्म
 णउच्यतेसर्वखल्विदंब्रह्मेति ॥ भविष्यत्पर्वणिच ॥ भिन्नाजीवाःपरोभिन्नस्तथापिज्ञानरूपतः ॥
 प्रोच्यंतेब्रह्मरूपेणवेदवादेषुसर्वशइति ॥ २९ ॥ अ० १४ ॥ जीवस्याप्युत्पत्तिरुक्ता ॥ अतस्त
 स्यसोनादिनापुण्येनपापेनचानुबद्धःपरेणनिर्मुक्तआनंत्यायकल्प्यतइत्यनादिकर्मसंबंधआनंत्या
 वासिश्चनयुज्यतइत्यतआह ॥ ॥ अयावदात्मभावित्वाच्चनदोषस्तद्दर्शनात् ॐ ॥ ३० ॥
 यावत्परमात्मातिष्ठत्यनाद्यनंतत्वेनैवंजीवोपिनित्यःपरोनित्योजीवोऽनित्यास्तस्यधातवःअतउत्प
 द्यतेअियतेचविमुच्यतेचेतिचाग्रिवेश्यश्रुतिः ॥ आत्मानित्यःसुखदुःखेत्वनित्येजीवोनिन्योधानु
 रस्यत्वनित्यइतिचभारते ॥ ३० ॥ अ० १५ ॥ विज्ञानात्मासहदेवैश्वर्यैःसआनंदःसबलःसओजःस
 परेणामूलोकमुन्नीयतेसविमुच्यतइतिजीवस्यज्ञानानंदादिरूपत्वमुच्यते ॥ सदुःखाद्विमुक्तआनं
 दीभवतिसोऽज्ञानाद्विमुक्तोज्ञानीभवतिसोऽबलाद्विमुक्तोबलीभवतिसनित्योनिरातंकोवतिष्ठतइ
 त्तिपैंगिश्रुतावनानंदादिरूपत्वंप्रतीयतेऽतआह ॥ ॥ अंशुस्त्वादिवत्त्वस्यसतोऽभिव्यक्तियोगा
 त् ॐ ॥ ३१ ॥ ॥ यथाबालस्यसदेवपुंस्त्वंगौवनेऽभिव्यज्यतेएवंसनामेवानंदादीनांव्यस्य
 पेक्षयातदुक्तिः ॥ बलमानंदओजश्चसहोज्ञानमनाकुलम् ॥ स्वरूपाण्येवजीवस्यव्यज्यतेपरमा
 द्विभोरितिगौपवनश्रुतिः ॥ ३१ ॥ ॥ अंनित्योपलब्ध्यनुपलब्धिप्रसंगोन्यतरनियमोवाच्यथा
 ॐ ॥ ३२ ॥ ॥ व्यक्तयंगीकारेदेवानानित्योपलब्धिरानंदादीनामसुराणानित्यानुपलब्धिर्म

नुषाणांचनित्योपलब्धनुपलब्धीप्रसज्येते ॥ नित्यानंदोनित्यज्ञानोनित्यबलः परमात्मानैवमसुराः
 वमनेवंचमनुष्याइत्याग्निवेश्यश्रुतिः ॥ भविष्यत्सर्वणिच ॥ नित्यानंदज्ञानबलादेवानैवंतुदानवाः ॥
 दुःखोपलब्धिमात्रास्तेमानुषास्तुभयात्मकाः ॥ तेषांयदन्यथादृश्यंतदुपाधिकृतंमतम् ॥ विज्ञा
 नेनात्मयोग्येन निजरूपेव्यवस्थितिः ॥ सम्यग्ज्ञानंतुदेनानांमनुष्याणांविमिश्रितम् ॥ विपरीतं
 तुदेत्यानांज्ञानस्यैवंव्यवस्थितिगिति ॥ ३२ ॥ अ० १६ ॥ ईश्वरस्यैवकर्तृत्वमुक्तम् ॥ यत्कर्मकुरु
 तेतदभिसंपद्यतइतिजीवस्याप्युपलभ्यतेऽनआह ॥ ॐकर्ताशास्त्रार्थवत्त्वात् ॐ ॥ ३३ ॥
 जीवस्यकर्तृत्वाभावेशास्त्रस्याऽप्रयोजकत्वप्राप्तेर्जीवोऽपिकर्ता ॥ ३३ ॥ ॐविहारो
 पदेशात् ॐ ॥ ३४ ॥ ॥ स्त्रीभिर्वीर्यानांज्ञानिभिर्वाऽज्ञानिभिर्वीर्यादिमोक्षेपि ॥ ३४ ॥ ॥
 ॐउपादानात् ॐ ॥ ३५ ॥ ॥ साधनाद्युपादानप्रतीतिश्च ॥ ३५ ॥ ॥ ॐव्यपदेशाच्चक्रि
 यायांनचेन्निर्देशविपर्ययः ॐ ॥ ३६ ॥ ॥ आत्मानमेवलोकमुपासीतेतिक्रियायांव्यपदेशाच्च ॥
 अन्यथाऽऽत्मैवलोकमिति निर्देशः स्यात् ॥ ३६ ॥ तर्हि कथमीश्वरस्यैवकर्तृत्वमित्यतोवक्ति ॥ ॥
 ॐउपलब्धिवदनियमः ॐ ॥ ३७ ॥ ॥ यथाज्ञानेइदंज्ञास्यामीत्यनियमः प्रतीयतेऽवकर्मण्यपि
 जीवस्ययथात्मानमंतरोग्यमयतीतिचश्रुतिः ॥ ३७ ॥ कुतः ॥ ॐशक्तिविपर्ययात् ॐ ॥ ३८ ॥
 अल्पशक्तित्वाज्जीवस्य ॥ ३८ ॥ ॥ ॐसमाध्यभावाच्च ॐ ॥ ३९ ॥ ॥ समाधानाभावाच्चात्वा
 तंत्यंप्रतीयते ॥ ३९ ॥ अतः ॥ ॥ ॐयथाचतक्षोभयथा ॐ ॥ ४० ॥ ॥ यथातक्षणः कारयितुंनियत
 त्वंकर्तृत्वंचविद्यतेऽवजीवस्यापि ॥ ४० ॥ ॥ ॐपरानुतच्छ्रुतेः ॐ ॥ ४१ ॥ ॥ साचकर्तृत्वशक्तिः

परादेव ॥ कर्तृत्वंकरणत्वंचस्वभावश्चेतनाधृतिः ॥ यत्प्रसादादिमेतन्निमित्तयदुपेक्षयेतिपैंगिश्रुतिः
 ॥४१॥ ॥ अंकुतप्रयत्नापेक्षस्तुविहितप्रतिषेधवैयर्थ्यादिभ्यःॐ ॥४२॥ ॥ ततोऽप्रयोजकत्वंशा
 खस्यनापद्यते ॥ कृतप्रयत्नापेक्षत्वात्तत्परकत्वस्य ॥ आदिशब्देनावैषम्यादि ॥ पूर्वकर्मप्रयत्नं
 चसंस्कारंचाप्यपेक्ष्यतु ॥ ईश्वरःकारयेत्सर्वतच्चेत्स्वरक्तंमतम् ॥ अनादित्वाददोषश्चपूर्णशक्ति
 त्वतोहरेरितिभविष्यत्पूर्वाणि ॥ एतदेवंनचाप्येवमेतदस्तिनचास्तिचेतिमोक्षधर्म ॥४२॥ अ० १७॥
 अंशाएवहीमेजीवाअंशीहिपरमेश्वरः ॥ स्वयमंशैरिदंसर्वकारयत्यचलोहरिरितिगौपवनश्रुतावं
 शत्वंजीवस्योपलभ्यते ॥ नैवांशोनसंबंधोनापेक्ष्योजीवःपरस्य ॥ तथापितुयथायोगंफलदः
 प्रभुरकराद् ॥ ननियम्यःसकस्यापिसमसर्वस्यनियामकइतिचमाह्रवेयश्रुतावतोब्रवीति ॥
 ॥ अंशोनानाव्यपदेशादन्यथाचापिदाशकितवादित्वमधीयतएकेॐ ॥ ४३ ॥ ॥ मांरक्ष
 तुविभुर्नित्यंपुत्रोहंपरमात्मनः ॥ अवःपरेणपितरंयोअस्थानुवेदपरएनावरेण ॥ यत्सद्देदसपितु
 ष्पितासत् ॥ कवीयमानःकइहप्रवोचैवैवंमनःकुतोधिप्रजातम् ॥ स्त्रियःसतीस्ताँउमेपुंसआहुःप
 श्यदक्षिण्वान्प्रविचेतदंध ॥ कविर्यःपुत्रःसइमाचिकेतयस्ताविजानात्सपितुष्पितासत् ॥ ह्यसुप
 णीसयुजासखायेत्यादिनानाव्यपदेशादंशोजीवः ॥ तथाचपराशर्यार्थायणश्रुतिः ॥ अंशोह्येष
 परस्ययोयंपुमानुत्पद्यतेचस्त्रियतेचनानाह्येनंव्यपदिशंतिपितेतिपुत्रेतिभ्रातेतिसखेतिचेति ॥ अ
 न्यःपरोन्योजीवोनासावस्यकुतश्चन ॥ नायंतस्यापिकश्चेनेति ॥ अन्यथाचकाषायणश्रुतिः ॥
 ब्रह्मदाशाब्रह्मकितवाब्रह्मैवेमेदाशाइत्यभेदेनाप्येकेऽधीयते ॥ तथाचाग्निवेश्यश्रुतिः ॥ अंशोह्ये

पपरस्यभिन्नं ह्येतमधीयिरेऽमिन्नं ह्येतमधीयिरेदति ॥ वाराहेच ॥ पुत्रभ्रातृसखित्वेनस्वामित्वेनय
 तोहरिः ॥ बहुधागीयतेवेदैर्जीवोऽंशस्तस्य तेनतु ॥ यतोभेदेनतस्यायमभेदेनचगीयते ॥ अतश्चां
 शत्वमुद्दिष्टं भेदाभेदौ न मुख्यत इति ॥ ४३ ॥ ॥ ॐ मंत्रवर्णात् ॐ ॥ ४४ ॥ ॥ पादोऽस्य विष्वाभूता
 नीति ॥ ४४ ॥ ॥ ॐ अपि स्मर्यते ॐ ॥ ४५ ॥ ॥ ममैवांशो जीवलोके जीवभूतः सनातन इति
 ॥ ४५ ॥ अनंशत्वश्रुतेर्गतिंचाह ॥ ॥ ॐ प्रकाशादिवन्नैवंपरः ॐ ॥ ४६ ॥ ॥ अंशत्वेपिनमत्स्या
 दिरूपी पर एव विधः ॥ यथा ते ज्योतिः स्यैव कालाग्नेः खद्योतस्य च नैकप्रकारात् ॥ यथा जलांशस्यामृ
 तसमुद्रस्य मूत्रादेश्च यथा च पृथिव्यं शस्य मेरोर्विष्टादेश्च अभिमानि देवतापेक्षयैतत् ॥ ४६ ॥ ॥ ॐ
 स्मरंति च ॐ ॥ ४७ ॥ ॥ एते स्वांशकलाः पुंसः कृष्णस्तु भगवान् स्वयम् ॥ इंद्रादिव्याकुलं लोकां मृडयंति
 युगे युगे ॥ अतः परं यदव्यक्तमव्यूहगुणबृंहितम् ॥ अदृष्टाश्रुतवस्तुत्वात्सजीवोयः पुनर्भवः ॥ स्वां
 शश्चाथो विभिन्नांश इति द्वेधांश इष्यते ॥ अंशिनो यत्तु सामर्थ्यं तत्स्वरूपं यथास्थितिः ॥ तदेव नानुमा
 नोऽपि भेदः स्वांशांशिनोः कचिन् ॥ विभिन्नांशोऽल्पशक्तिः स्यात्किंचित्सादृश्यमात्रयुगिति वाराहे ॥
 नत्वत्समोऽस्य म्यधिकः कुतोऽन्यदिति च ॥ ४७ ॥ ॥ ॐ अनुज्ञापरिहारैर्दिह संबंधाज्ज्योतिरादिव
 त् ॐ ॥ ४८ ॥ ॥ परानुज्ञया प्रवृत्तिः परतोऽंधनिवृत्तिश्च जीवस्य प्रतीयते ॥ अंशत्वेऽपि देहसंबंधा
 त् ॥ य आत्मानमंतरायमयति ॥ तमेवं विद्वानमृत इह भवतीत्यादिना ॥ ननु परस्य ॥ वामुदेवः सं
 कर्षणः प्रद्युम्नो निरुद्धोऽहं मत्स्यः कर्मो वाराहो नारसिंहो वा मनोरा मोरामः कृष्णो बुद्धः कल्किरहं शतधा
 हंसहस्त्राहममि तोहमनंतो हनैवेते जायन्ते न म्रियन्ते नैषामनुज्ञानबंधो न मुक्तिः सर्व एव ह्येते पूर्णा अज

राअमृताःपराःपरानंदाइतिचतुर्वेदशिखायाम् ॥ युज्यतेचज्योतिरादिवत् ॥ यथादित्योवियद्ग
 तस्तत्प्रकाशश्चैकप्रकारः ॥ शुक्लंकृष्णंकनीनिकेतितदंशस्याप्यक्ष्णोदेहसंबंधान्नतादृशीशक्तिः ॥
 तदनुग्राह्यत्वंतैर्नैवावृत्तिपरिहारश्च ॥ यथाबाह्यजलस्यामृतसमुद्रस्यैकत्वंतदंशस्यापिश्लेष्म
 णस्तदनुग्राह्यत्वंतैर्नैवविरोधिनित्तिश्च ॥ मोक्षार्थमेव ॥ यत्किंचिदिहलोकैस्मिन्देहबद्धंवि
 शांपते ॥ सर्वपंचभिराविष्टंमूर्तैरीश्वरबुद्धिजैः ॥ ईश्वरोहिमहद्भूतंप्रभुर्नारायणोविराट् ॥ भूतान्त
 रात्माविज्ञेयःसगुणोनिर्गुणोपिच ॥ भूतप्रलयमव्यक्तंशुश्रूषुर्नृपसत्तमेति ॥ वाराहेच ॥ अंशाश्वदे
 हयोग्यत्वाज्जीवाबंधादिसंयुताः ॥ अनुग्राह्याश्चेश्वरेणननुमत्स्यादिकोहरिः ॥ अदेहबंधयोग्यत्वा
 द्यथासूर्यप्रभाक्षिणी ॥ यथामृतसमुद्रस्यश्लेष्मादेश्वविरूपता ॥ अनुग्राह्यत्वमन्यस्यतेनैवावृ
 त्तिरोधनमिति ॥ ४८ ॥ ॥ ॐअसंततेश्चाव्यतिकरःॐ ॥४९॥ ॥ अपूर्णशक्तित्वाच्चनजी
 वस्यमत्स्यादिसाम्यम् ॥ तथाचचतुर्वेदशिखायाम् ॥ तस्यहवाएतस्यपरमस्यपंचरूपाणिशतरूपाणिसहस्ररू
 कृष्णोरामःकपिलइति ॥ तस्यहवाएतस्यपरमस्यपंचरूपाणिदशरूपाणिशतरूपाणिसहस्ररू
 पाण्यमितरूपाणितानिहवाएतानिसर्वाणिपूर्णानिसर्वाण्यनंतानिसर्वाण्यसंमितानिसर्वाण्यमिता
 नि ॥ अथावराःसर्वएवापूर्णाःसर्वएवबध्यन्तेऽथमुच्यन्तेचकेचनेति ॥ ४९ ॥ ॥ ॐआभा
 सएवचॐ ॥ ५० ॥ ॥ रूपंरूपंप्रतिरूपोबभूवेतिप्रतिबिंबत्वाच्चनसाम्यम् ॥ वाराहेच ॥
 द्विरूपावंशकौतस्यपरमस्यहरोर्विभोः ॥ प्रतिबिंबांशकश्चाथस्वरूपांशकएवच ॥ प्रतिबिंबां
 शकाजीवाःप्रादुर्भावाःपरेस्मृताः ॥ प्रतिबिंबेव्यसाम्यंस्वरूपाणीतराणित्विति ॥ सोपाधि

रनुपाधिश्चप्रतिबिंबोद्धेयते ॥ जीवःपरस्यानुपाधिरिद्रचापोयथावेरितिपैगिश्रुतिः ॥ यथै
 पापुरुषेच्छायाएतस्मिन्नेतदाततमितिश्रुतिः ॥ ५० ॥ अ० १८ ॥ ॥ प्रतिबिंबानामिथो
 वैचित्र्येकारणमाह ॥ ॐअहृष्टानियमात्रं ॥ ५१ ॥ ॥ अनादिविद्याकर्मादिवैचि
 त्र्याद्वैचित्र्यम् ॥ ५२ ॥ ॥ ॐअभिसंध्यादिष्वपिचैवम् ॥ ५३ ॥ ॥ इच्छाद्वेषसुखदुःखादि
 वैचित्र्यंचादृष्टादेव ॥ चशब्देनप्रतिक्षणवैचित्र्यं च ॥ ५४ ॥ ॥ ॐप्रदेशादितिचेन्नांतर्भा
 वात् ॥ ५५ ॥ ॥ नस्वर्गनरकभूम्यादिप्रदेशविशेषाद्वैचित्र्यम् ॥ तत्प्रात्पेरदृष्टापेक्षत्वात् ॥
 एकदेशस्थितानामेववैचित्र्यदर्शनाच्च ॥ ५६ ॥ अ० १९ ॥ ॥ इतिश्रीमत्कृष्णद्वैपायनकृतब्र
 ह्मसूत्रभाष्ये श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेहितीयाध्यायस्यतृतीयः पादः ॥ ३ ॥
 श्रीवेदव्यासायनमः ॥ ॥ हरिः ॐयुक्तिसहितश्रुतिविरोधंश्रुतीनामपाकरोत्यनेनपादेन ॥ प्राणाए
 वेदमग्रआसुस्तेभ्योभूतानिजज्ञिरेभूतेभ्योऽहंमहस्यांतस्त्वमेत्लोकाअथप्राणाएवानादयःप्राणानि
 त्याइतिकाषायणश्रुतौप्राणानामनुत्पत्तिःश्रूयते ॥ नोपादानंहीन्द्रियाणामनोनुत्पत्तिरिष्यते ॥ उ
 पादानकृतसृष्टिःसर्वलोकेषुदृश्यतइतिभविष्यत्पर्वणि ॥ एतस्माज्जायतेप्राणोमनःसर्वेन्द्रियाणिचे
 तिचातउच्यते ॥ ॐतथाप्राणाः ॥ १ ॥ ॥ यथाकाशादयःपरमात्मनउत्पद्यंतेतथाप्राणाअ
 पि ॥ २ ॥ ॥ ॐगौण्यसंभवात् ॥ ३ ॥ ॥ अनादित्वश्रुतिर्गौणानादित्वापेक्षया ॥ मुख्यसंभवात् ॥
 नित्यान्येतानिसूक्ष्मेणहीन्द्रियाणिचसर्वशः ॥ तेषांभूतेरुपचयःसृष्टिकालेविधीयते ॥ परेणसाम्य
 संप्राप्तेःकस्यस्यान्मुख्यनित्यतेतिहिमविष्यत्पर्वणि ॥ २ ॥ ॥ ॐप्रतिज्ञानुपरोधाच्च ॥ ३ ॥ ॥ सइदं

सर्वममुजतेति ॥ ३ ॥ अ० १ ॥ द्विधाहैवेन्द्रियाणि नित्यान्यनित्यानि च ॥ तत्र नित्यं मनोऽनादित्वात् ॥
 नक्षमनाः पुमांस्तद्वृत्त्यनित्यान्यन्यानीति गौपवनश्रुतौ मनसोऽनुत्पत्तिः सयुक्तिकाश्रूयते ॥ अ
 त आह ॥ ॥ अतः प्राक्श्रुते श्रुतं ॥ ४ ॥ ॥ मनः सर्वेन्द्रियाणि चेति पूर्वोक्तत्वाच्चा अनुत्पत्तिर्मन
 सोयुज्यते ॥ पूर्वमनः समुत्पन्नं ततो न्येवां समुद्भवः ॥ तदनुत्पत्तिवचनमल्पोपचयकारणादिति
 वायुप्रोक्तवचनं च शब्देन संगृहीतम् ॥ ४ ॥ अ० २ ॥ ॥ नित्ययानित्ययास्तौ मिपरमात्मा
 नमच्युतमिति वाग्वा नित्यानहोपोत्पद्यतेऽस्यां हि श्रुतिरवतिष्ठत इति सयुक्तिकं पौष्यायणश्रुतौ
 वाचोऽनुत्पत्तिरुच्यते अतो ब्रवीत् ॥ ॥ अतः पूर्वोक्तत्वाच्चाऽनुत्पत्तिः ॥ ५ ॥ ॥ तस्मा
 न्मन एव पूर्वपूर्वपञ्चागुत्तररूपमिति मनः पूर्वोक्तत्वाच्चा नो नुत्पत्तिः ॥ वागिन्द्रियस्य नित्यत्वं श्रुतिसं
 निधियोग्यता ॥ उत्पत्तिर्मनसो यस्मान्न नित्यत्वं कुतश्चेति वायुप्रोक्ते ॥ ५ ॥ अ० ३ ॥
 सप्तप्राणाः भ्रमवन्ति तस्मादिति श्रुतिः ॥ सप्तैव मारुता बाह्ये प्राणाः सप्त तथात्मनि ॥ अधिदेवे त
 थाध्यात्मे संख्यासाम्यं विदो विदुरिति च स्कांदे ॥ द्वादशवा एते प्राणा द्वादशमासा द्वादशादित्या द्वा
 दशराशयो द्वादशग्रहा इति कौडिन्यश्रुतौ द्वादशप्राणा दृश्यन्ते ॥ अतो वक्ति ॥ अस्मद्भगतेर्विशे
 षितत्वाच्च ॥ ६ ॥ ॥ ज्ञानेन्द्रियोपेक्षया सत्त्वम् ॥ गुहाशयां निहिताः सप्त सप्तेति विशेष
 णात् ॥ सप्तप्राणास्त्वगतेः पंचप्राणाश्च कर्मणः ॥ एवं प्राणद्वादशकं शरीरे नित्यं संस्थितमिति भ
 विष्यत्पर्ववचनं च शब्दात् ॥ ६ ॥ ॥ अहस्तादयस्तु स्थितेऽतो नैवम् ॥ ७ ॥ ॥ हस्तादीनां कर्मवि
 षयत्वाच्च सहपाठः ॥ संसारस्थितिहेतुत्वात् स्थितं कर्म विदो विदुः ॥ तस्मादुद्गतिहेतुत्वाज्ज्ञानं गतिरि

होच्यतइतिचवायुप्रोक्ते ॥ ७ ॥ अ० ४ ॥ दिवीवचक्षुरातनमिति व्यासिः प्रतीयते ॥ दूरश्रवणद
 र्शनादियुक्तिश्च ॥ अणुभिः पश्यत्यणुभिः कृणोति प्राणावाअणवः प्राणैर्द्येतद्भवतीति कौण्डिन्यश्रु-
 तिः ॥ अतोवक्ति ॥ ॥ ॐ अणवश्च ॐ ॥ ८ ॥ ॥ तद्यथा ह्यणुनश्चक्षुः प्रकाशो व्यातत एवमेवास्य
 पुरुषस्य प्रकाशो व्याततोऽणुर्द्येवैष पुरुषो भवतीति शांडिल्यश्रुतिः ॥ ८ ॥ अ० ५ ॥ नैष प्राण उदेति
 नास्तमेत्येकल एव मध्ये स्थानाथैनमाहुर्मध्यम इतीति मुख्यप्राणस्यानुत्पत्तिः श्रूयते ॥ यत्प्राप्तिर्ये
 त्परित्याग उत्पत्तिर्मरणं तथा ॥ तस्योत्पत्तिर्मुतिश्चैव कथं प्राणस्य युज्यत इति च युक्तिर्वायुप्रोक्ते ॥
 आत्मन एष प्राणो जायत इति च ॥ अत आह ॥ ॥ ॐ श्रेष्ठश्च ॐ ॥ ९ ॥ ॥ सौक्ष्मेण ह
 वा एषो वतिष्ठते स्थूलत्वेनोदेति सूक्ष्मत्वाथो स्थूलश्च ॥ प्रकृतिः सूक्ष्मोऽन्यतः स्थूलोऽथैनमाहुः सादि
 रनादिरितीति गौपवनश्रुतेः ॥ १ ॥ ॥ ॐ नवायुर्किं ये पृथगुपदेशात् ॐ ॥ १० ॥ ॥ चेष्टायां
 बाह्यवायौ च मुख्यप्राणे च गीयते ॥ प्राणशब्दस्त्रिषु स्त्रेषु मुखे मुख्यः प्रकीर्तित इति वायुक्रिययोरपि
 व्यपदेशादुत्पत्तिश्रुतिस्तयोर्न स्यात् ॥ स प्राणमममूजत खं वायुज्योतिरापस्तपोमंत्राः कर्मेति पृथगुप
 देशात् ॥ भूतानि चेष्टामंत्राश्च मुख्यप्राणादिदं जगत् ॥ मुख्यप्राणः परस्माच्च न परः कारणां न्वित इ
 ति वायुप्रोक्ते ॥ १० ॥ अ० ६ ॥ प्राणादिदमाविरासीत् प्राणो धत्ते प्राणे लयमभ्युपैति न प्राणः किंचिदा
 श्रित इत्याग्निवेश्यश्रुतौ ॥ यदाश्रयादस्य चेष्टाः सोऽन्यं कथमुपाश्रयेत् ॥ यथा प्राणस्तथा राजा स
 र्वस्यैकाश्रयो भवेदिति च युक्तिर्भारते ॥ प्राणस्यैतद्देशे सर्वप्राणः परवशो स्थितः ॥ न परः किंचिदा
 श्रित्य वर्तते परमो यत इति चैपि श्रुतिरित्यत आह ॥ ॥ ॐ चक्षुरादिव च तत्सह शिष्टादिभ्यः ॐ

॥ ११ ॥ ॥ चक्षुरादिवन्मुख्यप्राणोऽपि परमात्मवशा एव ॥ सर्वद्यैवैतत्परमेऽवतिष्ठते प्राणश्च प्राणाश्च प्राणिनश्च सद्यैक एवैताच्च यत्पुत्र्यति वशीकरोतीति गौपवनश्रुतौ च क्षुरादिभिः सह तद्दशत्वे नैव शंसनात् ॥ सर्वकर्तापि सन् प्राणः परमाधारतः स्थितः ॥ कथमेवान्यथा सस्याद्यतो नैवैश्वरद्वयम् ॥ अवांतरे श्वरत्वेन तस्यैश्वरवचो भवेत् ॥ अतो मध्यमतामाहुस्तस्य वेदेषु वेदिनः ॥ अनन्ये श्वरता प्राणेन तदन्ये श्वरवर्जनात् ॥ यतो विशेषवाक्येन हियते समतावचः ॥ नान्योऽतोऽस्ति द्रष्टानान्यदतोऽस्ति द्रष्टृत्यादिवचनं युक्त्यश्चादिशब्देनोक्ताः ॥ ११ ॥ ॥ अकरणत्वाच्च न दोषस्तथा हि दर्शयति ॐ ॥ १२ ॥ ॥ इतरेषां प्राणानां करणत्वान्मुख्यप्राणस्याकरणत्वाच्च तस्यान्येभ्य उत्तमत्वं युज्यते ॥ मांडव्यश्रुतिश्च ॥ तानि ह वा एतानि सर्वाणि करणान्यथ प्राण एवाकरणस्तस्मान्मुख्य इत्याचक्षत इति ॥ १२ ॥ अ० ७ ॥ सर्ववा एते मुख्यदासाः प्राणोऽपानो व्यान उदानः समान इत्यथ प्राणो वावसम्नादिति कौण्डिन्यश्रुतिः ॥ प्राणापानादयः सर्वे मुख्यदासा यतोऽनिशम् ॥ अतस्तदाज्ञयानित्यं स्वानिकर्माणिकुर्वत इति युक्तिर्वायुप्रोक्ते ॥ मुख्यस्यैव स्वरूपाणि प्राणाद्याः पंचवायवः ॥ स एव प्राणिनो देहे पंचधा वर्ततेऽनिशमिति गौपवनश्रुतिः ॥ अतो वक्ति ॥ ॐ पंचवृत्तिर्मनो वद्व्यपदिश्यते ॐ ॥ १३ ॥ ॥ अथ पंचवृत्तैतत्प्रवर्तते प्राणो वाव पंचवृत्तिः प्राणोऽपानो व्यान उदानः समान इति तेभ्यो वा एतेभ्यः पंचदासाः प्रजायन्ते ॥ प्राणाद्वा प्राणोऽपानादपानो व्यानाद्वा न उदानादुदानः समाना देवसमानो यथाहैवमनः पंचधा व्यपदिश्यते मनो बुद्धिरहंकारश्चित्तं चेतनेति तेभ्यो वा एतेभ्यः पंचदासाः प्रजायन्ते मनसो वाव मनो बुद्धेर्बुद्धिरहंकारादहंकार

श्रित्वाच्चित्तं चेत्तनाया एव चेत्तनैवमिति ॥ १३ ॥ अ० ८ ॥ प्राण एवाधस्तात् प्राण उपरिष्ठा
 त्प्राणो मध्यतः प्राणः सर्वतः प्राण एव देवं सर्वमिति प्राणस्य व्याप्तिः प्रतीयते ॥ यतः सर्वजगद्वाप्य
 तिष्ठति प्राण एव तु ॥ अतो धृतं जगत्सर्वमन्यथा केन वार्यत इति युक्तिर्वायुप्रोक्ते ॥ अणुनैतत्सू
 ज्यते ॥ अणुनैतद्धार्यते अणौ लयमभ्युपैति ॥ प्राणो वा अणुः प्राणैर्द्येतद्भवतीति च सौत्रायण
 श्रुतिरत आह ॥ ॐ अणुश्च ॐ ॥ १४ ॥ ॥ सवा एष प्राणो णुर्महा चामां तर्वा अणुर्बहिर्म
 हान् प्राणो वा ईशितव्ये श ईशो ह्यसौ सर्वस्येशितव्यश्च परस्येतिकौ द्विन्यश्रुतिः ॥ १४ ॥ अ० ९ ॥
 करणत्वं प्राणानामुक्तम् ॥ जीवस्य करणान्याहुः प्राणानेतांस्तु सर्वशः ॥ यस्मात्तद्दशगा एते दृश्यं
 ते सर्वदेहिष्विति सौत्रायणश्रुतौ सयुक्तिकं जीवकरणत्वं प्रतीयते ॥ ब्रह्मणो वा एतानि करणानि च
 क्षुः श्रोत्रं मनो वा गतिः ॥ तद्वैतैः कारयतीति च काषायणश्रुतौ ॥ अत आह ॥ ॐ ज्यो
 तिराद्यधिष्ठानं तु तदामननात् ॐ ॥ १५ ॥ ॥ यज्ज्योतिराद्यधिष्ठानं ब्रह्म तदेवैतैः करणैः प्रवर्तय
 ति ॥ यः प्राणेतिष्ठन्नित्यादितदामननात् ॥ १५ ॥ कथं जीवकरणत्वश्रुतिरित्यतो वक्ति ॥ ॐ
 प्राणवता शब्दात् ॐ ॥ १६ ॥ ॥ जीवैव स्वकरणैः कारयति परमात्माऽतो न विरोधः ॥ एष
 ह्यनेनात्मना कारयति च क्षुषादर्शयति श्रोत्रेण श्रावयति मनसा मानयति बुद्ध्या बोधयति तस्मादेता
 वाहुः सृतिरसृतिरिति भाह्वेयश्रुतिः ॥ करणैः करणं ब्रह्म पुरुषापेक्षया खिलम् ॥ श्रोत्रादि
 भिः कारयति करणानीत्यतो विदुः ॥ न जीवापेक्षया मुख्यं कारयेत्परमेश्वरः ॥ केवलात्मेच्छया तस्मा
 न्मुख्यत्वं तस्य निश्चितमिति वाराहे ॥ १६ ॥ ॥ अतस्य च नित्यत्वात् ॐ ॥ १७ ॥ ॥ अ

नादिनित्यत्वाज्जीवकरणसंबंधस्ययुज्यतेतत्करणत्वश्रुतिः ॥ अथावियोगीनिकरणैर्विवनयुज्य
तेदेहेनैववियुज्यतइत्येतद्वावकरणानांकरणत्वंयद्वावनवियुज्यतइतिगौपवनश्रुतिः ॥ चशब्दः
करणसंबंधग्राही ॥ १७ ॥ अ० १० ॥ अर्थेद्रियाणिप्राणावाइंद्रियाणिप्राणाहीदंश्वनीतिसयु
क्तिकपौत्रायणश्रुतिःसामान्येनप्राणानामिंद्रियत्वंवक्ति ॥ द्वादशैर्वेद्रियाण्याहुर्मनोबुद्धीतुद्वाद
शइतिचकाषायणश्रुतिः ॥ अतःकस्येद्रियत्वंनिवार्यमित्यतोवक्ति ॥ ॥ अतइंद्रियाणितद्वा
पदेशादन्यत्रश्रेष्ठात् ॥ १८ ॥ ॥ मुख्यप्राणमृतेऽतएवेद्रियाणि ॥ द्वादशैर्वेद्रियाण्या
हुःप्राणोमुख्यस्त्वनिंद्रियम् ॥ द्रवतार्मिंद्रियाणांहिनियंताप्राणएकराडितिपौत्रायणश्रुतिः ॥
श्रोत्रादीनितुपंचैवतथावागादिपंचकम् ॥ मनोबुद्धिसहायानिद्वादशैर्वेद्रियाणितु ॥ विषयद्रवणा
त्तेषामिंद्रियत्वमुदाहृतम् ॥ तेषांनियामकःप्राणःस्थितएवाखिलप्रभुरितिबृहत्संहितायाम् ॥ १८ ॥
॥ ॐभेदश्रुतेः ॥ १९ ॥ ॥ स्थितएवहीदंमुख्यप्राणःकरोतिकारयतिबलतिबालयतिधत्ते
धारयतिप्रभुंवाएनमाहुरर्थेद्रियाणिनस्थितानिनकुर्वन्तिनकारयन्तिनबलंतिनबालयन्तिनधत्तेनधार
यतितानिहवाएतान्यबलानितस्मादाहुरिंद्रियाणिकरणानीतिपौत्रायणश्रुतेः ॥ १९ ॥ ॥ ॐवैलक्ष
ण्याच्च ॥ २० ॥ ॥ पुरुषापेक्षयाप्रवृत्तिरिंद्रियाणां दृश्यतेनमुख्यस्य ॥ प्राणाग्रयएवैतस्मिन्पुरुजा
प्रतीतिचश्रुतेः ॥ २० ॥ अ० ११ ॥ विरंचोवाइदंविरेचयतिविदधातिब्रह्मावाविरंचएतस्माद्धीमे
रूपनामनीतिगौपवनश्रुतिः ॥ यस्माद्विरेचयेत्सर्वविरंचस्तेनभण्यते ॥ एकोहिकर्ताजगतोब्रह्मैवचच
तुर्मुखइतिचयुक्तिर्ब्राह्मे ॥ अथकस्मादुच्यतेपरमइतिपरमाद्वेचेतेनामरूपेव्याक्रियेतेतस्मादेनमा

हुः परम इति ॥ अथ कस्मादुच्यते ब्रह्मेति ब्रह्मत्वाद्ब्रह्मणत्वाच्चेत्याग्निवेश्यश्रुतिः ॥ अत आह ॥
 ॐ संज्ञामूर्ति कृत्स्नित्वत्कुर्वत उदेशात् ॐ ॥ २१ ॥ ॥ नामरूपकृत्स्निः परादेव ॥ सर्वाणिरूपा
 णिविचिंत्यधीरो नामानि कृत्वा भिवदन्यदास्त इति श्रुतेः ॥ त्रिवृत्कुर्वत इति हेतुगर्भः ॥ त्रिवृत्कर
 णापेक्षत्वाच्चा मरूपयोः ॥ सर्वनाम्नां च रूपाणां व्यवहारेषु केशवः ॥ एक एव यतः स्रष्टा ब्रह्माद्यास्त
 दवांतरा इति च पादो ॥ त्रिवृत्क्रियायतो विष्णो रूपां च तदपेक्षया ॥ रूपापेक्षं तथानामव्यवहारस्तदात्म
 कः ॥ अतो नामाश्च रूपस्य व्यवहारस्य चैकराट् ॥ हरिरेव यतः कर्ता पिता ऽतो भगवान्प्रभुरिति ब्रह्मां
 डे ॥ २१ ॥ अ० १२ ॥ अब्रह्मो हीदमुत्पद्यते आपो वावमांसमस्थिचर्भवंत्यापः शरीरमापः ॥ आप ए
 वेदं सर्वमिति च कौण्डिन्यश्रुतिः ॥ अम्मयं तु यतो मांसम तस्तु सिश्च मांस त इति च भारते ॥ पृथिवी शरीर
 मप्येति आकाशमात्मेति चातो ब्रवीति ॥ ॐ मांसादिभौमं यथाशब्दमितरयोश्च ॐ ॥ २२ ॥ ॥ य
 त्काठिनं सा पृथिवी यद्भवं तदापो यदुष्णं तत्तेज इति श्रुतेर्मांसाद्येव भौमं न सर्वं शरीरम् ॥ असेजसोश्च का
 र्थ्यथाशब्दमंगीकर्तव्यम् ॥ यद्वावाथो विमिश्रमिश्राद्धे तद्भवति मिश्राणि हि भूतानि तस्मादेवैव
 माचक्षते भूतानीति हि काषायणश्रुतिः ॥ पंचभूतात्मकं सर्वं तदप्येकविवक्षया ॥ एकभूतात्मक
 त्वेन व्यवहारस्तु वैदिके ॥ भौममित्येव काठिन्यात् शौक्ल्यं दौढकमित्यपि ॥ तेजिष्ठत्वात्तेजसं
 च यथास्थानं च न श्रुताविति वायुप्रोक्ते ॥ २२ ॥ कथं न हि विशेषवचनमित्यत आह ॥ ॐ
 वैशेष्यास्तु तद्वा दस्तद्वा दः ॐ ॥ २३ ॥ ॥ भूतानां तु विशेषणं योगादेव विशेषव्यवहारः ॥ पार्थिवा
 नां शरीराणामर्थेन पृथिवी स्मृता ॥ इतरेर्द्धे त्रिभागिन्य आपस्तेजस्तु भागतः ॥ इति सामान्यतो

ज्ञेयमेदं प्रपूषम् ॥ स्वर्गस्थानां शरीराणामर्थं तेज उदाहृतमिति ब्रह्मसंहितायाम् ॥ सर्वा
 ध्यायार्थवधारणार्थाध्यायतेति हिरुक्तिः ॥ गारुडे च ॥ अध्यायतेति हिरुक्तिः स्याद्देववैदिकेऽपि वा ॥
 विचारो यत्र सज्जेत पूर्वीकृतस्यावधारणे ॥ अनुक्तानां प्रमाणानां स्वीकारश्च कृतो भवेत् ॥ विनिर्द्य
 चेत रान्मार्गान् संपूर्णफलतात्थेति च ॥ २३ ॥ अ० १३ ॥ ॥ इति श्रीमत्कृष्णद्वैपायनकृत
 ब्रह्मसूत्रभाष्ये श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेति द्वितीयाध्यायस्य चतुर्थः पादः ॥ ४ ॥

श्रीविद्व्यासायनमः ॥ ॥ हरिःॐ ॥ साधनविचारोयमध्यायः ॥ वैराग्यार्थगत्यादिनिरूपणाप्र
 थमपादे भूतबंधोद्बन्धः ॥ भूतबंधस्तुसंसारोमुक्तिस्तेभ्योविमोचनमिति वाराहे ॥ तच्चमरणे
 भवति ॥ भूतानां विनिवृत्तिस्तु मरणं समुदाहृतम् ॥ भूतानां संप्रयोगश्च जनिरित्येव पंडितैरि
 ति भास्ते ॥ अतः किं साधनैरित्यत आह ॥ ॐ तदंतरप्रतिपत्तौ रंहति संपरिष्वक्तः प्रश्ननिरूपणा
 भ्याम् ॐ ॥ १ ॥ ॥ शरीरांतरप्रतिपत्तौ भूतसंपरिष्वक्त एव गच्छति ॥ वेत्थ यथापंचम्यामाहुता
 वापः पुरुषवचसो भवन्ति इति तु पंचम्यामाहुता वापः पुरुषवचसो भवन्तीति प्रश्नपरिहाराभ्याम् ॥ १ ॥
 ॐ इत्यात्मकत्वा तु भूयस्त्वात् ॐ ॥ २ ॥ ॥ अपशब्दस्तु व्यात्मकत्वा तु युज्यते ॥ भूयस्त्वाच्चा
 पाम् ॥ तापापनोदो भूयस्त्वमंसो दृत्तयस्त्वमा इति च भागवते ॥ २ ॥ ॥ ॐ प्राणगते
 श्रु ॐ ॥ ३ ॥ ॥ यत्र वाव भूतानि तत्र करणानि नित्यानि ह वा एतानि भूतानि च करणानि च नैतानि
 कदाचिद्विद्युज्यन्ते न च विलीयन्ते इति बाह्ये यश्रुतेः ॥ प्राणगते भूतान्यपि संतीति सिद्धम् ॥ ३ ॥
 ॐ अग्न्यादिगतिश्रुतेरिति चेन्न भाकत्वात् ॐ ॥ ४ ॥ ॥ यत्रास्य पुरुषस्य मृतस्याग्निं वागप्ये
 ति वातं प्राण इति श्रुतेर्न प्राणानां जीवेन सह गतिरिति चेन्न ॥ भागतोऽग्न्यादिप्रासेः ॥ पुरुषस्य मृ
 तौ ब्रह्मन् प्राणा भागत एव तु ॥ अधिदैवं प्राप्नुवंति भागतोऽनुव्रजन्ति तम् ॥ पुनः शरीरसंभ्रामौ
 तमेवानुविशन्ति चेति ब्राह्मे ॥ ब्रह्मांडे च ॥ मृत्तिकाले जहत्येनं प्राणा भूतानि पंच च ॥ भागतो
 भागतस्त्वेन मनुगच्छन्ति सर्वश इति ॥ १॥ ॥ ॐ प्रथमे श्रवणादिति चेन्न ता एव ह्युपपत्तेः ॐ ॥ ५ ॥ ॥ त
 स्मिन्नेतस्मिन् नमो देवाः श्रद्धां जुह्वतीति प्रथमा भौ श्रूयते ॥ न भूतानि जुह्वतीति अतो नैति चेन्न ॥ ता ए

वप्रस्तुता आपः श्रद्धारूपेण हूयन्ते ॥ इतितुपंचम्यामाहुनावापः पुरुषवचसो भवन्तीत्युपसंहारोपपत्तेः ॥ ५ ॥ ॐ अश्रुतत्वादिति चेन्नेष्टादिकारिणां प्रतीतिः ॐ ॥ ६ ॥ ॥ अध्यादिगतिः प्रत्यक्षतः श्रूयते ॥ अतः प्रत्यक्षश्रवणाभ्युक्तमिति चेन्न ॥ अथैनं यजमानं किं न जहाति भूतान्येव भूतै रेव गच्छति भूतैर्भुंक्ते भूतैरुत्पद्यते भूतैश्चरतीति कौठरव्यश्रुतौ प्रतीतिः ॥ ६ ॥ अपामसो मम मृता अभूमेत्यादिश्रुतिविरोध इत्यतो वक्ति ॥ ॐ भाक्तवानात्मवित्त्वाच्चथाहि दर्शयति ॐ ॥ ७ ॥ ॥ भागतस्तदमृतत्वम् ॥ नान्यः पंथा अयनाय विद्यत इति श्रुतेरात्मविद एव मुख्यम् ॥ वा शब्दात्पारंपर्येणात्मविदपेक्षया वा ॥ तथा हि श्रुतिः ॥ स एनमविदतो न भुनक्ति यथा वेदोवा न नूक्तोन्यद्वा कर्माकृतम् ॥ यदि ह वा अप्यनेवं विन्महत्पुण्यं कर्म करोति तद्वा स्यात्ततः क्षीयत एवात्मानमेवलोकमुपासीत ॥ स य आत्मानमेवलोकमुपास्तेन हास्य कर्म क्षीयते ऽस्माद्धोवात्मनो यद्यत्कामयेते तत्तत्सृजते ॥ अमृतो वावसोमपो भवति ॥ यावदिन्द्रो यावन्मनुष्या विददित्यः ॥ कर्मणा ज्ञानमातनोति ज्ञानेनामृती भवति ॥ अथा मृतानि कर्माणि यत एनममृतत्वं नयंतीति च ॥ ७ ॥ कृतस्य कर्मणो भोगेन क्षयान्मुक्तिरित्यत आह ॥ ॐ कृतात्यये ऽनुशयवानहृष्ट स्मृतिभ्याम् ॐ ॥ ८ ॥ ॥ ततः शेषेण मंलो कमायाति पुनः कर्म कुरुते पुनर्गच्छति पुनरागच्छतीति श्रुतेः ॥ मुक्तशेषानुशयवानि मां प्राप्य भुवं पुनः कर्म कृत्वा पुनर्गच्छेत्पुनरायाति नित्यशः ॥ आचतुर्दशमाद्वर्षात्कर्माणि नियमेन तु ॥ दशावराणां दिहानां कारणानि करोत्ययम् ॥ अतः कर्म क्षयान्मुक्तिः कुत एव भविष्यतीत्यादि स्मृतेः शेषेण वा नेवायाति ॥ ८ ॥ यथेते मेव गच्छन्ति य

धेतमागच्छतिसंभुंक्तेसकर्मकुरुतेसपरिवर्तइतिगतिप्रकारेणागतिःश्रूयते ॥ अतोब्रूते ॥
 ॐयथेतमनेवंच ॐ ॥ ९ ॥ ॥ धूमादभ्रमभ्रादाकाशमाकाशाच्चंद्रलोकंयथेतमाकाशमाकाशा
 द्वायुंवायुर्भूत्वाधूमोभवतिधूमोभूत्वाभ्रंभवत्यभ्रंभूत्वाभोभवतिभोभूत्वाप्रवर्षतीतिकाषायण
 श्रुतेर्यथागतमन्यथाच ॥ १ ॥ ॥ ॐचरणादितिचेन्नतदुपलक्षणार्थेतिकाष्णार्णोजिनिः ॐ ॥ २ ॥ ॥ त
 द्यइहरमणीयचरणारमणीयांयोनिमापद्यंतकपूयचरणाःकपूयांयोनिमितिचश्रुतेश्चरणफलमेवग
 मनागमनम् ॥ नयज्ञादिद्वक्तः ॥ आचारइतिसंप्रोक्तःकर्मगतत्वेनशुद्धिदः ॥ अशुद्धिदस्त्वनाचा
 रश्चरणंतूभयंस्मृतमितिस्मृतेरितिचेन्न ॥ यज्ञाद्युपलक्षणार्थचरणादिश्रुतिरितिकाष्णार्णोजिनिर्मन्य
 ते ॥ १ ॥ ॥ ॐआनर्थक्यमितिचेन्नतदपेक्षत्वात् ॐ ॥ २ ॥ ॥ तर्हिरमणीयाःकपूयाइत्येवस्यात् ॥
 चरणशब्दस्यानर्थक्यमितिचेन्न ॥ चरणापेक्षत्वाद्रमणीयत्वादेस्तज्ज्ञापनार्थत्वेनोपपत्तेः ॥ १ १ ॥
 ॐसुकृतदुष्कृतेष्वेवतितुवारिः ॐ ॥ २ ॥ ॥ धर्मचरतमाधर्ममित्यादिप्रयोगात्सुकृतदुष्कृते
 एवचरणशब्दोदितेइतिबादरिर्मन्यते ॥ तुशब्दात्स्वसिद्धांतोपि स एवेतिमूचयति ॥ तुशब्दस्तुवि
 शेषेस्यात्स्वसिद्धांतिऽवधारणेइतिचनानामहोदयौ ॥ १ २ ॥ ॥ पुण्यकृतामेवगमनागमनेनेतरे
 षामिति ॥ अतआह ॥ ॥ ॐअनिष्टादिकारिणामपिचश्रुतम् ॐ ॥ २ ॥ ॥ तद्यइहशुभकृतो
 येचाशुभकृतस्तेशुभमनुभूयावर्ततेपुनःकर्मकुर्वतिपुनर्गच्छतिपुनरागच्छतीतिभाह्वेयश्रुतौ ॥
 ॥ १ ३ ॥ ॥ ॐसंयमनेत्वनुभूयेतेरषामारोहावरोहौतद्वतिदर्शनात् ॐ ॥ २ ४ ॥ ॥ संयमनमनुभू
 यकेषांचिदारोहःकेषांचिदवरोहः ॥ तुशब्दोऽवधारणे ॥ सर्वेवाएतेशुभकृतः ॥ संयमनेप्रपतंतितत्रह

येपरद्विषोगुरुद्विषःश्रुतिद्विषस्तद्वमंतरःशठामूर्खाइतिवैततोवरुतमसिप्रपततिनैवतउत्तिष्ठते
 ऽपिकार्हेचिद्वमंवाएतदित्याहुर्थायेब्रह्मद्विषःस्तेनाःसुरापाइतिवैतदनुभूयेमंलोकमनुव्रजंती
 तिकौठरव्यश्रुतेः॥१४॥ ॥ॐस्मरंतिचॐ॥१५॥ ॥गच्छंतिपापिनःसर्वैरकंनान्नशंशयः॥तत्रभु
 क्त्वापतंत्येवयेद्विषंतिजनार्दनम् ॥ महातमसिमश्रानानेपासुस्थितिःकचिन् ॥ इतरेषांतुपापानां
 व्युत्थानंविद्यतेपिच॥ सुखस्यानंतरंदुःखदुःखस्यानंतरंसुखम् ॥ इतिसर्वत्रनियमःपंचकष्टेतुत्सदे
 त्यादि॥१५॥अ०११॥ ॥ॐअपिसप्तॐ॥१६॥ ॥ रौरवोथमहांश्चैववह्निर्वैतरणीतथा ॥ कुं
 भीपाकइतिप्रोक्तान्यनित्यनरकाणितु ॥ तामिस्रश्चांधतामिस्रौद्वौनित्यौसंप्रकीर्तितौ ॥ इतिसप्तप्र
 धानानिबलीयस्तूत्तरोत्तरम् ॥ एतानिक्रमशोगत्त्वैवारोहोथावरोहणमितिचभारते॥१६॥अ०१२॥
 ईश्वरस्यनरकायुक्तेः॥ सर्वसृजतिसर्वविलापयतिसर्वैरमयतिसर्वैरमयतिसर्वप्रवर्तयत्यंतरस्मिन्नि
 विष्टइतिकौषारवश्रुतिविरोधइति ॥ अतोवक्ति ॥ ॥ॐतत्रापिचद्व्यापारादविरोधःॐ॥१७॥
 चशब्दाददुःखानुभवेन ॥ सस्वर्गसंभूमौसनरकेसोधेतमसिप्रदन्तिद्वेकएतानुविष्टोनामौदुःखभू
 गीश्वरःप्रभुत्वात्सर्वपश्यतिसर्वकारयतिनामौदुःखभुग्यएवंवेदतिपौत्रायणश्रुतेरविरोधः ॥ नरके
 पिवसन्नीशोनामौदुःखभुगुच्यते ॥ नीचोच्चैतैवदुःखादेर्मौगइत्यभिधीयते ॥ नासौनीचोच्चतां
 यातिपश्यत्येवप्रभुत्वतइतिभागवततंत्रे ॥१७॥अ०१३ ॥अथैतयोःपथोर्नैकतरेणचगच्छंतिता
 नीमानिक्षुद्रमिश्राण्यसरुदावतींनिभूतानिर्भवतिजायस्वभ्रियस्वेत्येतत्तृतीयंस्थानमितिगतिस्वा
 तंत्र्यंभूतानांप्रतीयतइति ॥ अतआह ॥ ॥ ॐविद्याकर्मणोरितिप्रकृतत्वात्ॐ॥ १८ ॥

विद्याकर्मपक्षैवतद्वचनम् ॥ तयोरेपिप्रकृतत्वात् ॥ विद्यापथःकर्मपथोद्वौपथानौपकीर्ति
तौ ॥ तद्वर्जितस्त्रिधायातिरिच्यग्वानरकंतमइतिचभारते ॥ १८ ॥ अ० १४ ॥ यत्र
दुःखंसुखंतत्रसर्वत्रापिप्रतीयते ॥ अपिनीचगतौकिंचित्किमुमानुषदेहिनइतिवचनान्महात
मस्यपिसुखप्राप्तिरित्यतआह ॥ ॐनतृतीयथोपलब्धेः ॥ १९ ॥ ॥ अथाविद्वा
नकर्मवागच्छतित्रिधाहवागगतिस्तिर्यग्यातनातमइतिह्वावसुखानुवृत्तेनतमःसुखानुवृत्तंके
वलंह्येवात्रदुःखंभवतीतिश्रुतेनतृतीयावागतौसुखम् ॥ १९ ॥ ॥ ॐस्मर्यतेपिचलोके ॐ
॥ २० ॥ ॥ तिर्यक्षुनरकैचैवसुखलेशोविधीयते ॥ नांधेनमसिमग्नानांसुखलेशोपिकश्चने
तिभविष्यत्पर्वणि ॥ लोकसिद्धंचैतत् ॥ चशब्दाह्लोकसिद्धिरिस्मर्तित्याह ॥ अतिप्रियेय
थाराजानदुःखंसहतेक्वचित् ॥ अत्यप्रियेसुखमपितथैवपरमेश्वरइतिबाह्ये ॥ २० ॥ ॥ ॐद
र्शनाच्च ॐ ॥ २१ ॥ ॥ नारायणप्रसादेनसमिद्धज्ञानचक्षुषा ॥ अत्यंतदुःखसह्नीनान्निःशेषसु
खवर्जितान् ॥ नित्यमेवतथाभूतान्विमिश्रांश्चगणान्वहून् ॥ निरस्तशेषदुःखांश्चनित्यानदैकभा
गिनः ॥ अपश्यच्चिविधान्ब्रह्मासाक्षादेवचतुर्मुखइतिदर्शनवचनाच्चपाद्यो ॥ २१ ॥ ॥ ॐतृतीयेशब्दा
वरोधःसंशोकजस्य ॐ ॥ २२ ॥ ॥ तृतीयेतृतीयतमसःश्रवणादेवशब्दानुसारेणसंशोकजमोहप्रा
प्तिः ॥ २२ ॥ ॥ ॐस्मरणाच्च ॐ ॥ २३ ॥ ॥ महातमस्त्रिधामोक्तमूर्ध्वमध्यंतथाधरम् ॥
श्रवणेनैवमूर्छादिरधरस्ययतोभवेत् ॥ तस्मान्नाविस्तरैर्नैतत्कथ्यतेराजसत्तमेतिकौर्म ॥ २३ ॥
अ० १५ ॥ धूमोभूत्वाभ्रंभवतीत्याद्यन्यभावःश्रूयते ॥ सकथमितिअनोब्रवीति ॥ ॥ ॐ

तत्स्वाभाव्यापत्तिरुपपत्तेः ॐ ॥ २४ ॥ ॥ धूमादिषुप्रविश्यतद्गतौ स्थितौ स्थिति रित्या
 दिरेव तद्भावापत्तिः ॥ न ह्यन्यस्यान्यथाभावो युज्यते ॥ न च तत्पदप्राप्तिः ॥ धूमादि
 भावप्राप्तिश्च तद्गतौ गतिरेव तु ॥ स्थितौ स्थितिप्रवेशश्च लघुत्वादित्येव च ॥ न ह्यन्यस्यान्यथा
 भावो न च तत्पदमिच्छते ॥ विद्यागम्यं पदं यस्मात्तत्प्राप्यं हि कर्मणा ॥ एकदेशस्त्वभावेन वा
 गमेदापि युज्यते ॥ यथा जीवः परं ब्रह्म ब्रह्मेदं जगदित्यपीति ॥ २४ ॥ अ० १६ ॥ बहुस्थानगमना
 त्कल्पांतमप्येवं स्यादिति अत आह ॥ ॐ नातिचिरेण विशेषात् ॐ ॥ २५ ॥ ॥ तद्यद्
 हरमणीयचरणाभ्याशोहयत्तेरमणीयां योनिमापद्यंत इति विशेषान्नातिचिरेण ॥ स्वर्गलोका
 दवाक्प्रप्तो वत्सरात्पूर्वमेव तु ॥ मानुःशरीरमाप्तोति पर्यटन्यत्र तत्र चेति नारदीये ॥ २५ ॥ अ० १७ ॥
 तद्ब्रह्मवीहियवाओषधिवनस्पतयस्ति लामाषा इति जायंत इति श्रवणादनर्थफलत्वं च यज्ञादेरित्यतो
 वक्ति ॥ ॐ अन्याधिष्ठितेषु वैदभिलापात् ॐ ॥ २६ ॥ ॥ अन्याधिष्ठिते वीह्यादिशरीरे
 प्रवेशो न तु भोगोऽस्य ॥ धूमो भूत्वा भ्रंभवतीत्यादिपूर्वोक्तिवत् ॥ सोऽवागताः स्थावरान्प्रविश्यत्यभोगे
 नैव ब्रजन्स्थूलं शरीरे मेति स्थूलाच्छरीराद्भोगाननुभुंक्त इत्यभिलापात् कौषारवश्रुतौ ॥ स्वर्गादवाग
 तो देही वीह्यादीतरदेहगः ॥ अभुंजंस्तु क्रमेणैव देहमाप्तोति कालत इति वाराहे ॥ २६ ॥ ॐ अ
 शुद्धमिति चेन्न शब्दात् ॐ ॥ २७ ॥ ॥ हिंसा रूपत्वात्पापस्यापि संभवाद्दुःखं च भवत्विति चेन्न ॥
 शब्दविहितत्वात् ॥ हिंसा त्ववैदिकी या नुत गानर्थो ध्रुवं भवेत् ॥ वेदोक्त्या हिंसया तु नैवानर्थः कथंच
 नेति वाराहे ॥ २७ ॥ अ० १८ ॥ स्वर्गादवागताश्चापि मानुःसोऽवोदरं व्रजेदिति वचनाद्य एव गृहीभ

वनियोवरितःसिंचितमेवानुविशतीतिश्रुतिःकथमित्यतआह ॥ ॐरतःसिर्योगोथॐ
 ॥२८॥ ॥ तनोरितःसिचमेवानुप्रविशत्यथमातरमथमूयतेसकर्मकुरुतइतिकौठरव्यश्रुतेः ॥ पि
 तरमेवप्रथमतोविशतिमातृप्राप्तेःपश्चादपिभाव्यत्वात् ॥ २८ ॥ अ० १९ ॥ देहंगर्भस्थितंक्वापि
 प्रविशेश्वर्गनोगतइतिवचनात्पश्चादेवप्रविशतीत्यतआह ॥ ॐयोनैःशरीरम्ॐ ॥ २९ ॥
 पितृशरीरान्मातृयोनिमनुप्रविश्यततएवशरीरंप्राप्नोतिदिवःस्थायुंगच्छतिस्थासुभ्यःपितरंपितु-
 र्मातरंमातुःशरीरंशरीरेणजायतइतिसंमितम् ॥ अथासंमितंस्थासुभ्योजायतेपितुर्मातुंरतरेवागर्भे
 वाबहिर्वैतिषौष्याग्रणश्रुतेःस्थावराणिदिवः ॥ प्रासःस्थावरेभ्यश्चपौरुषम् ॥ पुरुषास्त्रियमापन्न
 सतनोदेहंयथाक्रमम् ॥ देहेनजायतेजंतुरितिसामान्यतोजनिः ॥ विशेषजननंचापिप्रोच्यमा
 नंनिबोधमे ॥ स्थास्तुग्वथापिपुरुषेप्रमदायामथापिवा ॥ गर्भेवाबहिरेवाथक्चित्स्थानान्तरेषु
 चेतिबाह्ये ॥ २९ ॥ अ० २० ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेब्रह्मसूत्रभाष्येतृती
 याध्यायस्यप्रथमःपादः ॥ १ ॥ ॥ १ ॥ ॥ १ ॥ ॥ १ ॥ ॥ १ ॥ ॥ १ ॥
 श्रीगुरुभ्योनमः ॥ ॥ हरिःॐ ॥ भक्तिरस्मिन्यादुच्यते ॥ भक्त्यर्थंभगवन्महिमोक्तिः ॥
 ॐसंध्येस्रष्टिराहॐ ॥ १ ॥ ॥ नस्वमोपितंविनाप्रतीयते ॥ नतत्ररथानरथयोगानपंधानो
 भवंत्यथरथान्रथयोगान्पथःसृजतइत्यादिश्रुतेः ॥ १ ॥ ॥ ॐनिर्मातरंचैकेपुत्रादयश्चॐ ॥ २ ॥
 ॥ यएषुसुप्तेषुजार्गनिकामंकरुषोनिर्ममाणइतिच ॥ एतस्माद्येवपुत्रोजायतएतस्माद्भ्रातै
 तस्माद्भ्रातार्यैर्दंनंपुरुषेषस्वमेनाभिहंतीतिगौपवनश्रुतिश्च ॥ २ ॥ केनसाधनेन ॥ ॥ ॐ

मायामात्रतुकात्स्न्येनानभिव्यक्तस्वरूपत्वात् ॐ ॥ ३ ॥ ॥ अनादिमनोगतांश्चसंस्कारान्
 स्वेच्छामात्रेणदर्शयतिनान्येनसाधनेन ॥ सम्यगनभिव्यक्तत्वात् ॥ ब्रह्माडिच ॥ मनोगतां
 स्तुसंस्कारान्स्वेच्छयापरमेश्वरः ॥ प्रदर्शयतिजीवायसस्वप्नइतिगीयते ॥ यदन्यथास्वजा
 ग्रत्वंसाभ्रांतिस्तत्रतत्कृता ॥ अनभिव्यक्तंरूपत्वाच्चान्यसाधनजंमवेदिति ॥ ३ ॥ ॐ
 चक्राहिश्रुतेराचक्षतेचतद्विदः ॐ ॥ ४ ॥ ॥ साधनांतराभावेपिभावाभावसूचकत्वेनेश्वरो
 दर्शयति ॥ यदाकर्मसुकाम्येषुस्त्रियंस्वप्नेऽभिमिश्रयति ॥ समृद्धितत्रजानीयात्तस्मिन्स्वप्ननि
 दर्शनइत्यादिश्रुतेः ॥ हिशब्दादर्शनाच्च ॥ यदापिब्राह्मणोब्रूयादेवताऋषभोपिवा ॥ स्वप्नस्य
 मथवाराजासतथैवमविष्यतीत्याचक्षतेचस्वप्नविदोव्यासादयः ॥ ४ ॥ अ० १ ॥ ॐ पराभि
 ध्यानानुतिरोहितंततोह्यस्यबंधविपर्ययो ॐ ॥ ५ ॥ ॥ बंधमोक्षप्रदत्वात्सएवस्वप्नतिरस्कृता ॥
 स्वप्नादिबुद्धिकर्ताचितिरस्कृतांसएवतु ॥ तदिच्छयायतोह्यस्यबंधमोक्षोपतिष्ठितावितिचर्कोर्म
 ॥ ५ ॥ अ० २ ॥ ॐ देहयोगादासोऽपि ॐ ॥ ६ ॥ ॥ देहयोगेनवासोजाग्रदपिततएव ॥
 सएवजागृतिस्थापयतिस्वप्नेसप्रभुस्तुराषाट्सएकोबहुधाभवतीतिकौठरव्यश्रुतेः ॥ ६ ॥ अ० ३ ॥
 अतद्भावोनाडीषुतच्छुतेरात्मनिह ॐ ॥ ७ ॥ ॥ जाग्रत्स्वप्नाभावःसुप्तिर्नाडीस्थेपरमात्म
 नि ॥ आसुतदानाडीषुसुप्तोभवतिसतासौम्यनदासंपन्नोभवतीतिश्रुतेः ॥ ७ ॥ अ० ४ ॥
 अतःप्रबोधोऽस्मात् ॐ ॥ ८ ॥ ॥ यतस्तस्मिन्सुप्तिः ॥ एषएवसुप्तंप्रबोधयतिएतस्मा
 जीवउत्तिष्ठत्येषप्रमातैषपरमइतिकौटिहिन्यश्रुतिः ॥ ८ ॥ अ० ५ ॥ ॐ सएवचकर्मानु

स्पृतिशब्दविधिभ्यःॐ ॥ ९ ॥ ॥ नचकेषांचित्स्वमादिकर्ताननुसर्वेषामिति ॥ एषह्येवसा
 धुकर्मकारयतिकर्मण्यवधारणात् ॥ प्रदर्शकस्तुसर्वेषांस्वमादेरेकएवतु ॥ परमःपुरुषोविष्णु
 स्ततोऽन्योनास्तिकश्चेत्यनुसारिस्मृतेश्च ॥ एषस्वमानुदर्शयत्येषप्रबोधयत्येषएवपरमआनंदइ
 त्तिचश्रुतेः ॥ आत्मानमेवलोकमुपासीतेतिचविधिः ॥ १ ॥ अ० ६ ॥ ॥ ॐगुग्धेऽर्धसंपत्तिःपरि
 शेषात्ॐ ॥ १० ॥ ॥ मोहावस्थायांपरमेश्वरेर्धप्राप्तिर्जीवस्य ॥ हृदयस्थात्पराज्जीवोदूर
 स्थोजाग्रदेष्यति ॥ समीपस्थस्तथास्वमंस्वपित्यस्मिँह्यंत्रजन् ॥ यतएवंत्रयोवस्थामोहस्तुप
 रशिषतः ॥ अर्धप्राप्तिरितिज्ञेयोदुःखमात्रप्रतिस्मृतेरितिबाराहे ॥ सोपिततएवेतिसिद्धम् ॥
 मूच्छाप्रबोधनंचैवयतएवप्रवर्तते ॥ सर्वशःपरमोज्ञेयःपरमानंदलक्षणइतिकौर्मै ॥ १० ॥ अ० ७ ॥
 स्थानापेक्षयापरमात्मनोभेदादनुग्राह्यानुग्राहकभावइत्यतआह ॥ ॥ ॐनस्थानतोपिप
 रस्योभयलिङ्गंसर्वत्रहिॐ ॥ ११ ॥ ॥ स्थानापेक्षयापिपरमात्मनोनभिन्नंरूपम् ॥ स
 र्वेषुभूतेष्वेतमेवब्रह्मेत्याचक्षतइतिहिश्रुतिः ॥ एकरूपःपरोविष्णुःसर्वत्रापिनसंशयः ॥ ऐश्वर्याद्रू
 पमेकंचसूर्यवद्बुधेयतइतिमात्स्ये ॥ प्रतिदृशमिवनैकधार्कमेकंसमाधिगतोस्मिविधूतभेदमोह
 इतिचभागवते ॥ ११ ॥ ॥ ॐनभेदादितिचेन्नप्रत्येकमतद्वचनात्ॐ ॥ १२ ॥ ॥ कार्यका
 रणबद्धौताविष्येतेविश्वतैजसौ ॥ प्राज्ञःकारणबद्धस्तुद्वौतुर्थेनसिध्यतइतिभेदवचनाच्चेतिचे
 न्न ॥ एषतआत्मांतर्याम्यमृतः ॥ अयमेवसः ॥ योयमात्मेदममृतमिदंब्रह्मेदंसर्वम् ॥ अयंवैह
 योयंवैदशचसहस्राणिचबहूनिचानंतानिचतदेतद्ब्रह्मापूर्वमनपरमंतरमबाह्यमयमात्माब्रह्मसर्वानु

भूस्त्रिनुशासनमिति प्रत्येकमभेदवचनात् ॥ १२ ॥ ॐ अपि चैवमेकं ॐ ॥ १३ ॥ ॥ ए
 वमभेदेनैव ॥ चशब्दादनंतरूपत्वं चैकेशाखिनः पठति ॥ अमात्रोनंतमात्रश्चैतस्योपशमः
 शिवः ॥ ओंकारो विदितो येन समुनिर्नैतरो जन इति ॥ अभेदोऽपि भेदव्यपदेशः स्थानभेदादेश्वर्य
 योगाच्च युज्यते ॥ ब्रह्मतेर्कच ॥ बद्धोऽंबंधादिसाक्षित्वाद्भिन्नोऽभिन्नेषु संस्थितः ॥ निर्दोषा
 द्वयरूपोऽपि कथ्यते परमेश्वर इति ॥ १३ ॥ अ० ८ ॥ रूपवत्त्वादनित्यत्वमित्यतो वाक्ति ॥ ॐ अ
 रूपवेदेव हितप्रधानत्वात् ॐ ॥ १४ ॥ ॥ प्रकृत्यादिप्रवर्तकत्वेन तदुत्तमत्वान्नैव रूपवद्ब्रह्म ॥ हि
 शब्दादस्थूलमनण्वित्यादि श्रुतेश्च ॥ भौतिकानि हिरूपाणि भूतेभ्योऽसौ परोयतः ॥ अरूपवानतः
 प्रोक्तः कतदव्यक्ततः पर इति च मात्स्ये ॥ १४ ॥ ॐ प्रकाशवच्चैवैयर्थ्यम् ॐ ॥ १५ ॥ ॥ यदापश्यः
 पश्यते रूग्मवर्णश्यामाच्छबलं प्रपद्ये सुवर्णज्योतिरित्यादि श्रुतीनां च नैवैयर्थ्यं विलक्षणरूपत्वात् ॥
 यथा च क्षुरादिप्रकाशे विद्यमानेऽपि विलक्षणयादप्रकाशादिव्यवहारः ॥ १५ ॥ ॐ आह च तन्मात्रम्
 ॐ ॥ १६ ॥ ॥ विलक्षण्यं चोच्यते रूपस्य विज्ञानानंदमात्रत्वम् ॥ ऐकान्त्यप्रत्ययसार
 मिति ॥ आनंदमात्रमजरं पुराणमेकं संतं बहुधा दृश्यमानम् ॥ तमात्मस्थं येन पश्यंति धीरास्तेषां
 सुखं शाश्वतं नेतरेषां मिति चतुर्वेदशिखायाम् ॥ १६ ॥ ॐ दर्शयति चाथो अपि स्मर्यते ॐ ॥ १७ ॥
 दर्शयति चानंदस्य रूपत्वम् ॥ तद्विज्ञानेन परिपश्यंति धीराः ॥ आनंदं रूपममृतं यद्विभातीति ॥ शुद्ध
 स्फटिकसंकाशं वासुदेवं निरंजनम् ॥ चिंतयति यतिर्नान्यं ज्ञानरूपादृते हरेरिति च मात्स्ये ॥ १७ ॥
 अ० ९ ॥ ॐ अतएव चोपमासूर्यकादिवत् ॐ ॥ १८ ॥ ॥ यस्मादेवं परमेश्वररूपाणां मिथोनक

श्विद्धेदः ॥ अतएवसादृश्याज्जीवस्यापितथास्यादिति ॥ तस्यप्रतिबिंबत्वमुक्तवाचशब्देनभेदं
 शयति ॥ रूपंरूपप्रतिरूपोवभूव ॥ बहवःसूर्यकायद्वत्सूर्यस्यसदृशाजले ॥ एवमेवात्मकालोके
 परात्मसदृशामवाइति ॥ अतएवभिन्नत्वतदधीनत्वतत्सादृश्यैरेवसूर्यकाद्युपमानोपाध्यधीनत्वा
 दिना ॥ १८ ॥ अ० १० ॥ नित्यसिद्धत्वात्सादृश्यस्यनित्यानन्दज्ञानादेर्भक्तिज्ञानादिनाप्रयोजन
 मित्यतोब्रवीति ॥ ॐअंबुवदग्रहणानुनतथात्वम् ॥ १९ ॥ ॥ अंबुवत्स्रोहेनग्रहणंज्ञा
 विनानतत्सादृश्यंसम्यगभिव्यज्यते ॥ यमेवैषवृणुतेतेनलभ्यस्तस्यैषआत्मावृणुतेतनूंस्वामितिश्रु
 तिः ॥ महत्त्वबुद्धिर्भक्तिस्तुस्त्रेहपूर्वाऽभिधीयते ॥ तथैवव्यज्यतेसम्यग्जीवरूपंसुखादिकमिति
 पादो ॥ १९ ॥ अ० ११ ॥ ॐवृद्धिहासभाक्त्वमंतर्भावाद्बुभयसामंजस्योदेवम् ॥ २० ॥ ॥ तस्यच
 भक्तिज्ञानादेर्द्विहासभात्वंविद्यते ॥ ब्रह्मादीनामुत्तमानांसर्वेषांभक्तत्वेतर्भावात् ॥ एवंभक्त्या
 दिविशेषांगीकारादेवैश्वरस्यब्रह्मादीनन्यान्प्रतिसामंजस्यंभवति ॥ साधनस्योत्तमत्वेनसाध्यंचो
 त्तमभामुयुः ॥ ब्रह्मादयःक्रमेणैवयथाऽनंदश्रुतिश्रुताइतिचब्राह्मे ॥ २० ॥ कुतः ॥ ॐदर्शनाच्च
 ॐ ॥ २१ ॥ ॥ अथातआनंदस्यमीमांसाभवतीत्यारभ्यब्रह्मपर्यन्तेषुसुखविशेषदर्शनात् ॥ चशब्दा
 त्स्मृतिः ॥ यथाभक्तिविशेषोऽत्रदृश्यतेपुरुषोत्तमे ॥ तथाभक्तिविशेषोपिज्ञानिनोऽलिङ्गभेदतइति ॥
 २१ ॥ अ० १२ ॥ मृष्टिसंहारकर्तृत्वमेवास्यनपालकत्वंस्वतःसिद्धेरित्यतआह ॥ ॐप्रकृतैतावत्त्वं
 हिप्रतिषेधतितोब्रवीतिचभूयः ॥ २२ ॥ ॥ उक्तमृष्टिसंहारकर्तृत्वमात्रंप्रतिषिध्यततोधिकं
 ब्रवीति ॥ नैनावदेनापरोअन्यदस्त्युक्षासद्यावापृथिवीबिभर्तीति ॥ चशब्दात्स्मृतिश्च ॥ मृष्टिंचपालनं

चैवसंहारनियमं तथा ॥ एकएवकरोतीशः सर्वस्यजगतोहरिरितिब्रह्मांडे ॥ २२॥ अ० १३ ॥ पर
मात्माऽपरोक्ष्यंतत्पसादादेवनजीवशक्त्येतिवक्तुमुच्यते ॥ अतदव्यक्तमाहहि ॥ २३॥ अव्यक्तमे
वतद्ब्रह्मस्वतः ॥ अरूपमक्षरंब्रह्मसदाऽव्यक्तंचनिष्कलम् ॥ यज्ज्ञात्वामुच्यतेजंतुरानंदश्चाक्षयोभ
वेदितिकौठरव्यश्रुतिः ॥ २३॥ ॥ अथपिसंराधेनेप्रत्यक्षानुमानाभ्याम् ॥ २४॥ ॥ आराधनेऽप्य
व्यक्तमेवज्ञानिप्रत्यक्षेण ॥ इतरेषामतिसूक्ष्मत्वलिङ्गादनुमानेन ॥ नतमाराधयित्वापिकश्चिद्व्यक्तीक
रिष्यति ॥ नित्याव्यक्तोयतोदेवः परमात्मासनातनइतिचब्रह्मवैवर्ते ॥ २४॥ नित्याव्यक्तस्वरूपेणतथै
वतिष्ठति ॥ व्यक्तंकिंचिद्रूपंगृहीत्वादृश्यते ॥ यथाद्रयादयस्तन्मात्रारूपेणादृश्या अपिस्थूलरूपे
णदृश्यंतेएवमितिचेन्न ॥ ॥ अथप्रकाशवच्चैवैशेष्यम् ॥ २५॥ ॥ अग्न्यादिवत्स्थूलसूक्ष्मत्वविशे
षाभावात् ॥ नासौसूक्ष्मो नस्थूलः परएवसंभवतितस्मादाहुः परमइतिमांडव्यश्रुतेः ॥ स्थूल
सूक्ष्मविशेषोन्नन्नक्वचित्परमेश्वरे ॥ सर्वत्रैकप्रकारोऽसौसर्वरूपेष्वजोयतइतिचगारुडे ॥ अव्यक्त
व्यक्तभावौचनक्वचित्परमेश्वरे ॥ सर्वत्राव्यक्तरूपोयंतएवजनार्दनइतिचकौर्म ॥ २५॥ तर्हि किंयत्ने
नेत्यतआह ॥ ॥ अथप्रकाशश्चकर्मण्यभ्यासात् ॥ २६॥ ॥ विषयभूतेतस्मिन्नेवश्रवणाद्य
भ्यासात्प्रकाशश्चभवति ॥ आत्मावाअरेद्रष्टव्यः श्रोतव्योमंतव्योनिदिदृश्यासितव्यइतिश्रुतेः ॥ २६॥
नित्याव्यक्तस्यकथंप्रकाशइत्यतउच्यते ॥ ॥ अथतोनेतेनतथाहिलिङ्गम् ॥ २७॥ ॥ उभयत्रप्रमा
णभावात्तत्पसादादेवप्रकाशोभवति ॥ तस्याभिध्यानाद्योजनात्तत्त्वभावाद्भूयश्चांतेविश्वमायानि
वृत्तिरिति लिङ्गात् ॥ युज्यतेचतस्यानंतशक्तित्वात् ॥ नित्याव्यक्तोपिभगवानीक्ष्यतेनिजशक्तिः ॥

तमृतेपरमात्मानंकः पश्येतामितं प्रभुमिति च नारायणाध्यात्मे ॥ २७ ॥ अ० १४ ॥ स्वरूपेणानंदादिना
कथमानंदित्वादि ॥ अत्रोच्यते ॥ ॐ उभयव्यपदेशात्त्वहिंकुंडलवत् ॐ ॥ २८ ॥ ॥ आनंदं ब्रह्मणो
विद्वान् ॥ अथैष एव परमानंद इत्युभयव्यपदेशादहिंकुंडलवदेव युज्यते ॥ यथा हि कुंडली
कुंडलं च ॥ तु शब्दात्केवलश्रुतिगम्यत्वं दर्शयति ॥ २९ ॥ ॐ प्रकाशाश्रयवद्वतिजस्त्वात् ॐ ॥ २९ ॥
यथाऽऽदित्यस्य प्रकाशत्वं प्रकाशित्वं च एव वा दृष्टांतः ॥ ते जोरूपत्वाद्ब्रह्मणः ॥ २९ ॥ ॐ पूर्ववद्वा ॐ
॥ ३० ॥ यथैक एव कालः पूर्व इति व्यवच्छेदको व्यवच्छेद्यश्च भवति ॥ अतिसूक्ष्मत्वापेक्षया एष दृष्टां
तः ॥ स्थूलभतीनां च प्रदर्शनार्थमहिंकुंडलदृष्टांतः ॥ प्रकाशवत्कालवद्वा यथांगिशयनादिकम् ॥ ब्रह्मण
श्चेमुक्तानामानंदोभिन्न एव वितिनारायणाध्यात्मे ॥ आनंदेन त्वभिन्नेन व्यवहारः प्रकाशवत् ॥
कालवद्वा यथा कालः स्थावच्छेदकतां ब्रजेति ब्राह्मे ॥ ३० ॥ ॥ ॐ प्रतिषेधाच्च ॐ ॥ ३१ ॥
एकमेवाद्वितीयं नेह नानास्ति किंचिन्नेति मेदस्य ॥ ३१ ॥ अ० १५ ॥ ॐ परमतः सेतून्मानसंबंधमेद
व्यपदेशेभ्यः ॐ ॥ ३२ ॥ ॥ नचानंदादि त्वाहो कानंदादिवत् ॥ एष सेतुर्विधुनिर्य एष आनंदः परस्यैष
नित्यो महिमा ब्राह्मणस्येति सेतुत्वं द्युच्यते ॥ यतो वाचो निर्वर्तत इत्युन्मानत्वम् ॥ एतस्यैवानं
दस्यान्यानि भूतानि मात्रा मुपजीवन्तीति संबंधः ॥ अन्यज्ज्ञानं तु जीवानामन्यज्ज्ञानं परस्य च ॥
नित्यानंदाव्ययपूर्णपरज्ञानं विधीयत इति भेदः ॥ अतोलौकिकत्वात्परमेव ब्रह्मानंदादिकम् ॥ ३२ ॥
॥ ॐ दर्शनाच्च ॐ ॥ ३३ ॥ ॥ दर्शनादेव चान्यानंदादीनाम् ॥ अदृष्टमव्यवहार्यमव्यपदे
श्यं सुखं ज्ञानमोजो बलमिति ब्रह्मणस्तस्माद्ब्रह्मेत्याचक्षते तस्माद्ब्रह्मेत्याचक्षत इति कौटिन्यश्रुतिः ॥

॥३३॥ अप्रसिद्धस्य कथमानंद इत्यादिव्यपदेश इत्यतो वक्ति ॥ ॥ ॐ बुद्ध्यर्थः पादवत् ॐ ॥ ३४ ॥ ॥
 जीवेश्वरसंबंधज्ञापनार्थमप्रसिद्धोऽपि पादोऽयथापादशब्देन व्यपदिश्यते ॥ पादोऽस्य विश्वाभूतानी
 ति तथा अलौकिकोऽपि ज्ञानादिस्तच्छब्देनैव भण्यते ॥ ज्ञापनार्थं यलोकस्य यथा राजेव देवरा
 ङिति ब्राह्मे ॥ ३४ ॥ अ० १६ ॥ परानंदमात्रत्वे कथं ब्रह्माद्यानंदादीनां विशेष इत्यत उच्यते ॥ ॥ ॐ
 स्थानविशेषात्प्रकाशादिवत् ॐ ॥ ३५ ॥ ॥ यथादित्यस्य दर्पणादिस्थानविशेषात्प्रतिबिंबविशेष
 एव मानंदादेरपि ॥ ब्रह्मादिगुणवैशेष्यादानंदादिपरस्य च ॥ प्रतिबिंबत्वमायातिमध्योच्चादिवि
 शेषत इति वाराहे ॥ ३५ ॥ ॥ ॐ उपपत्तेः ॐ ॥ ३६ ॥ ॥ ऐश्वर्यात्परमाद्विष्णोर्भक्त्यादीनाम
 नादितः ॥ ब्रह्मादीनां सूक्ष्मपञ्चाह्यानंदादेर्विचित्रतेति पादो ॥ ३६ ॥ अ० १७ ॥ ध्यानकाले यच्चित्ते
 प्रदृश्यते ते देवब्रह्मरूपम् ॥ अतः कथमव्यक्तमित्यत आह ॥ ॥ ॐ तथाऽन्यत्र प्रतिषेधात् ॐ ॥ ३७ ॥
 यथा जीवानंदादेरन्यद्ब्रह्मतथोपासाकृतादपि ॥ यन्मनसान्मनुते येनाहुर्मनोमतम् ॥ तदेव ब्रह्म
 त्वं विद्विनेदं यदिदमुपासत इति प्रतिषेधात् ॥ पश्यंति परमं ब्रह्म चित्ते यत्प्रतिबिंबितम् ॥ ब्रह्मैव प्रति
 बिंबेयदतस्तेषां फलप्रदम् ॥ तदुपासनं च भवति प्रतिमोपासनं यथा ॥ दृश्यते त्वापरोक्षेण ज्ञानेनै
 व परंपदम् ॥ उपासनात्वापरोक्षं गमयेत्तत्प्रसादत इति च ब्रह्मनर्कः ॥ ३७ ॥ अ० १८ ॥ देशकालांत
 रेऽन्यतोऽपि स्पृष्ट्यादियुक्तेत्यतो ब्रूते ॥ ॥ ॐ अनेन सर्वगतत्वमायामयशब्दादिभ्यः ॐ ॥ ३८ ॥
 सर्वदेशकालवस्तुष्वनैव स्पृष्ट्यादिकं प्रवर्तते ॥ एष सर्व एष सर्वगत एष सर्वेश्वर एषोऽचित्य एष परम
 इति भाह्वेयश्रुतिः ॥ सर्वत्र सर्वमेतस्मात्सर्वदा सर्ववस्तुषु ॥ स्वरूपभूतयानित्यशक्त्यामायाख्य

यायतः ॥ अतोमायामयंविष्णुप्रवदंति सनातनमिति चतुर्वेदशिवायाम् ॥ आदिशब्दादन्यत्रप्र
 माणाभावाच्च ॥ ३८॥ अ० १९ ॥ कर्मापेक्षत्वात्फलदानस्य तदेव ददातीति न वाच्यम् ॥ कुतः ॥
 ॐ फलमत उपपत्तेः ॐ ॥ ३९ ॥ ॥ अतएवैश्वरात्फलंभवति ॥ न ह्यचेतनस्यस्वतः प्रवृत्तिर्युज्य
 ते ॥ ३९ ॥ ॥ ॐ श्रुतत्वाच्च ॐ ॥ ४० ॥ ॥ विज्ञानमानंदं ब्रह्मरातिर्दानुः परायणमिति ॥ ४० ॥
 ॐ धर्मजैमिनि रत एव ॐ ॥ ४१ ॥ ॥ यतः फलं तदेव कर्म ईश्वराद्भवति ॥ एष ह्येव साधु कर्मकारय
 तीति श्रुतेरिति जैमिनिः ॥ ४१ ॥ ॥ ॐ पूर्वतु बादरायणो हेतुव्यपदेशात् ॐ ॥ ४२ ॥ ॥ परस्य क
 र्मणश्चोभयोः फलकारणत्वेऽपि न कर्म परप्रवर्तकं परएव कर्मणः प्रवर्तकः ॥ पुण्येन पुण्यं लोकां नयति पा
 पेन पापमिति हेतुव्यपदेशात् ॥ द्रव्यं कर्म च कालश्चेति च ॥ ४२ ॥ अ० २० ॥ ॥ इति श्रीमत्कृष्णद्वैपा
 यनकृत ब्रह्मसूत्रभाष्ये श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पाचार्यविरचिते तृतीयाध्यायस्य द्वितीयः पादः ॥ २ ॥
 श्रीगुरुभ्योनमः ॥ ॥ हरिः ॐ ॥ उपासनास्मिन्पाद उच्यते ॥ सर्वपरिज्ञानं प्रथमत उच्य
 ते ॥ ॥ ॐ सर्ववेदांतं प्रत्ययं चोदनाद्यविशेषात् ॐ ॥ १ ॥ ॥ अंतो निर्णयः ॥
 उभयोरपि दृष्टौ तस्त्वनयोस्तत्त्वदर्शिभिरिति वचनात् ॥ सर्ववेदनिर्णयोत्पाद्यज्ञानं ब्रह्म ॥ आत्मे
 त्येवोपासीनेत्यादिविधीनां तदुक्तयुक्तीनां चाविशिष्टत्वात् ॥ १ ॥ ॥ ॐ भेदान्नेति चेन्नैकस्यामपि
 ॐ ॥ २ ॥ ॥ विज्ञानमानंदं ब्रह्म ॥ सत्यं ज्ञानमनं ब्रह्मेत्यादिप्रतिशाखमुक्तिभेदान्नै
 काधिकारिविषयाः सर्वशाखा इति चेन्न एकस्यामपि शाखामात्मेत्येवोपासीत ॥ कंब्रह्म खं ब्र
 ह्मेत्यादिभेददर्शनात् ॥ २ ॥ ॥ ॐ स्वाध्यायस्य हितथात्वेन हि समाचारेऽधिकाराच्च ॐ

॥ ३ ॥ ॥ स्वाध्यायोऽध्येतव्यइति सामान्यविधेः हिशब्दोद्देशः कृत्स्नोऽधिगंतव्यः सरहस्यो
 द्विजन्मनेति स्मृतेः ॥ सर्ववेदोक्तमार्गेण कर्मकुर्वीत नित्यशः ॥ आनंदो हि फलं यस्माच्छाखा
 भेदो ह्यशक्तिजः ॥ सर्वकर्मकृतौ यस्मादशक्ताः सर्वजंतवः ॥ शाखाभेदं कर्मभेदं व्यासस्तस्माद
 चीकृपदितिसमाचारे सर्वेषामधिकाराच्च ॥ ३ ॥ ॥ असलिलवच्चतत्रियमः ॐ ॥ ४ ॥
 ॥ यथा सर्वसलिलं समुद्रं गच्छत्येवं सर्वाणि वचनानि ब्रह्मज्ञानार्थानि तिनियमः ॥ आग्नेयेच ॥
 यथानदीनां सलिलं शक्ये सागरं भवेत् ॥ एवं सर्वाणि वाक्यानि पुंशक्त्या ब्रह्मवित्तयइति ॥ ४ ॥
 ॥ अदर्शयति च ॐ ॥ ५ ॥ ॥ सर्वैश्च वेदैः परमो हि देवो जिज्ञास्योऽसौ नाल्पवेदैः प्रसिध्येत् ॥ त
 स्मादेनं सर्ववेदानधीत्यविचार्य च ज्ञातुमिच्छेन्मुमुक्षुरिति चतुर्वेदशिखायाम् ॥ सर्वान्वेदान्मेति हा
 सान् सपुराणान् सयुक्तिकान् । संपंचरात्रान्विज्ञाय विष्णुर्ज्ञेयो न चान्यथेति ब्रह्मवर्क ॥ ५ ॥ अ० १ ॥
 सर्वैर्वेदैर्ज्ञेयो नोपास्योऽशक्यत्वादित्यत आह ॥ ॥ ॐ उपसंहारोऽर्थो भेदाद्विधिशेषवत्समा
 नेच ॐ ॥ ६ ॥ ॥ सर्ववेदोक्तान् गुणान् दोषाभावांश्चोपसंहृत्यैव परमात्मोपास्यः ॥ उपास्य
 एकः परतः परो यो वैदश्च सर्वैः सह चेति हासैः ॥ संपंचरात्रैः सपुराणैश्च देवः सर्वगुणैस्तत्र तत्र प्रतीतैरिति
 भाह्वेयश्रुतिः ॥ आग्नेयेच ॥ विधिशेषाणि कर्माणि सर्ववेदोदितान्यपि ॥ यथा कार्याणि सर्वैश्च
 सर्वाण्येवाविशेषतः ॥ एवं सर्वगुणान् सर्वदोषाभावांश्च यत्नतः ॥ योजयित्वैव भगवानुपास्यो ना
 न्यथा क्वचिदिति ॥ समानविषये चोपसंहारो न तु सोरोदीदित्यादीनाम् ॥ गुणैरेव सतूपास्यो नै
 व दोषैः कथंचन ॥ गुणैरपि न तूपास्यो ये पूर्णत्वविरोधिन इति बृहत्तन्त्रे ॥ ६ ॥ ॥ अथन्यथात्वं

चशब्दादितिचेन्नाविशेषात् ॥ ७ ॥ ॥ आत्मेत्येवोपासीतेतिशब्दादुपसंहारस्यान्यथात्वमितिचेन्न ॥ एतेगुणानोपास्याइतिविशेषवचनाभावात् ॥ सर्वगुणैरेकएवेशितासावुपासितव्योनैवदोषैःकदाचिदितिविशेषवचनाच्च ॥ आत्मेत्येवेत्यवधारणमनात्मत्वनिवृत्त्यर्थम् ॥ ७ ॥ ॥ अंनवाप्रकरणभेदात्परोवरीयस्त्वादिवत् ॥ ८ ॥ ॥ प्रकरणभेदान्नवोपसंहारःकर्तव्यः ॥ परोवरीयस्त्वादियुतावेदेवह्युक्तम् ॥ ८ ॥ ॥ अंसंज्ञातश्चेत्तुक्तमस्तिवदपि ॥ ९ ॥ ॥ सर्वविद्याउत्तवासोहंनामविदेवास्मिनात्ममिवदितिवचनात्सर्वस्यब्रह्मनामत्वात्तदुपसंहारःकार्यः ॥ नामत्वात्सर्वविद्यानांगुणानामुपसंहृतिः ॥ कार्यैवब्रह्मणिपरेनात्रकार्याविचारणेनिब्रह्मतर्कइतिचेत्सत्यम् ॥ उक्तोप्युपसंहारः ॥ तत्प्रमाणमप्यस्यैव ॥ नामवाएताब्रह्मणःसर्वविद्यास्तस्मादेकःसर्वगुणैर्विचित्यइतिकौडिन्यश्रुतौ ॥ १ ॥ अ० २ ॥ ॥ अप्रापेक्षसमंजसम् ॥ १० ॥ ॥ युज्यतेचोपसंहारोऽनुपसंहारश्च ॥ योग्यताविशेषात् ॥ गुणैःसर्वैरुपास्योऽसौब्रह्मणापरमेस्वरः ॥ अन्यैर्यथाक्रमंचैवमानुषैःकैश्चिदेवत्वितिभविष्यत्पर्वणि ॥ १० ॥ अ० ३ ॥ ॥ अंसर्वभेदादन्यत्रेमे ॥ ११ ॥ ॥ सर्वगुणयुक्तत्वेनोपासनादन्यत्रैवफलेब्रह्मादयोभवन्ति ॥ संपूर्णोपासनाद्ब्रह्मासंपूर्णानंदभागभवेत् ॥ इतरेतुयथायोगंसम्यङ्मुक्तौभवन्तिहीतिपादो ॥ ११ ॥ अ० ४ ॥ ॥ सर्वेषांमुमुक्षूणांकियन्नियमेनोपास्यमित्यतआह ॥ ॥ अंआनंददयःप्रधानस्य ॥ १२ ॥ ॥ प्रधानफलस्यमोक्षस्यार्थेआनंदोज्ञानंसदात्मेत्युपास्याएव ॥ सच्चिदानंदआत्मेतिब्रह्मोपासाविनिश्चिता ॥ सर्वेषांचमुमुक्षूणांफलसाम्यादपेक्षितेतिब्रह्मतर्के ॥ १२ ॥ अ० ५ ॥ ॥ अंप्रियशिरस्त्वाद्यप्राप्ति

रूपचयापचयौहिभेदे ॐ ॥ १३ ॥ ॥ फलमेदार्थमुपचयापचयोर्भावात्सर्वेषांप्रियशिरस्त्वा
 दिगुणोपासाप्राप्तिः ॥ नैवसर्वगुणाःसर्वैरुपास्यामुक्तिभेदतः ॥ विरिचस्यैवयन्मुक्तावानंदस्यसु
 पूर्णतेतिवाराहे ॥ १३ ॥ अ० ६ ॥ ॥ ॐ इतरेत्वर्थसामान्यात् ॐ ॥ १४ ॥ ॥ इतरेगुणाःफल
 साम्यापेक्षयोपसंहर्तव्याः ॥ १४ ॥ अ० ७ ॥ उपसंहारानुपसंहारप्रमाणमाह ॥ ॥ ॐ आध्या
 नायप्रयोजनाभावात् ॐ ॥ १५ ॥ ॥ आध्यानार्थहिर्मेवगुणाउच्यन्ते ॥ प्रयोजनांतराभा
 वात् ॥ ज्ञानार्थमध्यानार्थगुणानांसमुदीरणा ॥ ज्ञातव्याश्चैवध्यातव्यागुणाःसर्वेऽप्यतोहरेः ॥
 नान्यत्प्रयोजनंज्ञानादध्यानात्कर्मकृतेरपि ॥ श्रवणाच्चाथपाठाद्विद्याभिःकिंचिदिष्यतइतिपर
 मसंहितायाम् ॥ गुणाःसर्वेपिवेत्तव्याध्यातव्याश्चनसंशयः ॥ नान्यत्प्रयोजनंमुख्यगुणानांकथने
 भवेत् ॥ ज्ञानध्यानसमायोगाद्गुणानांसर्वशःफलम् ॥ मुख्यंभवेन्नचान्येनफलंमुख्यंक्वचिद्भवेदि
 तिबृहत्तन्त्रे ॥ १५ ॥ ॥ ॐ आत्मशब्दाच्च ॐ ॥ १६ ॥ ॥ आत्मेत्येवोपासीतित्यनुपसंहारप्र
 माणम् ॥ १६ ॥ अ० ८ ॥ ॥ ॐ आत्मगृहीतिरितरवदुत्तरात् ॐ ॥ १७ ॥ ॥ नचानंदादयःप्रधा
 त्येत्युक्तिविरोधः ॥ यतःसत्यंज्ञानमनंतंब्रह्मविज्ञानमानंदंब्रह्मेतिवेवात्मशब्दगृहीतिः ॥ अत्र
 ह्येतेसर्वेकीर्णवन्तीत्युत्तरात् ॥ आनंदानुभवत्वाच्चनिर्दोषत्वाच्चभण्यते ॥ नित्यत्वाच्चतथात्मे
 तिबेदवादिभिरीश्वरइतिबृहत्तन्त्रे ॥ १७ ॥ अ० ९ ॥ ॥ ॐ अन्वयादितिचेत्स्यादवधारणात् ॐ
 ॥ १८ ॥ ॥ सर्वगुणानामन्वयआत्मशब्देभवति ॥ आत्मव्याप्तेरात्मशब्दःदरमस्यप्रयुज्यत
 इतिवचनादितिचेत्सत्यम् ॥ स्याच्चैवम् ॥ आत्मेत्येवेत्यवधारणात् ॥ अन्यथासर्वोपसंहारव

चनविरोधात् ॥ १८ ॥ अ० १० ॥ ॥ अकार्याख्यानादपूर्वम् ॐ ॥ १९ ॥ ॥ अलौकिकास्तस्य
 गुणाद्युपास्या अलौकिकं मुक्तिकार्यं यतो स्येतिकार्यख्यानादन्यत्रादृष्टा एव गुणा उपास्याः ॥ १९ ॥
 अ० ११ ॥ ॥ असमान एवं चाभेदात् ॐ ॥ २० ॥ ॥ अपूर्वत्वेऽपि समानानामेवोपसंहा
 रः ॥ ननु त्रिविक्रमत्वादीनां कादाचित्कानां पृथक्त्वेन ॥ नित्यविकांत्यादिष्वन्तर्भावात् ॥ २० ॥
 अस्मिन्बोधोदयमन्यत्रापि ॐ ॥ २१ ॥ ॥ परमात्मसंबन्धित्वेन नित्यत्वाच्चिविक्रमत्वादिष्वप्यु
 पसंहार्यत्वं युज्यते ॥ गुणाच्चैविक्रमाद्याश्च संहर्तव्यानसंशयः ॥ विरिचस्यैव नान्येषां संहिस
 र्गुणाधिक इति बहत्तरे ॥ २१ ॥ अ० १२ ॥ ॥ अन्वाविशेषात् ॐ ॥ २२ ॥ ॥ नवात्मशब्दे
 न सर्वगुणगृहीतिः ॥ अधिकारिविशेषात् ॥ २२ ॥ ॥ अदर्शयति च ॐ ॥ २३ ॥ ॥ सर्वा
 न्गुणानात्मशब्दो ब्रवीति ब्रह्मादीनामिदं तेषां न चैवेति भाह्वेयश्रुतिः ॥ २३ ॥ अ० १३ ॥ ॥ अस्मिं
 तिद्युव्यास्यपि चातः ॐ ॥ २४ ॥ ॥ संभृतिद्युव्यासी अपि देवादीनामुपसंहर्तव्ये नान्येषाम् ॥ अत
 एव योग्यताविशेषात् ॥ देवादीनामुपास्यास्तु भूतिव्याप्त्यादयोगुणाः ॥ आनंदाद्यास्तु सर्वेषा
 मन्यथानर्थक्यं वेदिति ब्रह्मतर्कः ॥ २४ ॥ अ० १४ ॥ ॥ यस्यां विद्यायां महागुणा उच्यन्ते सोत्तमाना
 मितरान्येषामिति चेन्न ॥ अपुरुषविद्यायामपि चित्तेरेषामनाम्नानात् ॐ ॥ २५ ॥ ॥ पुरुषसू
 क्तोक्तविद्यायामपि केषांचिद्गुणानामनाम्नानात् ॥ सर्वतः पौरुषे सूक्ते गुणा विष्णोरुदीरिताः ॥
 तत्रापि नैव सर्वपितस्मात्कार्योपसंहारितिरिति ब्रह्मतर्कः ॥ २५ ॥ अ० १५ ॥ ॥ अवेधाद्यर्थभेदात् ॐ
 ॥ २६ ॥ ॥ सिद्धिर्विद्वि श्रुणीहीति फलभेदेन सर्वशः ॥ यस्यादीनां तेष्वयोगाच्चाधिकारिक

तांभवेत् ॥ अयोग्योपासनादीयुरनर्थचार्यनाशनमिति बृहत्तन्त्रे ॥ २६ ॥ अ० १६ ॥ मुक्तस्यो
पासनाकर्तव्यान्वेत्यतो ब्रवीति ॥ ॥ ॐ हानौतूपायनशब्दशेषत्वात्कुशाच्छंदस्तुत्युपगान
वत्तदुक्तम् ॐ ॥ २७ ॥ ॥ नियतस्वाध्यायानंतरं स्वेच्छया कुशाग्रहणस्तुत्युपगानवदेव मोक्ष
उपासनादि ॥ ब्रह्मविदामोतिपरमिति मोक्षवाक्यशेषत्वादितरेषाम् ॥ तच्चोक्तम् ॥ एत
त्सामगायत्रास्तइत्यादि ॥ ब्रह्मतर्कैश्च मुक्ता अपि हि कुर्वन्ति स्वेच्छयोपासनं हरेः ॥ निय
मानंतरं विप्राः कुशाग्रप्यधीयत इति कृष्णो मुक्तैरिज्यते वीतमोहैरिति च भारते ॥ २७ ॥ ॥ ॐ
सांपरायेतर्तव्याभावात्तथा ह्यन्ये ॐ ॥ २८ ॥ ॥ स्वेच्छयेत्यंगीकार्यम् ॥ मुक्तस्य तीर्णत्वात् ॥
तीर्णो हितदासर्वाञ्छोकानुद्धयस्य भवतीति ह्यन्ये पठन्ति ॥ वायुप्रोक्ते च ॥ स्थितप्रज्ञत्वमासाये
ज्ञानेन परमात्मनः ॥ ब्रह्मलोकांगताः सर्वे ब्रह्मणा च परंगताः ॥ तीर्णतर्तव्यभागाश्च स्वेच्छयोपासते पर
मिति ॥ २८ ॥ अ० १७ ॥ कर्माणि कुर्वन्ति न वेत्यत आह ॥ ॥ ॐ ह्यंदत उभया विरोधात् ॥ २९ ॥
स्वेच्छया कुर्वन्ति न वा ॥ बंधप्रत्यवाययोरभावात् ॥ २९ ॥ ॥ ॐ गते रथं वत्सुभयथान्यथा हि विरोधः ॐ
॥ ३० ॥ बंधप्रत्यवायाभावे हि मोक्षस्यार्थवत्त्वम् ॥ अन्यथा मोक्षत्वमेव न स्यात् ॥ कदाचित्कर्मकु
र्वन्ति कदाचिन्नैव कुर्वन्ते ॥ नित्यज्ञानस्वरूपत्वान्नित्यं ध्यायंतिकेशवम् ॥ तीर्णतर्तव्यभागा ये प्रासा
दाः परात्मनः ॥ प्रत्यवायस्य बंधस्याप्यभावात् स्वेच्छया भवेदिति ब्रह्मांडे ॥ ३० ॥ ॥ ॐ उपपन्नस्तद्वक्ष
णार्थोऽपलब्धे लोके वत् ॐ ॥ ३१ ॥ ॥ उपपन्नश्चैवंभावः ॥ प्राप्तत्वात्तद्वक्षणस्य फलस्य ॥
यथा लोके विध्यर्थत्वेन विष्णुक्रमणादिकं कृत्वा समासकर्मच्छया करोति न करोति च ॥ ३१ ॥ अ० १८

ॐ अनियमः सर्वेषामविरोधाच्छब्दानुमानाभ्याम् ॥ ३२ ॥ ॥ प्राप्तज्ञानानामपिकेषां चिन्मुक्तिप्रा-
 सिः केषां चिन्मयथोपसंहारनियम इति नमंतव्यम् ॥ सर्वगुणब्रह्मणैव ह्युपास्यानान्यैर्देवैः किमु सं-
 र्मनुष्यैरित्युपसंहारे विरोधादन्यत्राविरोधात् ॥ न कश्चिद्ब्रह्मवित्सृतिमनुभवति मुक्तो ह्येव भवति त-
 स्मादाहुः सृतिहेतीति कौण्डिन्यश्रुतेः ॥ यथा केषां चिन्मोक्ष एव मन्येषामित्यनुमानाच्च ॥ ३२ ॥
 अ० ११ ॥ ॥ ॐ यावदधिकारमवस्थितिराधिका रि का णा म् ॥ ३३ ॥ ॥ यथा यथाधि-
 कारो विशिष्यते एवं मुक्तावानंदोऽविशिष्यते ॥ मनुष्येभ्यो गंधर्वाणां गंधर्वेभ्यः कृषीणां मृषिभ्यो दे-
 वानां देवेभ्य इंद्रस्यैन्द्रादुद्रस्य रुद्राद्वह्मण एष एव शतानंद इति चतुर्वेदशिवायाम् ॥ अध्यात्मे च ॥
 ज्ञानं चोपासनं चैव मुक्तावानंद एव च ॥ यथाधिकारं देवानां भवत्येवोत्तरोत्तरमिति ॥ ३३ ॥
 ॥ ॐ अक्षरधियां त्वविरोधः सामान्यतद्वाभ्यापौ पसदवत्तुक्तम् ॥ ३४ ॥ ॥ न चासमत्वेन
 विरोधो भवति ॥ ब्रह्मधीत्वादोषाभावसाम्यादुत्तमेभ्योऽन्येषां भावाच्च ॥ औपसदवच्छि-
 ष्यवत् ॥ उत्तंचतुरश्रुतौ ॥ नानाविधा जीवसंघाविमुक्ती न चैव तेषां ब्रह्मधियां विरोधः ॥
 दोषाभावाद्गुरुशिष्यादिभावाद्धोकेपि नाऽसौ किमु तेषां विमुक्तेरिति च ॥ ३४ ॥ अ० २० ॥ ॥ ॐ
 इयदा मननात् ॥ ३५ ॥ ॥ नामाधारभ्यः प्राणांतमुत्तरोत्तरमुत्तमत्वमुक्तम् ॥ न प्राणात्किंचि-
 द्भूय उक्तम् ॥ तथापि पूर्ववत्स्यादिति न वाच्यम् ॥ प्राणो वाव सर्वेभ्यो भूयान्नाहि प्राणाद्भूयान् प्रा-
 णो ह्येव भूयांस्तस्माद्भूयान्नामेति कौठरव्यश्रुतेः ॥ ३५ ॥ ॥ ॐ अंतराभूतग्रामवदिति चेत्तदुक्तम् ॥
 ॥ ३६ ॥ ॥ यथाभूतग्राम एकस्मादेक उत्तमोऽस्त्येवैवंप्राणादपि परमात्मानमंतराविद्यत इति

चेन्न ॥ प्राणादुत्तमाभावेप्रमाणमुक्तम् ॥ अन्यन्नोत्तमाभावेनप्रमाणम् ॥ दृश्यतेचान्धत्रो
त्तमत्वम् ॥ ३६ ॥ ॥ ॐअन्यथाभेदानुपपत्तिरितिचेन्नोपदेशवत् ॐ ॥ ३७ ॥ ॥ प्राणस्य
सर्वोत्तमत्वेपरमात्मनाभेदानुपपत्तिरितिचेन्न ॥ श्रुत्युपदिष्टवदुपपत्तेः ॥ अन्येभ्यःप्राणस्योत्त
मत्वंतस्मात्परमात्मनोऽप्युपदिष्टम् ॥ ३७ ॥ अ० २१ ॥ नेतिचेन्न ॥ ॥ ॐव्यतिहारोविंश
पंतिहीतरवत् ॐ ॥ ३८ ॥ ॥ उक्तंप्राणात्परमात्मनउत्तमत्वंपूर्वोक्ताध्याहारेण ॥ एषतुवाअ
तिवदनीतिविशिषंतिहि ॥ यथेतरेषुविशेषणम् ॥ उत्तमत्वंहृदेवानामुक्तावपिहिमानवात् ॥ तेभ्यः
प्राणस्यतस्माच्चनित्यमुक्तस्यैवहरेरितिचबृहत्तंत्रे ॥ ३८ ॥ अ० २२ ॥ कतिर्निष्ठाज्ञानमित्यादीनांभे
दाद्वहवउत्तमाइतिचेन्न ॥ ॥ ॐसैवहिसत्यादयः ॐ ॥ ३९ ॥ ॥ सत्यादिगुणास्तस्याएवपरदेवता
याःस्वरूपभूताः ॥ ब्रह्मर्तकेच ॥ नामादिप्राणपर्यन्ताद्योहिसत्यादिरूपवान् ॥ तस्मैनमोभगवतेवि
ष्णवेसर्वजिष्णवइति ॥ सत्याद्याअहमात्मांतायद्गुणाःसमुदीरिताः ॥ तस्मैनमोभगवतेयस्मा
देवविमुच्यतइतिचाध्यात्मे ॥ ३९ ॥ अ० २३ ॥ प्रकृतेरपिजन्मादेःसंसारप्राप्तेःकिमितिनामादि
व्वपाठइत्यत्रोच्यते ॥ ॥ ॐकामादितरत्रतत्रचायतनादिभ्यः ॐ ॥ ४० ॥ ॥ स्वेच्छैव
मूलस्थानेस्थिताअन्यत्रावतारान्करोतीश्वरेच्छानुसारेण ॥ सर्वायतनासर्वकालासर्वेच्छासर्वज्ञा
नाऽब्रह्मांबधिकासैषाप्रकृतिरविकृतिरिवत्सश्रुतेः ॥ नामादयस्तुबद्धत्वान्मोचकत्वात्परोपि
च ॥ उभयोरप्यभावेनयथाव्यक्तंनतूदितम् ॥ श्रुतौतथाजीवपरावुच्येतोकिंचनेतरत् ॥
नोच्यतेचतदातत्स्वद्वयैवसमुदाहृतमिनिब्रह्मर्तके ॥ ४० ॥ ॥ ॐआदारादलोपः ॐ ॥ ४१ ॥

अबद्धत्वेऽपि भक्तिविशेषोपासनाद्यलोपस्तस्याभवति ॥ यथा श्रीनित्यमुक्तापि प्रासकामा
 पिसर्वदा ॥ उपास्ते नित्यशोविष्णुमेवंभक्तो हरेर्भवेदिति बृहत्तन्त्रे ॥ ४१ ॥ ॐ उपस्थितेस्तद्व
 चनात् ॐ ॥ ४२ ॥ ॥ अनादिकाले भगवत्संबधिवाद्युज्येते च नित्यमुक्तवन्तस्याः ॥ द्वावेता
 वनादि नित्यावनादियुक्तौ नित्यमुक्तावनादिकृतौ नित्यकृतौ यो यं परमो याचप्रकृती रमते ह्यस्यां पर-
 मो रमते ह्यस्मिन् प्रकृतिः स्वस्मिन् हि रमते परमो न स्वस्मिन् प्रकृतिरत एव न माहुः परम इति गौपवनश्रुतिव
 चनात् ॥ ४२ ॥ अ० २४ ॥ दर्शनार्थं ह्युपासनम् ॥ तच्च श्रवणादेव भवति ॥ अतः किमर्थमिति ॥
 अत्रोच्यते ॥ ॥ ॐ तन्निर्धारणार्थं नियमस्तद्वृष्टेः पृथग्यप्रतिबंधः फलम् ॐ ॥ ४३ ॥ ॥ तत्त्वनि
 श्रयो वेदार्थनियमश्च ब्रह्मदृष्टेः पृथगेव ॥ हिशब्देनात्मावा अरे द्रष्टव्यः श्रोतव्यो मंतव्यो निदिध्यासि
 तव्य इति श्रुतिमूचयति ॥ श्रवणादिफलं चाज्ञानसंशयविपर्ययादिदर्शनप्रतिबंधे निवृत्तिः ॥ ब्रह्मत
 र्केच ॥ श्रुत्वामत्वात्तथाध्यात्वात्तदज्ञानविपर्ययो ॥ संशयंच पराणुद्यत्तभते ब्रह्मदर्शनमिति
 ॥ ४३ ॥ अ० २५ ॥ ॥ ॐ प्रदानं वेदवहितदुक्तम् ॐ ॥ ४४ ॥ ॥ नच श्रवणादिमात्रेण दृ
 ष्टिर्भवति ॥ किंतु सेतिका कर्तव्येन ॥ यथा गुरुदत्तं तथैव भवति ॥ आचार्यवान्पुरुषो वेदेति ह्युक्तम् ॥
 ॥ ४४ ॥ अ० २६ ॥ गुरुप्रसादः स्वप्रयत्नो वा बलवानिति निगद्यते ॥ ॥ ॐ लिंगभूयस्त्वात्तद्विबली
 यस्तदपि ॐ ॥ ४५ ॥ ॥ कृष्णमादिभ्यो विद्यां ज्ञात्वापि सत्यकामेन भगवांस्त्वेवमेकोमे ब्रूयाच्छ्रुतं
 ह्येवमेव भगवद्गुरुभ्य आचार्याद्यो विद्याविदितासाधिष्ठं प्रापयतीति वचनात् ॥ अत्र हन किंच न वीया
 येत्यनुज्ञानात् ॥ उपकोसलवचनाच्च लिंगभूयस्त्वाद्गुरुप्रसाद एव बलवान् ॥ तर्हि तावतालमिति नम

तव्यम् ॥ श्रोतव्योर्मतंव्यइत्यादेस्त्वदपिकर्तव्यम् ॥ वाराहेच ॥ गुरुप्रसादो बलवान्तस्माद्वलवत्तरम् ॥
 तथापि श्रवणादिश्चकर्तव्यो मोक्षसिद्धयइति ॥ ४५ ॥ अ० २७ ॥ ॥ ॐ पूर्वविकल्पः प्रकरणात्स्या
 त्क्रियामानसवत् ॐ ॥ ४६ ॥ ॥ नच पूर्वप्राप्तएवगुरुरिति नियमः ॥ समग्रानुग्रहंचेत्यश्चात्तनः
 करोति स्वयमेव तदा विकल्पः स्यात् ॥ मानसक्रियावत् ॥ यथोभयोऽर्थानयोः समयोः ॥ पू
 र्वस्मादुत्तमो लब्धः स्वयमेव गुरुर्यदि ॥ गृहीयादविचारेण विकल्पः समयो भवेत् ॥ समग्रानु
 ग्रहाभावात्सत्यकामः स्वकंगुरुम् ॥ ऋषभाद्यनुज्ञया चैव प्रापतस्माद्विपुज्यत इति बृहत्तन्त्रे ॥ स
 मग्रानुग्रहं कश्चित् स्वयमेव समो यदि ॥ कुर्यात्पुनश्च गृहीयादविरोधेन कामतः ॥ ध्यानयोः समयोर्यद्व
 द्विकल्पः कामतो भवेत् ॥ एवं गुरोर्हितीयस्य विकल्पो ग्रहणेपि चेति महसंहितायाम् ॥ ४६ ॥ ॥ ॐ
 अतिदेशाच्च ॐ ॥ ४७ ॥ ॥ ब्रह्मोपास्व ब्रह्मोपचरस्व तच्छृणु हितत्त्वामवनुयथा ब्रह्मोपचर्यथा
 मामुपचर्ये चान्येऽस्मद्विधाः श्रेयसाश्च तानुपास्व तानुपचरस्व तेभ्यः शृणु हिते त्वामवत्त्विति पौष्यायण
 श्रुतावतिदेशाच्च ॥ ४७ ॥ अ० २८ ॥ नच कर्मणैव हिंससि हिंसास्थिता जनकादय इत्यादि नान्यन्मो
 क्षसाधनम् ॥ ४८ ॥ ॥ ॐ विद्यैव तु निर्धारणात् ॐ ॥ ४८ ॥ ॥ तमेवं विदित्वाऽतिमृत्युमे
 तिनान्यः पंथा विद्यते यनायेति निर्धारणाद्विद्यैव मोक्षः ॥ ४८ ॥ ॥ ॐ दर्शनाच्च ॐ ॥ ४९ ॥
 न केवलं विद्या किं त्वपरोक्षज्ञानेन च ॥ सर्वान्परोमाययायं सिनीते दृष्ट्वैवं मुच्यते नापरेणेति कौ
 शिकश्रुतेः ॥ ४९ ॥ अ० २९ ॥ ॥ ॐ श्रुत्यादिबलीयस्त्वाच्च न बाधः ॐ ॥ ५० ॥ ॥ सा
 वधारणा बलवती श्रुतिः ॥ इंद्रोश्वमेधाञ्छतमिद्वापिराजा ब्रह्माणमीडञ्चं समुवाचोपसन्नः ॥

न कर्मभिर्न धनैर्नैव चान्यैः पश्ये सुखं तेन तत्त्वं ब्रवीहीति बलवह्निगम् ॥ नास्त्यकृतः कृतेनेत्युपप
त्तिश्च ॥ कर्मणा बध्यते जंतुर्विद्यया च विमुच्यते ॥ तस्मात्कर्मन कुर्वीतियतयः पारदर्शिन इति
युक्तिमद्भगवद्ब्रुवन् ॥ अतो न प्रमाणांतरबाधः ॥ कर्मणैवेत्ययोगव्यवच्छेदः ॥ ५० ॥ अ० ३० ॥
ॐ अथ नुबन्धादिभ्यः ॐ ॥ ५१ ॥ ॥ न केवलं श्रवणादिभिर्गुरुप्रसादेन च ब्रह्मदर्शनं किंतु सत्तयादिभि
श्च ॥ सर्वलक्षणसंपन्नः सर्वज्ञो विष्णु तत्परः ॥ यद्गुरुः सुप्रसन्नः स नृदद्यात्तन्ना न्यथा भवेत् ॥ तथाप्यन
दि संसिद्धमवक्त्यादिगुणपूतः ॥ लभेद्गुरुप्रसादं च तस्मादेव च तद्भवेदिति ॥ भक्तिर्विष्णोर्गुरौ चै
व गुरोर्नित्यप्रसन्नताम् ॥ दद्याच्छ्रममदार्दीश्वतेन चैते गुणाः पुनः ॥ तैः सर्वदर्शनं विष्णोः श्रवणादि
कृतं भवेदिति च नारायणतंत्रे ॥ ५१ ॥ अ० ३१ ॥ ॐ प्रज्ञांतरपृथक्त्वदृष्टिश्च तदुक्तम् ॐ ॥ ५२ ॥
उपासनाभेदवद्दर्शनभेदः ॥ तच्चोक्तं कमठश्रुतौ ॥ अंतर्दृष्टयो बहिर्दृष्टयोऽवतारदृष्टयः सर्वदृष्टय
इति देवावाव सर्वदृष्टयस्तेषु चोत्तरोत्तरमा ब्रह्मणो न्येषु यथायोगं यथाह्याचार्या आचक्षत इति ॥ अ
ध्यात्मे च ॥ दृष्ट्यैव ह्यवताराणां मुच्यंते केचिदंजसा ॥ दर्शनेनांतरेणान्ये देवाः सर्वत्र दर्शनात् ॥ ते
षां विशेषमाचार्यो वेत्ति सर्वज्ञतां गत इति ॥ ५२ ॥ अ० ३२ ॥ ॐ न समामान्यादप्युपलब्धे न्मृत्युवन्न हि
लोकापत्तिः ॐ ॥ ५३ ॥ ॥ न समान्यदर्शनमात्रेण मुक्तिर्यथा मृत्युमात्रात् ॥ न हिलोका
पत्तिमात्रं मुक्तिः ॥ सामान्यदर्शनाह्नो कामुक्तिर्योग्यात्मदर्शनादिति नारायणतंत्रे ॥ मुच्यते ना
त्र संदेहो दृष्ट्या तु स्वात्मयोग्ययेति च ॥ दर्शनेनात्मयोग्येन मुक्तिर्नान्येन केनचिदिति चाध्यात्मे ॥
॥ ५३ ॥ अ० ३३ ॥ भक्तिरैव ननयति भक्तिरैव न दर्शयति भक्तिवशः पुरुषो भक्तिरेव भूयसीति माठश्रु

तेनपरमात्मनोदर्शनमिति चेन्न ॥ तस्यैष आत्मा विशते ब्रह्म धामेति श्रुतेः ॥ कथं तर्ह्येषा श्रुतिः ॥ ॥
 ॐ परेण च शब्दस्य ताद्विध्यं भूयस्त्वात् त्वनुबंधः ॐ ॥ ५४ ॥ ॥ परमात्मैव भक्त्या दर्शनं प्राप्य मुक्तिं
 ददातीति प्रधानसाधनत्वाद्भक्तिः करणत्वेनोच्यते ॥ मायैव भवेच्च ॥ भक्तिस्थः परमो विष्णुस्तथैवै
 नं वशं नयेत् ॥ तथैव दर्शनं यातः प्रदद्यान्मुक्तिमेतया ॥ स्नेहानुबंधो यस्तस्मिन् बहुमानपुरःसरः ॥ भ
 क्तिरित्युच्यते सैव करणं परमीशितुरिति ॥ सर्वशब्दानां ब्रह्मणि प्रवृत्तेश्च ॥ ५४ ॥ अ० ३४ ॥ जीवांशानां
 पृथगुत्पत्तेर्नानादियोग्यतापेक्षेति नमंतव्यम् ॥ कुतः ॥ ॥ ॐ एक आत्मनः शरीरे भावात् ॐ
 ॥ ५५ ॥ ॥ अंशांशिनोरेकत्वमेव ॥ अंशिकर्मविनिर्भितेशरीरे एवांशस्य भावात् ॥ ५५ ॥
 ॐ व्यतिरेकस्तद्भावमावित्वा ब्रतूपलब्धिवत् ॐ ॥ ५६ ॥ ॥ ज्ञानादिभेदे विद्यमानेपि नांशांशि
 नोऽपृथग्भाव एव ॥ तदुपासनादिभोगादंशस्य ॥ परमसंहितायां च ॥ अंशिनस्तु पृथग्जाना अं
 शास्तस्यैव कर्मणा ॥ पुनरैक्यं प्रपद्यते नानात्रकार्याविचारणेति ॥ ५६ ॥ अ० ३५ ॥ ॥ ॐ अं गाव बद्धास्तु न
 शाखा सुहिप्रतिवेदम् ॐ ॥ ५७ ॥ ॥ ब्रह्माद्यं देवतावबद्धोपासनादिप्रतिशाखं प्रतिवेदं च नोपसं
 ह्रियते ॥ हिशब्दात्समत्वाद्दोत्तमत्वाद्दानांगे देवताद्युपासनम् ॥ उपसंहार्यमित्याहुर्वेदसिद्धांतवेदि
 न इति ब्रह्मतर्कवचनात् ॥ ५७ ॥ ॥ ॐ मंत्रादिबद्धाविरोधः ॐ ॥ ५८ ॥ ॥ सर्वदेवतामंत्रायथाधीयं
 ते एवमविरोधो वा ॥ उपासनांगदेवानां परमांगतया भवेत् ॥ उपसंहृतिर्विशेषे तु फलानामन्यथानु ॥
 पुरुषाणां विशेषाद्वा यथायोगं भविष्यतीति ब्रह्मन्तरे ॥ ५८ ॥ अ० ३६ ॥ ॥ ॐ भूम्नः क्रतुवज्जायस्त्वं
 तथा च दर्शयति ॐ ॥ ५९ ॥ ॥ सर्वगुणेषु भूमगुणस्य ज्यायस्त्वं क्रतुवत्सर्वत्र सहभावा

त ॥ दीक्षाप्रायणीयोदयनीयसवनत्रयावभूथात्मकः क्रतुः ॥ भूमेवदेवः परमो ह्युपास्यो नैवाभू-
 माफलमेषां विधत्ते ॥ तस्माद्भूमागुणतो वै विशिष्टो यथा क्रतुः कर्ममध्ये विशिष्ट इति गौपवनश्रुतिः ॥
 ५९ ॥ अ० ३७ ॥ ॐ नानाशब्दादिभेदात् ॐ ॥ ६० ॥ ॥ शब्दो नुमातृ वै वाक्षो योग्यताभे-
 दतः सदा ॥ ब्रह्मादीनामेकमर्थं बहुधा दर्शयति हि ॥ अतः पूर्णत्वमीशस्य नानैवेषां प्रदृश्यते ॥ अतः
 फलस्य नानात्वं नानैवोपासनं यत इति ब्रह्मतर्कः ॥ अतो भूमात्मवपिनैवोपास्यते ॥ ६० ॥ अ०
 ३८ ॥ ॐ विकल्पो विशिष्टफलत्वात् ॐ ॥ ६१ ॥ ॥ स्वयोगोपासनानंतरं सामान्यस्या-
 पिकस्य चिदुपासनं विकल्पेन भवति ॥ विशिष्टफलापेक्षया ॥ मुत्तयर्थमात्मयोग्यं हि कार्यमेव
 ह्युपासनम् ॥ नृसिंहादिकमन्यच्च दुरितादिनिवृत्तये ॥ उपासते यथा योगं न वा फलविभेदत इति ब्र-
 ह्मतर्कः ॥ ६१ ॥ अ० ३९ ॥ ॐ काम्यास्तु यथा कामं संसृज्येन्न वा पूर्वहत्वभावात् ॐ ॥ ६२ ॥
 यस्य यस्य हि यः कामस्तस्य तस्य ह्युपासनम् ॥ तादृशानां गुणानां च समाहारं प्रकल्पयेत् ॥ अ-
 कामत्वान्मुमुक्षूणां न वानेषामुपासनम् ॥ तुष्टयर्थमीश्वरस्यैव न चोपासाविदुष्यतीति बृहत्तंत्रे ॥
 ॥ ६२ ॥ अ० ४० ॥ ॐ अंगेषु यथा श्रयभावः ॐ ॥ ६३ ॥ ॥ अंगदेवतानां यथा परमेश्वरा-
 गाश्रयत्वं च क्षोः सूर्यो अजायते त्यादितथाभावनाकर्तव्या ॥ ६३ ॥ ॐ शिष्टे ॐ ॥ ६४ ॥
 यस्मिन् यस्मिन् यो हि चांगे निविष्टः परस्य चिंत्यः स तथा तथैवेति पौत्राद्यणश्रुतेः ॥ ६४ ॥ ॐ समा-
 हारात् ॐ ॥ ६५ ॥ ॥ अंगैः पराद्ये हि देवा विष्टा तत्तद्गुणान् परमं संहरेत् ॥ तांश्चापि तत्रैव
 विचिंत्य देवान् स्थानं मुमुक्षुः परमं ब्रजेतेति काषायणश्रुतौ समाहारवचनाच्च ॥ ६५ ॥ ॐ गुणसा-

धारण्यश्रुतेऽम् ॥ ६६ ॥ ॥ साधारण्यात्सर्वगुणाः परस्यसमाहार्यास्तत्त्वदृशोऽमुमुक्षोरिति मां
 डव्यश्रुतेऽम् ॥ ६६ ॥ अ० ४१ ॥ ॥ नवातत्सहभावश्रुतेऽम् ॥ ६७ ॥ ॥ नवांगदेवतोपसंहा
 रः कार्यः ॥ उपसंहारस्यसहाऽश्रवणात् ॥ ६७ ॥ ॥ अदर्शनाच्च ॥ ६८ ॥ ॥ सत्यो
 ज्ञानः परमानंदरूपआत्मेत्येवं नित्यदोषासनं स्यात् ॥ नान्यत्किंचित्समुपासीतधीरः सर्वगुणैर्देवग
 णा उपपासनइतिकमठश्रुतौ ॥ ६८ ॥ अ० ४२ ॥ ॥ इति श्रीमत्कृष्णह्रैपायनकृतब्रह्मसुत्रभा
 ष्ये श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते तृतीयाध्यायस्य तृतीयः पादः ॥ ३ ॥
 श्रीवेदव्यासाय नमः ॥ ॥ हरिः ॥ ज्ञानसामर्थ्यमस्मिन्पाद उच्यते ॥ ॥ अं पुरुषार्थोऽतः
 शब्दादिति वादरायणः ॥ १ ॥ ॥ यद्दर्शनार्थमुपासनोक्ता तस्माद्दर्शनात्सर्वपुरुषार्थप्रा
 प्तिरिति वादरायणो मन्यते ॥ यं यं लोकां मनसा संविभाति विशुद्धसत्त्वः कामयते यांश्च कामान् ॥
 तं तं लोकं जयते तांश्च कामान् तस्मादात्मज्ञं ह्यर्चयेद्भूतिकाम इति शब्दात् ॥ १ ॥ ॥ अं शेषत्वात्पु
 रुषार्थवा दोषान्येष्विति जैमिनिः ॥ २ ॥ ॥ अस्यैव मोक्षसाधनत्वं ज्ञानस्य ॥ स्वर्गा
 दिषु तत्साधनकर्मशेषत्वेन ॥ स्वर्गधनादेह नो वै गृहाच्च प्राप्स्यंति धीरा न त्वधीराः कुतश्चिदिति वद
 ति जैमिनिः ॥ २ ॥ ॥ अं आचारदर्शनात् ॥ ३ ॥ ॥ ज्ञानिनामेव देवादीनामाचारदर्शनात्
 ॥ ३ ॥ ॥ अंतच्छ्रुतेऽम् ॥ ४ ॥ ॥ यदेव विद्यया करोति श्रद्धयोपनिषदा तदेव वीर्यवत्तरं भवतीति
 शेषत्वश्रुतेः ॥ ४ ॥ ॥ अं समन्वारं भणात् ॥ ५ ॥ ॥ कर्मैव देहं दैविकं मानुषं वाप्यन्वारभेन्नापरस्तत्र
 हेतुः ॥ भोगांस्तदीयांश्च यथा विभागं दानिकर्मैव शुभाशुभं यदि तिमाठरश्रुतेऽम् ॥ संशब्दः प्रा

धान्यं दर्शयति ॥ ५ ॥ ॥ अतद्वतो विधानात् ॥ ६ ॥ ॥ ज्ञानी च कर्माणि स दोदितानि
 कुर्यादकामः स ततं भवेत्तेतिकमठश्रुतौ ज्ञानवतोपि विधानात् ॥ ६ ॥ ॥ अनियमाच्च ॥ ७ ॥
 कुर्वन्नेवेह कर्माणि जिजीविषेच्छतंसमाः ॥ एवंत्वयि नान्यथेतोस्तिन कर्मलिप्यते न इति ॥ ७ ॥
 अधिकोपदेशात्तु बादरायणस्यैवं दर्शनात् ॥ ८ ॥ ॥ ज्ञानादेव स्वर्गो ज्ञानादेवापवर्गो ज्ञा-
 नादेव सर्वकामाः संपद्यन्ते ॥ तथापि यथायथा कर्म कुरुते तथा तथाधिको भवतीति कौठरव्यश्रुतेः ॥
 युधिष्ठिरादीनां राजसूयादिना फलाधिक्यदर्शनाच्चेति बादरायणमतम् ॥ ८ ॥ ॥ अतुल्यं
 तु दर्शनम् ॥ ९ ॥ ॥ राजसूयादि कृत्वा वक्तुं च स ममेव तेषां विज्ञानम् ॥ विज्ञातमेतत्सर्वं
 षां मुनीनां ब्रह्म दर्शनात् ॥ स्यादेव मोक्षो नान्यस्मादिति तत्रापि चित्रता ॥ स्वर्गादयः कर्मणैव नान्ये
 नेत्यपरे विदुः ॥ ज्ञानेनाधिक्यमित्याहुर्जैर्मिन्याद्यास्तु केचन ॥ अदृष्टमेव ज्ञानेन दृष्टं नैवो
 पलभ्यते ॥ इतिकेचिद्विदः प्राहुर्व्यासशिष्या इमे खिलाः ॥ यस्माद्व्यासमतं सर्वसत्यमेव ततोऽ-
 खिलम् ॥ यथाकाशस्त्वनंतोपिव्यामोहस्तावधिस्तथा ॥ प्रादेशोपि हि सत्येन तथैतेषां मतानि
 तु ॥ स्वयंतु भगवान्व्यासो व्यासज्ञानमहांशुमान् ॥ अनंताकाशवत्पश्यन्निखिलं पुरुषोत्तमः ॥
 ज्ञानेनैवाप्यते सर्वकर्मणा त्वधिकं भवेत् ॥ इति प्राह महयोगीपुमर्थानां विनिर्णयमिति भविष्यत्य-
 र्वणि ॥ ज्ञानिनामपि देवानां विशेषः कर्मभिर्भवेत् ॥ चीर्णकृते वा ज्ञानस्य न विशेषोऽस्तिकर्मणीति
 च ब्रह्मन्तर्के ॥ १॥ अ० १ ॥ सर्वेषामपि पुरुषार्थोपेक्षित्वाऽज्ञानाधिकारितेत्यत आह ॥ ॥ अथ सा-
 र्वत्रिकी ॥ १० ॥ ॥ न सर्वेषामधिकारः ॥ १० ॥ ॥ अविभागः शतवत् ॥ ११ ॥ ॥

नवकोट्योहिदेवानांतेषांमध्येऽतस्यतु ॥ सोमाधिकारोवेदोक्तोब्रह्मणीद्वेशताधिके ॥ यथानर्थे
 वासंख्येयाः प्रजास्तासु कियञ्जनः ॥ ज्ञानाधिकारीसंप्रोक्तो विष्णुपदैकसंश्रय इतिवचनात् ॥
 सुखापेक्षामन्येपि विभाग इष्यतेऽधिकारार्थम् ॥ ११ ॥ कस्याधिकारः ॥ ॥ ॐ अध्ययनमात्रवतः
 ॐ ॥ १२ ॥ ॥ अवैष्णवस्य वेदोपि ह्यधिकारो न विद्यते ॥ गुरुभक्तिविहीनस्य शमादिरहितस्य
 च ॥ न च वर्णावरस्यापि तस्मादध्ययनान्वितः ॥ ब्रह्मज्ञानेन वेदोक्ते ह्यधिकारी संतांमत इति ब्र
 ह्मवर्क ॥ पठेद्देवानां तथार्थानधीयीताथ विचार्य ब्रह्मविदेदिति च कौषाखश्रुतिः ॥ १२ ॥ अ० २ ॥
 ॥ ॐ नाविशेषात् ॐ ॥ १३ ॥ ॥ न सामान्येनाधिकारो देवादीनाम् ॥ अथ पुमर्थसाधनान्यर्थो ध
 र्मज्ञानमित्युत्तरोत्तरम् ॥ तत्राधिकारिणो मनुष्याः ऋषयो देवा इत्युत्तरोत्तरमिति कौडिन्यश्रुतिः
 ॥ १३ ॥ अ० ३ ॥ अथ मुनिरमौ न च मौ न च निर्विद्या ब्राह्मणः स ब्राह्मणः केन स्याद्येन स्यात्ते न दृश
 वेति ज्ञानिनो यथेऽष्टाचरणं विधीयत इत्यत आह ॥ ॥ ॐ स्तुते येऽनुमतिर्वा ॐ ॥ १४ ॥ ॥ न वि
 धिज्ञानिनस्तुतये नुमतिमात्रं वा ॥ युज्यते च ॥ १४ ॥ ॥ ॐ कामकारेण चैकै ॐ ॥ १५ ॥ ॥ काम
 चाराः कामभक्षाः कामवादाः कामैर्नैवेमं लोके कमुत्सृज्यथा परात्परमीयुरनारंभणमिति चैकैकपठंति ॥ १५
 ॐ उपमर्दं च ॐ ॥ १६ ॥ ॥ ओमित्युच्चार्यातिरितमात्मानमभिपश्योपमृद्य पुण्यं च पापं च काममाच
 रंतो ब्रह्मानुब्रजंतीति चतुरश्रुतौ ॥ १६ ॥ ॥ ॐ ऊर्ध्वरेतस्सुचशब्दे हि ॐ ॥ १७ ॥ ॥ न नावाता कामचा
 राणां ज्ञानाधिकारः ॥ य इमं परमं गुह्यमूर्ध्वरेतस्सुभाषयेत् ॥ न तथा विद्यते भूयान्यं प्राप्या न्येपि
 भूयस इति माठश्रुतौ ॥ १७ ॥ ॥ ॐ परमं शैमि निरचोदनाचापवदिति हि ॐ ॥ १८ ॥ ॥ प्रातरु

तथाथासंध्यामुपासीतयत्संध्यामुपासतेब्रह्मैवतदुपासतेऽथदेवान्भमेज्जुहुयाद्देवानावर्तयतीतनान्य
 किंचिदाचरेन्नसुरांपिबेन्नपलांडुंभक्षयीतनभृशंवदेन्नविस्मरेदात्मानं सोमंपिबेद्भुतशेषेणवर्तयेदि
 त्युक्ताचारपरामर्शेनविधिबंधवर्जितत्वेनकामतएवतस्यचरणंकामचारइतिजैमिनिर्मन्यते ॥ नच
 निषिद्धकर्मकर्तव्यमेवेतिचोदना ॥ ब्राह्मणोनहंतव्यइत्याद्यपवादश्च ॥ १८ ॥ ॐअनुष्ठयंबादरा
 यणःसाम्यश्रुतेः ॐ ॥ १९ ॥ ॥ अनुष्ठेयानांमध्यएवकामतश्चरणंकामतोनिष्ठतिरितिबादराय
 णोमन्यते ॥ केनस्याद्येनस्यात्तेनेदृशएवेतिसाम्यश्रुतेः ॥ यस्वात्मरतिरेवस्यादात्मतुसश्चमान
 वः ॥ आत्मन्येवचसंतुष्टस्तस्यकार्यनविद्यतइतिभगवद्दचनाच्च ॥ १९ ॥ ॐविधिर्वाधारणव
 त् ॐ ॥ २० ॥ ॥ केनस्याद्येनस्यादिति विधिर्वायथावेदधारणत्रैवर्णिकानांविहितंनान्येषामेवं
 स्वमतानुसारिणीप्रवृत्तिर्ज्ञानिनांविहिता ॥ नतत्राधर्मशंकाकार्या ॥ नान्येषामितिवा ॥ स्वे
 च्छयैवप्रवृत्तिस्तुब्रह्मणोविधिचोदिता ॥ नाशंक्यंतन्मतंक्वापि विष्णोःप्रत्यक्षचोदना ॥ इतरे
 षांनविहितास्वेच्छावृत्तिःकथंचनेतिब्राह्मे ॥ २० ॥ ॐस्तुतिमात्रमुपादानादितिचन्नापूर्वत्वा
 त् ॐ ॥ २१ ॥ ॥ स्तुतिमात्रमेवस्वेच्छाचरणंनविधिस्तैरपिसामान्यविधिस्वीकारादितिचेन्न ॥
 अपूर्वत्वात्परवशत्वात् ॥ सर्वविध्यतिक्रमेणस्तुतिमात्रविषयत्वंपरब्रह्मणएवहि ॥ विधीनांवि
 षयास्त्वन्येब्रह्मणःस्वेच्छयाकृतौ ॥ परस्यब्रह्मणोह्येवसर्वविध्यतिदूरनेतिब्रह्मतर्क ॥ २१ ॥ ॥
 ॐभावशब्दाच्च ॐ ॥ २२ ॥ ॥ यथाविधानमपरेविधिसमिप्रापतेः ॥ ब्रह्मणःपरमस्यैवस
 र्वविध्यतिदूरनेतिचतुरश्रुतौ ॥ २२ ॥ ॐपारिषुवाथइतिचेन्नविशेषितत्वात् ॐ ॥ २३ ॥

केनस्याद्येनस्यादिह्यादयः स्थिरत्वनिवृत्त्यर्था इति चेन्न ॥ त्रेधा हि ज्ञानिनो ह्यवाभवन्ति विविधिनियता अनियताः स्वेच्छानियता इति विधिनियता मनुष्या अनियता हि देवाः ब्रह्मैव स्वेच्छानियत इति गोपवनश्रुतौ विशेषितत्वात् ॥ २३ ॥ ॥ अतथा चैकवाक्योपबंधात् ॐ ॥ २४ ॥ ॥ एवं सति विधिवाक्यानां स्वेच्छावृत्तिवाक्यानां च संबंधो भवति ॥ २४ ॥ ॥ अतएव चाग्नीधनाद्यनपेक्षा ॐ ॥ २५ ॥ ॥ अतएव ज्ञानस्य मोक्षदानेनाग्निहोत्राद्यपेक्षा ॥ ब्रह्मर्तके च ॥ एषां ज्ञानं समुत्पन्नं तेषां मोक्षो विनिश्चितः ॥ शुभकर्मभिराधिक्यं विपरीते विपर्ययः ॥ स्वेच्छानुवृत्त्यैव भवेद्ब्रह्मणः प्रायशस्तथा ॥ देवानामपि सर्वेषां विशेषादुत्तरोत्तरमिति ॥ २५ ॥ ॥ अस्मर्वापेक्षा च यज्ञादिश्रुतेरश्वत् ॐ ॥ २६ ॥ ॥ सर्वकर्मपेक्षा च ज्ञानस्योत्पत्तौ ॥ विविदिषंति यज्ञेन दानेन तपसा नाशकेनेति श्रुतेः ॥ यथा गतिनिष्पत्त्यर्थमश्वादयोऽपेक्षंते न निष्पन्नगतेर्गामादिप्राप्तौ ॥ २६ ॥ ॥ अश्मदमाद्युपेतः स्यात्तथापि तु तद्विधेस्तदंगतया तेषामवश्यानुष्ठेयत्वात् ॥ २७ ॥ ॥ यद्यपि ज्ञानेनैव मोक्षो नियतस्तथापि ज्ञानी शमदमाद्युपेतः स्यात् ॥ आचार्यादिह्यामवाच्यैतमात्मानमभिपश्यन् शान्तो भवेद्वातो भवेदनुकूलो भवेदाचार्यपरिचरेत्परिचरेदाचार्यमिति माठरश्रुतौ ज्ञानिनोऽपि तद्विधेः ॥ ब्राह्मीवावत उपनिषदमब्रूमेति तस्यैतपोदमः कर्मेति प्रतिष्ठावेदाः सर्वा गानि सत्यमायतनं यो वा एतामुपनिषदं वेदं ति ज्ञानांगतया तेषामवश्यानुष्ठेयत्वात् ॥ यस्य ज्ञानं तस्य मोक्ष इति नात्राविचारणा ॥ तस्य शांत्यादयों गानितस्मात्तेषामनुष्ठितिः ॥ अवश्यकर्णीया स्यादन्यथा लपफलं भवेदिति चाग्नेये ॥ तुशब्दः पूर्णफलार्थत्वं सूचयति ॥ २७ ॥ ॥ अस्मर्वा ब्रानुमतिश्च प्राणान्येतद्दर्शनात् ॥ २८ ॥ ॥ यदि

हुवाअप्येवंविचित्रिखिलंभक्षयितैवमेवसभवतीतिसर्वात्रानुमतिश्चप्राणायामविषया ॥ नवाद्यजी
 विषयामिमान्त्रखादञ्जितिहोवाचकामोमउदपानमितिदर्शनात् ॥ २८ ॥ ॐअवाधाच्चॐ ॥ २९ ॥
 अन्यायचरणाभावेनहिज्ञानस्यबाधनम् ॥ अतोविद्वानपिन्याय्यंवर्तैतोत्कर्षसिद्धयइतिचब्रह्म
 तर्कः ॥ २९ ॥ ॐअपिस्मर्यतेॐ ॥ ३० ॥ ॥ अतीतानागतज्ञानीत्रैलोक्योद्धरणक्षमः ॥ एतादृशोऽ
 पिनाचारंश्रौतंस्मार्तंपरित्यजेदितिहरिवंशेषु ॥ ३० ॥ ॐशब्दश्चातोकाचोरेॐ ॥ ३१ ॥ ॥ स
 यएतदेवंविदेवंमन्वानएवंपश्यन्नकामचरित्तरेन्नकामंभक्षयितनकाममनुवर्तैतिकौण्डिन्यश्रुतौ
 अतइत्यल्पफलत्वंसूचयति ॥ ननिषिद्धानिवर्तैतपूर्णज्ञानफलेच्छयेतिपादो ॥ ३१ ॥ ॐविहि
 तत्वाच्चाश्रमकर्मपिॐ ॥ ३२ ॥ ॥ नकेवलंनिषिद्धाकरणेनपूर्यते ॥ कर्तव्यंचवर्णाश्रमविहि
 तंकर्म ॥ पश्यन्नपीममात्मानंकुर्यात्कर्माविचारयन् ॥ यदात्मनःसुनियतमानंदोत्कर्षमाभुया
 दितिकौषारवश्रुतौविहितत्वाच्च ॥ अपिशब्दोवर्णधर्मसमुच्चयार्थः ॥ ३२ ॥ ॐसहकारि
 त्वेनचॐ ॥ ३३ ॥ ॥ यथाराज्ञःसहकार्यैर्वमन्त्रीतथाप्येतेतंक्षितिपःकार्यमृच्छेत् ॥ एवंज्ञानं
 कर्मविनापिकार्यसहायभूतंनविचारःकुतश्चिदितिकमठश्रुतौसहकारित्वोक्तेश्च ॥ ज्ञानान्मोक्षोभव
 त्येवसर्वाकार्यकृतोऽपितु ॥ आनंदोह्रसतेऽकार्याच्छुभंक्रत्वानुवर्धतइतिब्रह्मांडे ॥ सर्वदुःख
 निवृत्तिश्चज्ञानिनोनिश्चितैवहि ॥ उपासयाकर्मभिश्चभक्त्याचानंदचित्रतेतिबृहत्तंत्रे ॥ धर्मस्वरूप
 चित्रत्वाद्योयोदेवमनोगतः ॥ सएवधर्मोविज्ञेयोनख्येतेलोकसंमिताइतिचपादो ॥ ३३ ॥ अ० ४ ॥ ॐ
 सर्वथापितुतएवोभयलिङ्गात्ॐ ॥ ३४ ॥ ॥ सर्वप्रकारेणोत्साहेपियेज्ञानयोग्यास्तएवविज्ञानं

प्रामुख्येति नान्ये ॥ यथात्मापहतपाप्माविजरोविमृत्युर्विशोकोऽविजिघत्सोऽपि पासः सत्यकामः स
 त्यसंकल्पः सो न्वेष्टव्यः सविजिज्ञासितव्य इति श्रुत्या आचार्योपदेशसाम्येपि विरोचनो विपरीतज्ञान
 मापेद्रोसम्यग्ज्ञानमित्युभयविधलिङ्गात् ॥ ३४ ॥ ॐ अथ न भिम्बं च दर्शयति ॐ ॥ ३५ ॥ ॥ दे
 वी भवेत्संपत्तिर्देवा अभिगच्छंत्यासुरी मेवासुरा नैतयो रभिभवः कदाचित्स्वभाव एव ह्यवतिष्ठत इति स्व
 भावानभिभवंच दर्शयति ॥ ३५ ॥ ॐ अंतराचापितुत दृष्टेः ॐ ॥ ३६ ॥ ॥ सम्यग्ज्ञानविरीत
 ज्ञानयो रंतरास्थितानामपि देवासुरभावयो र्दाढ्यं दृष्टेः ॥ ३६ ॥ ॐ अपि स्मर्यते ॐ ॥ ३७ ॥ असु
 रा आसुरेणैव स्वभावेन च कर्मणा ॥ ज्ञानेन विपरीतेन तमोयां निविनिश्चयात् ॥ देवा देवस्वभावेन क
 र्मणा चाप्यसंशयम् ॥ सम्यग्ज्ञानेन परमांगतिं गच्छंति वैष्णवीम् ॥ नानयो रन्यथाभावः कदाचित्क्वा
 पि विद्यते ॥ मानुषा मिश्रमतयो विमिश्रगतयोऽपि चेति स्कांदे ॥ ३७ ॥ ॐ विशेषानुग्रहं च ॐ ॥ ३८ ॥
 शृण्वे वीर उग्रमुग्रं दमायन्नन्यमन्यमतिनेनीयमानः ॥ एधमान द्विदुभयस्य राजा चोष्कूयते विशा
 इंद्रो मनुष्या निति विशेषानुग्रहं च दर्शयति देवेषु परमेश्वरस्य ॥ असुरान्दमयन् विष्णुः स्वपदं च सुरा
 नयन् ॥ पुनः पुनर्मानुषांस्तु मृतावावर्तयत्यसाविति भविष्यत्पर्वणि ॥ ३८ ॥ ॐ अतस्त्वितरज्या
 यो लिङ्गाच्च ॐ ॥ ३९ ॥ ॥ देवभागादसुरभाग एव बहुलः ॥ तस्मान्न जनता मेयादिति च लिङ्गात् ॥
 च शब्दात्ततः कनीयसा एव देवा ज्यायसो असुरा इति श्रुतेः ॥ असुरा बहुला यस्मात्तस्मान्न जन
 ता मियादिति च ब्राह्मे ॥ ३९ ॥ ॐ तद्भूतस्य तु तद्भावो जैमिनेरपि नियमात्द्रूपा भवेभ्यः ॐ ॥ ४० ॥
 असुरजातेरेवासुरत्वं देवजातेरेव देवत्वं जैमिनेरपि सिद्धमेव ॥ नासुरा देवी न देवा आसुरी न मनुष्या देवी

मासुरेचगतिमीयुरात्मीयामेवजातिमनुभवन्तीतिनियमश्रुतेः ॥ नासुराणांदैवरूपंनदेवानामासुरं
 नचोभयंमनुष्याणांयोयद्रूपःसतद्रूपोनिर्गोक्षेपभवतीत्यतद्रूपत्वश्रुतेः ॥ तंभूतिरितिदेवाउपा
 सांचक्रिरेतेवभूवुस्तस्माद्वाप्येतर्हिमुसोभूर्भूरित्येवप्रश्वसत्यभूरितिअसुरास्तेहपरावभूवुरितिदेवा
 सुराणांभावाभावश्रुतेश्च ॥ देवानांभूतिरित्येवमनोविष्णोस्वभावतः ॥ असुराणामभूतिर्वैनते
 यमतोन्यथा ॥ देवाःशापाभिभूतत्वात्प्रह्लादाद्याबभूविर ॥ अतःसुगतिरेतेषानान्यथाव्यत्ययोभ
 वेदितिचाध्यात्मे ॥ ४० ॥ अ० ५ ॥ ॥ अन्नचाधिकारिकमपिपतनानुमानात्तदयोगात् ॥ ४१ ॥
 नचपरमात्मैश्वर्यादिकमाकांक्ष्यम् ॥ ब्रह्मादीनामपिनाकांक्ष्यकिमुपरस्येतिसूचयितुमपिशब्दः ॥
 चशब्दस्तुज्ञानार्थिनांपूर्वोक्तादित्थंभावांतरसूचकः ॥ अयोग्यमारोदुप्रयत्नपतन्हिदृश्यते ॥ ए
 वमयोग्यस्यपरमात्मैश्वर्यस्यब्रह्मादिपदस्यचाकांक्षायांपतनमनुमीयते ॥ नदेवपदमन्विच्छेत्कु
 तएवहरेर्गुणान् ॥ इच्छन्पततिपूर्वस्मादधस्ताद्यत्रनोत्थितिरितिब्रह्मांडे ॥ स्वकीयमिच्छमानंतु
 राजाद्याःपातयन्तिहि ॥ एवमेवसुराद्याश्चहरिश्चस्वपदेच्छुकमित्याद्यनुमानरूपवाक्याच्च ॥ माया
 भिरुत्तिसृक्षतंद्रद्यामारुरुक्षतः ॥ अवदस्यैरधूनुथाइतिश्रुतिः ॥ ४२ ॥ ॥ ॐउपपूर्वमपीत्ये
 केभावशमनवत्तुक्तम् ॥ ४२ ॥ ॥ उपदेवपदंचनाकांक्ष्यमित्येकेभावशमनवत् ॥ ऋषिपदवदे
 व ॥ तच्चोक्तमिंद्रद्युम्नश्रुतौ ॥ अथयथार्थीनप्रजापतीनाकांक्ष्येदेवंगंधर्वाञ्जविद्याधराञ्जसि
 द्धानिति ॥ बृहत्संहितानां च ॥ नदेवानभिकांक्ष्येतकुतएवहरेर्गुणान् ॥ प्राजापत्याञ्जचार्षाश्चंग
 धर्वादीनपिक्वचित् ॥ ऋष्यादिषुविशेषेषुदोषैर्नैवाविशेषितइति ॥ विशेषदर्शनार्थमिकइत्युक्तम् ॥

॥४२॥ ॐ बहिस्तूभयथापिस्मृतेराचाराच्च ॐ ॥ ४३ ॥ देवक्रषिगंधर्वादिपदेभ्योऽन्य
त्रशुभविषये आकांक्षायामनाकांक्षायांचनपतनम् ॥ देवक्रषिगंधर्वाणांपदाकांक्षीपतेद्भुवम् ॥
अन्यत्रशुभमाकांक्षन्त्रपतेद्विरोधतइतिस्मृतेः ॥ नानात्वमेवकामानानाकामः क्वचदृश्यते ॥
अतोविरुद्धकामः स्यादकामस्तेनभण्यतइत्याचाराच्च ॥४३॥ अ० ६॥ ॐ स्वापिनः फलश्रुते
रित्यात्रेयः ॐ ॥ ४४ ॥ ब्रह्मविदामोतिपरमित्यादिफलंस्वामिनां देवानामेवभवति ॥ य
दुकिंचेमाः प्रजाः शुभमाचरंति देवा एव तदाचरंति यदुकिंचेमाः प्रजा विजानते देवा एव तद्विजानते दे-
वानां ह्येतद्भवति स्वामी हि फलमश्नुते नास्वामी कर्मकुर्वाण इति माध्यंदिनायनश्रुतेरित्यात्रेयोभन्यते
॥४४॥ ॐ आर्त्विज्यमित्यौदुलोमिस्तस्मै हि परि क्रियते ॐ ॥ ४५ ॥ सत्रयागेषु कृत्वि
जामपि फलदर्शनादल्पफलं प्रजानामपि भवतीत्यौदुलोमिर्मन्यते ॥ तदर्थं देवैः क्रियमाणत्वात् ॥
॥ ४५ ॥ ॐ सहकार्यं तद्विधिः पक्षेण तृतीयं तद्वतो विध्यादिवत् ॐ ॥ ४६ ॥ तृतीयः स्वप
क्षो देवानां ज्ञापनादिकर्मणि सहकार्यं तत्त्वेन प्रजाविधीयते ॥ यथा प्रजावतोरज्ञः प्रजाः सहकारि
त्वेन विधीयते ॥ यथा वाचार्यस्य शिष्याः ॥ वाराहे च ॥ ज्ञानादिदानं देवानां विष्णुना साधुचोदित
म् ॥ वेदेषु तेषां विहितं तत्राचार्यो महत्तरः ॥ विहितः सहकारित्वे सहकार्यं तत्र प्रजाः ॥ पातृत्वेन
यथाराज्ञो यथा शिष्या गुरोरेपि ॥ तस्माच्छ्रुतं फलं तासामाचार्याणां महत्तरम् ॥ ततो महत्तरं प्रोक्तं
देवानामुत्तरोत्तरमिति ॥ ४६ ॥ अ० ७ ॥ ॐ कृत्स्नभावात्तु गृहिणोऽपसंहारः ॐ ॥ ४७ ॥ कुटुंबीशु
चौदेशे स्वाध्यायमधीयानो धार्मिकान्विदधदित्युक्त्वा नच पुनरावर्तत इति गृहिणोऽपसंहारः क्रियते ॥

तस्माद्बृहस्थस्यैवोत्तमत्वमिति न वाच्यम् ॥ यतः कृत्स्नगृहस्थान्देवापेक्ष्यैवोपसंहारः क्रियते ॥
 कृत्स्नाद्येते गृहिणो देवाः कृत्स्ना एते यतयोऽत एतेषां न पुत्रादाय मुपयंति न चैते गृहान् विमृजं त्यगा आ
 द्वेषा अलोभाः सर्वभोगाः सर्वज्ञाः सर्वकर्तार इति पौत्रायण श्रुतिः ॥ ४७ ॥ ॐ मौनवदितरेषामप्यु
 पदेशात् ॐ ॥ ४८ ॥ न चाश्रमद्वयमेव देवानां देवा एव ब्रह्मचारिणो देवा एव गृहस्था देवा एव
 वनस्थायथाद्येते मुनय एव सर्ववर्णाः सर्वाश्रमाः सर्वेद्येते कर्मकुर्वती तिकौठरव्यश्रुतौ यति त्वदृष्टांतेना
 न्येषामप्युपदेशात् ॥ ४८ ॥ अ० ८ ॥ ॐ अना वि कुर्वन्न न यात् ॐ ॥ ४९ ॥ एतां
 विद्यामधीत्य ब्रह्मदर्शी वाव भवन्ति स एतां मनुष्येषु विब्रूयाद्यथा ह वै ब्रूयात्तथा तयाधिको भवती
 ति माठरव्यश्रुतौ विद्यादानं श्रूयते तच्च बहूनां स्वीकरणार्थमा विष्कारेणेति न मंतव्यम् ॥ अन्व
 यात् युक्तेः ॥ आविष्कारेऽयोग्यानामपि स्वीकारप्राप्तिः ॥ तच्च निषिद्धम् ॥ मानस्तेनेभ्यो ये
 अभिद्रुहस्पदे निराभिणोरिपवोन्नेषु जागृधुः ॥ एषानैतन्नापरं किंच नैकं ब्रह्मणस्पते ब्रूहि तेभ्यः
 कदाचित् ॥ अथोपशमेनोपरतामनुष्याये धर्मिणो ब्रूहि तेभ्यः सदानः ॥ आदेवानां मोहते वि
 ब्रयोऽदि बृहस्पते न परः साम्नो विदुः ॥ विद्या ह वै ब्राह्मणमाजगामगोपायमांशे वधिष्टे ह मस्मि ॥
 अनार्यकायानृजेषु शठायनमां ब्रूयात् क्रजवे ब्रूहि नित्यमिति च ॥ ४९ ॥ अ० ९ ॥ ॐ
 ऐहिकमप्रस्तुतप्रतिबोधतद्दर्शनात् ॐ ॥ ५० ॥ आत्मा वा अरे द्रष्टव्यः श्रोतव्यो मंतव्यो निदि
 द्यासितव्य इति दर्शनार्थं श्रवणादिविधीयते ॥ तच्च दर्शनमैहिकमेव प्रारब्धप्रतिबंधाभावे ॥
 श्रुत्वात्मानं मतिपूर्वपाद्युस्यैह वदति ष्टिपरमस्य विदेत् ॥ यद्यारब्धकर्मनिबंधकं स्यात्प्रेत्यैव पश्येद्यो

गमेवान्वेक्ष्येति सौपर्णश्रुतौ दर्शनात् ॥ अनादिजन्मसंबन्धनिर्भेत्तुं पापपञ्जरम् ॥ याव
 त्यासेव याशक्यं तावत्कार्यं न संशयः ॥ यावद्दूरे स्थितो गम्यात्तावद्गतव्यमेव हि ॥ इह जन्मां
 तरे वापि तावत्येव तु दर्शनम् ॥ श्रवणं मननं चैव निदिध्यासनमेव च ॥ परे गुरौ वया भक्तिः परि
 चर्यादिकं हरेः ॥ एषा मेवेति संप्रोक्ता याया तद्दर्शनं भवेदिति बृहत्संहितायाम् ॥ ५० ॥ अ० १० ॥
 ॥ ॐ एवमुक्तिफला नियमस्तदवस्थावधूतेस्तदवस्थावधूतेः ॥ ५१ ॥ ॥ एवमेव प्रारब्धकर्मा
 भावेशरीरपातानंतरमेव मोक्षः ॥ तद्भवे जन्मांतराणीत्यनियमः ॥ धर्मीस्त्वर्गविधर्मी निरयमे
 त्येवांब्रह्मसंस्थो मृतमेत्येव ब्रह्मसंस्थो मृतमेत्येवेति ब्रह्मसंस्थस्य मोक्षस्यैवावधारणात् ॥ विद्वानमृ
 तमाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ॥ अवसन्नं यदा रब्धं कर्म तत्रैव गच्छति ॥ न चेद्ब्रह्म निजन्मानि
 प्राप्यैव नेन संशय इति च नारायणाध्यात्मे ॥ ५१ ॥ अ० ११ ॥ इति श्रीमत्कृष्णद्वैपायनकृत ब्रह्मसू
 त्रभाष्ये श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते तृतीयाध्यायस्य चतुर्थः पादः ॥ ४ ॥

श्रीवेदव्यासायनमः ॥ ॥ हेरिःॐफलंनिगद्यतेऽस्मिन्नध्याये॥कर्मनाशाख्यंफलमस्मिन्पाद॥
 नित्यशःकार्यंसर्वथाभाव्यंसाधनप्रथमतउच्यते ॥ प्रायिकत्वाच्चाध्यायानांपादानांचनविरोधः ॥
 ॐआवृत्तिरसकृदुपदेशात्ॐ ॥ २ ॥ ॥ आत्मावाअरेद्रष्टव्यःश्रोतव्योमंतव्योनिदिध्यासितव्यइ
 त्यादीनानाग्रिद्योमादिवदेकवारैणैवफलप्राप्तिः॥किंत्वावृत्तिःकर्तव्या ॥ सप्तुषोऽणिमैतदात्म्यमिदं
 सर्वमित्याद्यसकृदुपदेशात् ॥ १ ॥ ॥ ॐलिंगाच्चॐ ॥ २ ॥ ॥ सतपोऽतप्यत ॥ पुनरेवव
 रुणंपितरमुपससारेत्याद्यावर्तनलिंगाच्च॥ नित्यशःश्रवणंचैवमननंध्यानमेवच॥ कर्तव्यमेवपुरुषैर्ब्र
 ह्मदर्शनमिच्छुभिरितिब्रह्मन्त्रे ॥ २॥अ० १ ॥ ॥ ॐआत्मेतितूगच्छंतिग्राहयंतितिॐ ॥ ३ ॥
 आत्मेत्युपदेशउपासनंचमोक्षार्थिभिःसर्वथाकार्यमेव ॥ नान्यंविचिंतयेआत्मानमेवाहंविजानीया
 मात्मानमुपासेआत्माहिममैषभवतीतिह्युपगच्छंति ॥ आत्मेत्येवोपास्वात्मेत्येवविजानीहिना
 न्यत्किंचनविजानीथाआत्माह्यैषभवतीतिग्राहयंतिति॥आत्मेत्युपासनंकार्यंसर्वथैवमुमुक्षुभिः॥
 नानाक्लेशसमायुक्तोऽप्येतावन्नैवविस्मरेदितिभविष्यत्सर्वणि ॥ आत्माविष्णुरितिध्यानंविशेषण
 विशेष्यतः ॥ सर्वेषांचमुमुक्षूणामुपदेशश्चतादृशः ॥ कर्तव्योनास्यहनेनकस्यचिन्मोक्षइष्यतेइ
 तिब्राह्मे ॥ ३॥अ० २ ॥ ॥ ॐनप्रतीकेनहिसःॐ ॥ ४ ॥ ॥ नामब्रह्मेत्युपास्तइत्यादिनाश
 द्ब्रह्मांत्यानप्रतीकेब्रह्मदृष्टिःकार्या ॥ किंतुतत्त्वत्वनैवोपासनंकार्यम् ॥ ब्रह्मन्तर्कैच ॥ नामादि
 प्राणपर्यंतमुभयोःप्रथमतवतः ॥ ऐक्यदृष्टिरितिभ्रांतिरबुधानांभविष्यति ॥ नामादिस्थितेरे
 वात्रब्रह्मणोहिविधीयते ॥ सर्वार्थाप्रथमायस्मात्सम्यर्थाननोमतेति ॥ ४॥ अ० ३॥ ॥ ॐब्रह्म

दृष्टिरुत्कर्षात् ॥ ५ ॥ ॥ ब्रह्मदृष्टिश्च सर्वथा कार्यवपरमेश्वरे ॥ उत्कृष्टत्वात् ॥ ब्रह्मदृष्ट्या स
 दोपास्यो विष्णुः सर्वैरपि ध्रुवम् ॥ महत्त्ववाची शब्दोऽयं महत्त्वज्ञानमेव हि ॥ सर्वतः प्रीतिजनकमत्त
 स्तत्सर्वथा भवेत् ॥ आत्मैवेव यदोपासात्तदा ब्रह्मत्वं संयुता ॥ कार्यवसर्वा विष्णोर्ब्रह्मत्वं न परित्य
 जेत् ॥ इति च ब्रह्मतर्कः ॥ ५ ॥ अ० ४ ॥ ॥ ॐ आदित्यादिमतयश्चांग उपपत्तेः ॐ ॥ ६ ॥ ॥ च
 क्षोः सूर्यो अजायते त्याद्युपासनं देवानां कार्यमेव ॥ स्वोत्पत्तिस्थानत्वात् स्वाश्रयत्वान्मुक्तौ तत्र ल
 यस्यापेक्षितत्वाच्चोपपन्नं तेषां तथोपासनम् ॥ नारायणतंत्रे च ॥ आधिव्याधिनिमित्तेन विक्षिप्त
 मनसोऽपि तु ॥ गुणानां स्मरणाशक्तौ विष्णोर्ब्रह्मत्वमेव तु ॥ स्मर्तव्यं सततं तत्तु न कदाचित्परित्यजे
 त् ॥ अत्र सर्वगुणानां च यतो तर्भाव इष्यते ॥ स्वोत्पत्त्यंगं च देवानां विष्णोर्भित्यं सदैव तु ॥ तेषां तत्र
 प्रवेशो हि मुक्तिरित्युच्यते बुधैः ॥ तदाश्रिताश्चेते नित्यं ततश्चित्यं विशेषत इति ॥ ६ ॥ अ० ५ ॥ ॥ ॐ
 आसीतः संभवात् ॥ ७ ॥ ॥ सर्वदोपासनं कुर्वन् प्रप्यासीनो विशेषतः कुर्यात् ॥ तदा विक्षेपा
 ल्यत्वेन संभवात् ॥ ७ ॥ ॥ ॐ ध्यानाच्च ॐ ॥ ८ ॥ ॥ स्मरणोपासनं चैव ध्यानात्मकमिति
 द्विधा ॥ स्मरणं सर्वदा योग्यं ध्यानोपासनमासने ॥ नैरंतर्यमनो वृते ध्यानमित्युच्यते बुधैः ॥ आ
 सीनस्य भवेत्तत्तु न शयानस्य निद्रया ॥ स्थितस्य गच्छतो वापि विक्षेपस्यैव संभवात् ॥ स्मरणात्परमं
 ज्ञेयं ध्यानं न स्य त्रसंशय इति च नारायणतंत्रे ॥ अतो ध्यानत्वाच्च ॥ ८ ॥ ॥ ॐ अधचलत्वं चापि
 क्ष्य ॐ ॥ ९ ॥ ॥ अचलं चेच्छरीरं स्यात्तु मनसश्चाप्यचालनम् ॥ चलने तु शरीरस्य चंच
 लं च मनो भवेदिति च ब्रह्मांडे ॥ ९ ॥ ॥ ॐ स्मरंति च ॐ ॥ १० ॥ ॥ समं कायशिरोग्रीवं ध्या

रयन्त्रचलंस्थिरः ॥ संप्रेक्ष्यनासिकाग्रंस्वंदिशश्चानवलोकयन्नित्यादि ॥ १० ॥ ॥ ॐयत्रैकाग्रता
 तत्राविशेषात् ॥ ११ ॥ ॥ देशकालावस्थादिषुयत्रैकाग्रताभवतितत्रैवस्थातव्यम् ॥ तमेवदेशं
 सैवेततंकालंतामवस्थितिम् ॥ तानेवभोगान्भुंजीतमनोयत्रप्रसीदति ॥ नहिदेशादिभिःकश्चित्
 विशेषःसमुदीरितः॥मनःप्रसादनार्थंहिदेशकालादिचिंतनेनिवारहे॥११॥अ०६॥ ॥ ॐआप्राप्य
 णात्तत्रापिहिदृष्टम्ॐ ॥ १२ ॥ ॥ यावन्मोक्षस्तावदुपासनादिकार्यम् ॥ सयोहवैतद्भगन्म
 नुष्येषुप्रायणांतमौकारमभिध्यायीतेतिहिश्रुतिः ॥ सर्वदेवेनमुपासीतयावद्विमुक्तिर्मुक्ताअपिह्ये
 नमुपासतइतिचसौपर्णश्रुतिः ॥ शृणुयाद्यावदज्ञानंमनिर्यावदयुक्ता ॥ ध्यानंयथावदीक्षा
 स्यान्नेक्षाक्कचनबाध्यते ॥ दृष्टतत्त्वस्यचध्यानंयदादृष्टिर्नविद्यते ॥ भक्तिश्चानंतकालीना
 परमेब्रह्मणिस्फुटा ॥ आविमुक्तेर्विधिर्नित्यंस्वतएवततःपरमितिब्रह्मांडे ॥१२॥अ०७ ॥ ॥ ॐ
 तदधिगमउत्तरपूर्वाधयोर्श्लेषविनाशौतद्व्यपदेशात्ॐ ॥ १३ ॥ ॥ ब्रह्मदर्शनेउत्तराधस्याश्लेषःपू
 र्वस्यविनाशश्च ॥ तद्यथापुष्करपलाशआपोनश्लिष्यंतएवमेवंविदिपापंकर्मनश्लिष्यते ॥
 तद्यथैषीकातूलमग्नौप्रोतंप्रदूयैतैवहैवास्यसर्वपाप्मानःप्रदूयंतइतितद्व्यपदेशात् ॥ १३ ॥
 ॥ ॐइतरस्याप्येवमंश्लेषःपातितुॐ ॥ १४ ॥ ॥ पुण्यस्याप्येवमश्लेषःपाते ॥ तुशब्दो
 नुत्थानवाची ॥ यथाश्लेषोविनाशश्चमुक्तस्यनुविकर्मणः ॥ एवंसुकर्मणश्चापिपततस्तमसि
 भ्रुवमित्याद्येये ॥१४॥ ॥ ॐअनारब्धकार्येएवतुपूर्वेतदवधेःॐ ॥ १५ ॥ ॥ अनारब्धकार्ये
 एवपूर्वेपुण्यपापेविनश्यतः ॥ तस्यतावदेवचिरम् ॥ यावन्नाविमोक्षेऽथसंपत्स्यतइतितदव

धेः ॥ तुशब्दः स्मृतिद्योतकः ॥ यदनारब्धपापं स्यात्तद्विनश्यति निश्चयात् ॥ पश्यतो ब्रह्म
 निर्दिष्टं हीनं च ब्रह्म पश्यतः ॥ द्विषतो वा भवेत्पुण्यनाशो नास्त्यत्र संशयः ॥ तस्याप्यारब्धका
 र्यस्य न विनाशोऽस्ति कुत्रचित् ॥ आरब्धयोश्च नाशः स्यादल्पयोः पुण्यपापयोरिति च नारायण तंत्रे
 ॥ १५ ॥ ॐ अग्निहोत्रादितु तत्कार्यायैव तद्दर्शनात् ॥ १६ ॥ ॥ अग्निहोत्राद्यापि तु मोक्षानुभवायै
 व ॥ तुशब्दाद्ब्रह्म दर्शनवतः ॥ स एनमविदितो न भुनक्ति यथा वेदो वा न नूक्तोऽन्यद्वा कर्मोक्तम् ॥ यदि
 ह वा अप्यनेवं विन्महत्पुण्यं कर्म करोति तद्वा स्यात्ततः क्षीयत एवात्मानमेव लोका मुपासीत स य आ-
 त्मानमेव लोका मुपास्ते न हास्य कर्म क्षीयतेऽस्माद्धेवात्मनो यद्यत्कामयेत तत्सृजत इति दर्शनात् ॥
 ॥ १६ ॥ ॥ ॐ अतोऽन्यदपीत्येकेषां भूयोः ॐ ॥ १७ ॥ ॥ मुक्तावनुभवकारणाद्यदन्यत्पुण्यमपि
 विनश्यत्यग्नारब्धमनभीष्टं च तथा ह्येकेषां पाठा उभयोस्त्यागेन ॥ तस्य पुत्रादाय मुपयंति ॥ सुहृदः सा
 धुकृत्यां द्विषंतः पापकृत्यामिति ॥ अनभीष्टमनारब्धं पुण्यमप्यस्य न श्यति ॥ किमुपापं परब्र-
 ह्मज्ञानिनो नात्र संशय इति पाद्रे ॥ १७ ॥ ॥ ॐ ये देव विद्येयेति हि ॐ ॥ १८ ॥ ॥ ब्रह्मदर्शि
 कृतमल्पमपि पुण्यं महत्तममनंतं च भवति ॥ यदेव विद्याया करोति श्रद्धयोपनिषदा तदेव वीर्यवत्तरं
 भवतीति श्रुतेः ॥ न हास्य कर्म क्षीयत इति च ॥ अल्पमात्रकृतो धर्मो भवेज्ज्ञानवतो महान् ॥ महा
 नपि कृतो धर्मो ह्यज्ञानानिष्कलो भवेदिति च भारते ॥ १८ ॥ ॥ ॐ भोगेन त्वितरे क्षपयित्वा थसंप-
 तस्येते ॐ ॥ १९ ॥ ॥ आरब्धपुण्यपापे भोगेन क्षपयित्वा ब्रह्मसंपत्स्यते ॥ अथेति नियमसू-
 चकः ॥ आरब्धपुण्यपापस्य भोगेन क्षपणादनु ॥ प्राप्नोत्येव तमो धोरं ब्रह्मवानात्र संशयः ॥ ब्रह्मणां

शतकालानुपूर्वमारब्धसंक्षयः॥नियमेनभवेन्नात्रकार्यकार्वाचिद्विचारणेतित्चनारायणतंत्रे ॥११॥
 अ०८॥ ॥ इतिश्रीमत्कृष्णद्वैपायनकृतब्रह्मसूत्रभाष्येश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचि
 तेचतुर्थाध्यायस्यप्रथमःपादः ॥ १ ॥ ॥ श्रीवेदव्यासात्मकश्रीहृदयग्रीवार्पणमस्तु ॥ ॥ ७ ॥
 श्रीलक्ष्मीर्वेकटेशायनमः ॥ ॥ हरिःॐदेवानांमोक्षउत्क्रांतिश्चास्मिन्यादुच्यते ॥
 ॥ ॐवाङ्मनसिदर्शनाच्छब्दाच्चॐ ॥ १ ॥ ॥ वागग्निमानिन्युमामनसोमिमानिनिरुद्रे
 विलीयते ॥ वाचोमनोवशत्वदर्शनात् ॥ तस्ययावन्नवाङ्मनसिंपद्यतइतिशब्दाच्च ॥ उमा
 वैवाक्समुद्दिष्टामनोरुद्रउदाहृतः ॥ तदेतन्मिथुनंज्ञात्वानदांपत्याद्विहीयतइतिस्कांदे ॥ १ ॥
 ॥ ॐअतएवचसर्वाण्यनुॐ ॥ २ ॥ ॥ अतएवचशब्दात्सर्वाणिदेवतानियथानुकूलंवि
 लीयंते ॥ अग्नौसर्वदेवाविलीयंतेअग्निर्द्रुद्रउमायामुमारुद्रेविलीयतएवमन्यानिदेवतानियथानु
 कूलमितिहिगौपवनश्रुतिः ॥२॥ अ०१ ॥ ॥ ॐतन्मनःप्राणउत्तरात्ॐ ॥ ३ ॥ ॥ मनःप्रा
 णइत्युत्तराद्वचनात् ॥ मनोभिमानोरुद्रः ॥ प्राणेवायौविलीयते ॥ वायोवाविरुद्रउदेतिवायौ
 विलीयतेतस्मादाहुर्वायुर्देवानांश्रेष्ठइतिचकौडिन्यश्रुतिः ॥ ३ ॥ अ०२ ॥ ॥ ॐसौध्यक्षेतदुप
 गमादिभ्यःॐ ॥ ४ ॥ ॥ सप्राणःपरमात्मनिविलीयते ॥ सर्वप्राणमुपगच्छंतिप्राणःपरमुपग
 च्छति ॥ प्राणंदेवाअनुप्राणंतिप्राणःपरमनुप्राणितितस्मादाहुःप्राणस्यप्राणइति ॥ प्राणःपर
 स्यादेवतायाम् ॥ मुक्ताःसंतोमिमाविश्यदेवाःसर्वेपिभुंजते ॥ अग्निर्द्रुद्रंथेद्रश्चवायुमावि
 श्यसोऽपिनु ॥ आविश्यपरमात्मानंभुंक्तेभोगांस्तुबाह्यकान् ॥ नह्यानंदोनिजस्तेषांपरैर्लभ्यः

कथंचन ॥ किमुविष्णोः परानंदो न ते विष्णाविति श्रुतेः ॥ प्राणस्य ते जसिलयो मार्गमात्रमुदाह-
 तम् ॥ सर्वशितुश्च स वादिस्तस्यान्यत्रलयः कथमित्यादि श्रुतिस्मृतिभ्यः ॥ ४ ॥ अ० ३ ॥ ॐ
 भूतेषु तच्छ्रुतेः ॐ ॥ ५ ॥ ॥ भूतेष्वन्येषां देवानां लयः ॥ ॥ भूतेषु देवा विलीयन्ते भूतानि परे न
 पर उदेति नास्तमेत्येकल एव मध्ये स्यातेति बृहच्छ्रुतेः ॥ ५ ॥ अ० ४ ॥ ॐ नैकस्मिन् दर्श-
 यतो हि ॐ ॥ ६ ॥ ॥ नैकस्मिन् भूते सर्वेषां देवानां लयः ॥ पृथिव्या मृभवो विलीयन्ते ॥ वरु-
 णेऽश्विना वज्रावग्रयो वाया विंद्रः सोम आदित्यो बृहस्पतिरित्याकाश एव साध्या विलीयन्ते क्रभवः पृथि-
 व्यां वरुण आपोऽग्नयस्ते जसि मरुतो भारुत इति आकाशे विनायका विलीयन्ते इति महोषनिषच्चतुर्वेद-
 शिखा च दर्शयतः ॥ अतोऽग्नौ सर्वे देवा विलीयन्त इति तत्र निर्दिष्टानामेव ॥ ६ ॥ अ० ५ ॥ ॐ
 समना चासत्युपक्रमादभूतत्वं चानुपोष्य ॐ ॥ ७ ॥ ॥ देशतः कालतश्च व्याप्त्या समो नापरमपुरु-
 पोयस्याः सा समना ॥ संसारानुपक्रमात्स्वत एवामृतत्वं तस्याः ॥ बृहच्छ्रुतिश्च ॥ द्वौ वावसृत्यनुप-
 क्रमौ प्रकृतिश्च परमश्च द्वौ नित्यमुक्तौ नित्यौ च सर्वगतौ चेत्तौ ज्ञात्वा विमुच्यत इति नैतावता साम्यम्
 ॥ ७ ॥ ॐ तदपीतिः संसारव्यपदेशात् ॐ ॥ ८ ॥ ॥ समावेतौ प्रकृतिश्च परमश्च नित्यौ स-
 र्वगतौ नित्यमुक्तावसमावेतौ प्रकृतिश्च परमश्च विलीनो हि प्रकृतौ संसारमेति विलीनः परमेश्वरमृतत्वमेती-
 तिसौ पूर्णश्रुतेः ॥ ८ ॥ ॥ ॐ सूक्ष्मं प्रमाणतश्च तथोपलब्धेः ॐ ॥ ९ ॥ ॥ सूक्ष्मत्वं चाधि-
 कं ब्रह्मणः प्रकृतेर्ज्ञानानंदैश्वर्यादिप्रमाणाधिक्यं च ॥ सर्वतः प्रकृतिः सूक्ष्मा प्रकृतेः परमेश्वरः ॥
 ज्ञानानंदौ तथैश्वर्यगुणान्येधिकाः प्रभोरिति चतुरश्रुतिः ॥ ९ ॥ ॥ ॐ नोपमोर्दनातः ॐ ॥

॥ १० ॥ ॥ अतस्तस्ययेविशेषगुणास्तेषामनुपमदेनैवसाम्यम् ॥ देशतःकालतश्चैवस
 माप्रकृतिरीश्वरे ॥ उभयोरप्यवद्वत्तदंबंधःपरात्मनः ॥ स्वतएवपरेशस्यसाचोपास्तेसदाह
 रिम् ॥ प्रकृतेःप्राकृतस्यापियेगुणास्तेतुविष्णुना ॥ नियतानैवकेनापिनियताहिरेर्गुणाइतिभ
 विष्यत्पर्वणि ॥ १० ॥ ॐ अस्यैवचोपपत्तेरूष्मा ॐ ॥ ११ ॥ ॥ द्विधाहीदमवदृश्यतेऊष्मावद
 नूष्मावच्च ॥ तत्रोष्मावत्परंब्रह्म ॥ यन्नजिघ्रंतिनपश्यंतिनशृण्वंतिनविजानंतिअथानूष्मावत् ॥
 प्रकृतिश्चप्राकृतंचयन्नजिघ्रंतिजिघ्रंतिचयन्नपश्यंतिपश्यंतिचयन्नशृण्वंतिशृण्वंतिचयन्नजानंति
 जानंतिचेतिसौपर्णश्रुतेःकिंचित्साम्योपपत्तेः ॥ ११ ॥ ॥ ॐप्रतिषेधादितिचेन्नशरी
 रात् ॐ ॥ १२ ॥ ॥ असमोवाएषपरोनहिकश्चिदेवंदृश्यतेसर्वेतेऽणवोजायंतेचम्रियंतेच
 च्छिद्राह्येतेभवंत्यथपरोनम्रियतेपूर्णश्चैवभवतीतिचतुर्वेदशिखायांसाम्यप्रतिषेधादिति
 चेन्न ॥ शारीराद्धिसाम्यंप्रतिषिध्यते ॥ १२ ॥ कुतः ॥ ॐस्पष्टोह्येकेषाम् ॐ ॥ १३ ॥
 ॥ अथातःसमाश्वासमाश्वाभिधीयंतेसमाऽसमाश्वाथसमानिब्रह्मणोरूपाणिघैरुत्पत्तिःस्थितिल्यो
 नियतिरायतिश्चैकंक्षैवैतद्भवति ॥ अथासमाब्रह्मेद्रोरुदःप्रजापतिर्वहस्पतिर्येकेचदेवागंधर्वामनु
 ष्याःपितरोसुरायात्किंचेदंचरमचरंच ॥ अथसमासमाप्रकृतिर्विवसमासमासैषाहिनित्याजरातद्वशा
 चेतिस्पष्टोहिमाध्यदिनायनानांसमादिवादः ॥ १३ ॥ ॥ ॐस्मर्यंतेच ॐ ॥ १४ ॥ ॥ मत्स्य
 कर्मवराहाद्याःसमाविष्णोरभेदतः ॥ ब्रह्माद्यास्त्वसमाःप्रोक्ताःप्रकृतिश्चसमासमेतिचवाशहे ॥
 ॥ १४ ॥ अ० ६ ॥ ॥ ॐतानिपरेतथाह्याह ॐ ॥ १५ ॥ ॥ प्राणद्वारेणसर्वाणिदेवतानिपरमात्म

निविलीयते ॥ सर्वदेवाः प्राणमाविश्य देवे मुक्ता लभ्यं परमेयां त्यचिंत्य इति कौषारश्रुतिः ॥ १५ ॥
 अ० ७ ॥ ॐ अविभागो वचनात् ॐ ॥ १६ ॥ ॥ एते देवा एनमात्मानमनुविश्य सत्याः सत्यकामाः सत्य
 संकल्पा यथा निका ममंतर्बहिः परिचरंतीति गोपवनश्रुतिः ॥ तत्परमेश्वरकामाद्यविभागेनैव तेषां सत्य
 कामत्वम् ॥ कामेन मे काम आगाद्धृदयाद्धृदयं मृत्योरिति वचनात् ॥ मुक्तानां सत्यकामत्वं सामर्थ्यं च प
 रस्य तु ॥ कामानुकूलकामत्वं नान्यत्तेषां विधीयत इति ब्राह्मे ॥ १६ ॥ अ० ८ ॥ ॐ तदो को ग्रज्वलनं
 तत्प्रकाशितद्वारो विद्यासामर्थ्यात्तच्छेषगत्यनुस्मृतियोगाच्च हादनुगृहीतः शताधिकया ॐ ॥ १७ ॥
 उत्क्रांतिकां ते हृदयस्याग्रज्वलनं भवति ॥ तस्यैतत्तस्य हृदयस्याग्रं प्रद्योतत इति श्रुतेः ॥ तत्प्रका
 शितद्वारो निष्कामति ॥ विद्यासामर्थ्यात् ॥ यं यवापि स्मरन् भावं त्यजत्यनेकलेखम् ॥ तंतमेवै
 तिकैति यमदातद्भावभावित इति स्मृतेर्विद्याशेषगत्यनुस्मरणयोगाच्च ॥ आचार्यस्तु ते गतिं वक्तेति
 लिंगम् ॥ हृदि स्थैर्यैव हरिणा तस्यैवानुग्रहेण तु ॥ उत्क्रांतिर्ब्रह्मरंध्रेण तमेवोपासतो भवेदिति चा
 ध्यात्मे ॥ शतं चैकाच हृदयस्य नाड्यः स्नासां मूर्धानमभिनिःसृतैका ॥ तयोर्ध्वमायन्नमृतत्वमेति
 विष्वङ्मुन्या उत्क्रमणे भवंतीति च ॥ १७ ॥ ॐ रश्म्यनुसारी ॐ ॥ १८ ॥ ॥ निष्कामति सह
 स्रंवा आदित्यस्य रश्मय आसुनाडीष्वा ततास्तत्र श्वेतः सुषुम्नो ब्रह्मयानः ॥ सुषुम्ना या मातस्तत्प्र
 काशेनैव निर्गच्छतीति यौत्रायणश्रुतिः ॥ १८ ॥ ॥ ॐ निशिनैति च व्रतसंबंधात् ॐ ॥ १९ ॥
 रश्म्यभावाच्चिज्ञानिन उत्क्रमणं न युक्तमिति चेन्न ॥ सर्वदा संबंधाद्गमीनाम् ॥ १९ ॥ कियत्का
 लम् ॥ ॐ यावेद्देहभावित्वाद्दर्शयति च ॐ ॥ २० ॥ ॥ यावेद्देहो विद्यते तावद्दशिमसंबंधोऽस्त्ये

व ॥ संसृष्टावाएतेरश्मयश्चनाड्यश्चनैषां वियोगोयावदिदंशरीरमतएतैः पश्यत्येतैरुत्क्रामत्येतैः प्रवर्तते ॥
 तद्विमाध्यं दिनायनश्रुतिः ॥ २० ॥ ॥ ॐ अतश्चायनेनेपि हि दक्षिणे ॐ ॥ २१ ॥ ॥ दक्षिणे मरणाद्या
 तिस्वर्गब्रह्मोत्तरायण इत्युक्ते पि ज्ञानिनो दक्षिणायनोत्क्रांतिर्युज्यते ॥ शतं पंचैव सूर्यस्य दक्षिणायनर
 श्मयः ॥ तावन्त एव निर्दिष्टा उत्तरायणरश्मयः ॥ ते सर्वे देहसंबंधात्सर्वदा सर्वदेहिनाम् ॥ महर्लोका
 दिगंतार उत्तरायणरश्मिभिः ॥ निर्गच्छन्ती तरे श्रापि रैरुच्येत रागतिः ॥ उत्तरं दक्षिणमिति त एव तु नि
 गद्यते ॥ न तु कालविशेषोऽस्ति ज्ञानिनां नियमात्कलम् ॥ ददाति कालेऽनुगुणे फलं किंचिद्विशिष्यते ॥
 अत्युत्तमानां केषां चित्रविशेषोऽस्ति कालत इति नारायणाध्यात्मे ॥ २१ ॥ अ० १ ॥ ॥ ॐ योगिनः
 प्रतिस्मर्येते स्मार्ते चैते ॐ ॥ २२ ॥ ॥ न केवलं कालादिकृते ब्रह्मचंद्रगती स्मर्यते ॥ किंतु ज्ञानयोगि
 नः कर्मयोगिनश्च ॥ अग्निज्योतिरहः शुक्लः षण्मासा उत्तरायणम् ॥ तत्र प्रयाता गच्छति ब्रह्म ब्रह्म वि
 दो जनाः ॥ धूमो रात्रिस्तथा कृष्णः षण्मासा दक्षिणायनम् ॥ तत्र चांद्रमसं ज्योतिर्योगी प्राप्य निवर्त
 त इत्यत्र योगीनि विशेषणात् ॥ स्मरणमिति ते चैते गती ॥ गत्यनुस्मरणाद्ब्रह्मचंद्रवागच्छति ध्रुवम् ॥
 अननुस्मरतः काले स्मरणं प्राप्य वै गतिरित्यध्यात्मे ॥ २२ ॥ अ० १० ॥ ॥ इति श्रीमत्कृष्णद्वैपायनरु
 तब्रह्मसूत्रभाष्ये श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते चतुर्थोऽध्यायस्य द्वितीयः पादः ॥ २ ॥
 श्रीलक्ष्मीनरसिंहायनमः ॥ ॥ मार्गगम्यं चास्मिन्पाद उच्यते ॥ ॥ ॐ अर्चि
 रादिना तत्प्रथितेः ॐ ॥ १ ॥ ॥ तेषां मभिः संभवत्यर्चिषो हरह्र आपूर्यमाण पक्षमित्यर्चिषः
 प्राथम्यं श्रूयते ॥ यदा ह वै पुरुषोऽस्माहो कात्मेति स वायुमागच्छतीति वायोः ॥ तत्रार्चिषः प्राप्तिरेव प्रथ

मा ॥ द्वावेवमार्गौ प्रथितावर्चिरादिविपश्चिताम् ॥ धूमादिः कर्मिणां चैव सर्वविदविनिर्णयात् ॥
 अग्निज्योतिरिति द्वैवाचिषः संप्रतिष्ठितिः ॥ अग्निगत्वाज्योतिरेति प्रथमं ब्रह्मसंज्ञज्जिति ॥ एक
 स्मिन्स्तु पुरे संस्थो द्विरूपोऽग्रेः सुतो महानिति च ब्रह्मतर्कः ॥ १ ॥ अ० १ ॥ ॥ अवायुशब्दादविशेषविशेषा
 भ्यांम् ॥ २ ॥ ॥ अर्चिषो वायुं गच्छन्ति ॥ सवायुमागच्छतीति सामान्यवचनात् ॥ स इतो गतो
 द्वितीयांगंति वायुमागच्छतीति वायो रहरह आ पूर्यमाणपक्षमिति विशेषवचनाच्च ॥ २ ॥ अ० २ ॥
 अतटितोऽधिवरुणः संबन्धात् ॥ ३ ॥ ॥ मासेभ्यः संवत्सरं संवत्सराद्वरुणलोकं वरुणलोक
 त्प्रजापति लोकमिति कौडिन्यश्रुतिः ॥ संवत्सरात्तटितमागच्छति तटितः प्रजापति लोकमिति च गौ
 पवनश्रुतिः तत्र तटितो वरुणं गच्छति तटितास्यूह्यते वरुणलोकस्तटिदुपरिमुक्ता मयोराजते ॥ त
 त्त्राऽसौ वरुणो राजा सत्यानृतैर्विविचनीत्युपरि संबंधत्वश्रुतेः ॥ ३ ॥ अ० ३ ॥ ॥ अक्षातिवा
 हि कस्तर्हि गात् ॥ ४ ॥ ॥ पूर्वोक्तस्त्वातिवाहिको वायुः ॥ पूर्वगमनलिंगात् ॥ ४ ॥ कुतः ॥
 ॥ अउभयव्यामोहा च त्सिद्धेः ॥ ५ ॥ ॥ सवायुमागच्छतीति प्रथममुच्यते ॥ ५
 त्क्रांतो विद्वान् परमभिगच्छन् विद्युत्तमेवांतत उपगच्छति द्यौर्वविद्युत्तत्पति वायुमुपगम्य तेनैव ब्रह्म
 गच्छतीत्यंते पि वायुगमनश्रुतेः ॥ पूर्वोक्त आतिवाहिकः परो वेति व्यामोहे उत्तरे दिवस्पतिरिति वि
 शेषणत्पूर्वत्रातिवाहिकस्यैव सिद्धेः ॥ ब्रह्मतर्कच ॥ उत्क्रांतस्तु शरीरात्स्वाद्गच्छत्यर्चिषमेव
 तु ॥ ततो हि वायोऽपुत्रं च योऽसौ नाम्नातिवाहिकः ॥ ततो हः पूर्वपक्षं चाप्युदकसं वत्सरं तथा ॥ तटि
 तं वरुणं चैव प्रजापं सूर्यमेव च ॥ सोमं वैश्वानरं चंद्रं ध्रुवं देवीं दिवं तथा ॥ ततो वायुं परं प्राप्य तेनैति पुरुषो

तममिति ॥५॥अ०४ ॥ ॥ ॐ वैद्युतेनैव ततस्तच्छ्रुतेः ॐ ॥ ६ ॥ ॥ प्रकारांतरेण तत्र तत्रो
 च्यमानत्वाद्वायोरपि परतो ब्रह्मणोर्वागंतव्योस्तीति नाशं कनीयम् ॥ विद्युत्पतिना वायुनैव ॥ स एना
 न्ब्रह्मगमयतीति ब्रह्मगमनश्रुतेः ॥ विद्युत्पतिर्वायुरेव नयेद्ब्रह्मनचापरः ॥ कुतोऽन्यस्य भवेच्छ
 क्तिस्तमृते प्राणनायकमिति बृहत्तन्त्रे ॥ ६ ॥ अ० ५ ॥ ॐ कार्यवादारिरस्य गत्युपपत्तेः ॥ ७ ॥ ॥ स ए
 नान्ब्रह्मगमयतीति कार्यब्रह्मगमयतीति वादरिर्मन्यते ॥ ऋते देवान्परंब्रह्मकः पुमान्प्राप्तुयात्कचि
 त् ॥ यद्यपि ब्रह्मदृष्टिः स्याद्ब्रह्मलोकमवाप्नुयादित्यध्यात्मवचनान्तस्यैव गत्युपपत्तेः ॥ ७ ॥ ॥ ॐ
 विशेषितत्वाच्च ॐ ॥ ८ ॥ ॥ यदि ह वावपरमभिपश्यति प्रामोति ब्रह्माणं चतुर्मुखं प्रामोति ब्रह्माणं
 चतुर्मुखमिति कौषारवश्रुतौ ॥ ८ ॥ ॥ ॐ सामीप्यात्तु तद्व्यपदेशः ॐ ॥ ९ ॥ ॥ ब्रह्मविदामो
 ति परमिति तद्व्यपदेशस्तु समीपतएव परमपि प्रामोतीत्येतदर्थ एव ॥ ९ ॥ ॥ कदा ॥ ॥ ॐ कार्यात्य
 येतदध्यक्षेण सहातः परमभिधानात् ॐ ॥ १० ॥ ॥ ते हि ब्रह्माणमभिसंपद्येदेतद्दिलीयतेऽथ स
 ह ब्रह्मणा परमभिगच्छंतीति सौपर्णश्रुतेः ॥ महाप्रलये तदध्यक्षेण ब्रह्मणा सह गच्छंति ॥ १० ॥
 ॐ स्मृतेः ॥ ११ ॥ ॥ ब्रह्मणा सह ते सर्वे संप्राप्तेः प्रति संचरे ॥ परस्यां ते परात्मानः प्रविशंति
 परंपदमिति ॥ ११ ॥ ॥ ॐ परं जैमिनिर्मुख्यत्वात् ॐ ॥ १२ ॥ ॥ ब्रह्मशब्दस्य तत्रैव मुख्यत्वा
 त्परमेव ब्रह्मगमयतीति जैमिनिर्मन्यते ॥ १२ ॥ ॥ ॐ दर्शनाच्च ॐ ॥ १३ ॥ ॥ दृष्टत्वाच्च त्पर
 ब्रह्मणः ॥ १३ ॥ ॥ ॐ न च कार्ये प्रतिपत्त्यभिप्रायः ॐ ॥ १४ ॥ ॥ न हि कार्ये प्रतिपत्तिः प्रामव
 नीत्यभिप्रायश्च ॥ १४ ॥ यदुपास्ते पुमान्जीवन्यत्प्राप्तुमभिवांच्छति ॥ यच्च पश्यति तसः स नृत्

त्पामोतिमृतेरन्वितिपादो ॥ ॥ ॐअप्रतीकालंबनाम्रयतीतिबादरायणउभयथाचदोषाचक्रतु
 श्रुॐ ॥ १५ ॥ ॥प्रतीकंदेहउद्दिष्टोएषांतत्रैवदर्शनम् ॥ नतुव्याप्ततयाक्वापिप्रतीकालंबनास्तु
 ते ॥ अप्रतीकादेवतास्तुऋषीणांशतमेवतु ॥ राज्ञांचशतमुद्दिष्टगंधर्वाणांशतंतथा ॥ एतेऽ
 धिकारिणोव्याप्तिदर्शनेऽन्येनतुक्वचित् ॥ अयोग्यदर्शनेयत्नाद्भ्रशःपूर्वस्यचापितु ॥ अप्रती
 काश्रयायेहितेयांतिपरमेवतु ॥ स्वदेहेब्रह्मदृष्ट्यैवगच्छेद्ब्रह्मसलोकताम् ॥ ब्रह्मणासहसंप्राप्ते
 संहारेपरमंपदमितिगारुडवचनात् ॥ उभयत्रोक्तदोषाच्चाप्रतीकालंबनान्परंनयतीतिसयथाकामो
 भवतितत्कतुर्भवतियत्कतुर्भवतितत्कर्मकुरुतेयत्कर्मकुरुतेतदभिसंपद्यतइतिश्रुतेश्च ॥ अत्रकर्मो
 पासनेमेवान्यान्कार्यनयतीतिभगवन्मतम् ॥ १५ ॥ ॥ ॐविशेषंचदर्शयतिॐ ॥ १६ ॥
 अंतःप्रकाशाबहिःप्रकाशाःसर्वप्रकाशादेवावावसर्वप्रकाशाःकथयैतःप्रकाशामानुषाएवबहिःप्रका
 शाइतिचतुर्वेदशिखायाम् ॥ १६॥अ०६ ॥ ॥ इतिश्रीमत्कृष्णद्वैपायनकृतब्रह्मसूत्रभाष्येश्री
 मदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेचतुर्थाध्यायस्यतृतीयःपादः ॥ ३ ॥ ॥
 श्रीलक्ष्मीनारायणायनमः ॥ हरिःॐभोगमाहाऽस्मिन्यादे ॥ ॥ ॐसंपद्याविहायस्वेनशब्दात्ॐ
 ॥ १ ॥ ॥ सएवंविदेवंमन्वानएवंपश्यन्नात्मानमभिसंपद्यैतेनात्मनायथाकामंसर्वान्कामाननुभ
 वतीतिसौपर्णश्रुतेः ॥ परंज्योतिरुपसंपद्यस्वेनरूपेणाभिनिष्पद्यतइतिचतुर्सेतुतीर्त्वाधःसञ्च
 नंधोभवतीतिचातत्रतरणंनामतप्राप्तयेऽन्यतरणमेव ॥ इमांधोरमशिवांनदीतीर्त्वंतंसेतुमाप्यैते
 नैवसेतुनामोदनेप्रमोदनेआनंदीभवतीतिमौद्गल्यश्रुतेः॥१॥अ०१॥ ॥ ॐमुक्तःप्रतिज्ञानात्

ॐ ॥ २ ॥ ॥ मुक्तएवात्रोच्यते ॥ अहरहरेनमनुप्रविशत्युपसंक्रमतेचनतत्रमोदतेनप्रमो-
 दतेनचकामाननुभवति॥बद्धोक्षेपतदाभवति॥अथयदैतन्मुक्तोऽनुप्रविशतिमोदतेचप्रमोदतेचका-
 मांश्चैवनुभवातीतिबहुहृतौप्रतिज्ञानात् ॥ २ ॥ अ० २ ॥ ॥ ॐआत्माप्रकरणात् ॐ ॥ ३ ॥
 परंज्योतिःशब्देनपरमात्मैवोच्यते ॥ तत्प्रकरणत्वात्॥परंज्योतिःपरंब्रह्मपरमात्मादिकागिरः॥ सर्वं
 त्रहरिर्भैवंकंब्रूयूनान्यंकथंचनेतिब्रह्मादे ॥ ३ ॥ अ० ३ ॥ ॥ ॐअविभागेनदृष्टत्वात् ॐ ॥ ४ ॥
 येभोगाःपरमात्मनाभुज्यंतेतएवमुक्तैर्भुज्यंतेयानेवाहंशृणोमियान्पश्यामियान्जिघामितानैवेतद्
 दंशरीरंविमुच्यानुभवंतीतिदृष्टत्वाच्चतुर्वदशखायाम् ॥ भविष्यत्पुराणेच ॥ मुक्ताःप्राप्यपरं
 विष्णुंतद्भोगैश्चेतःकचिद् ॥ बहिष्ठानभुंजतेनित्यनानंदानंदान्कथंचनेति ॥ ४ ॥ अ०
 ॥ ४ ॥ ॥ ॐब्राह्मिणैर्मिनिरुपन्यासादिभ्यः ॐ ॥ ५ ॥ ॥ सर्वदेहपरित्यागेनमु-
 क्ताःसंतोब्राह्मणैर्वदेहेनभोगान्भुंजतइतिजैमिनिर्मन्यते ॥ सवाएषब्रह्मनिष्ठइदंशरीरमर्त्यमिति
 सृज्यब्रह्माभिसंपद्यब्रह्मणापश्यतिब्रह्मणाशृणोतिब्रह्मणैवेदंसर्वमनुभवतीतिमाध्यंदिनायनश्रुता
 वुपन्यासात्॥आदत्तेहरिहस्तेनहरिदृष्ट्यैवपश्यति ॥ गच्छेच्चहरिपादेनमुक्तस्वैषास्थितिर्भवेदिति
 स्मृतेः॥गच्छामिविष्णुपादाभ्यांविष्णुदृष्ट्याचदर्शनम् ॥ इत्यादिपूर्वस्मरणान्मुक्तस्यैतद्भविष्य
 तीतिबहुतंत्रोक्तयुक्तेश्च ॥ ५ ॥ ॥ ॐचितिमात्रेणतदात्मकत्वादित्यौदुलोमिः ॐ ॥ ६ ॥
 चितिमात्रोदेहोमुक्तानांपृथग्विद्यतेतेनभुंजते ॥ सर्ववाएतदचित्परित्यज्यचिन्मात्रएवैषभवति
 चिन्मात्रएवावतिष्ठतेतामेतांमुक्तिरित्याचक्षतेइत्युहालकश्रुतेः ॥ चिदात्मकत्वादित्यौदुलोमिर्म

यविधं बादरायणोऽतः ॐ ॥ १२ ॥ ॥ यथा द्वादशाहः क्रत्वात्मकः स त्रात्मकश्च भवत्येवं मुक्तभो
गो बाह्यशरीरकृतश्च भवतीति बादरायणो मन्यते ॥ उपपत्तिश्च ॥ १२ ॥ ॐ
तन्वभो वेसंध्यवदुपपत्तेः ॐ ॥ १३ ॥ ॥ संधं स्वमः संधं तृतीयं स्वमस्थानमिति श्रुतेः ॥ १३ ॥
॥ ॐ भो वे जाग्रदुत् ॐ ॥ १४ ॥ ॥ ब्रह्मैव तेन च ॥ स्वमस्थानं यथा भोगो विना देहेन युज्यते ॥
एवं मुक्तावपि भवेद्दिना देहेन भोजनम् ॥ स्वेच्छया वा शरीराणि तेजो रूपाणि कानिचित् ॥ स्वीकृ
त्य जागरितवद्भुत्त्वा त्यागः कदाचनेति ॥ १४ ॥ ॥ ॐ प्रदीपवदवशस्तथा हि दर्शयति ॐ ॥ १५ ॥
शरीरमनुभविष्यापितत्प्रकाशयंतः पुण्यनेव भोगाननुभवंति न दुःखादीन् ॥ यथा प्रदीपो दीपिका
दिषु प्रविष्टस्तस्यैते लाघोवमुक्तेन तु तत्काण्यर्थादि ॥ तीर्णो हितदा सर्वानशोकान् हृदयस्य भवतीति
दर्शयति ॥ १५ ॥ न च स्वर्गलोके न भयं किंच नास्तीत्यादिना स्वर्गादिस्थस्यैतदिति वाच्यम् ॥ यतः ॥
ॐ स्वाप्ययं संपर्योरन्यतरोपेक्षमाविष्कृतं हि ॐ ॥ १६ ॥ ॥ सुप्तो मोक्षे वा तदुच्यते ॥ अत्र ह्यपि
ताऽपि ता भवत्यनन्वागतं पुण्येनानन्वागतं पापेनेत्याद्या विष्कृतत्वात् ॥ ब्रह्मैव तेन च ॥ ज्योति
र्मयेषु देहेषु स्वेच्छया विश्वमोक्षिणः ॥ भुंजते सुसुखान्येव न दुःखादीन् कदाचन ॥ तीर्णा हि सर्व
शोकांस्ते पुण्यपापादिवर्जिताः ॥ निवृत्तसर्वदोषास्ते गुणमात्रस्वरूपिण इति ॥ १६ ॥ अ० ८ ॥
ॐ जगद्वापा रवर्जम् ॐ ॥ १७ ॥ ॥ सर्वान् कामानात्वा मृतः समभवदित्युच्यते ॥ तत्र सृष्ट्या
दिभ्यो न्यान्यन्यापारानामिति ॥ १७ ॥ कुतः ॥ ॥ ॐ प्रकरणादसंनिहितत्वाच्च ॐ ॥ १८ ॥ ॥ जी
वकरणत्वाज्जीवानां च तादृक् सामर्थ्यविदृत्वाच्च ॥ वाराहे च ॥ स्वाधिकानंदसंप्राप्तौ सृष्ट्या दिव्यापु

तिष्ठन्पि॥ मुक्ताननैवकामः स्यादन्यान्कामांस्तु भुंजते॥ तद्योग्यतानैवतेषां कदाचित्कापि विद्यते॥
 नचायोग्यं विमुक्तोपि प्राप्नुयान्नचकामयेदिति॥ १८॥ ॐ प्रत्यक्षोपदेशादिति चेन्नाधिकारिकं
 डलस्थोक्तेः॥ १९॥ ॥ तार्योविदसवेदब्रह्मसर्वस्मै देवाबलिमावहन्तीति प्रत्यक्षोपदेशाज्जगद्देश्व
 र्यमप्यस्तीति चेन्न॥ आधिकारिकमंडलाधिपतिर्ब्रह्माहितत्रोच्यते॥ गारुडेच॥ आत्मेत्येव परं
 देवमपास्य हरिमव्ययम्॥ केचिदत्रैवमुच्यन्तेनोत्कामंतिकदाचन॥ अत्रैवचस्थितिस्तेषामंतरीक्षे
 च केचन॥ केचित्स्वर्गे महर्लोके जनेतपसि चापरे॥ केचित्सत्ये महाज्ञानागच्छन्ति क्षीरसागरम्॥ तत्रा
 पिकमयोगेन ज्ञानाधिकायात्समीपगाः॥ सालोक्यं च स्वरूपत्वं सामीप्यं योग एव च॥ इमामारभ्य सर्व
 त्रयावत्सु क्षीरसागरे॥ पुरुषोऽनंतशयनः श्रीमन्नारायणाभिधः॥ मानुषावर्णभेदेन तथैवाऽऽश्रमभे
 दतः॥ क्षितिपामनुष्यगंधर्वादेवाश्च पितरश्चिराः॥ आजानजाः कर्मजाश्च तात्त्विकाश्च शचीपतिः॥
 रुद्रो ब्रह्मेति क्रमशस्तेषु वैवोत्तमोत्तमाः॥ नित्यानंदे च भोगे च ज्ञानैश्वर्यगुणेषु च॥ सर्वैशतगुणोद्रिक्ताः
 पूर्वस्मादुत्तरोत्तरम्॥ पूज्यन्ते स्वावैस्ते तु सर्वपूज्यश्च तुरुखः॥ स्वजगद्व्यापृतिस्तेषां पूर्ववत्समुदीरि
 ता॥ समुजः परमात्मानं प्रविश्य च बहिर्गताः॥ चिद्रूपान्प्राकृतांश्चापि विनाभोगांश्च कांश्चन॥ भुंजन्ते मु
 क्तिरेव ते विस्पष्टं समुदाहृतेति॥ १९॥ ॥ ॐ विकारावर्तिचतथाहिदर्शयति ॐ॥ २०॥ ॥ वि
 कारावर्तिन्यापारो मुक्तानां विद्यते॥ इमं मानवमावर्तनावर्तन इति श्रुतिः॥ वाराहेच॥ स्वाधिकार
 णवर्तते देवामुक्तावपि स्फुटम्॥ बल्लिहरंति मुक्ताय विरिंचाय च पूर्ववत्॥ स ब्रह्मकास्तु ते देवा वि
 ष्णवे च विशेषतः॥ नविकाराधिकारस्तु मुक्तानामन्य एव तु॥ विकाराधिकृताज्ञेया ये नियुक्तास्तु

विष्णुनेति ॥ २० ॥ अ० १ ॥ ॐ स्थितिमाह दर्शयत श्रेष्ठप्रत्यक्षानुमाने ॐ ॥ २१ ॥ ॥ ए
 तत्सामगायत्र्यास्तइत्युच्यते ॥ तत्रानंदादीनां वृद्धिह्वासश्चनविद्यते ॥ एकप्रकारेणैव सर्वदा स्थि
 तिः ॥ सदा एष एतस्मिन् ब्रह्मणि संपन्नो न जायते न म्रियते न हीयते न वर्धते स्थित एव सदा भवति दर्श
 नेव ब्रह्मदर्शने वात्मानं तस्यैवं दर्शतो नापत्तिर्न विपत्तिरित्याह जाबालश्रुतौ ॥ यत्र गत्वानम्रियते
 यत्र गत्वानजायते ॥ न हीयते यत्र गत्वानवर्धत इति मोक्षधर्मे ॥ विद्वत्प्रत्यक्षात्कारणा
 भावल्लिंगाच्च ॥ ब्रह्मैवैवर्तेच ॥ न ह्वासो न च वृद्धिर्वा मुक्तानां विद्यते क्वचित् ॥ विद्वत्प्रत्यक्षसि
 द्धत्वात्कारणभावतोऽनुमा ॥ हरेरुपासनाचात्र सदैव सुखरूपिणी ॥ ननु साधनभूता सा सिद्धि
 रेवात्र सायत इति ॥ २१ ॥ ॐ भोगमात्रसाम्यल्लिंगाच्च ॐ ॥ २२ ॥ ॥ न च भोगविशे
 षादि विरोधः ॥ एतमानंदमयमात्मानमनुभविष्य न जायेते न म्रियते न ह्रसते न वर्धते यथा कामं चर
 नित्यथा कामं पिबति यथा कामं रमते यथा काममुपरमते इति भोगमात्रसाम्यल्लिंगात् ॥ अद्यद्विह्वा
 सरूपत्वं मुक्तानां प्रायिकं भवेत् ॥ कादाचित्कविशेषस्तु नैव तेषां निषिद्धयत इति च कौर्मे ॥ प्रवाह तस्तु
 वृद्धिर्वा ह्वासो वा नैव कुत्रचित् ॥ नाप्रियं किंचिदपि तु मुक्तानां विद्यते क्वचित् ॥ कुत एव तु दुःखं स्या
 त सुखमेव स दोदितम् ॥ भोगानां तु विशेषेषु वैचित्र्यं लभते क्वचिदिति नारायण तंत्रे ॥ २ ॥ अ० १० ॥
 ॥ ॐ अनावृत्तिः शब्दादनावृत्तिः शब्दात् ॐ ॥ २३ ॥ ॥ न च पुनरावर्ते न च पुनरावर्तते ॥ सर्वा
 न्कामानास्वामृतः समस्तसमभवदित्यादि श्रुतिभ्यः ॥ २३ ॥ अ० ११ ॥ ज्ञानानंदादिभिः सर्वैर्गुणैः पू
 र्णाय विष्णवे ॥ नमोस्तु गुरवे नित्यं सर्वथाऽतिप्रियाय मे ॥ ११ ॥ यस्य त्रीण्युदितानि वेदवचने रूपणि

दिव्यान्यलंबदत्तदर्शनमित्थमेवनिहितं देवस्य भर्गो महत् ॥ वायो रामवचो नयं प्रथमकंपक्षो द्वितीयं
वपुर्मध्वो यत्तु तृतीयकं कृतमिदं भाष्यं हरौ ते न हि ॥ २ ॥ नित्यानंदो हरिः पूर्णो नित्यदा प्रीयतां मम ॥ न
मस्तस्मै नमस्तस्मै नमस्तस्मै च विष्णवे ॥ ३ ॥ ॥ ४ ॥ इति श्रीमत्कृष्णद्वैपायनकृत
ब्रह्मसूत्रभाष्ये श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते चतुर्थभाष्यस्य चतुर्थः पादः ॥ ४ ॥

॥ इति ब्रह्मसूत्रभाष्यम् ॥

श्रीवेदव्यासायनमः ॥ ॐ नारायणं गुणैः सर्वैरुदीर्णदोषवर्जितम् ॥ ज्ञेयं गम्यं गुरुं श्रुत्वापिन त्वा
 सूत्रार्थ उच्यते ॥ १ ॥ विष्णु रेव विजिज्ञास्यः सर्वकर्ता ऽऽदितः ॥ समन्वयादीक्षते श्वपूर्णां
 दोऽन्तरः खवत् ॥ २ ॥ प्रणेता ज्योतिरित्याद्यैः प्रसिद्धैरन्यवस्तुषु ॥ उच्यते विष्णु रेवैकः सर्वैः सर्वगु
 णत्वतः ॥ ३ ॥ सर्वगोत्तानियंता च दृश्यत्वाद्युज्जितः सदा ॥ विश्वजीवांतरत्वाद्यौ ह्येकैः सर्वैर्युतः स हि
 ॥ १४ ॥ सर्वाश्रयः पूर्णगुणः सोऽक्षरः सन् दृढजगः ॥ सूर्यादिभासकः प्राणप्रेरकौ देवतैरपि ॥ ५ ॥ ज्ञेयो न वे
 दैः शुद्धाद्यैः कंपकोन्यश्च जीवतः ॥ पतित्वादिगुणैर्युक्तस्तदन्यत्र च वाचकैः ॥ ६ ॥ मुख्यतः सर्वशब्दै
 श्च वाच्य एको जनार्दनः ॥ अव्यक्तः कर्मवाक्यैश्च वाच्य एको ऽमितात्मकः ॥ ७ ॥ अवांतरं कारणं च प्र
 कृतिः शून्यमेव च ॥ इत्याद्यन्यत्र निहतरपि मुख्यत यो दितः ॥ ८ ॥ शब्दैरतो नंतगुणो यच्छब्दायोगह
 तयः ॥ ९ ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते ऽण्भाष्ये प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ श्री
 गुरुभ्योनमः ॥ श्रौतस्मृतिविरुद्धत्वास्मृतेयानगुणानुहरेः ॥ निषेद्धं शक्नुयुर्वेदानित्यत्वान्मानमुत्तमम्
 ॥ १ ॥ देवतावचनादापो वंदनीत्यादिकं ध्वजः ॥ नायुक्तवाद्यसंभैव कारणं दृश्यते क्वचित् ॥ २ ॥ अ
 सज्जीवप्रधानादिशब्दाब्रह्मैवनापरम् ॥ वंदंति कारणत्वेन क्वापि पूर्णगुणो हरिः ॥ ३ ॥ स्वातंत्र्यात् सर्वक
 र्त्तृत्वान्नायुक्तं तद्वदच्छ्रुतिः ॥ आंतिमूलतया सर्वसमयानामयुक्तिः ॥ ४ ॥ नतद्दिरो धाद्वचनं वेदि
 कं शं क्यतां व्रजेत् ॥ आकाशादिसमस्तं च तज्जंतैवैवलीयते ॥ ५ ॥ सोऽनुत्पत्तिलयः कर्ता जीव
 स्तद्वशगः सदा ॥ तदाभासो हरिः सर्वरूपेष्वपि समः सदा ॥ ६ ॥ मुख्यप्राणश्चैद्विधाणि देहश्चैव
 तदुद्भवः ॥ मुख्यप्राणवशे सर्वसंविष्णोर्वशगः सदा ॥ ७ ॥ सर्वदोषो ज्जितस्तस्माद्भगवान्नु

रुषोत्तमः ॥ उक्तागुणाश्चाविरुद्धातस्यवेदेनसर्वशः ॥८॥ ॥ इति श्रीम० अणुभाष्ये द्वितीयः ॥
 श्रीपांडुरंगाय नमः ॥ ॥ शुभेन कर्मणा स्वर्गनिरयंच विकर्मणा ॥ मिथ्याज्ञानेन च तमोज्ञानेनैव परं
 पदम् ॥ १ ॥ याति तस्माद्विरक्तः स नृज्ञानमेव समाश्रयेत् ॥ सर्ववस्थोपेक्षसर्वरूपेष्वभेदवा
 न् ॥ २ ॥ सर्वदेशेषु कालेषु सकः परमेश्वरः ॥ तद्भक्तितारतम्येन तारतम्यं विमुक्तिदम्
 ॥ ३ ॥ सच्चिदानंद आत्मेति मानुषेस्तु सुरेश्वरः ॥ यथाक्रमं बहुगुणैर्ब्रह्मणा त्वखिलैर्गुणैः ॥ ४ ॥
 उपास्यः सर्ववैश्वर्यैरपि यथाक्रमम् ॥ ज्ञेयो विष्णुर्विशेषैस्तु ज्ञाने स्यादुत्तरोत्तरम् ॥ ५ ॥ सर्व
 पिपुरुषार्थाः स्युर्ज्ञानादेव न संशयः ॥ न लिप्यते ज्ञानवांश्च सर्वदेवैरपि क्वचित् ॥ ६ ॥ गुणदोषैः सुख
 स्यापि दृष्टिह्ना सौविमुक्तिगौ ॥ नृणां सुराणां मुक्तौ तु सुखं क्लृप्तं यथाक्रमम् ॥ ७ ॥ इति तृतीयो
 ध्यायः ॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥ विष्णुर्ब्रह्मतदादातेत्येवं नित्यमुपासनम् ॥ कार्यमापद्यते ब्रह्मते
 नयांति परोक्षताम् ॥ १ ॥ प्रारब्धकर्मणो न्यस्य ज्ञानादेव परिक्षयः ॥ अनिष्टस्योभयस्यापि सर्व
 स्यान्वस्य भोगतः ॥ २ ॥ उत्तरेषु तरेष्वेवावहायुर्विमुक्तिगः ॥ प्रविश्य भुंजते भोगांस्तदन्तर्बहि
 रेव वा ॥ ३ ॥ वायुर्विष्णुं प्रविश्यैव भोगांश्चैवोत्तरोत्तरान् ॥ उत्क्रम्य मानुषा मुक्तिं यांति देहक्षया
 त्सुराः ॥ ४ ॥ आर्चिरादिपथावायुं प्राप्य तेन जनार्दनम् ॥ यांत्युत्तमानरोच्चाद्या ब्रह्मलोकं कात्सहामु
 ना ॥ ५ ॥ यथासंकल्पं भोगांश्च चिदानंदशरीरिणः ॥ जगत्सृष्ट्यादि विषयं महासामर्थ्यमप्युते
 ॥ ६ ॥ यथेष्टशक्तिमंतश्च विनास्वाभावि कोत्तमात् ॥ अनन्यवशगाश्चैव दृष्टिह्ना स विवर्जिताः ॥ ७ ॥
 दुःखादिरहितानित्यं मोदंते निरतं सुखम् ॥ पूर्णप्रज्ञेन मुनिना सर्वशास्त्रार्थसंग्रहः ॥ ८ ॥ कृतो यं ग्रीय

नानि नपरमात्मारमापतिः ॥ नमोनमोऽशेषदोषदूरपूर्णगुणात्मने ॥ ९ ॥ विरिचिशर्वपूर्वद्वयवंध्याय श्री
वरायते ॥ १० ॥ ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेऽणुभाष्ये चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

॥ इत्यणुभाष्यम् ॥

॥ इति ब्रह्मसूत्रभाष्याणुभाष्ये समाप्तिः ॥ २।३ ॥

॥ अथाऽणुव्याख्यानं प्रारभ्यते ॥ ४ ॥

श्रीहयग्रीवायनमः ॥ ॥ श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यगुरुभ्योनमः ॥ हरिःॐ ॥ नारा
 यणंनिखिलपूर्णगुणैकदेहंनिर्दीपमाप्यतममप्यखिलैःसुवाक्यैः ॥ अस्योद्भवादिदमशेषविशेष
 तोपिवंचंसदाप्रियतमंमसन्नमामि ॥ १ ॥ तमेवशास्त्रप्रभवंप्रणम्यजगद्गुरुणांगुरुमंजसे
 व ॥ विशेषतोमेपरमाख्यविद्याख्याकरोम्यन्वपिचाहमेव ॥ २ ॥ प्रादुर्भूतोहरिव्यासोविरि
 चशिवपूर्वकैः ॥ अर्थितःपरविद्याख्यंचक्रेशास्त्रमनुत्तमम् ॥ ३ ॥ गुरुगुरुणांप्रभवःशास्त्राणांवा
 दरायणः ॥ यतस्तदुदितंमानमजादिभ्यस्तदर्थतः ॥ ४ ॥ वक्तृश्रोतृप्रसक्तीनांयदाप्तिरनुकूल
 ता ॥ आसमूलतयातेनश्रुतिमूलतयातथा ॥ ५ ॥ युक्तिमूलतयाचैवप्रामाण्यंत्रिविधमहत् ॥
 दृश्यतेब्रह्मसूत्राणांएकधान्यत्रसर्वशः ॥ ६ ॥ अतो नैतादृशंकिंचित्प्रमाणतममिष्यते ॥ स्वयं
 कृतापितद्व्याख्याक्रियतेस्पष्टतार्थदः ॥ ७ ॥ तत्रताराथमूलत्वंसर्वशास्त्रस्यचेष्यते ॥ सर्वत्रानुगत
 त्वेनपृथगोक्तियतेखिलैः ॥ ८ ॥ ओतत्ववाचीद्योकारोवत्तयसौतदुणोत्तताम् ॥ सएवब्रह्मशब्दो
 र्थोनारायणपदोदितः ॥ ९ ॥ सएवभर्गशब्दार्थोव्याहृतीनांचभूमतः ॥ भावनाच्चैवसुत्वाच्चसो
 यंपुरुषइत्यपि ॥ १० ॥ सएवसर्ववेदार्थोजिज्ञास्योयंविधीयते ॥ ज्ञानीप्रयतमोतोमेतंविद्वाने
 वचामृतः ॥ ११ ॥ ह्युतेयतेनलभ्यइत्याद्युक्तिबलेनहि ॥ जिज्ञासोत्थज्ञानजातत्प्रसादादेव
 मुच्यते ॥ १२ ॥ द्रव्यंकर्मचकालश्चस्वभावोजीवएवच ॥ यदनुग्रहतःसंतिनसंतियदुपेक्षया ॥ १३ ॥
 नैतत्त्वक्रियतेकिंचिन्नेत्यादेर्नहरिंविना ॥ ज्ञानस्वभावतोपिस्यान्मुक्तिःकस्यापिहिकचित् ॥ १४ ॥
 अज्ञानांज्ञानदोविष्णुःज्ञानिनांमोक्षदश्चसः ॥ आनंददश्चमुक्तानांसएवैकोजनार्दनः ॥ १५ ॥

इत्युक्तेर्बन्धमिथ्यात्वंनैवमुक्तिरेपेक्षते ॥ मिथ्यात्वमपिबन्धस्यनप्रत्यक्षविरोधतः ॥ १६ ॥ मिथ्या
 त्वयदिदुःखादेस्तद्वाक्यस्याग्रतोभवेत् ॥ मिथ्यायाःसाधकत्वंचनसिद्धंप्रतिवादिनः ॥ १७ ॥
 तच्चमिथ्याप्रमाणेनसतावासाध्यतेत्वया ॥ सताचेद्वैतसिद्धिःस्यान्नसिद्धंचान्यसाधनम् ॥ १८ ॥
 साधकत्वंसतस्तेनसाक्षिणासिद्धिमिच्छता ॥ स्वीकृतंह्यविशेषस्यसाध्यासाधकतापुनः
 ॥ १९ ॥ तच्चाविशेषमानेनसाध्यमित्यनवस्थितिः ॥ अनंगीकुर्वतांविश्वसत्यतांतन्नवादि
 ता ॥ २० ॥ तस्माद्भावहृतिःसर्वासत्येत्येवव्यवस्थिता ॥ व्यावहारिकमेतस्मात्सत्यमित्येवचा
 गतम् ॥ २१ ॥ व्यवहारसतश्चापिसाधकत्वंतुपूर्ववत् ॥ सत्त्रैविध्यंचमानेनसिध्येत्केनेतिपृच्छयते
 ॥ २२ ॥ तस्याप्युक्तप्रकारेणैवसिद्धिःकथंचन ॥ वैलक्षण्यंसदसतोर्ग्येतेननिविध्यते ॥ २३ ॥
 वैलक्षण्यंसतश्चापिस्वयंसद्भेदवादिनः ॥ असतश्चापिविश्वस्यतेनानिष्टकथंभवेत् ॥ २४ ॥ यद्यु
 च्यतेपिसर्वस्मादितिसद्भेदसंस्थितिः ॥ सन्मात्रत्वंब्रह्मणोपितस्मात्तदपिनोभवेत् ॥ २५ ॥ ज्ञा
 नबाध्यत्वमपितुनसिद्धंप्रतिवादिनः ॥ विज्ञातस्यान्यथासम्यग्विज्ञानंक्षेवतन्मतम् ॥ २६ ॥ अ
 सद्विलक्षणज्ञस्यैज्ञातव्यमसदेवहि ॥ तस्मादसत्प्रतीतिश्चकथंतेननिवार्यते ॥ २७ ॥ अन्यथात्वम
 सत्तस्माद्भांतावेवप्रतीयते ॥ सत्त्वस्यासतएवंहिस्वीकार्यैवप्रतीतता ॥ २८ ॥ तस्यानिर्वचनीयत्वेस्या
 देवह्यनवस्थितिः ॥ निर्विशेषस्वयंभातेकिमज्ञानादृतंभवेत् ॥ २९ ॥ मिथ्याविशेषोप्यज्ञानसि
 द्धिमेवह्यपेक्षते ॥ नचावरणमज्ञानमसत्येतेनचेष्यते ॥ ३० ॥ अप्रकाशस्वरूपत्वाज्ज्ञानंनम
 न्यते ॥ अज्ञानाभावतःशास्त्रंसर्वव्यर्थीभविष्यति ॥ ३१ ॥ अज्ञानस्यचमिथ्यात्वमज्ञानादि

निकल्पने ॥ अनवस्थितिस्तथाचस्यादन्योन्याश्रयताऽथवा ॥ ३२ ॥ स्वभावाज्ञानवादस्य
निर्दोषित्वान्नतद्भवेत् ॥ अविद्यादुर्धर्तत्वं चेत्स्यादात्मापिहिनादृशः ॥ ३३ ॥ अतोधिकारिवि
षयफलयोगादिवर्जितम् ॥ अनंतदोषदुष्टं च हेयं मायामतं शुभैः ॥ ३४ ॥ सत्यत्वात्तेन दुःखादेः प्रत्य
क्षेण विरोधतः ॥ न ब्रह्मतां वदेद्देदो जीवस्य हि कथंचन ॥ ३५ ॥ यजमानप्रस्तरत्वं यथानार्थः
श्रुतेर्भवेत् ॥ ब्रह्मत्वमपि जीवस्य प्रत्यक्षस्याविशेषतः ॥ ३६ ॥ सार्वज्ञ्यादिगुणं जीवाद्भिन्नं ज्ञापय
ति श्रुतिः ॥ ईशंतामुपजीव्यैवावर्तते ह्येक्यवादिनी ॥ ३७ ॥ उपजीव्यविरोधेन नास्यास्त
न्मानता भवेत् ॥ स्वातंत्र्ये च विशिष्टत्वे स्थानमत्यैक्ययोरपि ॥ ३८ ॥ सादृश्ये चैक्यवाक्सम्यक्सा
वकाशायथेष्टतः ॥ अवकाशोऽज्झिताभेदश्रुतिर्नातिबलाकथम् ॥ ३९ ॥ अज्ञानासंभवादेव मिथ्या
भेदो निराकृतः ॥ अतो यथार्थबन्धस्याविनाविष्णुप्रसादतः ॥ ४० ॥ अनिष्टत्वे तदर्थं हि जिज्ञासा
त्र विधीयते ॥ यथादृष्ट्या प्रसन्नः स नृजाबन्धापनोदकृत् ॥ ४१ ॥ एवं दृष्टः स भगवान्कुर्याद्वि
विभेदनम् ॥ कार्यताचनकाचित्स्यादिष्टसाधनतां विना ॥ ४२ ॥ कार्यनहि क्रिया व्याप्यं निषिद्धस्य
समत्वतः ॥ न भविष्यत्क्रिया कार्यं सक्षयतीति शङ्कति ह्यपि ॥ ४३ ॥ कार्यस्यान्नेव चाकर्तुं मशक्यं
कार्यमिष्यते ॥ साम्यादेव निषिद्धस्य तदिष्टसाधनं तथा ॥ ४४ ॥ कार्यसाधनमिष्टस्य भगवानिष्ट
देवता ॥ मुख्येष्टं वा मुमनसां प्रेयस्तदिति च श्रुतिः ॥ ४५ ॥ प्राणबुद्धि मनः स्वात्मदेहापत्यधनाद
यः ॥ यत्संपर्कात्प्रिया आसंस्ततः को न्वपरः प्रियः ॥ ४६ ॥ इत्यादिवाक्यैराकांक्षासन्निधिर्यो
ग्यतायतः ॥ तस्मिन्नेव समस्तस्येतीष्टेन्युत्पत्तिरिष्यते ॥ ४७ ॥ अस्य पूर्णं स्ववश्रतित्यादावा

वापतोपिच ॥ उद्वापाद्वर्तमानाद्वाकांक्षादिवलादपि ॥ ४८ ॥ बालोव्युत्पत्तिमप्येतानान्ये
 त्यादिवाक्यतः ॥ आनीयमानदृष्ट्यैवव्युत्पत्तेः संभवेसति ॥ ४९ ॥ एष्यदानयनायायंकुतएवप्र
 तीक्ष्णते ॥ व्युत्पन्नोवर्तमानेतुक्रियाशब्देभविष्यति ॥ ५० ॥ पुनर्दृष्ट्यैवशब्दश्रुत्पश्चाद्युत्पत्तिमे
 व्यति ॥ वर्तमानमतीतंचभविष्यदितिचक्रमात् ॥ ५१ ॥ आकांक्षादियुतंयस्माद्विधेर्व्युत्पाद
 नंकुतः ॥ दृष्ट्याज्ञातपदार्थस्यस्यादाकांक्षाभविष्यति ॥ ५२ ॥ व्युत्पत्तिःप्रथमातस्माद्वर्तमा
 नेगतेततः ॥ इष्टमाकांक्षतेसर्वानप्रवृत्तिमपेक्षते ॥ ५३ ॥ अपरोक्षंपरोक्षंवाज्ञानमिष्टस्यसाधन
 म् ॥ क्वापिचेष्टातदार्थास्यादत्तिर्हिंसवित्तये ॥ ५४ ॥ वाक्यार्थज्ञानमात्रेणक्वचिदिष्टंभवेद
 पि ॥ नचश्रुववह्न्यादावतात्पर्यंश्रुतेर्भवेत् ॥ ५५ ॥ यत्किंचित्कारणस्यापियज्ञतैवान्यथाभवे
 त् ॥ तस्मादुपासनार्थंचस्वार्थतात्पर्यवद्भवेत् ॥ ५६ ॥ इतिशब्दोन्नयेभावित्यप्युच्चीतेस्मृतिर्भ
 वेत् ॥ इतिशब्दव्यपेतानिह्यपिसंतिवचांस्यलम् ॥ ५७ ॥ आत्मानमेवेत्यादीनियोगेभाविपितत्स
 मम् ॥ एकवाक्यत्वयोगेतुवेदस्यापिद्व्यशेषतः ॥ ५८ ॥ वाक्यभेदोनयुक्तस्याद्योगश्चस्यान्म
 हाफले ॥ इतिब्रूयादितिचोगतमग्नौसमीपगम् ॥ ५९ ॥ कल्पनागौरवंचेत्स्यात्पृथक्तात्पर्यकल्प
 ने ॥ कल्पनागौरवादवपदार्थानस्युरेवहि ॥ ६० ॥ प्रमाणावगतत्वंचेत्तात्पर्याणांतथैवहि ॥
 तस्मात्पदार्थैवाक्यार्थतात्पर्यमुभयत्रच ॥ ६१ ॥ पृथगेवचवाक्यत्वंपृथगन्वयतोभवेत् ॥ अ
 वांतरत्वाद्वाक्यानांवाक्याभेदोनदूषणम् ॥ ६२ ॥ अंगीकृतत्वादपितैःपदानानुपृथक्पृथक् ॥
 क्रियापदेनान्वयस्यवाक्यभेदाद्विदूषणम् ॥ ६३ ॥ प्रत्यक्षादिविरोधेनगौणार्थस्यापिसंभवात् ॥

अतात्पर्यपदार्थेपिनकल्प्यमविरोधतः ॥ ६४ ॥ अतोज्ञानफलान्येवकर्माणिज्ञानमेवहि ॥ मुख्यप्रसाददंविष्णोर्जिज्ञासायाश्चतद्भवेत् ॥ ६५ ॥ कर्तव्यतेनजिज्ञासाश्रुतिप्रामाण्ययोगतः ॥ प्रत्यक्षवच्चप्रामाण्यंस्वतएवागमस्यहि ॥ ६६ ॥ अनवस्थान्यथाहिस्यादप्रामाण्यतथान्यतः ॥ मिथ्याज्ञासिप्रलंभादेस्तेनैवविरोधियत् ॥ ६७ ॥ नमानमपिवेदानामंगीकार्याहिनित्यता ॥ नहिधर्मादिसिद्धिःस्यान्नित्यवाक्यंविनाकचित् ॥ ६८ ॥ अविप्रलंभस्तज्ज्ञानंतत्कृतत्वादयोपि च ॥ कल्प्यागौरवदोषेणपुंवाक्यंज्ञापकंनतत् ॥ ६९ ॥ प्रत्यक्षःकस्यचिद्धर्मोवस्तुत्वादितिचो दिने ॥ नबुद्धोधर्मदर्शीस्यापुंस्त्वादित्यनुमाहतिः ॥ ७० ॥ अधर्मवादिनोवाक्यमप्रयोजनमेव हि ॥ धर्माभावोपिनोतेनप्रत्यक्षावगतोभवेत् ॥ ७१ ॥ अतःसंशयसंपत्तौवाक्यंप्रत्यक्षवत्प्रमा ॥ शक्तिश्चैवान्वितेस्वार्थशब्दानामनुभूयते ॥ ७२ ॥ अतोन्विताभिधायित्वंगौरवंकल्पनेन्यथा ॥ नचाशक्त्याभिधायित्वंप्रवृत्तिश्चद्विधान्यथा ॥ ७३ ॥ एतत्सर्वतर्कशास्त्रेब्रह्मतर्कहिविस्तरात् ॥ उक्तंविद्यापृथक्त्वानुसंक्षेपेणान्नसूचितम् ॥ ७४ ॥ प्रमाणन्यायसच्छिक्षाक्रियेततर्कशास्त्रतः ॥ मानन्यायैस्तुतत्सिद्धैर्मामांसांसेयशोधनम् ॥ ७५ ॥ ब्रह्मतर्कचभगवान्सएवकृतवान्प्रभुः ॥ पंचा शत्कोटिविस्तारान्मारायणतनौकृतात् ॥ ७६ ॥ उद्धृत्यपंचसाहस्रंकृतवान्बादरायणः ॥ अतस्त दर्थसंक्षेपादतद्व्यभ्यसूचयत् ॥ ७७ ॥ यतोनुभवतःसर्वसिद्धिमेतदतोपिच ॥ देवैश्चदुर्गमा र्थेषुव्यापृतोनातिविस्तृतिम् ॥ ७८ ॥ चकारैताद्वयज्ञेयायुक्तयःप्रतिपक्षगाः ॥ प्रत्यक्षेक्षाक्षमः पक्षंकेमेवात्राभिबीक्षते ॥ ७९ ॥ तस्मादक्षमपक्षत्वान्मोक्षशास्त्रेभ्युपेक्षितः ॥ स्वयंभगव

ताविष्णुब्रह्मेत्येतत्पुरोदितम् ॥ ८० ॥ सविष्णुराहृहीत्येतेदेवशास्त्रस्यतेनहि ॥ आद्यंतदेव
 शास्त्रस्यस्वयंभगवताकृतम् ॥ ८१ ॥ मध्यंतदाज्ञायपैलशेषाभ्यांकृतंभजसा ॥ अतस्तत्रैववि
 ष्णुत्वसिद्धेर्ब्रह्मेत्यसूचयत् ॥ ८२ ॥ दोषरच्छिद्ब्रह्मज्ञानांपर्यायत्वंयतस्ततः ॥ गुणानाराइतिज्ञेयास्त
 द्वाचारायणः स्मृतः ॥ ८३ ॥ ब्रह्मशब्दोपिहिगुणपूर्तिर्मेववदत्ययम् ॥ अतो नारायणस्यैवजिज्ञासात्र
 विधीयते ॥ ८४ ॥ सिद्धत्वाद्ब्रह्मशब्दस्यविष्णोस्त्वप्युक्तो नारायण
 पदोदितः ॥ ८५ ॥ आपो नाराइतिह्याहस एवाप्स्वंतरीरितः ॥ कामतोविधिरुद्रादिपददात्र्यास्व
 यंश्रिया ॥ ८६ ॥ योनित्वेनात्मनोविष्णोस्तिष्ठतीत्युदितस्यच ॥ यस्मिन्देवाअधीत्युक्त्वासमुद्र
 स्थानमेवच ॥ ८७ ॥ नामचाक्षरमित्येवक्वचइत्युदितंयुयत् ॥ यतः प्रसूतेत्युक्त्वाचतदेवब्रह्मचा
 ब्रवीत् ॥ ८८ ॥ इतिजिज्ञासाधिकरणम् ॥ १ ॥ अंतःसमुद्रगंविश्वप्रसूतेःकारणंतुयत् ॥
 सूक्तोपनिषदाद्युक्तंजन्माद्यस्येतिलक्ष्यते ॥ १ ॥ सृष्टिस्थितिश्चसंहारोऽनियतिज्ञानमावृतिः ॥
 बंधमोक्षावपिह्यासुश्रुतिषूक्ताहरेःसदा ॥ २ ॥ यंनामानिविशंत्यद्वायोदेवानामितिद्यपि ॥ श्रुते
 र्नामानिसर्वाणिविष्णोरेवयतस्ततः ॥ ३ ॥ अतो नमुख्यतोनामतदन्यस्यहिकस्यचित् ॥ गुणाः
 श्रुताइतिह्यस्मान्नदोषोर्थःश्रुतेर्भवेत् ॥ ४ ॥ प्रीत्यामोक्षपरत्वाच्चतात्पर्येनैवदूषणे ॥ सर्वेषामपि
 वाक्यानांमहातात्पर्यमत्रहि ॥ ५ ॥ तद्विरोधेनमानत्वंफलमुक्तिर्हिवाक्यतः ॥ नपुराणादिमानत्वं
 विरुद्धार्थंश्रुतेर्भवेत् ॥ ६ ॥ दर्शनांतरमूलत्वान्मोहार्थंचाज्ञयाहरेः ॥ नसर्वनामतान्येषांश्रुताउ
 क्ताहिकुत्रचित् ॥ ७ ॥ अदोषवचनाच्चैवनियमेनहरेःश्रुतौ ॥ अज्ञानंपारतंत्र्यंचप्रलयेभावएव

च ॥ ८ ॥ अशक्तिश्चोदितान्येषां सर्वेषामपि च श्रुतौ ॥ जन्माद्यस्येति तेनैतद्विष्णोरेव स्वलक्षण
 म् ॥ ९ ॥ अस्योद्भवादिहेतुत्वं साक्षादेव स्वलक्षणम् ॥ कृष्णध्यानच्छलेनैव स्वयं भागवतेऽब्रवीत्
 ॥ १० ॥ अतो जीवैक्यमपि स निराचक्रे जगद्गुरुः ॥ न हि जन्मादिहेतुत्वं जीवस्य जगतो भवेत्
 ॥ ११ ॥ हिताक्रियादिदोषं च वक्ष्यत्येव स्वयं प्रभुः ॥ निर्गुणत्वं च तेनैव निषिद्धं प्रभुणा स्वयम् ॥ १२ ॥
 भेदेनैव तु मुख्यार्थं संभवे लक्षणा कुतः ॥ कथं नित्यगुणस्यास्य स्यादैक्यं गुणहानतः ॥ १३ ॥ सदै
 वगुणवत्त्वेस्य भिन्नं स्यान्निर्गुणं सदा ॥ न च मिथ्यागुणत्वं स्यादनिर्वाच्यस्य दूषणात् ॥ १४ ॥ नि
 र्गुणत्वं तदा च स्यादासुरत्वं न चान्यथा ॥ लक्ष्यलक्षणयोर्भेदो भेदो वा यदि वोभयम् ॥ १५ ॥ इति पृ
 छेत्तदैक्यस्य गतिरेव न विद्यते ॥ ऐक्याभेदे न शास्त्रेण ज्ञेयं तत्त्वप्रकाशतः ॥ १६ ॥ भेदे मिथ्यात्व
 तो भेदसत्यत्वं स्याद्बलादपि ॥ भेदाभेदौ यदि तदा स्यादेव ह्यनवस्थितिः ॥ १७ ॥ स्वनिर्वाहक
 ता चेत्स्याद्वाह्यं वाहकमित्यपि ॥ पर्यायो भेदवान्वा स्यादवनस्थो भयत्र च ॥ १८ ॥ सत्यज्ञानादि
 केप्येवं न व्यावृत्त्या प्रयोजनम् ॥ व्यावृत्तस्याविशेषत्वे तदखंडं च खंडितम् ॥ १९ ॥ निर्विशेषत्वमेते
 न मूको हि मिति वद्भवेत् ॥ अभिन्नेऽपि विशेषोऽयं बलादापतति ह्यतः ॥ २० ॥ विशेषतद्वतोऽश्वेव स्वनि
 र्वाहकता भवेत् ॥ भेदहीने त्वपर्यायशब्दांतरनियामकः ॥ २१ ॥ विशेषो नाम कथितः सोऽस्ति वस्तु
 ष्वशेषतः ॥ विशेषास्तेऽप्यनन्ताश्च परस्परविशेषिणः ॥ २२ ॥ स्वनिर्वाहकता युक्ताः संति वस्तुष्वशेषतः ॥
 अतो न तन्गुणं ब्रह्म निर्भेदमपि भण्यते ॥ २३ ॥ एवं धर्मानिति श्रुत्या तदभेदोऽप्युदीर्यते ॥ इति ज
 न्माधिकरणम् ॥ २४ ॥ शैवाद्यागमसंप्राप्तदृष्टगेन फलेन तु ॥ तद्वाक्योपमयान्यच्च प्रमाणत्वेनोमीयते